237

அபிமன்னன் சுந்தரி மாலை

வதி புத்தகசாலை

ட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

194 GPU,A
N51
102170

ஸ்ரீ

புகழேந்திப்புலவரவர்கள் இயற்றிய

அபிமன்னன்
சுந்தரிமாலை

கொழும்பு
நெ. 175-செட்டியார் தெரு
சரஸ்வதி புத்தகசாலை
அவர்கள் விருப்பத்தின்படி
சென்னை
மலர்மகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

இதன் விலை] 1951 [ரூ 1-12-0

அமரம்பேடு. இரங்கசாமி முதலியார்
குமாரர்
அ. இராஜரத்தின முதலியார்
மலர்மகள் விலாசம் பிரஸ்
நெ-23, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி,
சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை

விநாயகர் துதி

அத்திமுகத்தோனே ஆயன்மருமகனே
ஆரணியுப்வேணி அரனார்திருமகனே
நீறணியுங்கங்கை நீள்சடையோன்புத்திரனே
வானவர்கள்பூசைசெய்யும் மதயானைக்கன்றனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனே நான்சரணம்
ஓரானைக்கண்ணே உமையாள்திருமகனே
காரானைமாமுகனே கண்ணன்மருமகனே
மூவருக்கும்முன்பிறந்த மூர்த்தியேமுன்னடவாய்
கவிமுன்னேவந்துதவும் கற்பகமேமுன்னடவாய்
சுந்தரிதன்கலியாணம் சொந்தமாய்ப்பாடுதற்கு
எந்தனுட நாவில் இருந்தருள்விநாயகரே
பாட்டினிசையறியாப் பாலனுரைத்ததமிழ்
ஏட்டினிடமாக இருந்தருளும்விக்கினரே
சிறுபெண்கள்வேண்டி தீம்பால்மிகப்படைப்பார்
மறுபெண்கள்வேண்டி மாங்கனிமிகப்படைப்பார்
மைந்தர்கள்வேண்டி மகாபூசைசெய்வார்கள்
சொர்க்கமேபோவோர்க்குத் துணையாயுதவிசெய்வீர்

வர்க்கமேபலகாரம் வாங்கும்பெரியோனே
அப்பமெழுநூறும் அதிரசங்கள்தொண்ணூறும்
செப்பரியவெள்ளுருண்டை சேரநூறுயிரமாம்
படைக்கநல்லபச்சரிசி பதிணுயிரங்கலமாம்
கூனேடேபாக்கும் குடத்தோடேசக்கரையும்
தேனேடேசெந்தினைமா தேவர்அமுதமுடன்
செங்கரும்புரஸ்தாளி சீனிபலாப்பழமும்
தேங்காய்கொழுக்கட்டை திரளானபானக்கமும்
ஓங்காரமாகவே ஒளிவானஐங்கரற்கு
பாங்காகநீர்சொரிந்து பக்தியுடனேங்கரன்முன்
தீங்கில்லாசாம்பிராணி தீபதூபந்தான்கொடுத்து
அபிமன்னன்தன்கதையை அன்பாகயான்படிக்க
வந்தருளவேணுமையா மாயவனுர்தன்மருகா
காரானைக்கணணே கற்பகமேமுனனடவாய்

முருகர் தோத்திரம்

சீரானமாமுகனே சிற்றடியேவேலவரே
மாயோன்மருகனே வள்ளிமணவாளா
அபிமன்னன்றன்கதையை ஆறுமுகனேநான்பாட
புத்திகளை நீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியாய்நான்படிப்பேன்

கதையின் வரலாறு

பஞ்சவர்களைவரும் பாராளும்நாளையிலே
அஞ்சலுடன்பெருமாள் அவனியெல்லாமாளுகையில்
வஞ்சனைகள்செய்யும் மன்னன்திரியோதிரனும்
அஞ்சாதேமன்னவர்கள் அரசாளும்நாளையிலே
மாயன்பெருந்தேவி மங்கைஅலர்மேலும்
ஆணழகன் அர்ச்சுனன்தேவியரும்
பெருமாளுடன்பிறந்த பெண்ணும்சுபத்திரையும்
துவாரகாபுரிதனிலே சூதகமாயத்தானிருந்து
தலைமுழுகப்போக தாமிருவர்வருகையிலே
அந்தகுளத்தருகே ஆலவிருட்சமுண்டு
விருட்சத்தருகே விக்கினருந்தானிருக்க
மாடுகள்மடக்கிமூயன் மந்தையிலேவந்துநிற்க
சூட்சமாய்வார்த்தையொன்று சொன்னுள்சுபத்திரையும்
அண்ணனுடதேவியரை அவளைமிகவழைத்து

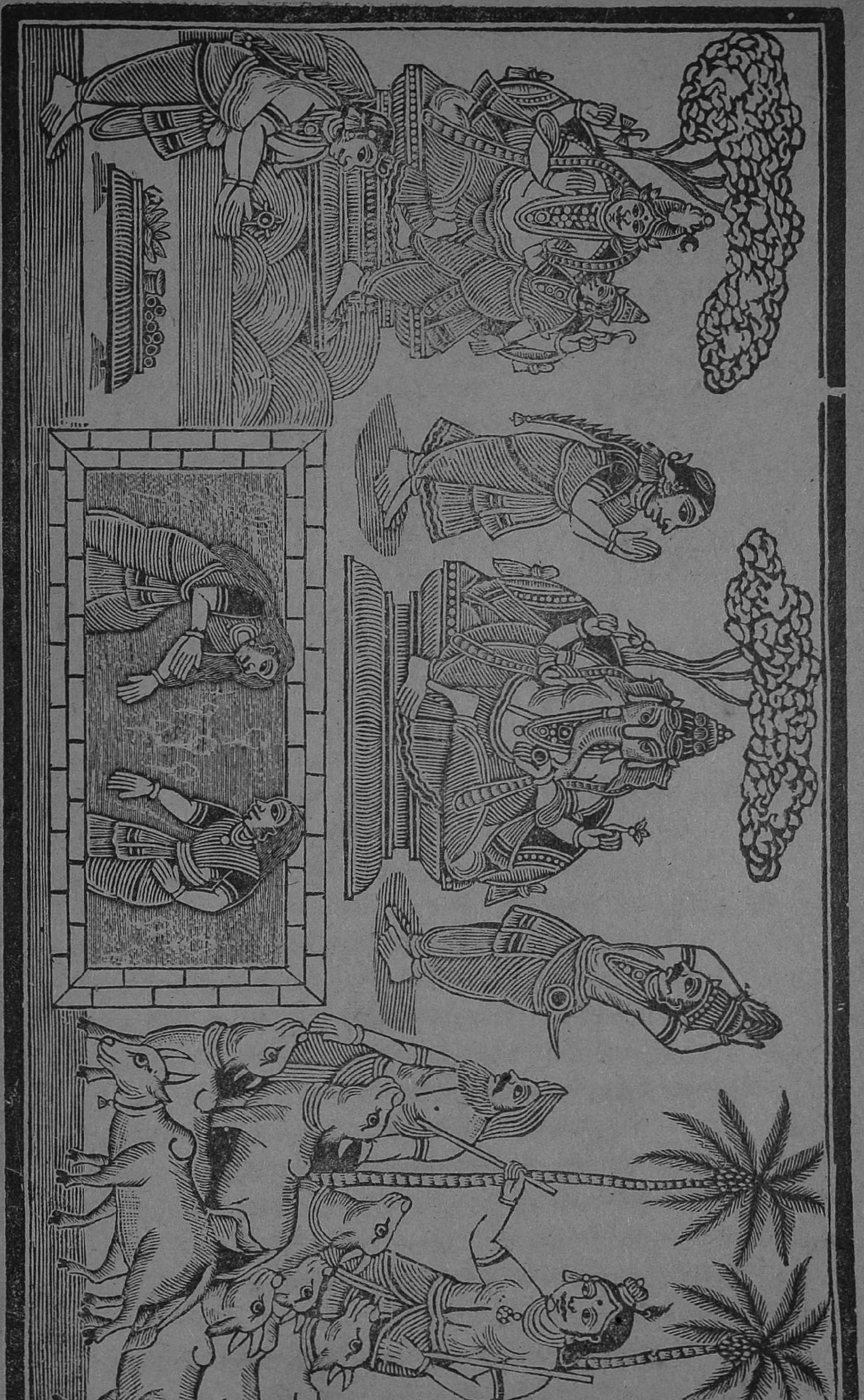

மதனியரேதாமிருவர் வந்தோந்தலைமுழுக
இந்தமுழுக்குடனே ஈஸ்பானுர்தன்செயலால்
அலர்மேலுமங்கையரே ஆண்பிறந்தாலுன்வயிற்றில்
உன்மகனுக்கென்மகளை உகந்துகொடுப்பேனுன்
என்வயிற்றிலாண்பிள்ளையும் உன்வயிற்றில்பெண்பிறந் [தால்
என்மகனுக்குன்மகளை யீந்திடவேணுமென்று
இப்படிக்குச்சம்மதியோ என்ருள்சுபத்திரையும்
அப்படியேசம்மதிதான் என்ருள் அலர்மேலும்
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சொல்லிசபதமிட்டார்
இந்தச்சபதம் இனிதப்பிப்போகாது
சந்தோஷவார்த்தைக்கு சாட்சிவைக்கவேண்டுமென்ருர்
இருவருஞ்சம்மதித்து இசைந்தார்கள்சாட்சிவைக்க
ஆலடிபிள்ளையாரே ஆனைமுகத்தோனே
இருவரும்நாங்க ளிசைந்துசொன்னவார்த்தைக்கு
சாட்சியாய்நீயிருந்து தற்காக்கவேணுமையா
ஐயனுர்தன்னுடனே ஆலமரம்சாட்சியென்ருர்
ஆகாயவாணியரும் ஆட்டிடையா நீசாட்சி
பூலோகமாதாவே பூமியம்மா நீசாட்சி
ஐந்துபேர்சாட்சி அடைவாகவைத்தார்கள்
நாத்தியரும்நாத்தியரும் நலமாய்க்குளக்கரையில்
வார்த்தைகள்பேசி வலக்கைகள்தான்போட்டு
ஆணையுஞ்சத்தியமு மதற்கேற்றபத்திரமு
பூணிக்கையாகவேதான் பேசியவர் நிதானமிட்டார்
சம்மதம்பேசியங்கே சந்தோஷந்தானுகி
தலைமுழுகவேணுமென்று தாமிருவரப்போது
சுபத்திரைலட்சுமியும் சொகுசாய்த்தலைமுழுகி
மாயன் அண்ணனை மனதிலேதானினைந்து
தோத்திரங்கள்பண்ணி துதித்தாள்சுபத்திரையும்
தங்கையுபதேசந் தானறிந்தார்மாயவரும்
ஆயன்பெருமாளும் அப்படியேதானிருந்தார்
அப்படியேதான்போனுர் ஆதிசிவன்பக்கலிலே
செப்பமுடன்போற்றிசெய்து சிவனுரைத்தோத்தரித்து
என்-தங்கைசுபத்திரைக்கு சந்தானங்கொடுமென்ருர்
மாதேவர்தன்பாதம் வணங்கியேகேட்கலுற்ருர்
அரனுர்மிகநகைத்து ஆயன்முகம்நோக்கி
உம்முடையதங்கைக்கு சந்தானமில்லையென்ருர்

மைந்தருமில்லையென்று மகாதேவர்தானுரைத்தார்
அப்போதுமாயவனூர் ஆனுரைப்போற்றிசெய்து
பதினாறுதன்வயது பாரிலேதானிருக்க
உகமையுடன்பாலனைத்தான் உதவவேவேணுமையா
அதினளவுசக்கரத்தை அடைவாகவைக்கிறேன் [மையா
ஆண்பிள்ளையும்பெண்பிள்ளையும் அனுக்கிரகம்பண்ணு
என்றுசொல்லிசக்கரத்தைக் கொடுத்தார்பெருமாளும்
அடகுக்கடவாய் அபிமன்னன் தான்பிறக்க
அபிமன்னன்தேவியென்று அலர்மேலுதன்வயிற்றில்
பெண்ணும்பிறக்க பெருமாள்வரங்கேட்டு
ஆதிசிவன்கையால் ஆனவரம்பெற்றுவந்தார்
இப்படியாயங்கே யிசைந்துவந்தநாளையிலே
துவாரகாபுரியைவிட்டு சுபத்திரையுமப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அந்நேரம்போய்ச்சேர்ந்தாள்
இந்தவிசேஷமெல்லாம் இளங்கொடியாள்சொன்னாளே
நல்லதென்று அர்ச்சுனரும் நாயகியுந்தானிருந்தார்
சுபத்திரையாள்தன்வயிற்றில் சுவாமிகிருபையினால்
கெர்ப்பந்தரித்து கிளிமொழியாள்தன்வயிற்றில்
அலர்மேலுமங்கையற்கு அப்போதரித்ததுகாண்
அருச்சுனனார்தேவியற்கு ஐந்திரண்டுசென்றதுகாண்
பத்துமாதஞ்சென்றபின்பு வஞ்சிசுபத்திரைக்கு
அபிமன்னன்பிறந்தானே ஐந்துதிங்கள்முன்னாக
ஐவர்வனவாசம் போனார்களப்பொழுது
வனவாசம்போனபின்பு வஞ்சிசுபத்திரைக்கு
பாண்டவர்கள்பூஷணங்கள் பண்டாரப்பெட்டியெல்லா
கணக்காகவப்போது களஞ்சியத்திற்போட்டார்கள் [ம்
பத்திரமாய்த்தான்கொடுத்து பயணமாய்ப்போனார்கள்
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு வனவாசம்போனபின்பு
ஐந்தாந்தான்மாதத்திலே அபிமன்னன்தன்னுடனே
அண்ணனுடமாளிகைக்கு வந்தாள்சுபத்திரையும்
வண்ணமுளஅண்ணனிட மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டு
மைத்துனனபிமன்னனும் மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டு
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட சுவாமியெடுத்தணைத்தார்
வந்தீரோவந்தீரோ மருமகனேவந்தீரோ
மருமகனைத்தான்வாழ்த்தி வரிசையுடைமையெல்லாம்
பிரியமுடன்தான்பூட்டி பூரித்தார்மாயவரும்

அலர்மேலுமங்கை அரண்மனைக்குப்போமென்றார்
சேலையழகியுஞ் சென்றாள் திருமனைக்கு
அண்ணனிடதேவியரே அலர்மேலுமங்கையரே
நன்றாயிருக்கிறீரோ நாயகியேஎன்றுசொல்லி
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
ஒருவர்க்கொருவ ருகந்துவுறவாடி
நாத்திமுகம்நோக்கி நாயகியாள்லட்சுமியும்
பெற்றுபிழைத்தீரோ பொற்கொடியேநாயகமே
ஆண்பிள்ளைபெற்றீரோ ஆசையெல்லாந்தீர்த்தீரோ
என்றுசொல்லிப்பேசி இருந்தாரேயிருவருமாய்
அபிமன்னராஜனுக்கு அநேகவுடைமையெல்லாம்
சரசமுடனப்பொழுது தரித்தாளேலட்சுமியும்
இப்படியாய்த்தான் மகிழ்ந்து இருக்குமந்தநாளையிலே
அலர்மேலுமங்கையற்கு ஐயிரண்டுசென்றதுகாண்
பத்துமாதஞ்சென்று பைங்கிளிக்குப்போதாச்சு
சத்திக்கணபதியைச் சங்கரனைத்தோத்தரித்து
சாத்திரங்கள்யாவும் சதிரானலட்சணமும்
பார்த்துமகிழ்ந்திருக்கப் பஞ்சாங்கஞ்சொன்னார்கள்
தாதிகளுமூப்பிகளுந் தந்திரமாய்வந்துநிற்க
மருத்துவச்சிவண்ணாத்தி வந்துமகிழ்ந்துநிற்க
அரிவைசுபத்திரையும் அண்டையிலேவந்துநிற்க
இடுப்புமுதுகுதண்டு ஏகமாய்த்தாண்பிடிக்க
பருவமாயெல்லோரும் பக்கத்தில்வந்துநிற்க
இப்படியாயங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே
அலர்மேலுமங்கையரும் அரிவையைப்பெற்றாளே
பெற்றாளேபெண்ணை பெருமாள்பெருந்தேவி
அப்போ-சுத்தமுள்ளகன்னிச்சுபத்திரையுந்தான்மகிழ்ந்
தொப்புள்கொடியறுக்க தோகைசுபத்திரையும் [து
கொடுத்தாளாமாயிரம்பொன் கொம்பனையாளப்பொழுது
வாய்துடைக்கஆயிரம்பொன் வைத்தாள்சுபத்திரையும்
பெண்ணைமுழுக்காட்டி பீதாம்பரப்பட்டுடுத்தி
அபிமன்னன்தேவியென்று அணிந்தாள்விபூதிதன்னை
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடித்தாரேஅந்நேரம்
சுந்தரிக்கும்பாலனுக்கும் சொன்னபடிவந்ததென்று
இந்திரருந்தேவரும் எங்குமறிந்தார்கள்
வந்தபிராமணர்க்கு மகாதானந்தான்கொடுத்தார்

விதைநெல்லுகோட்டைகளும் மெல்லியருந்தான்வழங்
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தார்களநேகமெல்லாம் [கி
பாடகர்புலவர்கட்கும் பரதேசிதாதருக்கும்
பட்டுப்புடவைகளும் பாங்காகத்தான்கொடுத்தார்
பதினாறுநாளையிலே பைங்கிளிக்குத்தொட்டிலிட
நினைத்தாள்சுபத்திரையும் நிதானமிட்டாளந்நேரம்
பட்டணத்திலுண்டான பார்மன்னரனைவருக்கும்
வெற்றிலைபாக்கும் விரும்பியிடச்சொன்னாளே
அப்படியேதான்செய்தார் அந்நேரவேளையிலே
விருந்துசமையுமென்றாள் மேலானமங்கையரும்
பொருந்தும்பொரிக்கறியும் புத்துருக்குநெய்பாலும்
அறுபத்துநாலுவகை அதிரசமப்பளமும்
மாங்கனியும்தேங்கனியும் வாழைப்பலாக்கனியும்
சீனிமணற்பாக்கும் திராட்சைபலாசர்க்கரையும்
சகலவகைநற்கறியும் சமைத்துவிருந்துமிட்டாள்
அறிவானசுந்தரிக்கு மாணிக்கத்தொட்டிலிட்டாள்
சுபத்திரையாளுடைமைகளைச் சிங்காரித்தாள்சுந்தரிக்கு
மகாராஜன்தேவியென்று மஞ்சணீராட்டிவைத்தாள்
அபிமன்னன்தேவியென்று அனைவருக்கும்சொன்னா
இப்படியாயங்கே யிருக்குமந்தநாளையிலே [ளே

அபிமன்னனையும் சுந்தரியையும் பள்ளிக் கூடத்தில் வைத்தது

வருஷமும்நாலாச்சு வயதுமேஐந்தாச்சு
பள்ளிக்குவைக்கப் பருவமிதுவென்றுசொல்லி
உபாத்தியாயரைத்தானழைத்து உகந்ததினப்பார்த்து
நல்லநாள்பார்த்து நல்முகூர்த்தந்தானுமிட்டார் [த்து
ஆடைசொர்ணம்வேணதெல்லாம்ஐயருக்குத்தான்கொடு
பள்ளிக்குவைத்தார்கள் பாலனையுஞ்சுந்தரியையும்
ஓம்நமசிவாயாவென்று ஓதுநீமுன்னேஎன்று
அரிநமோத்துசிந்தமென்று அன்பாயறியுமென்று
அய்யரும்சொல்லிசொல்லி அடைவுடனேயானபின்பு
வடுகுதமிழ்கிரந்தம் மற்றுமுள்ளபாஷையெல்லாம்
தங்குதடையில்லாமல் சதிராகப்படித்தார்கள்
சுந்தரிக்குப்பாடமே சொல்லுவான்பாலனுமே

சட்டமெடுத்துநடை தப்பினல்தண்டிப்பான்
வட்டகணக்குகளை வறப்புளழுதிவிட்டால்
கிட்டயழைத்துவந்து கிள்ளுவான்காதிரண்டும்
ஆடுவதும்பாடுவதும் அமளியுடன்பேசுவதும்
இப்படிக்கெல்லா மெழுதிப்படித்தபின்பு
பள்ளிக்கூடம்வந்து பாலனும்சுந்தரியும்
செல்வச்சிலம்பங்கள் படிக்கவேசெய்தார்கள்
கோல்வாருபோடுறதுந் துடைதட்டிப்பாயுறதும்
ஆனையைவிட்டுதான் ஆக்கரித்துக்குத்துவதும்
தப்பாமல்கற்று சமர்த்தராய்நின்றூர்கள்
சிறப்பானபாஷைகளும் சகலவித்தையுள்ளதெல்லாம்
இருவருங்கற்று இருக்குமந்தவேளையிலே

சுந்தரியும் அபிமன்னனும் கணையாழி
மாற்றிக் கொள்ளல்

மைவிழியாள்சுந்தரிதன் வலக்கையைத்தான்பிடித்து
கணையாழியோதிரத்தைக் கழட்டியபிமன்னனுமே
பெண்சாதிகையிலிட்டுப் பேசியபிமன்னனுமே
மங்கையரேசுந்தரியே வரிசையிதுதாண்டி
அந்தமுள்ளசுந்தரியு மவள்கையின்மோதிரத்தை
இந்தாருமென்றுசொல்லி இட்டாளபிமன்னனுக்கு
இருவருஞ்சம்மதியாய் இருந்தார்களந்நேரம்
அப்படியாயங்கே அநேகநாள்சென்றபின்பு
வருஷமுமேழாச்சு வாளபிமனப்போது
அம்மாள்சுபத்திரையை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
ஆனைகுந்திபட்டணத்துக்குப் போவோமம்மா அம்மா
சேனநாளாச்சுதுந்தன் சித்தமிரங்காதோ [வே
தாயாரைவாருமென்று தம்பியழைத்தானே
அப்படியேயாகுதென்று அண்ணனுடன்சொன்னளே
அண்ணனுடன்சொல்லி அனுப்பிவிடைபெற்றிடவே,
பெண்பெருமாள்லட்சுமியும் போய்வாருமென்றுளே

சுந்தரிக்குச் சுபத்திரை புத்தி சொல்லுகிறது

சுந்தரியைப்பார்த்து சுபத்திரையுமப்போது
வாரியெடுத்து மருமகளைமுத்தமிட்டு
ஊருக்குப்போய்வாரேன் உகந்தமருமகளே
மைத்துனன்மேலாசை மறக்காதேவஞ்சியரே
ஆசைமருமகளே அபிமன்னன்தேவியரே
பாம்பின்மேற்பள்ளிகொள்ளும் பாரளந்தோன்மகளே
அல்லவேபெண்மயிலே அன்னமேஆரணங்கே
இருவருங்கூடி இன்னாளிருந்தீர்கள்
ஆனைகுந்திபட்டணத்தேயமர்ந்திருக்கப்போய்வாறேன்
போய்வாறோமென்று புறப்பட்டாள்பூவையரும்
தோகையிளமயிலாள் சுந்தரியாள்பாலனுமே
ஏகமாய்த்தான்பேசி எனக்கென்னபுத்தியென்றாள்
அந்தமுள்ளசுந்தரியை அணைத்துமுத்தந்தானுமிட்டு
போய்வாறோமென்றுசொல்லி பூவையற்குசொன்னானே
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சிந்தைகலங்கிச் சிவசிவாவென்றுசொல்லி
மைத்துனனைத்தான்பார்த்து மயங்கியழுதாளே
பாலனும்அப்பொழுது பார்த்துஅழுதானே
கண்டாள்சுபத்திரையும் கடுகெனவேஓடிவந்து
கண்ணைத்துடைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தேறுதலையாக திடஞ்சொன்னாள்சுந்தரிக்கு
மாமியார்காலில் மருமகளும்தெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாயனுடன்பிறந்தாள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் ஆனைகுந்தி பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தது

தாதிகளும்மூப்பிகளும் தண்டிகைகொண்டுவந்தார்
பல்லக்கிலேறுமென்று பாங்கிமார்தெண்டனிட்டார்
உற்றாருறன்முறையோர் ஊரிலுள்ளமங்கையரும்
மெத்தமெத்தச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரப்போது
ஏறினாள்பல்லக்கில் ஏலப்பசுங்கிளியும்
பாலனைத்தானெடுத்து பல்லக்கில்வைத்தார்கள்
கொட்டிமுழக்கினார்கள் கோடையிடிபோலே

வட்டமிட்டுக்கொட்டினார் வஞ்சியர்களெல்லோரும்
துரிதமுடன் நடந்தார் துவாரகாபுரியைவிட்டு
இஞ்சிவனங்கடந்தாள் எலுமிச்சையுட்புகுந்தாள்
மஞ்சள்வனங்கடந்தாள் மாதுளையினுட்புகுந்தாள்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
பஞ்சவர்கள்நாட்டிலேதான் பைங்கிளியும் வந்தாளே
ஐந்துபேரரசாளும் ஆனைகுந்திபட்டணத்தை
வஞ்சிசுபத்திரை வந்தாளேமாளிகைக்கு
தம்பி-அபிமன்னனுக்குச் சலக்கங்கள் தான்முடித்து
பாலமிர்தமுண்டு பசிதீர்ந்தபிற்பாடு

அபிமன்னனுக்கு நூறுதோழன்மார் அமைத்தது

தானுமமுதுகொண்டு சதிராகயிருந்தாளே
பாலனுக்குத்தோழன்மார் பட்டணத்தில்தான்தேடி
பாலனைப்போல் நூறுபேர் பாங்கியமைத்துவந்தாள்
தோழன்மார்தங்களுக்குச் சொன்னாள்சுபத்திரையும்
தம்பியைவிட்டுநீங்கள் தனியேபிரியாமல்
கவனமுடன்தம்பியைக் காத்திருங்கள் நீங்களுமே
அன்னமும்பார்க்கும்பி மன்னனுடன்கொள்ளுங்கள்
அவன்தரிக்கும்பூஷணங்கள் ஆடைபரிசைகத்தி
வகைவகையாய்ப்பிள்ளைகட்கு யாதாகொடுத்தாளே
தினந்தினம்தம்பியற்குச் சிலம்பங்கள்செய்யுங்கள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாள்மாதாவும்
அப்படியேநல்லதென்று அமர்ந்தாரபிமன்னனுடன்
அபிமன்னருந்தோழருமாய் அமர்ந்திருந்தபிற்பாடு

அஸ்தினாபுரத்தின் சிறப்பு

அஸ்தினாபுரத்து அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
துரியோதனப்பெருமான் சிங்காதனச்சபையில்
பதியிழந்துகாடுறைந்தார் பாண்டவர்களென்றுசொல்லி
மதியையனுசரிக்கும் மன்னன்துரியோதனனும்
அஸ்தினாபுரிநகரில் அழகுமணிமண்டபத்தில்
புத்தியொருகோடி புகலரியமண்டபத்தில்

நிறைகோடிகால்நிறுத்தி நீலரத்தினமுத்தணிந்து
வகைவகையாய்வச்சிரங்கள் வாகாகத்தானழுந்தி
கரையருகேதோரணங்கள் கவசவல்லிதொங்கவிட்டு
தூணுக்குத்தூணு தூண்டாவிளக்கெரிய
தூணுக்குத்தூணு துய்யமணிமண்டபத்தில்
ஆணிப்பவளமணி அணியணியாய்ச்சோதிமின்ன
சங்கீன்றமுத்து சாதிமுத்துசோதிமின்ன
பாங்காகச்சோதிமின்ன பலதிசையுந்தான் தூக்கி
அல்லிமலர்முல்லைமலர் அழகுசிறுசண்பகமும்
மல்லிகைமுல்லை மலருமிருவாக்ஷிகளும்
கொத்தளரிகுங்குமமும் குளிர்ந்தசுகந்தமலர்
விஸ்தாரமான வெள்ளலரிப்பூவுகளும்
வெண்டாமரைமலரும் வேண்டியசெந்தாமரையும்
கண்காணபூச்சரங் கனகரத்னமண்டபத்தில்
பூச்சரங்கள்கொண்டு புதிதாயலங்கரித்து
ஆச்சரியமாக அலங்காரபூச்சரங்கள்
வெள்ளித்தூணிடையிடையே விஸ்தாரமாய்நிறுத்தி
சிங்கமும்யாளியும் சிறக்கவணிசேர்த்து
சிங்கத்தின்பேரில் சிறக்கவே தூணிறுத்தி
ஆளியின்பேரில் அழகாகத்தூணிறுத்தி
நாலுகால்பீடம் நடுவாகவுண்டாக்கி
சிங்காதனமுமிட்டு சிங்கத்தைக்கால்நிறுத்தி
சங்கீன்றமுத்தும் தாவடமும்பூஷணமும்
இங்கிர்தமாகவே இயல்பாகத்தூணிறுத்தி
நாகக்கொடியும் நவரத்தினசோதிமின்ன
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதிரன்சகுனி
கர்னன்விதுரன் காங்கேயன்தேத்தாசன்
குருக்கள் துரோணரும் கொற்றவருமன்னவரும்
கிருபன்கிருபாச்சாரி கீர்த்தியுள்ளவீஷ்மருடன்
அசுவத்தாமனுடனே ஆனதொருமன்னவனும்
துரியோதனன்சபையில் சேரக்கொலுவிருக்க
பதினெட்டுஅக்குரோணி படைமன்னர்தானிருக்க

சகுனி இலக்குணனுக்கு விவாகஞ்செய்ய நினைத்துத் துரியோதனனுக்குச் சொல்வது

மாமன்சகுனி மருமகனைத்தான்பார்த்து
துரியோதனனுடனே செப்பலுற்றானப்பொழுது
அங்கிருந்தமன்னவர்கள் அனைவோருந்தானறிய
தேசமைம்பத்தாறு திக்கெட்டுமாள்கிறையே
யாசமுடன்தேசம் பட்டமுமாள்கிறையே
மேதினியிலெல்லவரும் வீடுகட்டிவாழ்வார்கள்
மைந்தருக்குக்கலியாணம் மகிழ்ச்சியாய்செய்வார்கள்
அப்படியேவும்முடைய அழகானலக்குணற்கு
கலியாணஞ்செய்யவே காலங்களிப்போது
நன்றாய்க்கலியாணம் ராஜமுடிமன்னர்மெச்ச
இப்போதேசெய்தால் இயலாயிருக்குமென்றான்
செப்பமுடன்தேசமெல்லாம் சிறப்பாயிருக்குமென்றான்
ஒப்பமுடன்சொல்லி உரைத்தான் சகுனியுமே
சொன்னவுடன்மன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
ஆமென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சொன்னார்கள்
மாமன்சொன்னபேச்சை மறவாமல்மன்னவனும்
பெண்ணெங்கேயென்று பேர்கேட்டானப்பொழுது
வண்ணமுடன்சகுனி வாகாயுரைக்கலுற்றான்
சொன்னான்சகுனி துவாரகாபுரிதனிலே
மாயன்பெருமாள் மகளாரைக்கொள்ளுமென்றான்
லக்குணற்கும்சுந்தரிக்கும் ராசிப்பொருத்தமுண்டோ
எப்படியிருந்தாலு மிசைந்துகொள்ளவேணுமென்றான்

துரியோதனன் மகிழ்ந்து தாயாரை உத்தரவு கேட்க வந்தது

அப்படியேசெய்வோமென்று ஆன துரியோதனனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
பல்லக்குமேலேறி படைமன்னர்தான்சூழ
மாமன்சகுனியுடன் வந்தானேதாய்வீட்டில்

தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
முகந்துடைத்துமுத்தமிட்டு முடிமேலேகையைவைத்து
வந்தவகைஎன்மகனே வரிசையுடன்சொல்லுமென்று [ள்
தாயாராம்காந்தாரி தயவாகக்கேட்டாளே
அண்ணன்சகுனியைத்தா னண்டையில்தானழைத்து
இருவரும்வந்தவகை என்னுடனேசொல்லுமென்றுள்
சகுனியுரைத்தானே தங்கையாள்தன்னுடனே
துரியோதினனும் சொன்னான்தெரியவேதான்
எட்டுதலைலக்குணற்கு இன்பமுடன்கலியாணம்
திட்டமுடன்செய்கைக்கு தெரியவேகேட்கவந்தோம்
என்னபுத்திதாயாரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
பெண்ணுமிருக்குதம்மா பெருமாள்மகளாரும்
வண்ணமகள்சுந்தரியாள் மாயன்மகளாரும்
என்றுசொல்லியுங் எண்ணர் எனக்கறியச்சொன்னார்க
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுவுந்தனிடம் [ள்
வாயாரவாழ்த்திவரம் வாங்கியேபோகவந்தோம்
சந்தோஷமானபடி தாயாரேசொல்லுமென்றான்

தாயார் மகிழ்ந்து கலியாணஞ்செய்ய உத்தரவு கொடுத்தது

தாயாராம்காந்தாரி சந்தோஷமாயுரைத்தாள்
மாயன்பெருமாள் மகளென்றுசொன்னாயே
எனக்குமெத்தசந்தோஷம் என்மகனேயாச்சுதடா
உனக்குமெத்தசம்பந்தி ஒருவரில்லைவையகத்தில் [பார்
பெண்ணும்கிடையாதோ பெருமாள்மெத்தபொன்கேட்
கேட்டபொன் நீகொடுத்து கெட்டியாய்க்கொள்ளுமென்
போவென்றனுப்பி புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள் [றாள்

துரியோதனன் தன் தகப்பனிடம் வந்து கேட்பது

வந்தான் துரியோதனன் மன்னவர்தங்களுடன்
கர்னன்விதுரன் காங்கேயன்தன்னுடனே

மன்னர்குருக்களையும் மற்றுமுள்ளமங்கையரும்
தங்களுடன்கூடத் தகப்பனண்டைதான்போனான்
தகப்பனைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
அண்டையிலேதானழைத்து அப்பாமகனேயென்று
மற்றுமுள்ளமன்னவரை வகையாயிருங்களென்று
இத்தனைபேருமென் மகனு மெங்குவந்தீர்களென்று
வந்தவகைதன்னுடனே வரிசையுடன்சொல்லுமென்றார்
தொழுதுதுரியோதனன் சொல்லுவானோர்வசனம்
லக்குணற்குநல்முகூர்த்தம் நான்செய்யவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாள் மகளானசுந்தரியை
நேயமுடன்கொள்வமென்று நினைத்துமேயிப்பொழுது
உம்முடையபுத்தி உயர்ந்தபுத்திநான்கேட்டு
சம்மதித்தால்போகவென்று தகப்பனேவந்தேன்நான்

திரிதராஷ்டிரன் வேண்டாமென்று தடுத்தது

தகப்பன்தயிலாடன் தான்கேட்டுஅவ்விசேடம்
சிந்தைகலங்கி சிவசிவாவென்றுசொல்லி
இந்தவிசேடம் எனக்குச்சரிப்போகாது
பண்டொருநாள்லட்சுமிக்கும் பாவைசுபத்திரைக்கும்
பெண்ணொருவராணொருவர் பெற்றாளிருவருக்குள்
சம்பந்தங்கொள்வோமென்று சபதங்கள்செய்ததுண்டு
ஆயன்மகள்சுந்தரியும் அபிமன்னற்கானதினால்
வில்லங்கமானபெண்ணைக் கொள்ளவேபோகாது
கொள்ளக்குடிகேடு குலத்துக்குமாகாது
கள்ளப்பெருமாள் கபடமாய்க்குடிகெடுப்பார்
பெருமாள்நமக்குப்பொய்யன் பொல்லாதசம்பந்தி
ஆகாதுகாணும் அவர்வீட்டுப்பெண்நமக்கு
பின்னையொருவீட்டில் பெண்ணும்கிடையாதோ
போங்களென்றுசொல்லிப் போகவிடைகொடுத்தான்

துரியோதனன் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டது

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுமன்னவனும்
கொள்ளிநெருப்பதுபோல் கோபித்துக்கண்சிவந்து
துரியோதனனுமங்கே சொல்லுவானோர்வசனம்

குருடனுடபேச்சு நடக்குமோகொற்றவனே [னே
தகப்பனென்றுசொல்லவந்தால் தடுத்தவன்சொன்ன
வகையுடனேசொல்லாமல் மாருட்டஞ்சொன்னனே
கண்தெரியான்சொற்கேட்டு கலியாணம்பண்ணுமல்
பின்வாங்கப்போறேனே பெரியவரேவாருங்கள்
என்றுசொல்லிமன்னவனும் இருந்தவர்கள்தன்னுட
வந்தாரரண்மனையில் மகாபேரிபோடுமென்ருன் [னே
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னரத்தனைக்கும்
இட்டான்பயணம் இடும்பன்துரியோதனனும்
துவாரகாபுரியென்று சொல்லிப்பயணமிட்டான்
அடித்தார்கள்பேரிகையை ஐந்துலட்சம்கிங்கிலியர்
பிடித்தார்கள்பூரிகையை பிரியாமல்மூன்றுலட்சம்
டமாரங்கள்நாலுலட்சம் ராயகிடிஆறுலட்சம்
கருவானம்போலாகக் கறுத்ததொருஆனைலட்சம்
செவ்வானம்போலாகச் சிவந்தபுரவிலட்சம்
முத்துநிறம்போலசுவம் முழுவெள்ளைமூன்றுலட்சம்
பவழநிறம்போலசுவம் பத்துலட்சம்பயணமென்ருன்
பல்லக்குக்காரர் பாளையராஜாக்கள்
கொல்லர்களெல்லோரும் கூடப்பயணமென்ருர்
வீராதிவீரர்களும் வில்பிடிக்குமன்னர்களும்
ஆறுலட்சம்ராஜாக்கள் அப்போபயணமென்ருர்
துவாரகாபுரிதனிலே சுந்தரியைத்தான்கேட்க
பயணம்புறப்பட்டார் பத்துலட்சம்ராஜாக்கள்
துரியோதனனுடனே சேரப்பிறந்தோர்கள்
தம்பிமாரெல்லோருந் தானெழுந்தாரப்போது
ஆயுதசேவகர்கள் அமளியுடன்தானெழுந்தார்
ஆனைகுதிரைகளும் அநேகம்பேர்மன்னவரும்
தோணியுங்காலாளுந் திரள்கோடிமன்னவரும்
தண்டிகையிலேறிவருந் தார்வேந்தர்கோடியுண்டு
ஒட்டகையிலேறிவரும் ஒருகோடிராஜாக்கள்
இட்டசட்டைவாங்காத போர்மன்னரெண்கோடி
அஸ்தினபுரத்திலுள்ள ஆனதுரைமன்னரெல்லாம்

பரிச்சிதமாய்யெல்லோரும் பயணம்புறப்பட்டார்கள்
முப்பத்திரண்டுவகை மேளங்கள் தான்முழங்க
பேரிகைகொட்டப் பெரியசின்னமூதிவர
பூரிகைகோடிலட்சம் பூமியதிர்ந் துவிழ
பண்ணியடமாரங்கள் பத்துலட்சந்தான்முழங்க
வீரர்களாறுலட்சம் விருதுமேளந்தான்முழங்க
மத்தளவுடுக்கைகளும் வாய்வீணைதாளமெல்லாம்
மெத்தமுழங்கிவர மெல்லியர்களாடிவர
சித்தமகிழ்ந்து துரியோதனன்பார்க்க
வந்துதேபாளையங்கள் மலட்டாறுதன்னருகே
இறங்கிற்றுபாளையங்கள் எங்குங்கிடுகிடென்ன
பூமிநடுங்கவெங்கும் பூலோகந்தானதிர
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
துண்டுமலைகளெல்லாம் தூளாகத்தான்பறக்க
கண்டபடைமன்னவர்கள் களைப்பட்டுத்தான்விழவே
துவாரகாபதியதிரத் தொடர்ந்ததுவேபாளையங்கள்
தென்கடல்பொங்கித் திரண்டுவருவதுபோல்
நடந்ததுவேபாளையங்கள் நாலுதிக்குந்தானதிர
பெண்கேட்கவந்தானே: பேரானமன்னவனும்
ஆயன்பெருமாளும் அரண்மனைக்கருகில்வந்து
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைவருகுதென்று
ஆளவந்தமாயனுக்கு அதிசயமாய்ச்செப்பிடவே
செப்பிடக்கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்து
என்ன அலுவலிங்கே இவர்கள்வரக்காரியமேன்

கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆற்றில் வெள்ளம்பெருக கங்கையை அழைத்தது

என்றுவிசாரமிட்டு எம்பெருமாளப்போது
ஞானதிருட்டியினல் நாரணருந்தான்பார்த்து
பெண்கேட்கவாராளும் பேய்கொண்டபட்டிமகள்
தங்கையென்றுகங்கைதனைத் தானழைத்தாரப்போது
மாயவருந்தானினைக்க வந்தாளேகங்கையவள்
கங்காபவானிவந்து கண்ணனையுந்தான்கேட்டாள்
அழைத்தவகையென்ன அண்ணாவேசொல்லுமென்றாள்
மாயன்பெருமாள் மறுவார்த்தைகூறுவாராம்

தங்கையரே நீகேளு தயவாகயென்வார்த்தை
பேய்பிடித்த துரியோதனன் பெண்கேட்கவாரானும்
சேதமாயென்சீமை சில்லரைகள்செய்வானே
ஆகாததுன்மார்க்கன் அவனிங்கேவந்தாக்கால்
நம்பவும்போகாது நானவனை நாயகியே
வம்பன் துரியோதனனை வரச்சொல்லப்போகாது
தாயே நீதங்கையரே தண்ணீராய் ஆற்றிலேதான்
பாலாறுதண்ணீர்வரப் பார்க்கவேணுந்தங்கையரே
பாராய்நீதங்கையரே படைமன்னர்வாராமல்
தண்ணீரைக்கண்டு தடையாகநிற்கவேணும்
வந்தேறவொட்டாமல் மாயவருஞ்சொன்னரே

கங்கையானவள் ஆற்றில் பெருவெள்ளமாய் வந்தது

நல்லது அண்ணாவே நன்ருய்வருகிறேன்நான்
மேகம்பாவியப்போ மின்னலிடிமுழங்க
மழைகள்பொழியவே வருகுது ஆற்றுவெள்ளம்
இருகரையும்தான்புரண்டு இறைந்துவெள்ளம்தான்வரு
வருகுதுதண்ணீரது வானமதுபூமியொன்ருய் [து
தண்ணீரைக்கண்டு தலைவாறுகெட்டுநொந்து
வண்ணவண்ணக்கூடாரம் வகையுடனேபோட்டார்கள்
தென்னமுடிமன்னன் துரியோதனன்பார்த்து
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
கூடாரம்போடுமென்று கோபமுடனிருந்தான்

துரியோதனன் துவாரகைக்கு ஆளனுப்பியது

வந்ததொருமன்னவரை வாய்மொழிகேட்டானே
அக்கரைதாண்டவேதான் ஆளனுப்பவேணுமென்ருன்
படகுமேல்மன்னவரைப் பதினைந்துமந்திரியை
அடவுடனேற்றிவிட்டான் அம்மொழிகேட்டுவர
போனார்துவாரகா புரியந்தபட்டணத்தே

மாயனரண்மனைக்கு மன்னவருப்போயிருந்தார்
சீரானமாயன் சிங்காதனத்துமுன்னே
தெண்டனிட்டுமன்னவர்கள் சீராகநின்றூர்கள்
வந்தவரைத்தான்பார்த்து மாயனெடுத்துரைப்பான்
வந்தசெய்திசொல்லுமென்று மாயவருந்தான்கேட்க
சொன்னூர்கள்மந்திரிகள் சுவாமியைத்தெண்டனிட்டு
பெண்கேட்கவந்தோமென்று பெருமாட்குசொன்னூர்க [ள்
துரியோதனனுமெத்த சேனைபரிகளுடும்
வருகிறூர்தம்முடைய மகளாரைக்கேட்கவென்று
லக்குணற்குச்சுந்தரிக்கும் ராசிபொருத்தம்பார்த்து
சகுனங்கள் துரியோதனன் தான்பார்த்துவந்தானே
ஆற்றில்வெள்ளம்வந்ததினுல் அங்கேயிறங்கினூர்கள்
ஆண்டவனேபெண்விசேஷ மாயனேசொல்லுமென்று
மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைகூறுவார் [ர்
பெண்தாரோமென்றுசொல்லி பெருமாளுந்தான்கூறி
பெண்ணுக்குவந்தவர்கள் பின்னிடைந்துபோகாமல்
நான்கேட்டபொன்னை நமக்குக்கொடுத்தாக்கால்
கோபாலப்பெட்டி குறையாமல்பொன்கொடுத்தால்
நேர்ப்பாகசுந்தரியை நிதானமிட்டுநான்தாரேன்
என்றுசொல்லிமாயவரும் எடுத்துரைத்தாரப்பொழுது

பெருமாள் சொன்னதை மந்திரிகள்
துரியோதனனுக்குச் சொன்னது

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுமந்திரிகள்
நல்லதென்றுதெண்டனிட்டு நடந்தார்களப்போது
ஆறுதனைக்கடந்து அக்கரையேபோனூர்கள்
துரியோதனனுடனே சொன்னூர்கள்செய்தியெல்லாம்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தான் துரியோதிரன்
பொக்கிஷக்காரரை போர்மன்னரையழைத்து
அஸ்தினபுரத்துக்கு அதிவேகமாய்நடந்து
ரொக்கக்களஞ்சியத்தை நோக்கமுடன் தான்திறந்து

ஏழுலட்சம்ஒட்டையின்மேல் ஏற்றியேபொன்னையெல்
லாம்,ஐந்துலட்சம்ஆனையின்மேலாபரணமேற்றுமென்
றான், பெண்ணுக்குஉண்டான பூஷணங்களுள்ளதெல்
லாம்,ஒன்றுங்குறையில்லாமல்ஏத்தென்றுசொன்னானே
அப்படியேதான்போய் அரண்மனைக்குட்புகுந்தார்
பொக்கிஷவாசல் புண்ணியர்கள்தான்திறந்து
ஒட்டகம்யானைகளும் ஒன்றாய் நிறைந்தது
வந்துபொதிபிடித்தார் மகாராஜன்பொன்னுகளை
வேணுமென்றபூஷணத்தை வெகுவாய்பொதிபிடித்தார்
ஏற்றிக்கொண்டுவந்து இறக்கினார்பாளையத்தில்
கண்டான் துரியோதனன் களஞ்சியத்துப்பொன்னதனை
கொண்டாடிக்கொண்டுமெத்த குலுங்கநகைநகைத்து
அந்தவிபரமெல்லாம் அறிந்துபெருமாளும்
புத்திகெட்டுத்துரியோதனன் பெண்கேட்கவாரானும்
முன்னாலேகொள்ளவந்து முனைகுலைந்துபோனானே
அருச்சுனன்தான்பறித்தான் ஆகாயம்போனானே
பெண்ணைக்கொடுத்துவிட்டு பேய்போல்விழித்தானே
அருச்சுனன்தான்பறித்தான் அதுபோலிதாகுமென்று
சற்றுமிவனெண்ணாது தன்மகன்லக்குணற்கு
பெண்கொள்ளவேணுமென்றுபேசிவா ஆள்விடுத்தான்
வல்லமைசாலியபி மன்னனையும்பாராமல்
என்னையுந்தான்மனதி லீடாகப்பாராமல்
தன்னுடையசத்துவமும் தான்படைத்தஆண்மைகளும்
முன்பின்னுமெண்ணாமல் முடிபுனைந்தகெருவத்தால்
பின்னேவருகிற பிழைகளறியாமல்
வந்தானேபெண்கொள்ள மடையனுட்புத்திரனும்
நல்லதுநல்லதென்று நகைத்தந்தமாயவரும்
பணத்தின்வலுமையைத்தான் பதராக்கியிப்பொழுது
எண்ணிமனதிலே எம்பெருமான் தானுமப்போ
ஆற்றுநீர்வற்றிவர ஆயாவர்தானினைத்தார்
மாயமாய்ப்போக வரவழைத்தார்கங்கைதனை
அண்ணனழைக்க அறிந்துகங்கைதானடங்கி
மாரளவுகாலளவாய் வருந்தண்ணீர்தான்பார்த்து
துரியோதனப்பெருமாள் சொல்லுவான்சேனைகட்கு
நாளைப்பயணமென்று நகபத்தடியுமென்றான்
தேரும்ரதமும் திரளானராணுவமும்

ஆறுகடந்து அப்போ அக்கரையில்வந்தார்கள்
ஆயனுடபட்டணத்தில் அருகாகத்தண்டிறங்கி
துரியோதனனுமவன் திரள்தம்பிமாருடனே
கர்ணன்சகுனி கனமன்னர்தன்னுடனே
பெருமாளரண்மனைக்குப் பேணிநடந்தார்கள்
ஆயன்பெருமாள் அரண்மனையுட்புகுந்தார்
மன்னன் துரியோதனனும் மாயவற்குத்தெண்டனிட
ஆயனெழுந்திருந்து ஐயர்குருக்களைத்தான்
ஆசீர்வாதமென்று அவரவர்க்குச்சொன்னரே
இருக்கச்சிலவு கொடுத்தாரேஎம்பெருமாள்
துரியோதனனுக்குச் சிங்காதனமுமிட்டார்
குருக்கள்மார்தங்களுக்குக் கூடச்சிங்காதனங்கள்
இருக்கவேயிட்டு இருமென்றாரப்பொழுது
எங்கேவந்தீரென்று எம்பெருமாள்தான்கேட்டார்

துரியோதனன் பெருமாளைப் பெண்கேட்பது

மன்னன் துரியோதனனும்வாய்திறந்துதானுரைப்பான்
பெண்கேட்கஉம்மிடத்தில்பெருமையுடன்வந்தேன்காண்
இலக்குணற்கும்சுந்தரிக்கும் ராசிபொருத்தமுண்டோ
எந்தன்மகன்லக்குணற்கு இசைந்திருக்குதையாவே
உந்தன்மகள்சுந்தரியை உகந்துதாவேணுமென்றான்

அதற்கிசைந்து பெருமாள் பொன்கேட்பது

அப்படியேதாரோமென்றார் ஆயன்பெருமாளும்
பத்தியுடன்சுந்தரிக்குப் பரியமுமெத்தனைபொன் [றார்
அந்தப்பொன்னெந்தனுக்கு அளந்துதாவேணுமென்
கொண்டுவந்தபொன்னையெல்லாம் கோபாலப்பெட்டியிலே [னே
அளந்துகொள்ளச்சொல்லியே அன்பாகச்சொன்ன

துரியோதனன் பொன்னளக்க பெருமாள் காற்றழைத்தது

கோபாலப்பெட்டியைக் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
தெற்குவடக்குத் திசைநான்குயோசனையும்

தக்கசதுர்முகமாய்த் தலைப்பானைபோலிருக்கும்
அப்படிப்போலொத்த அளவானகூடையிலே
கொட்டினார்கள்பொன்னை கொற்றவரும்மன்னவரும்
ஏழுலட்சம்ஒட்டகத்தில் ஏற்றிவந்தபொன்னையெல்லாம்
பார்த்துப்பெருமாளும் பட்சமுடன்தானுரைப்பார்
பொன்பதராயில்லாமல் தூத்தி அளவுமென்றார்
தூத்தியளவுமென்றார் தூய்யப்பெருமாளும்
அப்படியேகொட்டி அம்பாரம்போட்டார்கள்
வாயுபகவானை மாயனுந்தானினைந்து
காற்றடித்துபொன்பதராய் கடலிலேபோயொளிக்க
நேர்த்தியுடன்காற்றடிக்க நினைத்தார்பெருமாளும்
அப்படியேகாற்று அகோரமாய்த்தானெழும்பி
சூருவளிக்காற்று சுழற்றியடித்ததுகாண் [ம்
பொன்னையள்ளிதூற்றிடவே போகுதுகாண்வெகுதூர
ஆகாயந்தானெழும்பி அப்போதனுமாரும்
அம்பாரந்தான்தூற்றி யங்குவெளிப்பட்டாரே
நெல்லுப்பதர்போலே பறக்குது அப்போது
வட்டப்பொதியிடவே மறுதேசம்போகுதுகாண்
நாகக்கொடியோனுமப்போ நகைத்துமிகப்பார்த்தான்
கொண்டுவந்தபொன்களெல்லாம்கூடையரையாகவில்லை
பின்னையுமுண்டான பொக்கிஷங்களுள்ளதெல்லாம்
முன்னிருந்தபொக்கிஷங்கள் மூத்தோர்கள்தேடினதும்
தென்னமுடிமன்னன் துரியோதனன்தேடினதும்
கர்னன்சகுனி காட்சியுடன்தேடினதும்
எல்லோரும்தேடியபொன் னெல்லாமெடுத்துவந்தார்
காற்றில்கழித்து கடல்கொண்டுபோகுதுகாண்
ஆத்திதூத்திதானளக்க அரைக்கூடையாச்சுதுகாண்
மன்னன் துரியோதனனும் மனதுகலங்கிநின்றான்
துரியோதன்கலங்கி சோர்ந்துமயங்கினதை
மாயன்பெருமாளும் மனதிலேதானினைந்து
கூடை முக்காலாகவென்று குறித்தார்பெருமாளும்
அப்படியேதானுமப்போ ஆச்சுது அக்கூடை

கால்கூடைபொன்னும் கலியாணமானபின்பு
தருகிறோமென்றுசொல்லி சமாதானம்சொன்னானே
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தார்பெருமாளும்
நாள்முகூர்த்தந்தானிடவே நல்லபிராமணரை
அண்டையிலேதானழைத்து ஆலோசனைகள்செய்து
பஞ்சாங்கந்தான்பார்த்து பக்குவமாய்நாளுமிட்டு
ஜெயவருஷம்வைகாசி தேதிபனிரெண்டதனில்
நட்சத்திரம் அவிட்டம் நல்லதிதிபஞ்சமியும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விடிந்தைந்துநாழிகையில்
இன்றெட்டாநாள்முகூர்த்தம் என்றுமேபாக்குமிட்டார்
பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லிபாக்குமிட்டார்ராசாக்கள்
பெண்கொள்ள தானிசைந்தான்பெருமை துரியோதனன்
கொடுக்கவேதானிசைந்தான் கோபாலகிருஷ்ணனுமே
எல்லோர்க்கும்பாக்குமிட்டு இன்பமுடன்பேசினார்

துரியோதனன் பந்தலலங்கரித்தது

போகிறோமென்றுசொல்லி புறப்பட்டாரந்நேரம்
அருச்சுனாபுரத்திற்கு அனைவோரும்பயணமானார்
வந்தார்கள்தங்களுட மாளிகையினுட்புகுந்தார்
பட்டம்பகலில் பகல்முகூர்த்தமென்றதுடன்
எட்டுநாளென்றுசொல்லி இட்டாரும்பாக்குகளும்
சொல்லியிருக்கையில் சுந்தரியாள்தன்தோழி
செங்கமலத்தாதியவள் செட்டிகடைக்காக
வெளியேபுறப்பட்டு வீதியில்போகையிலே
கடைகள்பெருந்தெருவே கன்னியரைக்கண்டவுடன்
பட்டணத்திலுண்டான பரிசனங்களத்தனையும்
தாதிமுகம்நோக்கி தனித்தனியேகேட்பார்கள்
சுந்தரிக்குகலியாணம் கூடிற்றோதோகையரே [ள்
இன்றெட்டாம்நாளோவென்று எல்லவருங்கேட்டார்க

தாதி சுந்தரிக்குச் சொல்வது

இவ்விசேஷங்கேட்டு இடிவிழுந்தாள்தாதியரும்
அடித்துப்புரண்டு அழுதுநடந்தோடி
திரும்பியேவந்ததொரு செங்கமலத்தாதிதனை
கண்டாளேசுந்தரியும் காதலியாள்வாரதுக்கம்
வண்டியம்மாசெங்கமலம் என்னகுறைவுந்தனுக்கு [னே
செலவுகொள்ளப்போனிடத்தில் செட்டியுன்னைவைதா

சாக்குகொள்ளபோனிடத்தில் சண்டைமிகவுண்டாச்சோ
பின்னேஒருவர் பிழைகள்மெத்தசொன்னாரோ
திட்டியடித்தாரோ தீம்புமெத்தசெய்தாரோ
பஞ்சவர்க்குத்தாழ்வு பாங்கியரேவந்ததுண்டோ
மாதுதுரோபதைக்கு மனஸ்தாபம்வந்ததுண்டோ
அம்மான்மார்வார்த்தைக்கு அதிசயங்களுண்டோதான்
மைத்துனனார்தன்னுடைய வார்த்தைகள்தானுமுண்
டோ, என்னடிதாதியரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்று
செங்கமலத்தாதி செப்புவாள்சுந்தரிக்கு [ள்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதினன்பாவி
உன்னைமணம்புரிய உடப்படிக்கைகேட்டதுவும்
மன்னன்பெருமாள் வரச்சொல்லிசொன்னதுவும்
பரியங்கள்பேசி பணம்வாங்கிக்கொண்டதுவும்
சரியாகசம்பந்த தாம்பூலம்வாங்கினதும்
சம்மதித்தேயுன்தகப்பன் தனம்வாங்கிக்கொண்டதுவும்
கோபாலக்கூடையிலே கொட்டியளந்ததுவும்
இன்றைக்குஎட்டாநாள் இசைந்தமுகூர்த்தமென்று
பெண்கொள்ளவாரேனென்று போனான் துரியோதனன்
பாரத்தமுக்குமிட்டான் பட்டணங்களுள்ளதெல்லாம்
இந்தவிசேஷமெல்லாம் கேட்டேனேயென்தாயே
உந்தனுடன்சொல்ல ஓடிவந்தேன்சுந்தரியே
என்றவளுஞ்சொல்லி இருந்தாளேதாதியரும்

சுந்தரி தன் தகப்பனிடத்திற்கு வந்தது

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
கதித்துக்கனலண்டி கண்கள்தணல்பறக்க
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்ததுவே
அடித்துபுரண்டழுது அணியாயமென்றுசொல்லி
மாயன்பெருமாள் மாளிகையில்போவோமென்று
பாங்கியரைத்தானழைத்து பல்லக்குசோடியென்றாள்
கோத்தமுத்துபல்லக்கு பிடியுமென்றாள்கொம்பனையும்
ஏறினாள்பல்லக்கில் எமலோகந்தானதிர
கோபமும்தாபமும் கொண்டாளப்போது
வாராளேசுந்தரியும் மாயனரண்மனைக்கு
காயாம்பூமேனியனார் கண்ணருமப்பொழுது
மாயருந்தானும் மகள்வாரசேதிகண்டு

தாஷ்டீகமானதொரு தங்கச்சிங்காதனத்தில்
நீட்டினார்காலை நெடுக்கவிட்டார்மூக்காட்டை
பூட்டியேதானுறங்க பொய்யுறக்கங்கொண்டிருந்தார்

சுந்தரி தன் தகப்பனை ஏசுகிறது

பஞ்சணைமேல்பள்ளிகொண்டு படுத்திருக்குமாயவரை
பல்லக்குவிட்டிறங்கி பார்த்தாள் தகப்பனையும்
மாயன்பெருமாளே மன்னவனே நித்திரையோ
வெண்ணெய்திருடியுண்டாய் மிகவிடைச்சிகையாலே
கட்டுண்ட புத்திகளைக் காட்டாதேமாயவரே
துருசாயெழுந்திரடா துன்மார்க்கசண்டாளா
கோஷ்டக்குரலுமிட்டுக் கூப்பிட்டாள்சுந்தரியும்
எம்பெருமானையாவே என்றலறிக்கூப்பிட்டாள்
அப்போபெருமாளும் திருட்டுக்குறட்டையிட்டார்
மாயன்மகளாரும் வயிற்றிலறைந்துகொண்டாள்
இரணியனைக்கொன்ற இராகவா நித்திரையோ
மாமன்றனைக்கொன்ற மதிகேடா நித்திரையோ
இராவணனைக்கொன்ற இராமா நீ நித்திரையோ
திராணியோ நூற்றுவர்க்கும் திருட்டையா நித்திரையோ
மலடன் துரியோதனன் வாய்த்த திரவியத்தை
திருடினையோவையாவே திரள்கெட்ட புத்தியிதோ
நெடியதொருவாலி நெஞ்சைப்பிளந்தோனே
கடியதொருநித்திரையும் கனமாகத்தானறியேன்
அறியானுமுன் பிள்ளை ஐயா நான் மனம்பொறுத்தேன்
கடிதானவார்த்தையுண்டு கபடா நீ எழுந்திரடா
துடியாகப்பேசுவன்யான் சும்மாவிடுவதில்லை
அல்லவடாமாயா அறிவுகெட்ட கோபாலா
அப்படியேசொல்லி எடுத்தெறிந்துகூப்பிடச்சே
ஆலித்தெழுந்தார் ஆயன்பெருமாளும்
தன்மகளைக்கண்டு தலைகுனிந்துகொண்டாரே
ஐயரையுங்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டசுந்தரியை திடுக்கென்றுதானெடுத்து
பொன்னுடமேனி புழுதிபடக்காரியமேன்
வந்ததொருகாரியத்தை வகையுடனேசொல்லுமென்றார்
எழுந்திருந்துசுந்தரிதான் எதிராக நின்றுகொண்டு
தகப்பனுநீயெனக்குத் தாயாதியல்லவோடா

பொன்னுக்குவீங்கியடா பொல்லாதமாட்டிடையா
பணத்துக்குவீங்கியடா பஞ்சிபழிகாரா
இடைப்புத்திபிடாரியே யென்பார்கள்வையகத்தில்
மடைப்புத்தியானாயோ மதிகெட்டுபோனாயோ
துரியோதனன்பொன்னுக்கு செலவுகளில்லையடா
பொன்னும்பொருளும் புலையன்படைக்கிலையே
பணமுந்தனமும் பறையன்படைக்கிலையோ
திரவியம்வேணுமென்றால் தேவியரைகொடுத்துவிடு
அத்தைமகனிருக்க அசல்நாட்டான்வருவதென்ன
மாமிமகனிருக்க மறுநாட்டான்வருவதென்ன
குள்ளநரிகதைபோலே கொடிமன்னன்வீற்றிருப்பான்
அப்போதேமாயன் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
அருமைமயிலே அழகானசுந்தரியே
குள்ளநரிக்கதையைக் கூறுமென்றுதானுரைத்தார்

சுந்தரி தன் தகப்பனுக்கு உவமானமாகச் சொல்லிய குள்ளநரிக் கதை

குள்ளநரிக்கதையை கூறணுமோமாயவனே
கள்ளப்பெருமாளே கள்ளரேகேளுமென்று
மந்தைவழிதனிலே மாட்டிறைச்சிதானிருக்க
ஒரு-குள்ளநரிகண்டு குடுகுடென்றுவோடிவந்து
மாட்டிறைச்சிதன்னை வகையாகக்கவ்விக்கொண்டு
ஆற்றங்கரையோரம் அடுத்துவரும்போது
இடதுபுறமிருந்து எழும்பியேதண்ணீரில்
வாளைமீன் துள்ளி வலதுபுறத்தில்விழ
வாய்கறியைநிலத்தில்வைத்து வாளையைபிடித்திடவே
வாளைமீன்தப்பி வைகையாற்றில்தான்விழவே
நிலத்தில்வைத்தமாட்டிறைச்சி நின்றதொருசெம்பருந்
காலிலிடுக்கிக்கொண்டு கானகமேபோய்விடச்சே [து
அப்பொழுதுகுள்ளநரி அடைவாகத்தான்பார்த்து
மாட்டிறைச்சியும்போச்சு வாளைமீன்தான்போச்சு
மானத்தைப்பார்த்து மதிமறந்துநின்றதுவாம்
அந்தப்பருந்துபோல் அபிமன்னரென்னைக்கொண்டு
போவார்காண்மாயவரே புத்திகெட்ட ஐயாவே
குள்ளநரிபோலே குடிகேடன்திரியோதினன்
பார்த்திருப்பானப்போது பல்லைத்திறந்துகொண்டு

இந்தக்கதைகேட்டு இயலானமாயவரும்
சிந்தைகுளிர்ந்து சிரித்துமுகபநோக்கி
பின்னையுமேமாயன் பிரியமுடன்சொல்லலுற்ருன்
அல்லகாண்சுந்தரியே அழகானமயிலாளே
துரியோதனனுக்குத் திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு
இராச்சியங்களெல்லாம் நாகக்கொடியோனும்
ஒருகுடைக்கீழாக உலகமெல்லாமாளுகிருன்
ஆளுந்துரியோதனன் அவன்மகன்லக்குணற்கு
பெருமையுள்ளமன்னன் பலத்தால்பெரியவன்காண்
உன்னழகுக்கேற்ற ஒளிவுள்ளலக்குணன்ருன்
உன்-அத்தைமகனென்ருல் அழகுகெட்டவாளபிமன்
மொட்டைத்தலையன் முட்டிக்கால்தட்டியவன்
நாடுதனிலேபிச்சை நலமாயெடுக்கிருனே
என்றுபெருமாள் எடுத்துரைத்தாரிவ்வார்த்தை
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் மனஞ்சலித்துதான்கேட்டு
துரியோதனன்பணமோ தீரமாய்ப்பேசுகிருய்
ஆட்டிடையாகள்ளா அசடாகுடிகேடா
ஒருவனுடையபெண்ணை யொருவன்விருப்பமுற்ற
வாத்தியார்கதைபோலே வருமோடாயிப்பொழுது
என்றுதான்சுந்தரியாள் இயலாகக்கூறலுற்ருள்

இதுவும் உவமானமாகச் சொல்லிய
உபாத்தியாயர் கதை

அப்போதேகேட்டு ஆயன்மனமகிழ்ந்து
வாத்தியார்தன்கதையை வாகாகச்சொல்லுமென்ருர்
அப்போதேசுந்தரியும் அடைவாகச்சொல்லுகிருள்
ஆயனேஉந்தனைப்போல் அறிவுகெட்டமன்னவனும்
இராச்சியத்தையாண்டு நாடொருமைசெய்கையிலே
ஆதிசிவனருளால் அவனுக்கொருமகள்காண்
அந்தநல்லபெண்ணை அழகுள்ளபூங்கொடியை
ஐந்துவயதில் அறிவறியவேணுமென்று
வைகுந்தனென்னும் வாத்தியாரொருவனுண்டு
வாத்தியார்பள்ளியிலே மகளைப்படிக்கவைத்தார்
ஐந்துவயதி லரிச்சுவடிமுதலாக
முந்திரிலக்கமுடன் மூதுரையாத்திசூடி
கல்வியொழுகும் கலந்தவொருவேழமுகம்

ஒன்பதாம்வயதில் உயர்ந்ததோரெண்சுவடி
பத்துவயதிலே பாராச்சுவடியான
நிகண்டுதிவாகரமும் நிகரான இலக்கணமும்
இத்தனையுந்தான்படித்து இயல்பாய்வரும்போது
ஒருநாட்பொழுதிலே உயர்ந்தபள்ளிக்கூடந்தனில்
பொழுதுபோகுமுன்னே பிள்ளைகளை அனுப்பிவிட்டு
வைகுந்தனென்ற வாத்தியாரப்பொழுது
அவ்வரசன்மகளை வகையாகத்தானிருத்தி
அடிபெண்ணே உன்பேரிலாசைகொண்டுவெகுநாளாய்
மாயையென்ற ஆசை மறப்பதில்லைபெண்ணணங்கே
என்னாசைதீர்க்கவென்று இயம்பினன்வைகுந்தன்
அப்போதுமங்கையரும் ஐயோகோவென்றழுது
என்னபுத்திநீதான் இயம்பலுற்றீர்சற்குருவே
ஐயாவே நீதாமும் அவ்வார்த்தைபேசாதீர்
படிப்பித்தவாத்தியார் பாங்காகயென்தகப்பன்
கைச்சரசஞ்செய்யாதீர் காரணரேயென்குருவே
என்றுதான்மன்னன்மகள் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அப்போவிசாரமுற்று ஆனதொருவைகுந்தன
அல்லடிபெண்ணே ஆணங்கேசொல்லுகிறேன்
நீதியைமெத்தசொன்னாய் நிலமையுள்ளவாழ்மயிலே
நீசொன்னபடியே நிற்குதோபூவுலகில்
ஒருநாளைக்கானாலும் உயர்ந்தமலைமனையில்
இருவருங்கூடி இளமான்கலையதுபோல்
விளையாட நீவாராய் வெற்றியுள்ளபூங்கொடியே
வாத்தியார்சொல்ல மங்கையருமேதுரைப்பாள்
ஐயாவுனக்கடியாள் ஆனபிள்ளையல்லவோ
மெய்யாகப்பேசுகிறீர் வீண்பேச்சைவிட்டுவிடும்
என்றுசொல்லிமங்கை இயலாயுரைத்துவிட்டாள்
அப்போதுவாத்தியார் ஆனதுயரமுடன்
மங்கையளைவீட்டிற்கு வகையாயனுப்பிவிட்டான்
வாத்தியார்தானும் வஞ்சிபகைநெஞ்சில்வைத்தான்
இராஜாமகளும் நடந்துசென்றாள்வீட்டிற்கு
வீட்டுக்குள்தான்புகுந்து விபரமுள்ளமங்கையரும்
கூட்டுத்தொகைகூட்டும் கொத்தானபுத்தகத்து
தூக்கையங்கேதூக்கி துணிவாகத்தானிருந்தாள்
மற்றுநாட்காலையிலே மங்கையருந்திரண்டாள்

அப்போதுராஜாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
வைகுந்தனெனும் வாத்தியார்தனையழைத்தான்
அப்போதுவாத்தியார் ஆனவியாகூலமாய்
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மன்னர்மனைக்கு வைகுந்தன் வந்துவிட்டான்
இராஜாவுமப்போது நலமுடனேயேதுசெய்தார்
என்- அருமைமயிலாள் ஆரணங்குயென்மகளும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விடியலொருசாமமுண்டு
உத்திராடநக்ஷத்திரம் உகந்தபிரதமையில்
இந்தநல்லவேளையிலே இயலானஎன்மகள்தான்
புட்பவதியானுள் புராணத்தைப்பாருமென்றான்
அப்போதுவைகுந்தன் ஆனதொருஏடெடுத்து
சாஸ்திரத்தைப்பார்த்து சலிப்பாகத்தானிருந்தான்
அப்போதுமன்னன் அடைவாகத்தான்பார்த்து
வாத்தியாரேநீர்தான் மதிமறந்துஇருப்பானேன்
சொல்லுமையாவென்று சொன்னாரேராஜாவும்
வைகுந்தவாத்தியார் மனதுதுயரமுடன்
என்செய்வோம்ராஜாவே இயல்புடையஉன்மகள்தான்
திரண்டநக்ஷத்திரந்தான் திறமாயிருக்கவில்லை
ஆண்டவனேராஜாவே அரண்மனைக்கு அழிவுவரும்
உன்மகள்திரண்டதுதான் உலகுக்கழிவுவரும்
இந்தஒருபெண்ணைநீர் இயல்பாகவைத்திருந்தால்
சீமைகளெங்கும் தீப்பிடிக்குமப்போது
என்றுசொல்லிவாத்தியார் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
மன்னவனுமப்போது வாயிலடித்துக்கொண்டு
என்னசெயவேன்ஈஸ்வரனே என்றுமிகப்புலம்பி
மன்னரசனும் வாத்தியாரைத்தான்கேட்டான்
வைகுந்தவாத்தியார் வகையாகவார்த்தைசொல்வான்
பேழைதனைக்கொண்டுவந்து பெண்ணையதனில்வைத்து
தாலியுங்கூறைகளுந் தரிக்கும்உடைமைகளும்
ஒருவரிசைஉடைமையெல்லாம் ஒப்பமுடனதனில்வைத் [து
ஐந்துகட்டுகட்டி அரக்குமுத்திரைதான்போட்டு
ஓடுகிறஆற்றிலே ஒழித்துவிடுராஜாவே
தோஷங்களெல்லாந் தொலைந்துபோம்அத்தோடே
அப்போதுமன்னன் ஆனவியாகூலமதாய்
பேழைதனைக்கொண்டுவந்து பெண்ணையதனில்வைத்து

பத்துகட்டுகட்டி அரக்குமுத்திரைதான்போட்டு
ஐயோமகளேயென்று அழுதானேமன்னவனும்
அத்தைமகனிருக்க ஆற்ருேடேபோருயோ
அழுதுபுலம்பிமன்னன் ஆற்றிலேதள்ளிவிட்டான்
வாத்தியாரப்போது வகையாகத்தானெழுந்து
பள்ளிக்கூடத்து பசங்களையிட்டுக்கொண்டு
ஆற்றங்கரையோரம் ஆசையுடனேடிவந்தான்
பேழைவருகுமடா பிடியுங்களென்றுசொன்னன்
வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான் வைகுந்தனப்பொழுது
அப்படியாயங்கே அமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே
பேழைவருகுதையா புனலாற்றங்கரையோரம் [ன்
அவளுடைய அத்தைமக னவ்விடத்தில்வேட்டைவாரா
வேட்டைகளாடியே வேங்கையொன்றுதான்பிடித்து
கூண்டிலதையடைத்து கொற்றவனும்கொண்டுவாரான்
வேட்டையும்சிக்காமல் விடுபட்டுவாரானும்
அவ்வேளையிற்பேழை ஆற்ருேடேவந்ததுகாண்
கண்டுமேமன்னவனுங் களித்துமனமகிழ்ந்து
ஆரடாசேவகரே ஆனதொருமந்திரியே
பேழையடாவுங்களுக்குப் பேழைமுதலெந்தனுக்கு
என்றுசொல்லிராஜா இயல்பாகத்தானுரைத்தான்
நல்லதென்றேடியே நாலுபேர்பிடித்தார்கள்
பேழைதனைக்கொண்டுவந்து பிரியமுடன்திறந்தார்கள்
பேழைபெண்ணுகவொரு பொற்கொடியுந்தானிருந்தாள்
ராஜாக்களுக்கேற்ற நல்லதொருபெண்ணுச்சு
எங்களுக்கோவாளும் விலையுரியுந்தானுச்சு
இராசன்குமாரத்தி இராஜன்முகம்பார்த்து
நீ-ஆரென்றுகேட்க அப்போதுரைக்கலுற்ருள்
பொல்லாதவேளையிலே புத்தியறிந்தேனென்று
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேதான்தள்ளிவிட்டார்
வந்தவரலாற்றை வகையாகச்சொல்லிவிட்டாள்
கேட்டந்தராஜாவும் கிளிமொழியைத்தானெடுத்து
பெண்ணிருந்தபேழையிலே பெருவேங்கையையடைத்
ஓடுகிறதண்ணீரில் விட்டுவிட்டானுத்தமனும் (து
மாமன்திருமகளை வகையாகத்தானெடுத்து
பல்லக்கில்வைத்துக்கொண்டு பண்புடனேவந்துவிட்
அப்பேழைவருகுதையா ஆற்றங்கரைதனிலே [டான்

வாத்தியார்கண்டு மனதுசந்தோஷமுடன்
வாசிக்கும்பிள்ளைகளை வாகாகத்தான்பார்த்து
ஆற்றில்போம்பேழைதனை அன்பாய்பிடியுமென்றான்
நீந்திப்பிடித்தார்கள் நேர்த்தியானபேழைதன்னை
எடுத்துவந்துபெட்டிதனை இறக்கிவைத்தார்கொலுதனி
பரிவுடனேதன்வீட்டில் பாங்காகத்தானிறக்கி [லே
பள்ளிக்கூடத்து பசங்களையுந்தானழைத்து
மங்கிலியம்நான்தரிப்பேன் வாழ்வேந்தன்மங்கையற்கு
தார்வேந்தவைகுந்தனார் சதாவ்ஸ்தென்றுசொல்லுமென்
அப்போதுவாத்தியார் அன்பாகத்தான்மகிழ்ந்து [று
சோபனகலியாணம் சீக்கிரமாய்முடிக்கவேணும்
தலைவாசலையடைத்து தாப்பாளும்பூட்டிவிட்டான்
பேழையுடன்வந்த பேழைமயிலாளேயென்றும்
பூங்காவனந்தனிலே போகிக்கச்சொன்னேனே
வரமாட்டேனென்றாயே வந்தகப்பட்டாயே
கலியாணசோபனம் கலந்துசெய்வோமென்றுசொல்லி
கட்டையவிழ்த்தானே கட்டழகன்வைகுந்தன்
கட்டையவிழ்த்தவுடன் கண்டானேவேங்கைதனை
வேங்கையுந்தானெழும்பி மிகவேபசிதீர
குடலைப்பிடித்துராத்தங் குடித்துதேவைகுந்தனை
வேங்கையுமப்போது வெளிப்பட்டுப்போனதுவே
அவ்வேங்கையோடொக்குமையா விஜயன்மகனாரும்
வாத்தியோடொக்குமையா மலடன்பெற்றலக்குணனும்
மாயன்பெருமாளே மன்னவனேகேளுமினி
கற்றாழைமேலே கல்லுவண்டிவந்தாக்கால்
கல்லுக்குச்சேதமா கற்றாழைக்குச்சேதமா
கல்லுவண்டிக்கொக்குமையா காண்டீபன்பெற்றபிள்ளை
கற்றாழைக்கொக்குமையா கண்ணில்லான்பெற்றபிள்ளை
கொக்குத்திரளிலே ராசாளிபுகுந்தாக்கால்
கொக்குக்குச்சேதமுண்டோ ராசாளிக்குச்சேதமோதான்
கொக்கோடேயொக்குமடா குருடன்பெற்றதன்மகனும்
ராசாளிக்கொக்குமடா நல்லத்தைதன்மகனும்
அவர்களுடபலமும் ஆண்மையும்சேவகமும்
பஞ்சவர்கள்சாதிவகை பாவியறியாயோடா
ஐவருடவீரியமும் ஆண்மையறியாயோடா
முன்னேஉன்தங்கையரை மொய்குழலாளத்தையரை

துரியோதனனும்வந்து தீவிரமாய்கொள்ளுகைக்கு
பலராமரிடத்தில்வந்து பரியமதுதான்கொடுத்து
மண்மேலேதானிருந்து மங்கிலியந்தானெடுக்க
அப்போது அருச்சுனனும் ஆகாயமாகவந்து
சன்யாசிவேடங்கொண்டு தார்விஜயனப்பொழுது
தாலியைத்தான்பிடுங்கி தாலிகட்டிபார்க்கிலையோ
அருச்சுனனார்தேவியென்று யறியவேதாலிகட்டி
வெட்கஅடித்தாரே விஜயனாரெம்மாமன்
அப்படிக்கொத்தவரை யறிந்திருந்துஎன் தகப்பா
பஞ்சையாய்நீயும் பணத்துக்குஆசரித்து
உன்னுடையசாதிபோல் உத்தமனேபார்த்தாயோ
மடப்புத்திபோலே நினைத்தாயோமாட்டிடையா
பெண்சாதிதானிழந்து போனாயேமுன்பிறப்பில்
அரக்கனுன்தேவியைத்தான் யழைத்தோடிபோனானே
சீதையுன்தே யரை சிறையிலேவைத்தானே
ரோஷமுனக்குமுண்டோ லோகமளந்தவனே
இப்படிச்சொல்லியெல்லாம் ஏசினாள்சுந்தரியும்
இன்பமுடன்கேட்டு இருதயத்தில்தானகைத்து
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைபேசாமல்
தலையைக்குனிந்துகொண்டு சுவாமியிருந்துவிட்டார்

சுந்தரி தன் தகப்பனிடத்திற் சபதமிட்டது

அப்போதுசுந்தரியும் ஐயர்மனதறிய
தையலந்தசுந்தரியும் சபதமிட்டுக்கொண்டாளே
அருச்சுனபுரத்தையெல்லா மடியோடேதானிடித்து
பரிச்சிதமாய்த்தானிடித்து பருத்திவிரைத்திடுவேன்
துவாரகாபுரியெல்லாம் சுட்டுக்கரியாக்கி
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
கரியாக்கிச்சுட்டு கடலிலேபோட்டுவைப்பேன்
ஆகாதலக்குணனை ஐந்துகுடுமைவைத்து
தலையைச்சிறைக்கச்சொல்லி சவுக்காலேதானடித்து
அரசாணிக்காலோடே யவனையுங்கட்டிவைத்து
ஆயிரம்பெருந்திரியை அவன்தலையிலேற்றிவைத்து
மற்றுமுள்ளபேரையெல்லா மரத்துடனேகட்டிவைத்து
அத்தைமகன்என்புருஷன் யபிமன்னராஜாவை

சத்தியமாய்த்தாலி தரிப்பிக்கப்பண்ணிவைப்பேன்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் ஏசிச்சபதமிட்டாள்
மாயன்பெருமாளும் மகளாரைத்தான்பார்த்து
தாயேமகளேநீ தார்குழலேசுந்தரியே
பஞ்சவர்களாண்மையெல்லாம்பார்த்துமகிழ்ந்தேனம்மா
அவர்கள்காடேகுடியிருப்பு கானலேகைவிளக்கு
வீடேதுமில்லை மிகவாழத்தேசமில்லை
நாடேதுமில்லை நல்லமனைதானுமில்லை
காணியுமில்லை கமுகுவளநாடுமில்லை
ஏழையர்களானாலும இந்தவுலகிலில்லை
ஊருமில்லைபேருமில்லை உற்றாருறவுமில்லை
ஆனபடியாலேதான் அருச்சுனபுரிக்கரசன்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமாள் [ன்
ஆனையுள்ளான்சேனையுள்ளான் அண்டாதனமுமுள்ளா
தேசமெங்குமாளவல்லான் சேவகங்கள்பண்ணவல்லான்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாழுங்காட்டிற்கோட்டிவிட்டான்
அவனுக்கெதிருமில்லை யாசாள ஆருமில்லை
ஆனபடியினால் அம்மாளேகண்ணேயிப்போ [டேன்
லக்குணற்குயென்றுசொல்லி நாள்முகூர்த்தந்தானுமிட்
ஆளவிடந்தேடி யாசுபதித்தேனம்மா
வாழுமிடந்தேடி வாழப்பதித்தேனம்மா
ஒன்றால்குறைவுமில்லை உத்தமியேஉந்தனுக்கு
உன்மனதிற்கேற்றபடி உத்தமியேசெய்யுமென்றார்
அப்போதுசுந்தரியும் ஆனதுயாமுடன்
வந்தாளேதாய்மனைக்கு மாளிகையினுட்புகுந்தாள்
ஆத்தாளைக்கண்டு அடித்துப்புரண்டழுதாள்
அலமேலுமங்கையரே ஆட்டிடையன்தேவியரே
மங்கையரேஜானகியே மாட்டிடையன்தேவியரே
இப்படிதான்செய்வாரோ ஈனங்களில்லாமல்
ஜாதிகெட்டவுங்களுக்குத் தயவுசற்றுமில்லையோதான்
பணத்துக்கும்பொன்னுக்கும் பரதவித்துநின்றீர்களோ
துரியோதனன்சகுனி சிறைக்குலைத்தானே
பாவிதுரியோதனன் பணமெத்ததந்தானே [ன்
என்னையவன்கொள்ளவந்தால் இளமையிலேயீட்டிவா
வேசிமகன்லக்குணற்கு விரல்கொடுக்கநீதியுண்டோ
தாசிமகன்லக்குணற்கு தலைசாய்க்கநீதியுண்டோ

சுண்டுவிரல்பிடித்து சுற்றிவர நீதியுண்டோ
ஒருதாலியென்றிருந்தேன் உலகத்திலுள்ளபடி
இருதாலி நான் தரிக்க எந்தன் விதிவசமோ
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
சாண்கயிறுபஞ்சமா என் னுயிரைமாய்ப்பதற்கு
நஞ்சுமலரியும் கிடையாதோராச்சியத்தில்
பொன் னுங்கயிறெடுத்து பொருந்தகழுத்திலிட்டு
பூப்போலேயென் னுயிரை போக்கவறியேனே
ஆகாப்புலையனுக்கு ஆசைதான்சொன்னீரே
வெட்கந்தானில்லையோ மெல்லியரேதாயாரே
திக்கற்றவுங்களுக்குத் தெய்வந்துணையாமோ
வயிற்றைக்கிழித்துநான் வாளை வாங்கிவைப்பேன்
இருவரையுங்கொன்று எமலோகமோட்டிவைப்பேன்
அனைவரையுங்கொன்று அனுப்புவேன் ஆகாயம்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் இட்டாள்சபதமெல்லாம்
மகள்முகத்தைப்பார்த்தாளே மங்கையலமேலும்
என்மகளேசுந்தரியே இந்தவகைநானறியேன்
கலியாணப்பேச்சுகளை காதிலேயுங்கேட்டறியேன்
துரியோதனன்சேனை திரள்வந்துதென்றூர்கள்
வந்ததுவும்நான்கேட்டேன்மறுவார்த்தைநானறியேன்
பெண்வந்துகேட்ட பேச்சுகளைநானறியேன்
என்றுசொல்லிசுந்தரிக்கு எடுத்துரைத்தாள்லட்சுமியும்
நல்லதுநல்லதென்று நடந்தாளேசுந்தரியும்
தாதியுடன்கூட தன்மனைக்குவந்துவிட்டாள்
மாணிக்கத்தண்டியேறி வந்தாளேசுந்தரியும்
அரண்மனைக்குவந்து ஆசனத்தின்மீதிருந்து
ஐந்துபேர்தாதிகளை அண்டையிலேதானழைத்து
ஆலோசனைசெய்து ஆங்காரக்கோபமுடன்
அபிமன்னராஜனுக்கு ஆளனுப்பவேண்டுமென்று
ஓலையெழுதவென்று உத்திரவுசெய்தாளே
தாதிகளுமப்போது சம்மதித்துக்கொண்டார்கள்

சுந்தரி அபிமன்னனுக்கு ஓலையெழுதுதல்

ஓலையெழுதவென்று உத்தமியாள்சுந்தரியும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியவளொப்பமிட்டு
ஈழப்பனையோலை இருபக்கங்காம்பரிந்து

தாளிப்பனையோலை தலைபக்கங்காப் பரிந்து
விநாயகரைப்பூசைபண்ணி விக்கினரைத்தோத்தரித்து
சிவசிவாவென்று சிவனாரைத்தோத்தரித்து
வேலுமயிலுடைய வேலவரைத்தோத்தரித்து
வந்தெனக்குமுன்னடவாய் வள்ளிமணவாளா
மாயோன்மருகோனே மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டேன்
மாயோன்மாரைவருக்கு மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டேன்
அத்தைதுரோபதைக் கடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன்
மாமிசுபத்திரைக்கு மனமிரங்கித்தெண்டனிட்டேன்
மைத்துனரேயுன்பாதம் மலர்தூவித்தெண்டனிட்டேன்
அபிமன்னராஜனுக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன்
ஓலையெழுதுகைக்கு உவமையொன்றுநானறியேன்
வாசகங்கள்நானெழுத வகையறியேன்மைத்துனரே
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் எழுதுகிறாள்வக்கணையாய்
தேத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்சகுனி
கர்னனுடன்சேனை கடல்போல்நிறைந்துவந்து
வல்லமைகள்பேசியெங்கள் மாயவரைப்பெண்கேட்டு
நல்லமுகூர்த்தம் ராசிகளுந்தான்பார்த்து
லக்குணற்குவேணுமென்று நாளுமிட்டுக்கொண்டானும்
பொன்மெத்ததாரோமென பெருமாளைத்தான்கேட்டான்
மன்னர்பெருமாளும் மதிமயங்கியிப்போது
செல்வப்பெருமாளும் திரவியத்தைவாங்கிவிட்டார்
பொன்னைமெத்தவாங்கி பெருமாளுஞ்சம்மதித்து
என்னையந்தலக்குணற்கு இசைந்துகொடுக்கவேதான்
பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்குகள்தான்மாற்றி
இன்றைக்குஎட்டாம்நாள் இசைந்தசுக்ரவாரமென்று
பெண்முகூர்த்தமிட்டு போனான் துரியனுமே
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனும்போனபின்பு
இந்தவிசேடமெல்லாம என்தாதிகேட்டுவந்து
சொல்லினளெந்தனுக்குத் தோழியவள்செங் ழனி
செங்கழனிசொல்லவேதான் சித்தங்கரைந்தழுதேன்
அப்போதுமாயரண்டை அடித்துப்புரண்டழுதேன்
ஏசாதுயேசி எண்ணிக்கையில்லாமல்
பேசாதும்பேசி பெருமாளுடன்சண்டையிட்டேன்
என்னசண்டைசெய்தாலும் ஏறெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
என்தகப்பன்முன்னாக இட்டேன்சபதமெல்லாம்

ஆர்ச்சுனநகரம் ஆன துவாரகையும்
பரிசுத்தமாகச்சுட்டு பாழாக்கிப்போட்டிடுவேன்
சுட்டுக்கரியாக்கி கூரைகளாடிவிப்பேன்
எட்டுதலைலக்குணனை எட்டிமயிர்பிடித்து
கொள்ளவந்தலக்குணனை குடுமிதலைசிறைத்து
கள்ளன்திருடனைத்தான் கடுகத்தலைசிறைதது
அபிமன்னர்வாளாலே ஐந்துகுடுமிவிட்டு
அரசாணிக்காலோடே யவனையுங்கட்டிவைத்து
ஆவின்சாணிகொண்டுவந் தவனதலையிலப்பிவைத்து
ஆயிரம்பெருந்திரியால் யவன்தலையில்விளக்கேற்றி
மனைமேலேநானிருந்து மைத்துனரேயுன்கையாலே
மங்கிலியங்கட்டி மகிழ்ந்திருப்பேனென்றுசொல்லி
சபதங்கள்தானுமிட்டு தாய்மனைக்குநான்போனேன்
சண்டைமிகநான்கொடுத்தேன் தாயாரறியேனென்றாள்
சத்தியங்கள்கூறினாள் தாயாரறியேனென்று
பின்னையுமெத்தபேசிச்சபதமிட்டேன்
சபதமழியாதே தயவாகமைத்துனரே
சிவசிவாமைத்துனரே செய்தருளுமங்கிலியம்
வந்துநீரென்னையிப்போ மங்கிலியங்கட்டுமென்றாள்
பள்ளிக்கூடந்தனிலே இருந்துபடித்தோமே
வள்ளிக்கொடிபோல வளர்ந்திருந்தேனப்போது
பஞ்சைச்சிறுக்கியைப்போல் பார்த்தாவேநானிருந்தேன்
கொஞ்சுஞ்சிறுக்கியைப்போல் கூடத்திரிந்தேனே
கரிகுச்சிபோலே கடிகித்திருந்தேனே
அப்படிதானெண்ணாதே அபிமன்னராஜாவே
லளர்ந்தேன்சமைந்தேன் வடிவுமிகவானேன்
மயிரழகைக்கண்டாலே மயங்குவாய்மைத்துனரே
கொண்டையழகைக்கண்டால் கொற்றவனே நீதரியாய்
நெற்றியழகுகண்டால் நீபொறுக்காய்மைத்துனரே
மூக்கழகைக்கண்டாலே மூர்ச்சையாய்நீவிழுவாய்
கண்ணழகைக்கண்டாலே களைத்திடுவாய்மைத்துனரே
கண்புருவம்ரெண்டழகும் காமனார்வில்லதுபோல்
மேற்புருவமிரண்டும வேப்பிலைச்சாயலைப்போல் [போல்
விண்ணவரைமயக்கும் விழிகள்சேற்கெண்டையைப்
சீவிமுடித்தகொண்டை சிறுத்தபனம்பழம்போல்
மன்னவரைத்தான்மயக்கும் மதிமுகந்தன்னழகும்

கன்னமதுரெண்டும் காமன்கடைந்ததுபோல்
வடிவானகாதிரண்டும் வள்ளிக்கொடியதுபோல்
கூரியமூக்கிரண்டும் குமிழம்பழமதுபோல்
வாயழகைக்கண்டால் மயங்குவாய்மைத்துனரே
செம்முருக்கம்பூவதுபோல் சிவந்தவிதழழகும்
பல்வரிசையாணி பதித்தமுத்துபோலிருக்கும்
கழுத்தடிகள்தன்னழகு கடைந்தசங்குபோலிருக்கும்
தோளழகுமைத்துனரே சொல்லுகிறேன் நீர்கேளீர்
மூங்கிற்குருத்ததுபோல் மூளைத்தயிருதோளழகும்
கையழகுசெங்கரும்பு போலேகனத்திருக்கும்
மார்பழகைச்சொல்லுகிறேன் மைத்துனரே நீரறியும்
அகண்டமணிமார்பும் ஆபரணப்பூஷணமும்
திரண்டஸ்தனமிரண்டும் செண்டானபந்ததுபோல்
அடிகொண்டெழும்பியது அமிர்தகலசம்போல்
ஒப்புடனே நானும் ஒளிவாயிருக்கிறேன்காண்
மட்டிடப்போகாது மைத்துனரேயென்னழகு
ஆலிலைபோலாக அமர்ந்தசிறுவயிறும்
இடையழகுசொல்ல எனக்குத்தெரியாது
சிங்கத்திடையென்று செப்புவார்கோழியர்கள்
இருதுடையிரண்டழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
நடையழகுமைத்துனரே நல்லஅன்னம்போலிருக்கும்
முழங்காலின்பேரழகோ மூனைத்திராசுபோலிருக்கும்
கணுக்காலின்சீரழகு கனத்தவிரல்போலிருக்கும்
குதிக்காலின்பேரழகு குவிந்ததெண்டுபோலிருக்கும்
பொருந்தியபாதமிரண்டும் புத்தகம்போலிருக்கும்
திருந்தியவிரலனைத்தும் செப்பமுடியாது
பவழம்பதித்தாற்போல் பாதவிரலழகும்
மைத்துனரே நீர்வந்தால் மயங்கிவிழுந்திடுவீர்
அரம்பையைப்பார்க்கிலும் அதிகஅழகாயிருப்பேன்
மேனகைதிலோர்தமையும் மெல்லியெனக்கீடல்லவே
மன்மதன்தேவியைவிட மற்றுமழகாயிருப்பேன்
இப்படிநான்வளர்ந்து இருக்கிறேன்பார்த்தாவே
கொஞ்சமென்றுபாராதே கோபங்கள்வையாதே
பஞ்சைசிறுக்கியென்று பாராதேபர்த்தாவே
உண்மையாகநின்று உமதுகணையாழியைநான்
கண்களோடொத்தி களித்துப்படுத்திருப்பேன்

இப்படியாய்ச்சொல்லி எழுதினாள்ஓலையிலே
அவ்வேடுவிட்டு மறுவேடுதானெடுத்து
கோபித்துயெழுதுகிறாள் கோபாலன்றன்மகளும்
பெருமாள்வயிற்றிலே பெண்ணாய்ப்பிறந்தேனே
அருமைகுலைந்தேனே ஆக்கினைக்குள்ளானேனே
உளுத்தமரமானேன் உள்ளுருச்செக்கானேன்
பட்டமரமானேன் பாழுருசெக்கானேன்
கட்டைமரமானேன் கன்றுகட்டுந்தும்பானேன்
கெட்டமரமானேன் கேடுகெட்டகொம்பானேன்
மட்டைமரமானேன் மாடுகட்டுந்தும்பானேன்
எட்டிமரமானேன் எல்லைநட்டகல்லானேன்
காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானேன்கண்மணியே
எட்டுப்புரத்திலே எழுத்தானேன்கண்மணியே
நாட்டுப்புறத்திலே நட்டநடுவானேன்
ஆற்றில்கரைத்த புளியானேன்ஆணழகா
சேற்றில்கவிழ்த்த தேனானேன்தேர்வேந்தா
விழலுக்கிறைத்த நீரானேன்வித்தகனே
கானலுக்குப்பேய்ந்த மழையானேன்கர்த்தாவே
அங்காடிக்கிட்ட பதரானேன் ஆண்டவனே
இடையன்கொப்பானேன் என்னுடையபர்த்தாவே
மடையன்வெட்டுங்கொம்பானேன் மன்னர்பெருமாளே
தாய்தகப்பனென்னைச் சதிசெய்துவிட்டார்கள்
நீரிப்போவந்தால் நிற்பேன் நிலைத்திருப்பேன்
வாராமற்போனால் மாண்டிடுவேன் மைத்துனரே
என்னாணைமைத்துனரே என்தகப்பன் தன்னாணை
மாமன்மாராணை மடிவேனான் மன்னவனே
போகமனம்வருமோ புத்திகெட்டுப்போனேனே
ஓலைகண்டபோதேதான் ஓடிவாமைத்துனரே
ஆகாப்புலையனழிவானரண்மனையில்
நீதிதான்சொன்ன நிண்ணயங்கள் தப்பாது
நாளையதினந்தானே நடந்தோடிவாருமென்றாள்
வாராமல்நீயிருந்தால் மானிடர்களெல்லோரும்
இருதாலிகட்டியென்று ஏசுவாரென்னையுந்தான்
நம்முடையசாதியிலே நடக்குமோராஜாவே
புருஷனொருத்தனென்று பூரித்தேன்ராஜாவே
புருஷனிருவனென்று பிரித்தானே ஆண்டவனும்

அதுவுந்தானில்லாமல் அபிமன்னராஜாவே
கொண்டபெண்விட்டாலும் குறித்தபெண்விடுவாரோ
பெண்விட்டானென்று பேச்சேச்சுமாகிவிடும்
கர்த்தாவேமைத்துனரே கடுகவேவந்திடுங்காண்
லக்குணனைக்கொன்று ரணபேரிபோட்டுவைப்பேன்
அவனையும்பிடித்துவந்து யரசாணிக்காலோடே
சிக்கெனக்காலில்கட்டி சிரசைந்துகுடுமிவிட்டு [பேன்
மூடிக்குடுமிதான்சிரைத்து மூன்றுவிளக்கேற்றிவைப்
சபைமன்னர்பார்த்திருக்க தலையிலேசாணிவைத்து
ஆயிரந்திரிபோட்டு அணிவிளக்கேற்றிவைப்பேன்
பார்த்திருக்கத்தாலிகட்டி பாவிப்பேனென்றுசொன்னே
நேர்த்தியாய்த்தாலிகட்டி நிர்வகிப்பேனிப்போது [ன்
சொன்னசபதமது சும்மாயழியாமல்
மன்னவரேநான்சொன்ன வார்த்தையைத்தள்ளாமல்
என்னுயிதுவென்று என்புருஷாமைத்துனரே
ஆலோசியாமல் யரைக்ஷணத்திலிங்குவந்து
மன்னவரேநீர்வந்து மங்கிலியந்தான்தரியும்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் எழுதினளோலையிலே
சுத்தமுடனே சுருளோலைதான்சுருட்டி
ஒப்பமுடன்போட்டு உறுதியுடன்தான்சுருட்டி
கடையோலையிட்டுக் கணையாழிமோதிரத்தால்
அரக்காலேமுத்திரையும் ஆரணங்குதான்போட்டு
ஓலைச்சுருளைவைத்து உத்தமியுமப்போது
செப்பமுடன்சுந்தரியும் சீக்கிரமாய்த்தானடந்து
வடக்குமுகமாக வந்துநின்றுபங்கையரும்
சிவசிவாவென்றுசொல்லி செபித்தாளேமந்திரத்தை
பாட்டனைத்தானினைந்து பத்தியுடன்றான்பணிந்தாள்

வாயுபகவான் சுந்தரியிடம் வருவது

வடக்கேவெகுதூரம் வாயுதேவன்றான்கேட்டு
பொட்டெனவேஓடிவந்து புகழ்பேத்திமுன்னின்றான்
பாட்டனைத்தான்பார்த்துப் பைங்கொடியுந்தெண்டனிட்
வந்தீரோயென்பாட்டா பனதுகுளிர்ந்துவிட [டாள்
உபசாரஞ்சொல்லி உட்காரவைத்தாளாம்
பேத்தியைத்தான்பார்த்துப் பேசுவாரப்பொழுது
என்னைநினைக்கவந்த காரணமேன்பேத்தியரே

வல்லவியேசொல்லுமென்று வாயுராஜன்கேட்க
சொன்னளேசுந்தரியும் துரியோதனன் துடுக்கை
பெண்கேட்கவந்ததுவும் பெருமாளிசைந்ததுவும்
அருச்சுனனுரென்மாமன் அவருடையபுத்திரனர்
அபிமன்னராஜருமே அறியவேவேண்டுமென்று
ஓலையெழுதிவைத்து உம்மைநினைத்தேனென்ருள்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும்எடுத்துரைத்தாள்பாட்டனுக்கு

வாயுபகவான் சொல்வது

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவாயுமன்னன்
சுந்தரியைப்பார்த்து சொல்லுவான்பாட்டனுமே
பஞ்சவர்கள்காடுறைந்து பணங்காசுமில்லாமல்
நாடுவிட்டுக்காடுறைந்து நல்லபதியிழந்து
வில்லிழந்துவாளிழந்து வீமாபுரமிழந்து
காய்கிழங்குதின்று காட்டில்திரிகின்ருர்
சீமையுமில்லை செலவழிக்கச்செம்பொனில்லை
நாடுமில்லைநகரமில்லை நல்லமனைவீடுமில்லை
ஊருமில்லைபேருமில்லை உற்ருருறவுமில்லை
படுக்கவிடமுமில்லை பள்ளிகொள்ளத்தாவுமில்லை
சுபத்திரையாளுன்மாமி சோற்றுக்கழுகிருள்
தரித்திரப்பட்டுத் தடமாட்டமாயிருக்க
அபிமனுக்குவாக்குப்பட்டால் ஆகாதுசுந்தரியே
துரியோதனன்வீட்டில் திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு
கற்புக்குழலாளே காராம்பசுதேனே
இத்தனையும்பார்த்து இசைந்தானேஉன்தகப்பன்
வைக்குமிடமறிந்து யுன்னைபதித்தாண்டி
பூர்க்குமிடமறிந்து யுன்னைபதித்தாண்டி
காய்க்குமிடமறிந்து கமுகுபதித்தாண்டி
உண்ணநல்லசோறுமுண்டு உடுக்கநல்லஆடையுண்டு
தின்னநல்லபாக்குமுண்டு செலவழிக்கசெம்பொனுண்டு
எனக்குமெத்தசந்தோஷம் ஏற்றமுள்ளமாமயிலே
உத்தமியேஉந்தனுக்கு உறுதிகண்டாய்சுந்தரியே
என்றுமெத்தசொல்லி யெடுத்துரைத்தான்பாட்டனுமே

சுந்தரி கோபிப்பது •

சுந்தரியுந்தான்கேட்டு சுருக்காயெழுந்திருந்து
கண்கள்சிவந்தாளே காந்தாளமானளே

சந்திராயுதமெடுத்தாள் தன்பாட்டன் தலையறுக்க
தலையையறுத்து சமுத்திரத்திற்போட்டிடுவேன்
மார்பைப்பிளந்து வைகுந்தஞ்சேர்த்திடுவேன்
பாட்டனென்றுபாரேன் பறக்கடிப்பேனுன்னுயிரை
திட்டமுடன்வாளுருவி சிரசைத்துணிக்கவந்தாள்

வாயுபகவான் சொல்வது

கண்டானேவாயுராஜன் கன்னியிடசத்துவத்தை
அல்லடிபேத்தியரே யறியாமற்சொன்னேனடி
உன்-மனதறியச்சொன்னேன்காண் மதியுள்ளசுந்தரியே
வல்லவியேயுந்தன் மனமறியச்சொன்னேனடி
நல்லதென்றுசொல்வாயோநான்பாட்டேனென்பாயோ
பரியாசஞ்சொன்னேனடி பைங்கிளியேசுந்தரியே
கோபித்துக்கொள்ளாதே கோபாலன்றன்மகளே
போகவிடைதாரும் பூங்கனியேசுந்தரியே
ஆவியழியுதடி அடித்தொடைகள்நோகுதடி
நடக்கவுமாட்டேனடி நான்போகேன்நாயகியே
வயிற்றைப்பசிக்குதடி வாயுலர்ந்துபோகுதடி
வயிற்றுக்குச்சோறுமிட்டு மறுசோறுமூட்டைகட்டி
போகப்பலன்கொடுத்தால் போவேன்காண்சுந்தரியே
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தான்வாயுதேவன்
சொன்னவிசேஷமெல்லாம் தோகையாள்தான்கேட்டு
சற்றேநகைத்தருளித் தாதிகளைத்தானழைத்து
ஆயிரக்கலவரிசி அடிசில்சமையுமென்றாள்
கட்டமுதுக்காயிரக்கலம் கன்னிசமையுமென்றாள்
அப்படியேதாதியர்கள் அடிசில்சமைத்தார்கள்
செப்பமுடன்நற்கறிகள் திரளாய்ச்சமைத்தார்கள்
வாழையிலைபோட்டு வட்டித்தாள்பாட்டனுக்கு
கொட்டினாள்கோபுரம்போல் குவித்தாள்மலைபோலே
சிறுமலைகள்போலே சேரவைத்தாள்நற்கறிகள்
அந்தமுடன்சுந்தரியும் அமுதுபடைத்தாளாம்
பாட்டனையும்சுந்தரிதான் பசியாறுமென்றுசொன்னாள்
வந்தானமுதுமுன்னே வாயுராஜன்பாட்டனவன்
பிசைந்தானேசோற்றையெல்லாம் பிடித்தானேமூன்றுபி
மூன்றுபிடியாய்ப்பிடித்து உருட்டிமுகம்பார்த்து [டி
சிவனே துணையென்று விழுங்கிவிட்டான்வாயுராஜன்

கஞ்சியுஞ்சோறுமாய் கால்வயிறு ஆச்சுதுகாண்
கட்டமுதுசோற்றைக் கணமாய்ப்படையுமென்றான்
மூவாயிரக்கலஅரிசி சமையுமென்றார்மூப்பிகட்கு
சமைத்துப்படைத்தார்கள் தாதிசமர்த்திகளும் [லாம்
மூவருக்கும்பிரீதியென்று விழுங்கினான்சோற்றையெல்
யாவருக்கும்பிரீதியென்று அன்பாய்ப்புசித்தபின்பு
கைகழுவிவாய் துடித்து கடுகவந்தான்பாட்டனுமே
அரிபிளவுவெற்றிலையும் அள்ளிரொம்பகைகொடுத்தாள்
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமியும்தான்கொடுத்தாள்
போடா நீபாட்டாவென்று போற்றிவிடைகொடுத்தாள்
வாயுராஜன் தான்வாங்கி மடியிலேவைத்துக்கொண்டு
மறுவார்த்தைசொல்லுகிறான் வஞ்சியாள்சுந்தரிக்கு
அடிபெண்ணே ஓலையை அவன்கையில் நான்கொடுத்தால்
ஆக்கினைகள்செய்து அறுப்பாண்டிவாளாலே
பொல்லாதபையலவன் பூங்கொடியேயுன்புருஷன்
கிட்ட நின்றுதான்கொடுத்தால் வெட்டியெறிந்திடுவான்
கண்ணுக்குக்காணாமல் காற்றோடேபோட்டிடுவான்
ஓலையைநான்போட்டு ஓடியேபோய்விடுவேன்
சம்மதியோஉந்தனுக்கு தயவாகச்சொல்லுமென்றான்
மாலைகுழலாளும் மறுவார்த்தைசொல்லுகிறாள்
இந்தச்சுருளோலை எப்படிதானாலும்
அந்தமுள்ளமைத்துனனார் அவர்கையிலகப்படவே [ம்
கொண்டுபோய்ஓலையைத்தான் கொடுமென்றாள்சுந்தரியு
நல்லதென்றுசம்மதித்து நடப்போமென்றெழுந்திருந்
கட்டமுதுமூட்டைதனை கைகொடுத்தாராயிரம்பேர் [து
சுண்டுவிரலிலே தூக்கிட்டுக்கொண்டானே
பாட்டனைப்பார்த்து பட்சமுடன்தெண்டனிட்டாள்
அப்போதுதானும் அடியெடுத்துவைக்கலுற்றான்
தூக்கிஅடிவைக்க ஏழரைநாழிசெல்லும்
இருப்பான்எழுந்திருப்பான் இளைப்பாறிதான்போவான்
பார்த்தாளேசுந்தரியும் பாட்டன்பயணமெல்லாம்
ஏதடாஎன்பாட்டா இப்படிக்குநீநடந்தால்
ஆனைகுந்திபட்டணமும் ஆறுமாதம்பயணமாச்சே
என்சபதமெல்லாம் எரிந்துபுகைந்துவிடும்
அப்பாலவர்வந்து ஆகிறகாரியமேன்
மோசமும்பண்ண இசைந்தாயோடாஎன்பாட்டா

நாளையவரறிந்தால் நடக்குமோகாரியங்கள்
இல்லாதேபோனால் என்னுவியழிந்துவிடும்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் இருந்தாள் துயரமுடன்

வாயுராஜன் போகிறது

அப்போதுவாயுராஜன் அவள்முகத்தைதான்பார்த்து
மாலைக்குழலாளே மனுவொன்று நீகொடுத்து
இப்போதேநானெழும்பி ஏகமாய்த்தான்வளர்ந்து
ஐந்தாறுநாழிகையில் அபிமனிடம்போய்ச்சேர்வேன்
என்றுசொல்லிபாட்டன் எடுத்துரைப்பான்சுந்தரிமுன்
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே உத்தமியேயென்றுசொல்லி
ஓலையைக்கண்டாலே ஒருநொடியில்தான்வருவான்
சிமிட்டிவிழிக்குமுன்னே துரியோதனன்படையை
அதட்டியரைக்கணத்தில் அறுத்துப்பலியிடுவான்
உன்னைமணம்புரிந்து உலகாள்வான்கண்டாயே
என்றுசொல்லிப்பாட்டன் எழுந்திருந்தான்தீவிரமாய்
கட்டமுதுவாங்கிக் கடுகிநடந்தானே
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
எண்டிசையுந்தானடுங்க எம்லோகந்தத்தளிக்க
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியவனங்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சையுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மாதுளையினுட்புகுந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அடுத்தானேவாயுராஜன்
மாந்தோப்புச்சோலையிலே வந்துநின்றானப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணம்வாழ் அபிமன்னராஜதுரை
தோழமார்தன்னுடனே துணையாகஆயிரம்பேர்
உண்டுவில்லுதானெடுத்து உத்தமனார்தன்மகனும்
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அரியவாள்கையிலெடுத்து
தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
வேட்டைக்குப்போக விடைதாருமென்றுசொன்னான்
அப்போசுபத்திரையும் அபிமனைத்தான்வாழ்த்தி
போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்

அபிமன்னன் வேட்டையாடுகிறது

அங்கேவிடைபெற்று அபிமன்னன்தோழருடன்
கச்சுகளும்தட்டிகளும் கட்டியபிமன்னனுந்தான்

சந்திரகாந்திதட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
இந்திராதிதேவரெல்லாம் இவனை வணங்குவார்கள்
வெளியேபுறப்பட்டு வேட்டைக்குத்தான்போனான்
நாடுகடந்து நல்லவேட்டையாடுகிறார்
காடைகவுதாரி கலைமான்கடம்பைகளும்
மஞ்சட்குருவிகளும் மயிலும்குயிலினமும்
விந்தைவிந்தைபட்சிகளும் விளையாடித்தான்பிடித்தான்
கொண்டலாத்திவல்லூறு கோலமுடிதான்பிடித்து
ஆற்றருகேவந்து யபிமன்னராஜாவும்
குப்பிகந்துபாயமணல் குறித்திடும்வேளையிலே
மாயன்பெருமாள் மனதிலொன்றுதானினைந்து
வேட்டையாடும்பாலனுடை வீரியத்தைப்பார்ப்போமென
கிளிப்பிள்ளையாகவே கிருஷ்ணரெழும்பிவந்தார்
அபிமன்னர்தானிருக்கும் அந்தயடவிவந்தார்
வந்தார்பறந்து மரத்தில்கிளியாயிருந்தார்
அதனையுங்கண்டான் யபிமன்னனப்பொழுது
இதனைப்பிடிக்கவென்று ஏறிட்டான்வில்கணையை
உண்டைவில்தானெடுத்து ஊடுருகத்தானடித்தான்
கிளிப்பிள்ளை தானும் கிளம்பிற்றுவப்பொழுது
கிளம்பிப்பறக்கிறது கேசரிமார்க்கமதாய்
பாலனபிமன்னனும் பாங்குடனப்பொழுது
வல்லூருடேகையை வானத்தில்போகவிட்டான்
அதுவுமிதுவும் அந்தரத்தில்தான்பறக்க
அபிமன்னராஜாவும் அதின்பின்னே தான்போனார்
தோழருமன்னவனும் துடர்ந்தாற்போல்தான்போனார்
கிளிப்பிள்ளை தானும் கெப்பீரமாய்த்தான்பறந்து
வாயுராஜன்காட்டில் தொடர்ந்துபறந்ததுகாண்
வல்லூறுடேகையும் வலுவாய்ப்பறந்ததுகாண்
பறந்துதொடரவே பதுங்கிற்று அக்கிளியும்
மாயமாய்த்தான்பறந்து மறையோனுயமாயவனும்
பாட்டைவழியிலே வந்திருந்தாரப்பொழுது
கிளிப்பிள்ளைபின்னாக கிட்டிவந்தவல்லூறும்
மாயமாய்த்தான்போக மரத்தின்மேல்நின்றது
இதுகள்பிறகே இறைக்கவேதானோடி
அபிமன்னராஜாவும் அக்காடேதான்வந்தார்
தோழர்களுமன்னர்களும் சுறுக்காய்நடந்துவந்தார்

அப்போதபிமன்னன் ஆண்கிளியைக்காணுமல்
மெத்தகிலேசமாய் விசாரமாய்த்தானிருந்தான்
வல்லூரைக்காணுமல் வரவழைத்தானப்போது
டேகையும்கையேலே நிண்ணயமாய்வந்தது
அப்போதுபிராமணனை அபிமனுந்தான்கண்டு
இது-ஆருடையபட்டணம் ஐயாவேஎன்றுகேட்டான்
துருவாசன்தன்னுடைய சொல்லரியபட்டணந்தான்
அப்போயெறிபறந்து அபிமன்னராஜாவும்
பட்டணத்தையெல்லாம் பாலனுஞ்சூறையிட்டான்
இப்படியாக இருக்கிறவேளையிலே
வழியிலேநின்றுமாயன் மறையோனுய்போகையிலே
வாயுராஜனெங்குமப்போ பாலனைத்தான்தேடி
எங்கிலுங்காணுமல் என்செய்வோமென்றிருக்க
அப்போபிராமணரும் அவ்வழியேவரவே
வாயுராஜன்கண்டு மறையோனைத்தெண்டனிட்டு
ஐயாபிராமணரே அபிமன்னனைக்காணீரோ
என்றுசொல்லிகேட்க எடுத்துரைப்பார்வேதியரும்
ஆரோதெரியாதையா அறியாதபிள்ளையுமாய்
பார்த்தாலும்பாலகன்போல் பறந்தாலும்புலியதுபோல்
வீரரையுஞ்சூரரையும் வென்றிடுவான்மன்னவரை
பொல்லாதபையாலவன் போர்கள்செலித்திடுவான்
எதிர்த்தவரைக்கொன்று இருபிளவாய்போட்டிடுவான்
கண்டவரைவெட்டி கழுவிலேயேற்றிவைப்பான்
அத்தனைக்கும்வல்லவனுமாம் அறியாதபையலுமாம்
துருவாசன்பட்டணத்தைச் சூறையடிக்கின்றுன்
நான்-யாசகத்துக்கென்று அறியாமல்வந்துவிட்டேன்
கண்டேனவனையங்கே கலங்கிப்பயந்துவந்தேன்
அவனுரோதெரியாதையா அறிந்துமெள்ள நீர்பாரும்
குன்றேறி நீர்பார்த்துக் குறிப்பாயறியுமென்ருர்
என்னத்துக்காகநீர் இப்போதுதேடுகிறீர்
அவனுடையகாரியமேன் ஆணழகா நீயுரைப்பீர்

வாயுராஜன் சொல்வது

வாயுராஜனப்போ வயணமாய்சொல்லலுற்ருன்
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் வரவிட்டாளென்னையிப்போ
துரியோதனனுடைய செல்வனும்லக்குணற்கு

தன்னைக்கொடுக்கவென்று சம்மதித்துதன் தகப்பன்
பணமெத்தவாங்கியே பரியமிசைத்தானும்
அதுகேட்டுசுந்தரியும் அனலாகததான்சீறி
அபிமன்னரைக்கொண்டு அவல் பதியுமிவன்பதியும்
சுட்டுக்கறியாக்கி சூரையிடவேண்டுமென்று
ஓலையெழுதி உளவாயென்கைகொடுத்தாள்
கொண்டுபோய் நீகொடென கொடுத்தாளேயென்கையில்
அதனையான்கொண்டுவந்து அபிமனைத்தேடுகிறேன்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எடுத்துரைப்பார்வேதியரும்

வேதியர் சொல்வது

ஆனாலும்நீயவன் அண்டையிலேபோகாதே
சூரியனை நீநினைத்தால் சுருக்காகக்காயும்வெய்யில்
வெய்யிலிலேவேர்த்து விடாய்பட்டுதான்வருவான்
அவ்வேளை நீபார்த்து ஆணழகா தானெழுப்பி
மாயமாய் நீபோட்டு மறைந்துபோவென்றுசொன்னான்
அப்படியாய்ச்சொல்லி ஐயர் நடந்துவிட்டார்
வாயுராஜன் தானுமப்போ வளர்ந்துகுன்றுதானேறி
உயரவேதானேறி ஊடுருகத்தான்பார்த்தான்
அப்போதுகண்டு அறிந்தானபிமன்னனென்று
சூரியனைத்தான்பார்த்து சொல்லலுற்றாரப்பொழுது
ஐயாவேயிப்போது அரைநாழிகைமாத்திரந்தான்
நீர்-பதினாறுகண்ணாலும் பார்க்கவேவேணுமென்றார்
வாயுராஜனைப்பார்த்து வகுத்துரைப்பார்சூரியனும்
காய்ந்தால்களைவருமோ கட்டழகாயிப்போது
காற்றடங்கிநீர் நின்றால் கடும்வெய்யில்யானுவேன்
களையும்தவிர்ப்பும் கடுகெனவேவந்துவிடும்
அப்படியேநீங்களும் அண்ணன்தம்பிதானிருவர்
காதுங்கனிவாயும் கால்நாழிமூடிநின்றால்
நானுமேருட்டியாய் நன்றாயெரிக்குறேன்பார்
என்றுதான்சொல்லி இதுவுமெய்தானென்று
வாயுராஜனப்போ வாய்மூடிதாண்மறந்து
குகையில்மறைந்துமப்போ கூடாமல்தானிருந்தார்

அபிமன்னன் வேட்டையாடிப் பந்தடிக்கிறது

அப்போதபிமரும் அருஞ்நரைதானுடி
வெய்யலிலுங்கானலிலும் மெத்தவெதும்பிநின்றார்

அபிமன்னர்தோழர்களும் ஆன துரைமன்னர்களும்
மெத்தவெதும்பி விடாய்பட்டார்தண்ணீரின்றி
தண்ணீர்கிடையாமல் தாகவிடாய்தான்களைத்தார்
கண்டானபிமன்னனும் களைபட்டுவீழ்ந்தவரை
தாகவிடாய்தீரவென்றால் தண்ணீருங்கிட்டவில்லை
மாயமாய்ப்போகவே செய்தார்மகாதேவர்
எங்குமவர்திரிந்து ஏகலுற்றாராற்றருகே
அபிமனுந்தோழருமா யாற்றருகேவந்தார்கள்
தண்ணீர்விடாய்தீர்ந்து தாகந்தெளிந்தார்கள்
தாகந்தணிந்தவர்கள் தன்களையுமாறினபின்
குப்புகுந்துபாயமணல் குவித்திடுமணலையெல்லாம்
மணலைக்குவித்து மன்னர்களுந்தோழர்களும்
பந்துகளாடியே பாலன்விளையாடுவதும்
ஒப்பமுடனாடுவதும் ஓடியடிப்பதுவும்
நூறுபேர்தோழருமாய் நிற்பாரொருபக்கலிலே
இவன்தானொருபக்கலிலே ஏறியடிப்பதுவும்
சென்றுவிளையாடுவதும் நின்றுவிளையாடுவதும்
ஓடியடிக்கிறதும் ஒருவன்மேற்பாய்கிறதும்
மோதியடிக்கிறதும் முனைமுகத்திற்பாய்கிறதும்

வாயுராஜன் காற்றடிப்பதும் ஓலையை விட்டோடுவதும்

கண்டானேவாயுராஜன் காளையுடசத்துவத்தை
பாலனுடசத்துவத்தை பார்க்கவேவேண்டுமென்று
வாயுராஜன்றானு மலையைவிட்டுத்தானெழும்பி
நான்குதிக்குமபார்த்தானே நடுவாகநின்றுகொண்டு
ஆற்றின்கரையும் அதனருகேதோப்புகளும்
பார்த்துமேவாயுராஜன் பதறியெழுந்திருந்து
மேலாகக்காற்றெடுத்து வெண்மணலாய்த்தானடிக்க
வானமுப்பூமிகளும் வளர்ந்திருக்குங்காட்டகத்தே
ஆகாயந்தான்பறக்க அடித்தானேகாற்றாக
காடுமலைகளும் கரடிசிங்கம்யானைகளும்
ஓடிவந்துமேல்விழவே உறுதியுடன்காற்றடித்தான்
நூறுபேர்தோழருமே காற்றோடேதான்பறந்தார்

அபிமன்னன் கோபித்து வாளுருவி புறப்படல்

அபிமன்னராஜாவும் ஆலோசனைகள்பண்ணி
நின்றானொருவனுமே நெடுமூச்செறிந்தானே

அந்தமலைகளெல்லாம் மரஞ்செடிகளுள்ளதெல்லாம்
ஆண்சிங்கம்யானை அதிலுள்ளமிருகமெல்லாம்
வாளாலேவெட்டி எறிந்தான் மலைமலையாய்
வாயுராசனுக்கிந்த வலுமைவந்தகாரணமேன்
சோதித்தவன் தலையைத் துணித்திடுவேனென்றுசொல்லி
பூரித்தெழுந்திருந்து புறப்பட்டான்வாளுருவி
வாளாலேவீசுவதும் மலைமரங்கள்சாய்கிறதும்
தோளாலகுவெடுத்துத் துரத்திவருகிறதும்
காற்றுக்கெதிராக காவலனுர்வருகிறதை
பார்த்தானேவாயுராஜன் பாலன்வருகிறதை
துரியோதனன்படையைச் சேரவடித்திடுவான்
நூற்றொருவன்தன்முடியை நொடியிலறுத்திடுவான்
பதினெட்டுஅக்ரோணி படையும்பரிகலமும்
கணப்பொழுதில்வெட்டி கைலாசப்போக்கிடுவான்
அந்தமலைக்காட்டில் அன்பானதோழமெல்லாம்
சிந்தைகலங்கி செடிமரத்தைத்தான்பிடித்து
பந்துபோலேசுருண்டு படுத்திருந்தாரக்காட்டில்
அப்போதுவாயுராஜன் அன்பானவோலையைத்தான்
ஓலைச்சுருளெடுத்து ஓடிவிட்டான்காற்றூடே
ஓலையைவிட்டபின்பு ஓடியேபோனானே

அபிமன்னன் ஓலையை எடுத்துக்கொண்டு போகுதல்

அந்தச்சுருளோலை அபிமன்னன்முன்னேவந்து
பந்துபோல்தானெழும்பி பக்கத்தில்நின்றதுகாண்
கண்டானே ஓலையைத்தான் காண்டீபன்தன்மகனும்
கணையாழிமுத்திரையும் கடைவோலைசுத்தமும்
மணமானசுந்தரிதான் வரவிட்டவோலையென்று
கனமாகத்தானெடுத்து கனிவாயால்முத்தமிட்டு
கோபித்துவாளுருவி கோபமுள்ளபாலனுமே
துணித்திடுவேனென்று துரத்தினன்பாட்டனையும்
பார்த்தானே நாலுதிக்கும் பாட்டனையுங்காணுமல்
போய்விட்டானென்றுசொல்லி பூரித்தான்பாலனுமே
திரும்பிநடந்தானே திக்குதிசைதானடுங்க
தோழன்மார்தங்களுடன் சொல்லவேவேணுமென்று
தேடிப்புறப்பட்டுச் சேவகரைக்கண்டானே

அபிமன்னன் தோழருக்குச் சொல்லுதல்

அந்தவபிமன்னன் அனைவரையுந்தானெழுப்பி
சிந்தைதெளியவைத்து சிவனாரைத்தோத்தரித்து
காற்றிலடிபட்டீர்களோ கட்டழகர்தம்பிகளே
வேற்றோலையாகவந்து விழுந்துதடாஎன்மேலே
ஓலையைகொண்டுநான் உங்களையுந்தேடிவந்தேன்
தப்பிப்பிழைத்தீர்களோ தடமாட்டமாகாமல்
காற்றடித்தேபாட்டன் கடலிலேபோயொளித்தான்
ஓலையைப்போட்டுவிட்டு ஓடினானென்பாட்டன்
உங்களையான்பார்க்க ஓடிவந்தேனுத்தமரே
அரண்மனைக்குப்போவோமென்று அழைத்தானேபால(னுமே
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாரரண்மனைக்கு
அம்மாள்சுபத்திரையாள் ஆசாரமண்டபத்தில்
சிங்காதனத்திலே இருந்தாள்சுபத்திரையும்
மன்னவர்கள்பிள்ளைகளும் மாயன்மருமகனும்
அம்மாளைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறுசங்கைகேட்டாளே

அபிமன்னன் தாயாருக்கு ஓலைகொடுப்பது

அப்போதபிமரும் அம்மாளைத்தான்பார்த்து
காற்றோடே தம்பிமார் கண்டெடுததாரிவ்வோலை
பார்த்தனுக்குசொல்லுமென்று பாலகனுங்கைகொடுத்து
அந்தச்சுருள்வாங்கி அம்மாளும்வைத்திருந்தாள்
பொழுதுபுலர்ந்ததுகாண் புதுவுநிலங்காயுதப்போ
சலக்கங்கள்தானாடி சத்திஜெபம்தான்முடித்து
சாப்பிட்டனைவரும் தம்பிமார் தூங்கினபின்

சுபத்திரை ஓலைவாசிப்பது

அம்மாளெழுந்திருந்து அரண்மனையைத்தான்மூடி
ஒருவரையுங்காணாமல் ஓலைச்சுருளெடுத்து
தூண்டாவிளக்குமுன்னே பார்த்தாள்சுபத்திரையும்
உருகிக்கரைந்தழுதாள் உடம்பெல்லாம்புண்ணானாள்
அண்ணனைதானினைந்தறைந்துகொண்டாள்மார்மேலே
கண்ணில்லான்பேரனுக்குக் கலியாணம்வந்ததென்ன
வண்ணன் மகள்சுந்தரியும் வாழ்க்கைப்படுவாளோ
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்தாள்

தம்பியிந்தபேச்சறிந்தால் தரிப்பானோபூமியிலே
அந்தச்சுருளோலைதன்னை அன்பாய்மறையவைத்தாள்
இந்தவிசேஷம் எடுத்துரைக்கப்போகாது
என்றுசுபத்திரையாள் இருந்தாள்மனதில்வைத்து

அபிமன்னன் சொல்வது

பொழுதுவிடிந்தபின்பு போர்மன்னர்ராஜாக்கள்
எழுந்திருந்துமுகம்கழுவி ஈஸ்வரரைத்தானினைந்து
திருநீறுபூசி சிவனாரைத்தோத்தரித்து
தம்பி அபிமன்னன் சாப்பிட்டபிற்பாடு
வாளபிமன்னனுமே மாதாவைத்தெண்டனிட்டு
தாயேநான்தந்த சுருளோலைவாசகத்தை
நியாயமுடன்சொல்லுமென்று கேட்டானே நற்பாலன்

சுபத்திரை சொல்வது

தாயார்சுபத்திரையும் தம்பிமுகம்பார்த்து
யாருக்கோவந்ததடா மகனேரேயந்தஓலை
மாயமாய்வந்ததடா மகனேரேயவ்வோலை
வாசித்துப்பார்த்தேனடா வகையொன்றுமில்லையடா
கிழித்துமேபோட்டேனென்றுசொன்னாள்சுபத்திரையும்
சொன்னவுடன்பாலன் துள்ளியெழுந்திருந்து
கோபித்தெழுந்திருந்து கொக்கரித்துப்பற்கடித்து
தாயாரைக்கோபித்து தம்பியபிமன்னனுமே
ஓலையைநீதந்தால் உயிருடனேநானிருப்பேன்
தாராமல்நீயிருந்தால் தலையறுத்துமுன்னேவைப்பேன்
என்று-வாளையுருவியவன் மண்ணிலேதான்நாட்ட
வாளின்மேல்நான்விழுந்து மடிந்திடுவேன்மாதாவே
தோழன்மார்கண்டுதங்கள் துடைகளுந்தான்நடுங்க
அண்டங்கிடுகிடென்ன அடித்துடைகள்தானடுங்க
கண்டுசுபத்திரையாள் கைவாளைத்தான்பிடுங்கி
கிழித்தெறிந்தஓலை வருமோதான்கொற்றவனே
பழிக்குப்பிறந்தாயோ பாலகனேஎன்வயிற்றில்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தாளேந்திழையும்
என்னதான்சொன்னாலும் ஏந்திழையேநான்கேளேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் என்சிந்தைகலங்கிடவே
சௌரியங்கள்பேசி சபதமிட்டான்பாலனுமே
பெற்றசுபத்திரையாள் பிரமைகொண்டாளப்பொழுது

சுபத்திரை ஓலையைக்கொடுக்க அபிமன்னன் வாசிப்பது

பார்த்தாள்மகனுடைய பட்சங்களும்பத்திரமும்
காற்றுடனோடிவந்த ஓலையவன்கைகொடுத்தாள்
ஓலைச்சுருளைவிரித்துப் பார்த்தானேஉத்தமனும்
மச்சினியாள்தானெழுதி வரவிட்டவாசகத்தை
நிச்சயமாய்க்கண்டு நிதானமிட்டான்பாலனுமே
தாயாரைப்பார்த்து தம்பியபிமன்னனும்
இப்படிதான்செய்வானோ என்தாயேஉன்தமயன்

அபிமன்னன் சொல்வது

காணியிழந்தாலும் கற்பழியப்போமோதான்
இடைப்புத்திபிடரியிலே என்பாரோவையகத்தில்
மடைப்புத்தியாலேயல்லோ மாருட்டஞ்செய்தானே
தென்னமுடிமன்ன திரியோதிரன்பாவி
தன்மகன்லக்குணனை தலையெடுக்கப்பார்த்தானே
பூமியிழந்தாலும் பெண்டிழந்துபோவேனோ
காணியையிழந்தாலும் காதலியைவிடுவேனோ [தோ
ரோஷமெனக்கில்லையோதான் லோகமெல்லாம்ஏசா
கொண்டபெண்ணையொருவருக்கு கொடுப்பாரோவையக
வண்டார்குழலாளும் மறுதாலிகட்டுவாளோ [த்தில்
என்தகப்பனருச்சுனன்தான் இந்தப்பிழைகேட்டாக்கா
உன்னையுங்கொன்று உலகமெல்லாந்தான்கொளுத்தி [ல்
அந்தத்துரியோதனனை அனைவரையுந்தானறுப்பான்
தீயாயெரிப்பானே திரள்விசயனென்தகப்பன்
இப்படியென்று எடுத்துரைப்பான்பாலனுமே
இடையனுடன்பிறந்து இளப்பமாய்போனாயோ
மடையனுடன்பிறந்து மதியில்லாளானாயோ
நான்போகஎன்தாயே நல்லவிடைதாருமம்மா
என்றுசொல்லிப்பாலனுமே எதிர்நின்றுகேட்டானே

சுபத்திரை சொல்வது

தாயார்சுபத்திரை தம்பிமுகம்நோக்கி
மாயனுடன்சுந்தரியாள் வரவழைத்தாள்ஓலைதன்னை
மெய்விசேஷம்பொய்விசேஷம் வேணமெல்லாந்தானெழுதி
கைக்கலக்கவேண்டியே கபடோலையனுப்பிவைத்தாள்
இந்தவிசேஷமெல்லாம் என்மனது தானறிய
யான்போயறிந்து அனுப்புகிறேனுன்னையென்றாள்

இந்தவிசேஷம் இதுமெய்யோதாயாரே
அப்படியேசெய்கிறேன் என்ருள்சுபத்திரையும்

சுபத்திரை துவாரகைக்குப் பயணப்படல்

பாங்கிகளைத்தானழைத்து பல்லக்குசோடியென்ருள்
அப்படியேதாதியர்கள் அலங்கரித்துவைத்தார்கள்
அப்போசுபத்திரையும் அன்பாகத்தானெழுந்து
ஆயிரம்பேர்தாதிகளும அம்மாள்சுபத்திரையும்
நேசமுடன்கூடி நிதானமிட்டாரப்போது
துவாரகாபுரிக்குத் துரிதமிட்டாரப்போது
அம்மாள்சுபத்திரையும் ஏறிஞள்தண்டிகைமேல்
பயணம்பயணமென்று பாரதமுக்கடித்தார்
அதிரவேமேளமெல்லாம் அடித்தார்களந்நேரம்
பேய்க்காளப்பூரிகையும் பிடித்தார்களப்போது
ஆலவட்டம்வீசுவதும் அகிலைப்பிடிக்கிறதும்
மேல்வட்டம்வீசிவர வெண்சாமரைபோடுவதும்
ஆயிரம்பேர்தாதியரும் அருகேநடந்துவர

சுபத்திரை அபிமன்னனுக்குப் புத்திசொல்வது

தம்பியபிமன்னனையுந் தன்னருகேதானழைத்து
அப்பாமகனே நீ அறிவுள்ளகண்மணியே
ஒப்புடன்போய்வாரேன் உத்தமனே நீகேளும்
அரண்மனைவாசல்விட்டு அப்புறத்தேபோகாதே
தோழன்மார்தன்னுடனே சுகமாயிருங்காணும்
சொக்கட்டான்சதுரங்கம் சுகமுடனேதாஞடி
உண்டுசுகித்து ஒருநினைவுமெண்ணமல்
சந்தோஷமாக தம்பியிருங்களென்று
துக்கங்கள்கொண்டுநீ சுந்தரிமேலாசைவைத்து
வெட்கத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டுவாராதே
ஐந்தாறுநாளையிலே அங்கேநான்போய்வாரேன்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுபாலனுமே
தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்ட தன்மகனைச் சீக்கிரமாய்த்தானெடுத்து
வாழ்வாய்வளருவாய் வையகத்தில்வாளபிமா
தாழ்வுகுறையில்லாமல் சபபத்தையடைவாய்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்துப் பாலனையும்பத்திரமாய்
காத்திருங்களென்றுசொல்லி கடுகவுரைத்தாளே

சுபத்திரை துவாரகாபுரி வருவது

முப்பத்திரண்டுவகை மேளங்களுள்ளதெல்லாம்
தப்பாமல்கொட்டிவர சங்கீதந்தான்முழங்க
வாராள்சுபத்திரையும் மாயனுடபட்டணத்தே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லமணைதான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சையுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மாதுளையினுட்புகுந்து
சிங்காரத்தோப்புகளும் தெருவும்பலகடந்து
அண்ணனரண்மனைக்கு வந்தாள்சுபத்திரையும்
ஆயன்பெருமாள் அவரிருக்குமண்டபத்தே
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தங்கைசுபத்திரையும்
தமையனுடகால்மேலே மாதுகன்னிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதங்கையரை ஸ்ரீராமர்தான்பார்த்து
வாருமம்மாதங்கையரே மகனுஞ்சுகமோதான்

சுபத்திரை சொல்வது

அண்ணனைத்தான்பார்த்து அரிவைசுபத்திரையும்
என்னவென்றுகேட்டாளே ஏலக்குழலாளும்
கண்ணில்லான்பேரனுக்கு கற்புடையசுந்தரியை
என்னென்று நீர்கொடுக்க இசைந்தீர்பெருமாளே
நம்முடையஜாதியிலே நடக்குமோஅண்ணாவே
கண்டவர்க்குநன்றா யிருக்குமோகர்த்தாவே
அண்டத்தில்வானவர்கள் ஏசாரோஅண்ணாவே
என்னையும்பார்க்காம லேக்கமுற்றுப்போனீரோ
அண்ணரென்றுநானிருந்தேன் அனியாயஞ்செய்தீரே
உம்முடனேதான்பிறந்து உலகத்துக்கேச்சாச்சே
என்றுசொல்லிதான்புலம்பி ஏலக்குழலாளும்
அடித்துப்புரண்டழுதாள் அண்ணர்கொலுமுகத்தில்

பெருமாள் சொல்வது

அப்போதெழுந்திருந்து ஆயன்பெருமாளும்
தங்கைசுபத்திரைக்குத் தணியவேகோபமெல்லாம்
இங்கிதமாகவே எடுத்துரைப்பாரேந்திழைக்கு
என்னாலேவந்ததல்ல ஏலக்கருங்குழலே
மாமன்சகுனியுட வார்த்தையினால்வந்ததுகாண்
துரியோதனன்குடியைச் சேரக்கெடுக்கவென்று

நூற்றொருவன் தன்முடியை நொடியிலறுக்கவென்று
பார்த்திருக்க அவன்சிரசு பாழாகவேணுமென்று
சகுனிகெடுத்தாண்டி தங்கையரே நீபோடி
பின்னுனக்குத்தான்தெரியும் பேசாதேநீபோடி
அலமேலுமங்கை அரண்மனைக்குப்போய்வாடி
என்றுசொல்லியப்போ ஏந்திழைக்குச்சொன்னாரே

சுபத்திரை இலட்சுமியை ஏசுகிறது

அந்தசுபத்திரையும் அரண்மனையுட்புகுந்து
அலமேலுமங்கையரே அவள்முகம்தான்பார்த்து
சொன்னாள்சுபத்திரையும் துடுக்கானவார்த்தைகளை
மாட்டிடையன்தேவியடி மதிகெட்டுபோனாயோடி
ஆட்டிடையன்தேவியடி அறிவழிந்துபோனாயடி
இடைக்குலத்தில் நீபிறந்து ஏக்கத்துபோனாயடி
கண்டார்நகையாரோடி கலியுகத்தாரேசாரோடி
வெட்கமுமில்லையோ வேசிமகளாரே
இப்படியாய்ச்சொல்லி ஏசினாள்லட்சுமியை
கோபம்பிறந்ததுகாண் கோபாலன்தேவியற்கு

லட்சுமியும் சுபத்திரையும் சண்டையிடுவது

அலமேலுமங்கையரு மப்போயெழுந்திருந்து
ஏண்டியென்னையேசுகிறாய் இடையனுடற்பிறப்பே
மாட்டிடையன்தங்கையரே மதிகெட்டுவந்தாயோடி
ஆட்டிடையன்தங்கையரே அறிவுகெட்டுவந்தாயோடி
பேச்சுமிஞ்சிபேசாதே பின்னிடைந்துபோடி என்றாள்
தாக்ஷணியமாய்ச்சொல்லுகிறேன் சார்பாகநீபோடி
போடியென்றுசொல்லவேதான் பூவைசுபத்திரையும்
அலமேலுமங்கையரும் அவள்மடியில்கைபோட்டாள்
இருவருமங்கே யிழுத்துமடிபிடித்து
ஒருவர்க்கொருவர் உக்கிரகோபமுடன்
முன்சொன்னசபதம் முடிக்கிறேன்வாடியென்று
சாட்சிபேரண்டையிலே போவோம்வாவென்றுசொல்லி
ஏசியவளை இழுத்தாளுடைகுலைய
அவளிழுக்கஇவளிழுக்க அடிதடிகளாச்சுதங்கே
அடித்தாளே தாடையிலே அலமேலுமங்கையரை
இவளடிக்கஅவளடிக்க இவளிழுக்கஅவளிழுக்க
அடிதடிகள்மிஞ்சுதுகாண் ஆங்காரக்கோபமுடன்

கட்டிப்புரண்டு கட்டுரண்டுதானுருள
தாதிகளெல்லாந் தலைபேலேகையைவைத்து
குய்யோமுறையோவென்று கூக்குரலுந்தான்போட

சுந்தரி விலக்குவது

கேட்டாளேசுந்தரியும் கிருபையுடனேடிவந்து
பார்த்தாளிருவரும் படுகின்றதுன்பமெல்லாம
ஓடிவந்துமேல்விழுந்து ஒருத்திதலைமயிரை
மாமிதலைமயிரை தனியாகவாங்கிவிட்டாள்
தாயார்தலை மயிரை தனியேவாங்கிவிட்டாள்
மாமிசுபத்திரையை மருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரேயிப்பேச்சு அம்மாளறிந்ததில்லை
நானறிந்துசண்டையிட்டு நாயகியேசொன்னேன்காண்
அப்போதறிந்தாள்காண் அலமேலுமங்கையரும்
அறியாதவள்பேரில் அடித்துவிழக்காரியமேன்
மாமியார்தன்னுடனே வகையாகச்சொன்னுளே

இருவரும் சாக்ஷிகேட்க வருவது

சாக்ஷிபேரண்டையிலே நாம்போவோம்வாருமென்று
அன்றுமுழுகின அக்குளமுந்தான்தேடி
கங்கைக்கரைமேலே கிளிமொழிமார்வந்துநின்று
சுபத்திரையுமப்போது சொல்லியுரைத்தாளே
கங்கைமாதேவியரை கிருஷ்ணனுடன்பிறப்பே
தங்கையுரைக்கிறதை தயவாகநீர்கேட்டு
உண்மையாய்நீர்கேட்டு உத்தமியேநீயுமப்போ
அலமேலுமங்கையரும் அறியவேநீயிப்போது
சாக்ஷியுரையுமப்போ தயவாகயெங்களுக்கு
லட்சுமியுநானுமப்போ நாலாநாள்தானும்வந்து
சூதகமாயதலைமுழுகி துய்யகரைவந்துநின்று
ஒருவாக்கொருவர் உவந்துமனமகிழ்ந்து
இந்தமுழுக்கோடே இதுகெற்பமுண்டானுலே
உன்வயிற்றிலாண்பிறந்துஎன்வயிற்றில்பெண்பிறந்தால்
உன்மகனுக்கென்மகளை உத்தமியேதாரேனென்று
என்வயிறறிலாண்பிறந்துஉன்வயிற்றில்பெண்பிறந்தால்
என்மகனுக்குன்மகளை ஈந்திடவேணுமென்று
இருவருஞ்சொல்லிஇசைந்துவைத்துக்கொண்டோமே
அப்படியேஎன்வயிற்றில் ஆண்பிள்ளையுதித்கது

அவள்வயிற்றில்பெண்பிறந் ததுவும்வளர்ந்ததுகாண்
அன்றுசொன்னவார்த்தையை யதுவுமவள்மகற்றிவிட்
லக்குணற்குத்தான்கொடுக்க நாளுமேயிட்டாராம் [டு

கங்கை சாக்ஷிசொல்வது

ஏதென்றுநான்கேட்டால் இல்லையென்ருளிலட்சுமியும்
நீங்களறிவீரென்று நிண்ணயங்கள்பண்ணினதை
அப்போதுஉங்களையும் அறிந்திரென்றுசாக்ஷிவைத்
அதுகேட்கவந்தோமே அவளறியநீருரையும் [தோம்
என்றுசொல்லக்கங்கையரு மிதுமெய்தானென்றுசொல்
மெய்யென்றுசொல்லியப்போ மேலாகப்பொங்கிற்று[லி
குமிளியிட்டுப்பொங்கிற்று குளக்கரையின்மேலாக
கண்டீரோலட்சுமியே கங்கையுடசாக்ஷிதனே

இலட்சுமி கங்கையின்சாட்சி பொய்யென்பது

அப்போதலர்மேலும் அல்லவேசாட்சியென்று
மாமாங்கம்பொங்கும் வருஷமிதுமாதம்
அதனுலேயெனக்கும் அமர்ந்துமேபொங்கிவிடும்
அல்லவடிசாட்சியென்றே அலமேலுமங்கையரும்
சொல்லவேதான்கேட்டு சுபத்திரையுமப்போது
ஆலமரந்தன்னை அண்ணுந்துதான்பார்த்து
விக்கினருமங்கே வீற்றிருந்தார்கீழேதான்
முழுகவந்தபோது முன்னேமொழிந்தவற்றை
அறிந்தீரான்றுஉம்மையப்போ அறியவேசாட்சிவைத்
அந்தவிசேஷம் அறியவே அத்தாட்சி [தோம்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்றே சுபத்திரையும்கேட்கையி
அலமேலுமங்கையு யப்போதானெண்ணுகிருள் [லே
ஆலடியிற்பிள்ளையாரே ஐந்துகரத்தோனே
இவ்வார்த்தைநீயுமிப்போ சொல்லாதிருக்கவேண்டும்
அப்பம்வடதோசை யதிரசமும்பழமும்
செப்பமுடனுந்தனுக்கு நிறமாகநான்படைப்பேன்
குன்ருக்குவிக்கிறேன் கூறுதேசாட்சியென்ருள்
நல்லதென்றுவிக்கினரும் நாட்டார்போலேயிருந்தார்

ஆலமரமும் விநாயகரும் சாட்சிசொல்லுவது

அசையாமல்தானிருக்க ஆயனருவறிந்து
வண்டாகவேதுடலைத் துளைக்கிருர்மாயவரும்
ஆலமரமதுதான் அசைந்ததுகாணப்பொழுது

அப்போதுவிக்கினரும் அப்பம்வடை ஆசைவிட்டு
சாட்சியிதுமெய்யென்று தானசைந்தாரப்பொழுது
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சோதனையாய்ப்பார்த்தார்கள்

இலட்சுமி அதுவும் பொய்யெனல்

அப்போது இலட்சுமியும் ஆலமரத்தடியில்
பிள்ளையார்தானுமங்கே பிலனுயிருக்கையிலே
மேல்காற்று நன்றாய் விசிறியடிக்கையிலே
ஆலமரமசைய அதுவுமசைந்ததுகாண்
ஓசையாய்விக்கினரும் விநாயகர்தானசைந்தார்
இதுசாட்சியல்லவென்று லட்சுமியும்சொல்லையிலே
ஆனால்தானுந்தனுக்கு ஆர்சொன்னால்மெய்யென்றால்

இலட்சுமி சொல்வது

ஆகாயவாணியரும் ஆட்டிடையன்சொன்னக்கால்
மெய்தானுனக்கெந்தன் மெல்லியரைத்தாரேனென்றாள்
அன்றிருந்தகிலாரியும் அறுபதுமேல்நாற்பதுவும்
சென்றுயிருந்தானே செலவழிந்துபோகாமல்
இந்திரும்வானவரு மிருந்துசொல்லப்போருரோ
ஆகாயவாணியரும் அவளும்சொல்லப்போருளோ
இவளுமிடைஞ்சிடுவாள் இதுவேவுபாயமென்று
என்றுமேலட்சுமியும் இசைவேனென தான்சொன்னாள்
அப்போதிடையனும் அன்றிருந்தார்போலிருந்தார்
இவனிருந்தபோதே இவள்வகையுமீடேறும்
எண்ணியேலட்சுமியும் இருந்தாள்மனத்துடனே
சுபத்திரையுமப்பொழுது சுந்தரியேலட்சுமியே
வாடியென்றேயழைத்தாள் மாட்டிடையன்தன்னருகே
ஆட்டிடையனண்டையிலே அருகாகவந்துநின்று
அண்ணே தான்கோபாலா அன்றிருவர்நாங்கள்வந்து
சம்பந்தம்பேசியேதான் சாட்சிவைத்துப்போனோமே
அலமேலுமில்லையென்று ஆகடியம்பேசுகிருள்
உண்டோதானில்லையோ உத்தமரேசொல்லுமென்றாள்

பெருமாளும் ஆகாயவாணியுஞ் சொல்வது

ஆமாண்டியென்பிறப்பே ஆசடியலமேலு
கொள்வேன்கொடுப்பேனென்று கூசாமலப்பொழுது
என்முன்னேசொன்னதுண்டு அநேகளாச்சுது
ஆனுலிடைச்சியல்லோ அசந்துமதிகெட்டாளோ

சொன்னதுண்டுகேட்டதுண்டு சுபத்திரையென்றுசொ
ன்னூர், ஆட்டிடையன்சொலலுகையில் ஆகாயவாணி
மெய்தான்காணென்று விளம்பினுள மேலாக [யரும்
கேட்டீரோலட்சுமியே கீர்த்தியுமிப்போது
என்றுசுபத்திரையா ளெடுத்துரைத்தாள்லட்சுமிக்கு

இலட்சுமி இதுவும் பொய்யெனல்

இடையனூர்சொல்லினது ஈடல்லயெந்தனுக்கு
பெரியவயதினலே பிணத்தினன்கோனும்
முன்பின்னுந்தோன்ருது முதிர்வயதுபெற்றதினல்
ஆகாயவாணியரும் அதுவும்நான் நம்பேனடி
மேகமதிர்ந்ததினுல் விளம்பினூர்போலாச்சு [ம்
சாட்சிஇதுவல்லவென்றே தானிடைஞ்சாள்லட்சுமியு
பின்னையும்சொலலியப்போ பேசினுள் லட்சுமியும்
எந்தவரிசையுடன் என்பெண்ணைக்கேட்பாரோ
ஊருமில்லைபேருமில்லை உறங்கவிடமுமில்லை
நாடுமில்லைவீடுமில்லை நாட்டிலேயும்பாதியில்லை
காணியில்லைபூமியில்லை காணகத்துவேடருக்கு
என்பெண்ணைக்கேட்க இசையுமோவுந்தனுக்கு

லட்சுமிக்குஞ் சுபத்திரைக்குஞ் சண்டையாகிறது

என்றுசொல்லலட்சுமியும் எட்டியேயப்போது
மயிரைபிடித்திழுத்தாள் மங்கைசுபத்திரையும
அலமேலுமங்கையு மவள்மயிரைதான்பிடித்தாள்
அடித்தாளேசுபத்திரையு மலமேலுமங்கையைத்தான்
இவளிழுக்கயவளிழுக்க இடுப்பிலேதானுதைக்க
அடிதடிகள்மிஞ்சுதுகாண ஆங்காரகோபமுடன்
வெய்யலிலேதான்புரண்டு மேதினியில்தான்விழுந்தார்

சுந்தரி விலக்குவது

மாயன்மகள்சுந்தரியும் மறுபடியுமோடிவந்து
பார்த்தாளேயத்தையரும் பரிதாபம்தாளாமல்
ஓடிவந்துமேல்விழுந்து ஒருத்திதலைமயிரை
மாமிதலைமயிரை வாங்கிவிட்டாள்சுந்தரியும்
தாயாரைத்தான்விலக்கி தள்ளிவிட்டாளப்புறத்தே
என்னமனதுகுறை யொன்றுமேகேட்கதுற்ருள்
நானிங்கேகாணிருக்க நடக்குமோசண்டைகளும்
என்னம்மாவுங்களுக்கு இத்தனைகோபமென்ன

சுந்தரி சொல்வது

ஆகாப்புலையன் அழிவான்கழுசிறையன்
தேசத்தரசன் துரியோதனன்பாவி
மோசம்பண்ணுஞ்சகுனி மூதேவிசண்டாளன்
சதிக்குச்சமர்த்தன் சகுனிபடுபாவி
ஆதரித்துக்கொள்ளவே நினைத்தானரும்பாவி
உங்கட்குவந்ததென்ன ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை
க்ஷமித்துமனங்கொளளென்று சாஷ்டாங்கதெண்டனிட
மாமிசுபத்திரையை மருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரேயிப்பேச்சு எங்களம்மாளறிந்ததில்லை
கலியாணப்பேச்சுகளைக் காதாலேகேட்டதில்லை
அறியாதவள்மேலே அருஞ்சண்டையேதுக்கு
மாமியார்தன்னுடனே வகையாகச்சொன்னாளே
கோபங்குறையாதென்று கூறினாள்சுந்தரியும்
என்-மைத்துனரைசீக்கிரமாய் வரவிடுங்காணத்தையரே
தலைமுழுகிப்பூசைசெய்து சாப்பிடவேவாருமென்றாள்

சுபத்திரை சொல்வது

சாப்பிட்டேன்மருமகளே தயவுமறவாதே
போய்வாரேனென்றே புறப்பட்டாள்பூவையரும்
தாதிகளைத்தானழைத்து தண்டிகைபிடியுமென்றாள்
மருமகளுமோடிவந்து மாமிக்குத்தெண்டனிட்டு
பாலமுதுகொள்ளாமல் பட்டினியாய்ப்போவாரோ
என்னுணையத்தையரே யிருந்தமுதுகொள்ளுமென்றாள்
இத்தனைசண்டையிலே அமுதுகொண்டாலேசாரோ
அமுதுஇறங்குமோடி அன்னப்பசுங்கிளியே
இருவென்றுசொல்லியே ஏறினாள்தண்டிகைமேல்

சுந்தரி சொல்வது

சுந்தரியுமோடிவந்து சொன்னாளொருவிசேஷம்
மைத்துனரைநாளையிங்கே வரச்சொல்லுமத்தையரே
அவர்-வாராமல்நானிருந்தால் மடிந்திடுவேன்மாமியரே
அக்கினியில்நான்விழுந்து அபகீர்த்திவைத்திடுவேன்
ஐயமார்தம்மாணை அனுப்பிவிடுமத்தையரே
தாலியுங்கூறையுந் தரிக்குமுடைமையெல்லாம்
நேயமாயிருக்கிறது நிலவரமாயிங்கனுப்பும்

இன்றுடேமூன்றேநாள் இருக்கிறதுகலியாணம்
நாளையராத்திரிக்கு நடந்துவரவேணுமென்ருள்

சுபத்திரை ஆனைகுந்திபட்டணம் போகிறது

நல்லது நல்லதென்றே நடந்தாள்சுபத்திரையும்
போனாள்சுபத்திரையும் பொன்கிளிபோல்தான் பறந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தை போனாளலைதாரி
அபபோதபிமன்னன் அழகுமதிலேறி
பார்த்தானே தாயாரை பார்த்தன் மகனாரும்
மதிலையும்விட்டுக்கீழே குதித்தானே மன்னவனும்
தயாரும்வந்து தண்டிகையும்விட்டிறங்கி
அரண்மனைக்குள்ளே போனாளே தாயாரும்
தம்பியபிமன்னனும் தாயாரைச்சுற்றிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகவே தெண்டனிட்டான் தார்வேந்தன்
வாழ்த்திமகனை மடியிலெடுத்தணைத்தாள்
நூறுபேர்தோழருடன் அபிமனுமேதுரைப்பான்
வந்தீரோதாயேயென்றே மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளை சீருடனேவாழ்த்தியம்மாள்
இருக்கச்சிங்காசனங்கள் இட்டாளிளங்கொடியாள்
அப்படியேயங்கே அமர்ந்திருந்தவேளையிலே

அபிமன்னன் கேட்பது

பாலனபிமன்னனும் மாதாவைத்தான்பார்த்து
போய்வந்தகாரியத்தை புதுமைகளை சொல்லுமென்றான்
உங்கள்-தமையனை பெருமாள் சமுகங்கிடைத்ததோதான்
அலமேலுமங்கையுடன திசயத்தைக்கண்டீரோ
சுந்தரியும்நன்ருய் சுகமாயிருக்கிருளோ
துரியோதனன்பேச்சை தீமையெல்லாங்கேட்டீரோ
கலியாணம்கூடினதும் காரியங்கள் பேசினதும்
நிண்ணயமாய்க்கேட்டீரோ நீதியுள்ளதாயாரே
பின்னையும் உண்டான பேச்சுகள் உள்ளதெல்லாம்
நன்ருகக்கேட்டீரோ நானறியச்சொல்லுமென்றான்

சுபத்திரை சொல்வது

வதென்றுகேட்டு யேசினேன்மாயவரை
தலைகுனிந்தார்போல இருந்தார்தனஞ்செயரும்
உள்ளபடிதப்பாது என்றார்ஒருவிசேஷம்
அலமேலுமங்கையண்டை வந்தேன் மகனாரே

பேசாமல்தானிருந்தாள் பெண்பெருமாள்நாயகியும்
ஏசினேன் நானவளை எண்ணிக்கையில்லாமல்
அவளும்என்னையேசினாள் அடிதடிகளாச்சுது
நான்-மயிரைப்பிடித்து இழுத்தேனே மங்கையரை
என்மயிரைத்தான்பிடித்து யிழுத்தாளிளங்கொடியாள்
இருவரும்சண்டை இசைவாகத்தான்கொடுத்தோம்
அடிதடிகள்மிஞ்சுது ஆக்கரித்துகொக்கரித்து
கிடுகிடென்றேபூமியிலே கீழவும்தான் விழவே
தாதிகளெல்லோரும் தவித்தழுது நிற்கையிலே
ஓடிவந்தாள்சுந்தரியும் ஓகோகோதாயேயென்றே
மயிரைப்பிடித்திழுத்த கையையும்வாங்கிவிட்டாள்
தாயார்தலைமயிரை தயவாகவாங்கிவிட்டாள்
குறுக்காகநின்றுகொண்டாள் கொம்பேரிடையாளும்
கோபமெல்லாம் தீர்ந்தபின்குனிந்துமேதெண்டனிட்டாள்
இன்றைக்குமூன்றேநாள் இருக்குதென்றாள்சுந்தரியும்
நாளைக்குவாங்கவென்று சொன்னாளேசுந்தரியும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழில்விஜயன்டத்திரனும்
ஆலித்துவாளபிமன் ஆச்சியர்க்குத்தெண்டனிட்டு
என்னயென்னமாதாவே இன்னமொருக்காலுரையும்
அல்லகாண்சுந்தரியா ளாயன்மகளாரும்
உன்-மாமியாரும்நானும் மற்பொருதும்வேளையிலே
வந்துபாதம்பணிந்து மயிரைவிலக்கிவிட்டு [யரே
என்மைத்துனனார்தன்னை யிப்போவரவிடுங்காணத்தை
அபிமர்வாராதிருந்தா லக்கினியில்விழுவேனென்றாள்
இதுவேயுரைத்தாள்காண் இனியொன்றுநானறியேன்
அல்லகாண்மாதாவே ஆயனுடதங்கையரே
அடித்தஅடிவாங்கவல்லேன் ஆயன்பதியழிப்பேன்
மங்கைமகள்சுந்தரியும் வாக்குபட்டாளாமாகில்
காணவும்போரேனோ கண்ணுதலால்சுந்தரியை
ஆகையால்சொன்னேன்காண் ஆச்சியரேகோபம்வே
தாய்தகப்பன்வேண்டாத தாரமெனக்கேனோ [ண்டாம்
பெற்றதாய்வேண்டாத பெண்டாட்டிநான்வேண்டேன்
உலகத்தில்வார்த்தை உரைக்கயிடமாச்சே
பஞ்சவர்கள்வங்கிஷத்தில் பார்த்தன்மகனார்க்கு
பெண்கேட்கப்போயிருந்து பெருமாளிடதேவிகையில்
அடிபட்டுவந்தீரென்று அனைவரும்ஏசாரோ

தாயாதியேசாரோ சத்துருக்களேசாரோ
காணியாளன்கேட்டால் கனங்குலையயேசாரோ
காணியாளன்கேளாமுன் கழுத்தறுத்துகொள்ளுகிறேன்
வாளையுருவி வலக்கையரிந்துபற்றி
சாவேனேயென்றழுதான் தனஞ்செயனார்புத்திரனும்
கண்டாள்சுபத்திரையும் கனக்கவேதானடுங்கி
பழிக்குப்பிறந்தாயோ பாலகாஎன்வயிற்றில்
வாடாமகனாரே வையகத்தில்பெண்ணிலையோ
பஞ்சவர்கள்புத்திரனும் படைபொருதமாட்டாமல்
பொருதுமணம்செய்யாமல் போக்கிரிவாளபிமன்
மாண்டானேவார்த்தைசொல்லி வையகத்தில்வார்த்தை
மாதுதிருவாணை மன்னவர்க்குத்தம்மாணை [யல்லோ
என்னாணை நீமகனே என்வார்த்தைதள்ளாதே
வாடாமகனேயென்று வாள்பறித்துகீழ்ப்போட்டு
மைந்தருக்குமாதா மனதுவரவார்த்தைசொல்லி
இத்தனையுங்கேட்டு எழும்பியேவாளபிமன்
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
மீசைபே ல்கைபோட்டு வீரியன்வாளெடுத்துவந்து
லக்குணரைக்கொன்று ரணபலிபோட்டுவைப்பேன்
திரியோதனன்கூட்டம் சேனைபரிகலமும்
அதிரவேவெட்டி அவலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்
அஸ்தினாபுரத்தை அடியோடேதானிடித்து
பருத்தியும்ஆமணக்கும் விதைக்கிறேன்பாருமம்மா
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்து சுகமாகத்தாலிகட்டி
உந்தனரண்மனையில் ஊழியங்கள்பண்ணவைப்பேன்
என்னையனுப்புமம்மா எனக்குவிடைதாருமம்மா
தம்பிசொன்னவார்த்தைகளை தான்கேட்டுசுபத்திரையும்
அப்பாமகனே நீ அறிவுள்ளபாலகனே
எப்படிபோகவிட்டு இருப்பேண்டாபூமியிலே
பாலுங்குடித்தறியாய் படைமுகத்தில்நின்றறியாய்
முன்னறியாய்பின்னறியாய் முனைமுகத்தில்நின்றறியாய்
இராவறியாய்பகலறியாய் ரணமுகத்தில்நின்றறியாய்
அறியாதபாலகனே அனுப்பவேஞாயமுண்டோ
கொஞ்சுமொருபாலகனைக் கூட்டவேஞாயமுண்டோ
போகவுமாகாது புத்திரனே நீகேளாய்
உங்களையமார்வந்தபின்பு ஆனவிடந்தேடி

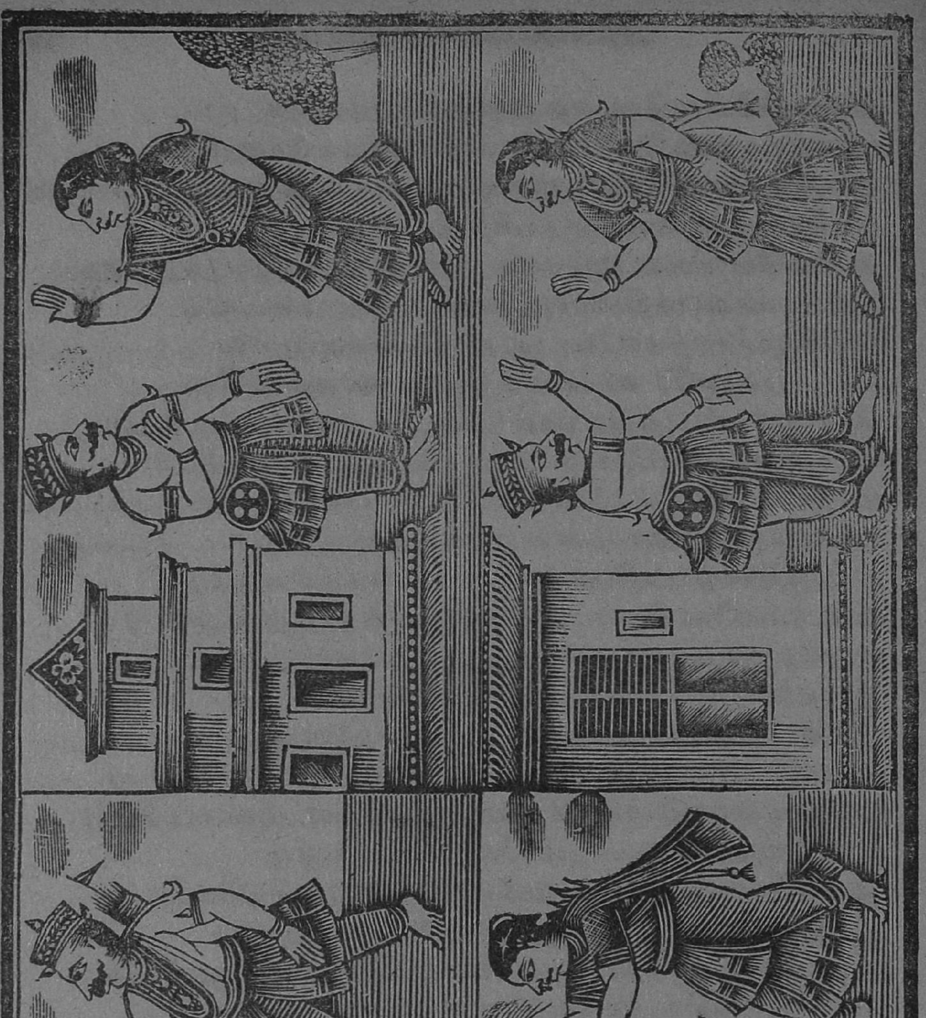

தையலரைக்கொண்டு தாலிகட்டிவைக்கிறேன்
பூமியிலேபெண்கள் கிடையாதோபுத்திரனே
ரூபசவுந்தரிகள் லோகத்தில்மெத்தவுண்டு
சுந்தரிக்குமிஞ்சினபெண் தேசத்தில்மெத்தவுண்டு
அந்தமுள்ளகன்னியரை யழைத்துமணஞ்செய்கிறேன்
இந்தவசைகேடும் இல்லாதசண்டைகளும்
வெட்டுவதும்குத்துவதும்வெறுத்தவரைவெல்லுவதும்
கொண்டாலுமாகாது குலத்துக்கிகழ்ச்சியோடா
இப்படியாகச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாள்சுபத்திரையும்
மாதாமுகம்நோக்கி மைந்தனெடுத்துரைப்பான்
பூமியிழந்தாலும் பெண்டிழந்துபோவாரோ
தாரமிழந்தாலும் தாலியிழப்பதுண்டோ
நாட்டுக்குள்ளேச்சல்லவோ நாயகியேயென்தாயே
ஊருக்குள்ளேச்சல்லவோ உத்தமியேயென்தாயே
ஐவர்குலத்திலே அழும்புண்டோயென்தாயே
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
சுந்தரிமேல்போய்விழுந்து அணிந்துகழுத்தறுப்பேன்
உந்தன்கழுத்துகூட சரியாயறுத்திடுவேன்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எழில்வீரன்தானுரைத்தான்
தாயார்சுபத்திரைக்கு சரீரமெல்லாம்தானடுங்கி
அடித்துடையுங்காலும் அதிரவேதானடுங்க
வயிற்றில்நெருப்பை வாரியெரிந்தாற்போல்
எரிந்துகுலைநடுங்கி எல்லாநினைவுமற்று
மயக்கம்பிறந்து மங்கையரும்தான்வீழ்ந்தாள்
தாதியொருத்தி தலைமாட்டில்நின்றுகொண்டு
சாதிமணிக்கவுரி சந்தனத்தால்நீர்தோய்த்து
வீசினார்தாதியர்கள் மேனியெல்லாம்தான்குளிர
விழித்துமுன்பார்த்தாளே விஜயன்மகனுரை
இகழ்ச்சியாய்ச்சொன்ன விருப்பானேவாளபிமன்
அதுவுமொருவிசை அறிவோமேயென்றுசொல்லி
வாடாநீவாளபிமா கேளாயொருவார்த்தை
ஆரென்றுசொல்லி அறியாயோசுந்தரியை
மாடாடுமேய்க்கு மடையரிடைகுலந்தான்
செத்தாடுதின்பான் சுவாலிடைசாதியோடா
தண்டுக்கடைதோறுந் தயிர்விற்குஞ்சாதியோடா
பாளையங்கள்தோறும் பால்விற்குஞ்சாதியோடா

கண்பசப்பினாலே காசிபிடுங்கிடுவான்
பெருமாளவனுமொரு பெரியயிடையனடா
எக்குலங்களானாலும் இடைக்குலங்களாகாது
அந்தக்குலத்தி லடுக்குமோபெண் நமக்கு
ராஜகுலத்தில் நடக்குமோமன்னவனே
லட்சுமியானுன்மாமி நாடறிந்தகன்னிடைச்சி
உனக்குநிகரான உலகத்துராஜாக்கள்
மன்னவர்கள்பெற்றதொரு மங்கையர்தாமிருக்க
மாயன்மகளொழிய மற்றொருத்தியாகாதோ
பெருமாள்மகளொழிய பின்னொருத்தியாகாதோ
மாயன்மகளாசை மறந்துவிடுவாயபிமா
இடையன்மகள்தன்னாசை எண்ணாதேமனந்தனிலே
என்று-மாதாவுரைத்தவுடன் வாளபிமனேதுசொல்வான்
மாண்டுனுத்துபோனாலும் மறப்பேனோசுந்தரியை
மூத்துமுலைசுந்தரியை உத்தமியேநான்மறவேன்
மாயன்மகளாரை மச்சினியாள்சுந்தரியை
நான்-மறவேன்மறவேனம்மா வாள்விஜயன்தேவியரே
உந்தன்குலத்தையே உச்சிதமோசொல்லவந்தாய்
இந்தமிரட்டுக்குப் பயமெடுத்துப்போவேனோ
எச்சாணயிடைக்குலத்தை என்தாயேநீபழித்தாய்
கூடப்பிறக்கிலையோ கூட்டுப்பாலுண்கிலையோ
ராஜாவுக்குகையீந்து ராஜாத்தியானாயோ
வாடாநீயென்மகனே கேளாயொருவார்த்தை
ஆகாதுசுந்தரியை அபிமாநீமாலையிட
ஆரைக்கழுத்தியோடா நம்மாண்மனைக்குமாகாது
கோரைக்கழுத்தியோடா குடித்தனத்துக்காகாது
சுருட்டைமயிர்சுந்தரியாள் சுற்றமுமாகாது
பாட்டைதலையுடையாள் பட்டினத்திற்காகாது
தொடையிலேபாம்போடா துரைத்தனத்திற்காகாது
அரையிலேபாம்போடா அட்சயலட்சணங்கள்
வேண்டாங்காண்வாளபிமா விஜயன்திருமகனே
ஆகாதுகாணும் அச்சுதனார்பெண்நமக்கு

அபிமன்னன் சொல்வது

ஆனல்கேளென்தாயே அர்ச்சுனனார்தேவியரே
ஆரைக்கழுத்தானல் அன்றுபிழைத்தேனம்மா

கோரைக்கழுத்தானால் கொடிமுடியாளுவண்டி
சுருட்டைமயிரானால் சுகமாயிருப்பேனம்மா
பாட்டைத்தலையானால் பட்டம்பொறுக்குமம்மா
துடையிலேபாம்பானால் துஜங்கட்டிவாழ்ந்திடுவேன்
அரையிலேபாம்பானால் அட்சயலட்சணங்காண்
மாதாசுபத்திரையு மறிந்துரைத்துக்கூறுமல்
அபிமருமாச்சியரும் ஆனைகுந்திவந்தார்கள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் சதுரங்கமாடுதல்

அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
மாயன்பதிநோக்கி வாளபிமன்போவானென்று
மறக்கடிக்கவேணுமென்று மங்கைசுபத்திரையும்
சதுரங்கமாடுவோம்வா தம்பியென்றுதானழைத்தாள்
தாதியர்களோடிச் சதுரங்கங்கொண்டுவந்தார்
விரித்தாள்சதுரங்கம் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
தன்மகனுந்தானும் சதுரங்கமாடலுற்றார்
அபிமருமாச்சியரு மாடலுற்றாரப்பொழுது

பெருமாள் பிராமணராய் வருகிறது

அப்போதுவாரகையில் ஆயனுந்தானினைந்து
அடிபட்டதங்கையரும் அபிமனைவரவொட்டாள்
மாற்றான்துரியோதனனும் வருவதற்குமுன்பாக
அபிமரையிங்கே அழைத்துவரவேணுமென்று
மாயன்பெருமாளும் மறையவன்போல்வடிவாகி
பீற்றக்குடைபிடித்து பூசைபெட்டிதோளில்வைத்து
பஞ்சாங்கங்கைபிடித்து பிராமணவேஷமுடன்
ஆயன்பெருமாளும் ஆனைகுந்திதன்னைநோக்கி
மாயன்வரும்வழியில் வனத்தில்புதுமைசொல்வேன்
பட்டமரந்துளுக்கும் பால்பசுக்களீன்றிடுமாம்
பால்பசுக்களீன்றிடுமாம் பாலாய்சொரிந்திடுமாம்
பூக்காதமரங்களெல்லாம் பூத்துச்சொரிந்திடுமாம்
காயாமரங்களெல்லாம் காய்த்துப்பழுத்திடுமாம்
வடிந்தகுளங்களெல்லாம் வழிந்துசொரிந்திடுமாம்
ஆறுகடந்து அரியவனம்புகுந்து
கற்பகக்காவுகளும் கடியவனந்தாண்டி
காடுகடந்து கடியவனந்தாண்டி
ஆயன்பெருமாளும் ஆனைகுந்திவந்தமர்ந்தார்

வீதியும்வீதித் தெருவும்பலகடந்து
தேரோடும்வீதித் தெருவும்பலகடந்து
ராஜர்பெருந்தெருவில் நாராயணர்வருவார்
தரணியளந்தவரும் தங்கைமனைதனிலே
சுபத்திரையாள்வாசலிலே ஸ்ரீராமர்வந்தமர்ந்தார்
தாதியரைத்தான்பார்த்து தார்வேந்தர்கூறுவார்
ஆரடிதாதியரே ஆயர்தங்கைமாளிகைதான்
சொல்லடிதாதியரே சுபத்திரையாள்எங்கேயடி
தாதியருங்கேட்டு சரணமென்றுதான்பணிந்து
வேதியரேநீருமெங்கள் மெல்லியரைக்காணவந்தீர்
இந்தஅரண்மனைதானேந்திழையைக்காணுமென்ருள்

பெருமாள் சொல்வது

வந்தார்மறையவரும் மாதுமுகம்நோக்கி
சேஷைஅரிசியிட்டு தெர்ப்பைப்புல்கைகொடுத்தார்
பஞ்சாங்கங்கைபிடித்து பார்ப்பானும்நிற்கலுற்ருர்
மாதுசுபத்திரையும் மறையோர்க்குத்தெண்டனிட்டு
வந்துபிராமணரை வணங்கிஎழுந்திருந்து [று
வாருமையாஎன்றுசொல்லி மண்டபத்தில்கொண்டுசென்
ஆசனத்தில்தானிருத்தி அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு

சுபத்திரை சொல்வது

மறையவனைநோக்கியிந்த மங்கையருங்கூறுவாள்
வேதியரேநீரும் விருத்தக்கிழவனையா
எங்கிருந்துயிங்குவந்தீர் எனக்கறியக்கூறுமென்ருள்
மங்கையரேநீர்கேளீரென் வார்த்தையுரைக்கிறேன்
காசிவளநாடு கன்னியாகுமரிதேசம்
தூரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாடரிக்குமப்பால்
புண்ணியதீர்த்தம் புனலாடிபூசைபண்ணி
காசிக்குப்போயிருந்து வந்தேன்காரிழையே
தேசத்தழகன் துரியோதனன்வீட்டில்
ஏர்நிறைந்தலக்குணற்கு மேலங்குழலாட்கும்
பெருமாள்மகளாராம் போானசுந்தரிக்கும்
கலியாணமென்றுசொல்லி கன்னியரேநான்போறேன்
மெத்தவிடாயினலே மெல்லியரேயிங்குவந்தேன்
மற்ருெருதன்விடத்தே மங்கையரேநானறியேன்

மாயனிடதங்கையென்று வள்ளற்கெதிர்வந்தேன்
எந்தன்விடாயாற்றி இங்கிருக்கபண்ணுமப்மா
ஆரடாவாள்வீரா அபிமன்னராஜாவே
தாகத்துமோர்கொடுத்தால் சாப்பிட்டுதான்போறேன்

அபிமன்னன் பிராமணரைக் கேட்பது

பாணக்கந்தான்கொடுத்தான் பாலனபிமன்னன்
அரிபிளவும்வெற்றிலையும் ஐயருக்குத்தான்கொடுத்தான்
ஆரூடம்பார்த்துதான் ஐயர்உரைத்தாரே
பெண்மேல்கவலையாய் புகழ்வீராகேட்குராய்
உனக்குஇருந்தபெண்ணை ஒருவனுக்குஆகுதென்று
நினைத்துநீகேட்டாய் நீதியுள்ளராஜாவே
பயப்படத்தேவையில்லை பார்த்தன்மகனுரே
போய்வாருமென்று பிராமணரும்வாழ்த்துகிருர்

அபிமன்னன் துவாரகைக்கு வருவது

நல்லதென்றுபாலன் நடந்தானுமப்பொழுது
வந்தான்வெகுதூரம் மலைகாடுதானகடந்து
ஆரண்யமான அடவியிலேதான்புகுந்து
அந்தஅடவிவிட்டு அப்புறமேபோகையிலே
பம்பையென்னுமாறு பாவிவெள்ளந்தானேட
காக்காய்குருவி பறக்கவும்போகாது
அக்கரைக்குமிக்கரைக்கும் ஆள்போகக்கூடாது
ஆகாயமளாவியேதான் அதிகவெள்ளம்பெருகிவர
அங்கேவந்துநின்றனே அபிமன்னராஜாவும்
எப்படிப்போவோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டான்
பிராமணனைப்போலேயங்கே பெருமாளும்ஓடிவந்து
நேராகவந்து நின்றரே ஆற்றருகே
ஐயரைக்கண்டானே அபிமன்னராஜாவும்
வயதுசென்றபார்ப்பானைக் கண்டானேபாலகனும்
கண்டவுடனேயவன் கையெடுத்துக்கும்பிட்டான்
எங்கிருந்துஎங்குவந்தீர் எங்கேபயணமென்றுன்
கலியாணமென்றுசொல்லி கட்டழகாநான்வந்தேன்
துவாரகாபுரியினிலே சுந்தரிக்குமலக்குணற்கும்
பெரியகலியாணமென்று பிறந்ததுஉலகமெல்லாம்
அதனுலேவந்தேன்காண் ஆறடைத்துகொண்டதங்கே

என்னசெய்வோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டான்
அந்தவிசேஷம் அபிமன்னன் தான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கியே சிவசிவாவென்றுசொல்லி
நானுங்கூடவாரேனென்று சொன்னுனே நற்பாலன்
ஆற்றிலே நீந்திடவும் தெரியுமோஐயாவே
நீந்திக்கரையேற நின்னயங்கள் தான்வருமோ
என்றுசொல்லிபாலனுமே எடுத்துரைத்தான் ஐயனுடன்
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாரிருவருமே

அபிமன்னன் ஆற்றில் நீந்துவது

ஆற்றிலேயிறங்கினுர் அரையளவு தண்ணியிலே
கைகோர்த்துக்கொண்டார்கள் கட்டழகன் ஐயனுமே
மார்மட்டுந்தண்ணீர் வந்ததுபம்பைநதி
அதுநீஞ்சிப்போகச்சே ஆறுபெருகிமெத்த
மேல்வெள்ளம்வந்து மூழ்கியிருவருமே
அந்தச்சமயம் அறிந்துபிராமணரும்
நழுகவிட்டுபாலனைத்தான் நடந்தாரேஐயனுமே
ஆற்றுச்சுழலிலே அமுத்திவிட்டுப்போனுரே
தம்பிசமர்த்தை தானறியவேணுமென்று
வெம்பிவிழஆற்றிலேதான் விட்டார்பெருமாளும்
சுழட்டுவதும் இழுக்கிறதும் சொருகிறதுமணல்கீழே
கிளம்புவதும்தாக்கிறதும் கிறுகிறென்றுசுழற்றுவதும்
தூக்கியடிக்கிறதும் சுழலமிட்டுநீஞ்சுவதும்
ஐந்நூறுக்காதவழி கடந்திருக்கும் அப்பாறை
அரிகரியென்றுசொல்லி யாண்டவனை நினைக்கிறதும்
ஐயன்மார்தன்னை அன்பாய்நினைக்கிறதும்
அபிமன்படுந்துயரம் ஆயனுந்தானறிந்து
தெற்பைப்புல்லாகவந்து நின்றுர்திருமாலும்
தெற்பைப்புல்பற்றியே சேர்ந்தான்கரைமேலே
பார்ப்பானைப்பார்த்தானே பாலனபிமன்னன்
ஐயோபிராமணரே ஆற்றிலேபோனீரே
பார்ப்பான் துணையுமல்ல பயிற்றங்காய்கறியுமல்ல
பார்ப்பானை நானும் படைத்துணையாய்நம்பிவந்தேன்
என்றுவிசாரமிட்டு எழில்வீரன் தானினைந்தான்
வாளுங்கைகேடயமும் வைனகயிலேபோச்சுதே
ஆறுவடிந்தபின்பு அக்கரை நாம்திரும்பி
வாள்கேடயம்கொண்டு வருவோமேயென்றுசொல்லி

மாயன்பதிதனிலே மன்னரவர்வந்திருந்து
மாது நல்லாள்சுந்தரியை மணஞ்செய்வான்தப்பாது
மாதாவும்நம்மை வரவொட்டாளொன்றுசொல்லி
கச்சைவரிந்துகட்டி கைக்கொன்றுமில்லாமல்
ஆற்றங்கரையைவிட்டு ஆயன்பதிநோக்கி
காடுகடந்து கரியவனங்கடந்து
குன்றுபருவதமும் குளிர்ந்தமலைதோப்புகளும்
சுற்றும்பதிங்காதஞ் சூழ்ந்தமலைதோப்புகளும்
மெத்தக்கரடிகளும வெம்புலியும்செம்புலியும்
காட்டானையாளிகளும் கருங்குரங்குசிங்கங்களும்
அப்படிக்கொத்த ஆரணியகானகத்தில்
நடையாகப்பாலனுமே நடந்தானே அக்காட்டில்

அபிமன்னன் வல்லரக்கன் பாறைமேல் படுத்துக்கொண்டது

மெய்யானவல்லரக்கன் வீற்றிருக்குமக்காட்டில்
வல்லரக்கனுண்மைகளை மட்டுரைக்கப்போகாது
ஐம்பதுகாதவழி அகண்டதிருமார்பும்
எண்பதுகாதவழி இசைந்திருக்கும்தோளிரண்டு
கைநூறுக்காதவழி கடந்திருக்குமப்பாலே
கால்நூறுக்காதவழி யுண்டாமவனுக்கு
மூன்னூறுகாதவழி மூக்குமுசந்திருக்கும்
வல்லரக்கன்தன்சிரசு மகமேருபர்வதம்போல்
இப்படிக்கொத்தொரு இடும்பனென்னும்வல்லரக்கன்
கமலகன்னியுடன்பிறந்த கருமூரடன்வல்லரக்கன்
அந்தவனத்தில் அபிமன்னராஜனுமே
போனான்வழிதப்பிப் பொல்லாதான்கானகத்தில்
அந்தவரக்கன் அவன்தூங்குங்கற்பாறை
விந்தைவிந்தையாக மெத்தவழகாயிருக்கும்
அந்தமாய்தானிருக்கும் அழகானபாறையின்மேல்
ஆற்றிலடிபட்ட அபிமன்னராஜாவும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
மெய்சோர்ந்துடம்பெல்லாம் வெகுவாய்க்கடுப்பெடுத்து
தூக்கப்போல்வந்து சோர்ந்துபடுத்தானே
பல்லிக்கையானானே பாறைமேற்றான்படுத்தான்
வல்லரக்கனிரைதேடப் போயிருந்தான்வடதிசையில்

சுபத்திரை அபிமன்னனைத் தேடுவது

இனி-ஆனைகுந்திபட்டணத்து அடைவுகளை நீர்கேளீர்
தோகைசுபத்திரையும் தோழிமார்தன்னுடனே
தோட்டமுந்தோப்பும் துறவுகளும்தான்தேடி
எங்கெங்குந்தேடி இராஜாவைக்காணுமல்
பூங்காவனங்களும் புனலின்கரையோடி
வாளபிமன்சிற்றடியு மறையோன்பெருவடியும்
புனலின்கரைநோக்கி போறவடிபார்த்து
ஐயோவபிமாவென் னுவிக்கொருமருந்தே
என்னசெய்வேன்வாளபிமா ஏழைமதியானேன்
பார்ப்பானை நம்பி பாதவித்தேன்பாவிநான்
பார்ப்பானும் நம்மை பகைமுடித்தான் கண்டீரோ
நம்பினவேதியரே நட்டாற்றில்விட்டாரே
தக்கப்புகழுடைய தருமரு மிங்குவந்து
வெற்றிமதயானை வீமருமிங்குவந்து
நாமமுடைய நகுலர்தம்பியிங்குவந்து
தோராவடிவழகி துரோபதையுமிங்குவந்து
ஆணழகனிங்குவந்து அபிமன்னனெங்கேயென்றால்
தக்கப்புகழுடைய தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன் [ல்வேன்
ஆச்சியருக்கென்னசொல்வேன் ஆணழகற்கென்னசொ
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியருக்கென்னசொல்வேன்
ஐயோவபிமா நீ ஆற்றில்விழுந்தீரோ
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்வெட்காமல்
மன்னவர்கள்முன்பாக மனந்தளரப்பண்ணினையோ
ஐயோவபிமாவென்று அலறியேதானழுது
அபிமருடன்தானும் ஆற்றில்விழுவேனென்று
பொன்னலையில் விழுவேனென பூவையருந்தான் துணிய
அழுதுமனந்துணிந்தாள் ஆச்சிசுபத்திரையும்
இப்படிக்கொதத இக்கட்டுவேளையிலே

துரோபதை கனவுகண்டு தருமருக்குச் சொல்வது

அப்போவனத்தி லரிவைநல்லதுரோபதையும்
சொர்ப்பனங்கள் கண்டு தோகையருந்தானெழுந்து
ஐவர்கொலுவிலே ஆச்சியுமேதுரைப்பாள்
கண்டேன்காண்காவலரேகடியதொருசொர்ப்பனம்நான்

ஆயனுடன்பிறந்தா ளழகுசுபத்திரையும்
வைகைக்கரையிலே மரிப்பேனேயென்றுசொல்லி
மைத்துனனைப்போகவிட்டு மங்கையழுகிருள்காண்
என்னபுதுமையிது என்கனவுதப்பாது
என்றுசகாதேவன் எழுந்திருந்தப்போது
தாமமுடியானும் சாஸ்திரங்கள்தான்பார்த்து
தருமர்முகம்பார்த்துச் சகாதேவன்கூறுகிருன்
ஆங்கானுமண்ணுவே அப்படியேதப்பாது
ஒக்கமிது அண்ணுவே உள்ளபடிதப்பாது
மாயன்மகளாரும் மருதவல்லிசுந்தரியாள்
ஆளப்பிறந்த அபிமருக்கிருந்தபெண்ணை
மன்னன் துரியோதனன் தன்மைந்தனிலக்குணற்கு
பரியம்பொருந்தினன்காண் பாரளந்தான் தன்மகளை
இந்த-வெள்ளிக்கிழமையிலே எம்பெருமாள் தன்மகளை
மணஞ்செய்யவேணுமென்று மன்னவர்கள் தான்போரு [ர்
அந்தவிசேடம் அபிமன்னனுந்தானறிந்து
மாதாவையறியாமல் மாயன்பதிநோக்கி
புனலின்கரைதாண்டி போனானேவாளபிமன்
சேர்ந்துமணம்புணர்ந்து திரும்புவான் தப்பாது
ஆகையினாலே அழகுசுபத்திரையும்
ஆளப்பிறந்த அபிமனைத்தேடிவந்து
புனலின்கரையருகே புலம்புகிருள்மங்கையரும் [ன்
ஆற்றிலேவிழுவேனென்று அழுகிருளெனறுரைத்தா

தருமர் அர்ச்சுனனை சுபத்திரையிடம் அனுப்புதல்

தக்கப்புகழுடைய தருமரதுகேட்டு
காண்டாவனமெரித்த காளைமுகம்நோக்கி
ஆயன்பதிநோக்கி அபிமன்னன்போனானும்
மைந்தன்நிமித்தியமாய் மங்கைசுபத்திரையும்
மாளநினைத்தாளாம் வாள்விஜயாஉன்தேவி
வைகைக்கரையிலே வந்தேபுலம்புராளாம்
மாறுவேஷமாகி மாயவரைப்போலாக
வேகாதிவேகமுடன் விஜயனேநீரும்போய்
உன்-மாதுக்குப்போயுரைத்து மனஸ்தாபம்தீர்த்துவிட்
ஆனைகுந்திக்கேகவிட்டு அருச்சுனுவாருமென்ருர் [டு
தக்கப்புகழுடைய தருமருரைக்கலுமே

அருச்சுனன் மாறுவேடங்கொண்டு சுபத்திரைக்குச் சொல்வது

அங்கேவிடைபெற்று அருச்சுனனார்வீரியனும்
வாய்வேகமாகவந்தார் வைகைப்புனலருகே
தெண்டுகமண்டலமும் சேர்ந்ததொருபுத்தகமும்
பின்குடிமைபூநூலும் பிரப்பங்கோல் கைபிடித்து
திருமால்தன்மைத்துனரும் சித்தரைப்போலாக
தன்தேவிக்கெதிராக தேர்விஜயன்வந்துநின்று
ஆர்காணும்பெண்ணே நீ ஆற்றங்கரைதனிலே
ஏன்காணும்பெண்ணே யிருந்தழுதாயிப்பொழுது
உன்-மைந்தனொருவனிந்த வைகைக்கரைதனிலே
விழுந்தானெனவழுதாய் விழவில்லை காணுமவன்
பெண்பேயே நீயுமிப்போ போம்போமெனவுரைத்தான்
மாதுசுபத்திரையும் மனது மிகக்கலங்கி
திடுக்கென்றெழுந்திருந்து தேர்விஜயன்முன்பாக
முக்கால்வலம்வந்து முன்னேவந்துதெண்டனிட்டு
சித்தரே நீரும்என் சிந்தையறிந்துரைத்தீர்
மற்றுமுரைக்கவென்றாள் வாள்விஜயன்தேவியரும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுங்கூறுவான்
மாயன்சகோதரி நீ யல்லவோமங்கையரே
நீ-வாள்விஜயன்தேவியல்லோ மறையாமல்கூறுமென்
உம்மைந்தனொருவனல்லோ மாதே நீஒளியாதே [றார்
மாயன்மகளொருத்தி உண்டில்லையோமங்கையரே
உன்-மாற்றான் மணம்புணர வந்ததுவுமஉண்டிலையோ
ஒன்றுமொளியாதே உத்தமியேகூறுமென்றான்
மாதுசுபத்திரையும் வாள்விஜயனைப்பார்த்து
சித்தரே நீரும் தெரிந்துரைத்தீர்தப்பாது
ஒளிப்பதெங்குவேதியரே உள்ளபடிசொல்லிவிட்டீர்
அபிமனைந்தன்மைந்தனிந்த ஆற்றில்விழவில்லையென்
றீர், பிழைப்பானோஎன்மகனும் பிராமணரேகூறுமென்
வேதியரானதொரு விஜயனுங்கூறுவான் [றாள்
மங்கையரே உன் மகனும் மாயன்பதிதனிலே
மாற்றானைவென்றுதிரு மாயன்மகளாரை
மணஞ்செய்துமீண்டு திரும்புவன்காண்மங்கையரே
ஏதுக்கும்மஞ்சாதே எம்பெருமாள் தங்கையரே

எட்டாநாளுன்மகனு மிளங்கொடியைமாலையிட்டு
மன்னர்மதிக்கவே வருவான்காண் மங்கையரே
அஞ்சாதேமாதாவே அரண்மனைக்குளேகுமென்றான்

சுபத்திரை தன் அரண்மனைக்குப் போய்விடுவது

ஆச்சிசுபத்திரையும் அருச்சுனருக்குத்தெண்டனிட்டு
சித்தனுர்சொன்னதெல்லாம் திருவுளத்தில்தானிறுத்தி
நம்பாமல்நம்பி நடுவேஅரைமனதாய்
தோகைசுபத்திரையும் தோழிமார்தன்னுடனே
அபிமருட நினைவாய் ஆனைகுந்திபோய்ச்சேர்ந்தாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையுந்தான் திருப்பி
ஆணழகர்கோமானும் ஐயருடன்போய்ச்சேர்ந்தான்

அருச்சுனன் தருமருக்குச் சொல்வது

தக்கப்புகழுடைய தருமருக்குத்தெண்டனிட்டு
வெற்றிமதயானை வீமருக்குத்தெண்டனிட்டு
நாமமுடைய நகுலனைத்தான் தழுவி
தாமமுடைய சகாதேவனைச்சென்றணைத்து
தீயிற்பிறந்தாளை துரோபதையைஎச்சரித்து
போனேன்பிராமணர் போலேவடிவுகொண்டு
ஐவருடனுக அருச்சுனருமேதுரைப்பார்
மெய்யாகவந்திருந்தாள் மெல்லிசுபத்திரையும்
உள்ளபடிசாத்திரங்க ளுரைத்தேன்காணுத்தமிக்கு
மெய்யாகநம்பினள்காண் மெல்லிசுபத்திரையும்
வருவானேஎன்மகனு மென்றேவணங்கினள்காண் ([illegible])ன்
மணஞ்செய்துவாரான்காண் வாளபிமனென்றுரைத்தே
ஆ[illegible]னுடதங்கையரை அனுப்பிவைத்தேனண்ணுவெ
தக்கப்புகழுடைய தருமர்மனமகிழ்ந்து (ன்றான்
ஆயன்மகிமையிது அறிந்தோமேயென்றுசொல்லி
ஆலோசனைகள்பண்ணி யிருந்தாரேஐவர்களும்

வல்லரக்கன் தன் பாறையண்டை வருவது

அப்போவனந்தனி லபிமன்னன் தூங்கையிலே
அந்தவனங்காக்கும் ஆங்காரராட்ச[illegible]னும்
இரட்டைப்பொழுதானல் இரைதேடவேணுமென்று
எழுநூறுயானைதிரள் இறங்கியேமேயுமங்கே
வல்லரக்கன்கண்டு மனமகிழ்ந்துயே துசெய்தான்

எழுநூறுயானைதனை யிடதுகாலாலமுத்தி
ஆனையெழுநூறும் அரைநாழில்தான்பொசித்து
கீழ்க்கடல்நீரையெல்லாம் கிலாரித்துதானுரிந்து
அதிலுள்ளமீனையெல்லாம் அடைவாகத்தான்பொசித்
மார்முகனில்நீரைவிட மறுகடல்தானிறையும் (து
மச்சம்பொசித்தபின்பு மதயானைத்தான்விழுங்கி
வயிறுநிரம்பாமல் மாற்றுடிதான்வருவான்
தான்தூங்கும்பாறையண்டை வந்தான்தறுதலையன்
வாளபிமன்நித்திரையை வல்லரக்கன்தான்கண்டு

வல்லரக்கன் அபிமன்னனை எழுப்புவது

கண்டானேபையலைத்தான் கண்களெரிபறக்க
என்-காட்டுக்குள்வந்தவனார் காட்டையழித்தவனார்
ஈயெறும்புநூராத என்னுடையகாட்டுக்குள்ளே
மானிடவன்தூங்கவர நாளாச்சோஎன்காடு
கோபித்துகண்சிவந்து கோபமதிகரிக்க
பாம்புபோல்சீறி பட்சிப்பேனென்றுசொல்லி
பாவியரக்கனவன் பாறையின்மேல்தானேறி
ஆடாபையாலே அஞ்சாமல்தூங்கவர்தாய்
நான்தூங்கும்பாறையின்மேல் நரிகுட்டிபோலேவந்து
தூங்கவந்தகாரியமேன் தூக்கியடிப்பேனடா
நித்திரையில்நாய்பொசித்தால் நிலையாதுபாவமென்று
தூக்கந்கனிலிவனை தின்றேமேயானுக்கால்
பாவமிகுந்துவரும் பரிகரிக்கக்கூடாது
எழுப்பிவிழுங்கவென்று இராட்சதனும்கையெடுத்து
அரக்கனும்தன்துடையிலறைந்துகொண்டானப்போது
அரக்கன்துடைதட்டலுமே அந்தவனங்களெல்லாம்
கோடையிடிபோலிடித்து குமிறினதுபோலாக
அண்டையிலேதானிருக்கும் அதிரமலைமாமும்
துண்டுதுண்டாக துணிந்துவிழுந்ததுகாண்
இடிசத்தம்தான்கேட்டு இயலபிமன்தான்புரண்டு
வலதுகைதான்மாற்றி இடதுகைதான்போட்டு
மற்றுமந்தபாறைமேல் வாளபிமன்பள்ளிகொண்டான்
நித்திரைதான்சத்துருவு என்பதுவுங்கண்டோமே
காலின்பெருவிரலில் கனபாறைத்தான்பேர்த்து
பாறையுடனேந்தி பையலைகொண்டுசென்று

கல்சுனையில்போடவென்று கடுகிவாராட்சதனும்
கல்சுனைதன்னருகே கனபாறைதானிருக்க
அரக்கன்கரையேறி அபிமனைத்தின்னவென்று
அரக்கனும்தன் துடையி லறைந்தானிடிபோலே
மன துதிடுக்கிடவே வாளபிமன்தானெழுந்து

அபிமன்னன் எழுந்தது

சொர்ப்பனங்கள்கண்டெழுந்தான் சுபத்திரையாள்தன்
பாலந்தான்தன்மகளை பவளவாய்சுந்தரியை [மகனும்
வட்டமுலைசுந்தரியை வலக்கையைத்தான்பிடித்து
சரசங் ள்செய்ததுபோல் தான்கண்டான்கனவுபோலே
படுக்கைக்கனவுகண்டான் பாவியெழுப்பிவிட்டாய்
மடையா அரக்கா நீ வன்னாகில்போய்விடுவாய்
என்றுசொல்லிவாளபிமனிறுத்திவிட்டான்நித்திரையை
என்ன அரக்கன் எழுந்துமிகநகைத்து
உன்காதல்சொல்லி உரைத்தாய்சிறுபயலே
எங்குமிரைதேடி யில்லாமலிங்குவந்தேன்
என்பசியாலுன்னையிப்போ எனக்களித்தானீச்சுரனும்
என்பசிதீர்ந்தால் உன்பாவம்உன்னுடனே
அகப்பட்டாயென்கையில் ஆமிசுமாண்டதினால்
பசிக்குதடாயெந்தனுக்குப் பயலேஎழுந்திரென்றான்
தூக்கத்தைவிட்டு துரைமன்னன்தான்விழித்து
அப்போ-பார்த்தானேபாலன் பாரமுள்ளராட்சதனை
கண்டானேராட்சதனைக் கைபிசகுவந்ததென்று
எண்ணிவிசாரமிட்டு யேங்கிமனந்தளர்ந்து
அப்போ-ஈசுரரைத்தானினைந்து இருபாதம்தெண்டனி
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைந்து [ட்டு
தேவேந்திரனுரை சிந்தையிலேதானினைந்து
எழுந்திருந்துராட்சதன்முன் என்னசொன்னீரென்று
கைகட்டிவாய்மூடிக் கதைதவிசேடமெல்லாம் [னே
மெய்யாகச்சொல்லி விளக்கொண்டான்பாலனுமே

வல்லரக்கனை அபிமன்னன் தலைமுழுகி வருகிறேனென்கிறது

அய்யாவே நீ கேளு மடியேன்றன்விண்ணப்பம்
உன்கையில்நான்மடிய ஊழித்தவசிருந்தேன்
உன்னிடந்தேடிவந்தேன் ஒருவிடம்நானறியேன்

செத்தவுடன்மோட்சம் சேரவேவேணுமையா
நித்திரைகொண்டாலே செத்தமரியாதையல்லோ
ஐயாவேஎன்னுடம்பு அழுக்காயிருக்குதுகாண்
முழுகிக்குளித்துமே முன்வந்துநிற்கிறேனுன் [ன்
பசியாலேயென்னையிப்போ பசியாறிக்கொள்ளுமென்று
நல்லதென்றுவல்லரக்கன் ஞாயமுள்ளமன்னனென்று
ஆற்றுக்குநீபோய் அப்படியேதலைமுழுகி
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சொன்னானேவல்லரக்கன்

அபிமன்னன் இந்திரலை வரங்கேட்க தபஞ்செய்தல்

நல்லதென்றுபாலனுமே நடந்தானே அப்பொழுது
கைபிசகுவந்ததோ கைவாளுமில்லையே
எண்ணிவிசாரமிட்டு ஈசர்செயலென்றுசொல்லி
ஆற்றிலேபோயிறங்கி அபிமன்னராஜாவும்
முழுகித்தலையாற்றி முக்கணரைப்பூசைபண்ணி
கிழக்குமுகமாக யிருந்தேகிருபையுடன்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு தோத்திரஞ்செய்தானே
ஆயிரத்துநூற்று அருந்தவங்கள்செய்தானே
கடலிலெழுகின்ற கதிரோனேசரணமென்றான்
பச்சைக்குதிரையுள்ளாய் பனிப்பாகையானவனே
அழகுபனிரெண்டுடைய ஆதித்தாசரணமென்றான்
அருச்சுனனார்புத்திரன் அபிமன்னன் நடக்கலுமே
அப்போகதிரோனும் அதிசயமாய்த்தான்பார்த்து
கண்டறியவேணுமென்று கதிரோனுமிறங்கிவந்து
ஆரடாபையா நீ அழைத்ததென்னசொல்லுமென்றான்
சூரியனேஎன்வரவு சொல்லுகிறேன்கேளுமையா
தருமருடன்பிறந்த தனஞ்சயனார்புத்திரனன்
என்பேரபிமன்னன் என்பாட்டனிந்திரர்காண்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்யவேணுமென்று
வழிதப்பிஇங்குவந்தேன் வல்லரக்கன்போகவொட்டான்
எதிர்த்துப்பொருதவென்றால் என்கையில்வாளுமில்லை
அத்வானகானகத்தில அகப்பட்டேன்சூரியனே
வல்லரக்கன்கையிலே மடிந்துவிடநாளாச்சு [ட்டான்
பொருதவென்றால்வாளில்லை போகவென்றால்போகவொ
ஆதித்தா நீர்கேளும் ஆகையினாலழைத்தேன்
வாராய்நீவாளபிமா கேளாயொருவார்த்தை

வல்லரக்கனைசெயிக்க வல்லமையில்லைஎங்களுக்கு
கிழக்கெழுந்துநாங்கள் கிரணங்கள் தனனுடனே
செல்லுகிறோமென்று சொல்லனாரேசூரியனும்
ஆனாலும்நீர்கேளும் அபிமாநான்சொல்லுவதை
தேவேந்திரனுரைச் சிந்தைதனிலே நினைந்தால்
அவராலேயாகுங்காண் ஆயுதமுனக்களிக்க
அப்போதபிமனும் ஆயிரங்கணணிந்திரரை
தோத்திரஞ்செய்தானே சுபத்திரையாள் தன்மகனும்
அப்போது இந்திரனும் அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
வாளொன்றுபோதாது மன்னனபிமருக்கு
பாணமும்வில்லும் பத்திரகாளிகோயிலிலே
அடைக்கலமாய்வைத்தார்கள் ஐவருட ஆயுதங்கள்
வகைப்படவேவாங்கிவந்து மன்னனுக்குதருகவென்று
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
நாற்பத்துஎண்கோடி ராஜரிஷியோரும்
இந்திரனுந்தேவருமெல்லோருநதான்கூடி
வந்தார்கள் பூமியிலே மாகாளிகோயிலண்டை
தேவரைக்கண்டு திடுக்கிட்டுமாதேவி
வீரமாகாளி வினவினாள்தேவர்களை
வந்தவகையென்னவென்று மனங்குளிரக்கேட்டாளே
தேவேந்திரனும் தெரியவேசொல்வாராம்
என்னிடபேரனுக்கு இளைப்புமெத்தவந்ததுகாண்
உந்தனடைக்கலமாய் வைத்திருக்குமாயுதத்தை
எந்தனிடபேரனுக்கு யெடுத்துத்தரவேணுமென்றார்
அருச்சுனனார்காண்டீபம் அம்பறாத்தூணியுமே
இப்பவேநீதான் எடுத்துக்கொடுக்கவென்றார்
தேவேந்திரனும் தீவிரமாய்க்கேட்கலுமே
வீரமாகாளி விசேடமுரைத்தாளே
ஐவரும்வந்து அடியேனரண்மனையில்
அடைக்கலம்வைத்த ஆயுதத்தையான்கொடுத்தால்
நடக்குமோஞாயங்கள் நான்கொடுப்பதில்லையென்றாள்
அதைத்தேவேந்திரன்கேட்டு தேவிமுகம்பார்த்து
மாகாளிதான்றனக்கு மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
பாரமுள்ளராட்சதன்கையில் பாலகனகப்பட்டதுவும்
பொல்லாதராட்சதனும் புசிக்கநினைத்ததுவும்
நல்லதென்றுபாலன் நம்மைநினைத்ததுவும்

எல்லோருங்கூடி யிளப்பம்வந்ததென்றுசொல்லி
பாலனைத்தப்பிவிட வந்தோமேகாரிழையே
நீ-மாட்டேனென்றுசொன்னால் மடிந்திடுவான்பாலனு
அபிமன்மடிந்தாலே அருச்சுனருந்தான்மடிவார் [மே
மெத்தப்பழிகள் விளைந்திடுமேபாலனுக்காய்
காண்டீபம்வில்லும் கடுகெனவே நீகொடுத்தால்
ஒருநாழிகைக்குள்ளே ஒப்புவிப்பேனுன்கையில்
என்றவருஞ்சொல்லி இதமாயெடுத்துரைத்தார்
வீரமாகாளியரும் விரும்பிமனதுவந்து
அருச்சுனனாயுதத்தை அவர்கையிலொப்பிவித்தாள்
பார்த்தாரேயிந்திரரும் பாரவில்லுமாயுதத்தை
ஆயிரஞ்சூலவண்டி அடங்காதபாரமிது
போயுதவமாட்டாது பிசகுவருமென்றுசொல்லி
என்றுவிசாரமிட்டு இந்திரருமப்பொழுது
ஓலைபூவாக ஒளிவுடனே தான்சபித்து
காளியைப்பார்த்து சுதிரோனுமிந்திரனும்
நாங்கள்கொண்டுபோக நடக்காதுகாளியரே
இப்படியேபோனால் இராட்சதன்தான்பார்த்தால்
எங்குந்திரியவொட்டான் எமகண்டசண்டாளன்
அதினாலேநாங்க ளஞ்சுவோமவன்தனக்கு
கொண்டுபோய்நீகொடுங்காண் உன்குமாரனபிமருக்கு
என்றுசொல்லக்காளியரும் இதுவேசிலபாரமென்று

காளி அபிமன்னனுக்கு வாள்கொடுப்பது

வாளைச்சடையிலே மங்கையருந்தானசொருகி
வில்லம்புபாணமெல்லாம் மேனியிலேபூஷணமாய்
கடகத்தைவாய்தனிலே கவ்வியந்தக்காளியரும்
மச்சத்தைமீன்குத்திவந் தொருக்கால்பாய்ந்ததுபோல்
தக்கதொருதுர்க்கையருஞ் சலத்திலேபோய்ப்பாய்ந்தாள்
நீர்நாகம்போலேயல்லோ நீந்திவாராள்கங்கையாற்றில்
வாள்கொண்டுநீரில்வரும் மாதாவைக்கண்டானே
ஆலித்துவாளபிமன் அம்மையைத்தோத்தரித்தான்
மாயனுடதங்கையரே மகாதேவன்தேவியரே
சூலிகபாலியரே துரந்தரிதுர்க்கையரே
நீலிதிரிசூலி நிரஞ்சனியேகவல்லி
பிள்ளைதுயர்தீர்க்கும் பெருமையுள்ளமாதாவே

மைந்தனைக்காப்பாற்று மாதாவேதான்சரணம்
மாதாபராஞ்சோதி மைந்தருக்குப்புத்திசொல்லும்
வாழ்த்தியேவாள்தாரும் வல்லரக்கனைசெயிக்க
என்றதொருவாசகத்தை யேகவல்லிதான்கேட்டு
மைந்தரைப்பார்த்து மகிழ்ந்துரைப்பாள்காளியரும்
மாற்றானைவென்றிடுவாய் மகாபலனையுண்டாவீர்
எதிர்த்து அமர்பொருந்தி இராட்சதனைவென்றிடுவாய்
என்று-வாயாரவாழ்த்தி வாள்கடகம்கைக்கொடுத்தாள்
வில்லம்புபாணமது வீரமாகாளிதந்தாள் [தாள்
செயபபொருந்துமகனேயென்றுதேவியும்போய்மறைந்
வாள்கடகம்வாங்கி வருகிறதற்குமுன்பாக

அபிமன்னன் வல்லரக்கனோடு எதிர்க்கிறது

அரக்கனுமப்போது அபிமனைத்தானழைப்பான்
வாடாசிறுபயலே என்வயிறுபசிக்குதடா
காலப்பசியெடுத்து கடுகயிளைப்பாகுதடா
நரபலிதின்றால் நாவில்ருசியுமுண்டு
எத்தனைநேரமாய் நீமுழுகப்போயிருந்தாய்
வாடா நீபையலென்று வல்லரக்கன்கூப்பிடவே
வந்தானேவாளபிமன் வல்லரக்கன்தனனெதிரே
வாடா நீவல்லரக்கா வலிமையுண்டோஉன்கையில்
நில்லடாவல்லரக்கா நிலைதப்பிப்போகாதே
ஓடியொளித்துநீ உயிர்தப்பிப்போகாதே
கேளடாராட்சதனே கெர்வமென்னஉந்தனுக்கு
இந்தவனத்திலிருந்ததொருமிருகமெல்லாம் [வந்தேன்
கொன்றுதின்றாய்இன்றொருநாள் உன்குடலைப்பிடுங்க
என்றுசொல்லராட்சதனும் ஏங்கிமிகச்சிரித்து
வாடாசிறுபயலே வாயாடவேண்டாங்காண்
சாவுக்குத்துணிந்தல்லவோ சட்டையற்றுப்பேசுகிறாய்
நசுக்கிப்பிழிந்துஉன்னை என்நாவில்தடவுவண்டா
கெர்வமேனுந்தனுக்கு கிட்டவாடாவென்றுசொன்னான்
இந்தஅரக்கன்முன்னே இடிபோலவாளபிமன்
வீரிட்டெழுந்திருந்து வில்வாங்கிஅம்புதொட்டு
ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து அரக்கனைத்தான்பார்த்து
ஏண்டா நீவல்லரக்கா யென்னையழைக்கிறாய்
தாண்டாவனமெரித்த காளைமகன்நான்தாண்டா

வாடா நீசண்டைக்கு மாவீராவல்லரக்கா [ன்ஞன்
என்றுசொல்லிபாலனும் எடுத்தெரிந்துவார்த்தைசொ
அறியாதபாலனுக்கு ஆண்மைகள்வந்ததென்ன
நன்றாச்சு நன்றாச்சு நரியெதிர்த்தாற்போலாச்சு
நரியெதிர்த்தால்சிங்கமாமோ நாயெதிர்த்தால்புலியா
என்று-நீட்டினன்கையிரண்டும் நீலமலைபோலே [மோ

அபிமன்னனுக்கும் வல்லரக்கனுக்கும் சண்டை

கண்டானேபாலன்தான் கைவருகிறசத்துவத்தை
அண்டாதபாணமதை அபிமனும்வில்வளைத்து
துண்டாகக்கையறவே தொடுத்தானேபாலனப்போ
பாணம்வருகிறதை பார்த்தந்தவல்லரக்கன்
பூணிக்கையாகவே பிடித்துப்பிசைந்துவிட்டான்
பார்த்தானேவல்லரக்கன் பாணம்பின்வருகுதென்று
கல்லுமலைகளும் கனமலைகளுள்ளதெல்லாம்
எல்லாம்பிடுங்கி யிடிபோலேதான்சொரிந்தான்
வந்தமலைகளும் மற்றுமுள்ளகாடுகளும்
பஞ்சுபோல்தான்பறக்கப் பார்த்தானேபாலனுமே
வல்லரக்கன்கோபங்கள் மட்டிடப்போகாது
வெல்லும்பெருமலையை வேரோடேதான்பிடுங்கி
நல்லஅபிமன்னன் நடுத்தலையில்போட்டானே
வருகிறபெருமலையை வாளபிமன்தான்கண்டு
ஆறுகணைதொடுத்துவிட்டு அறுத்தானேபொடியாக
இரண்டுமலைநாலாக இணைவாளால்வீசிவிட்டான்
பிலத்துடனேவல்லரக்கன் பெரும்புலிபோல்சிரித்து
என்னயிதுபுதுமை யிவ்வுலகில்கண்டதில்லை
இருநூறுகாதவழி யெடுத்துவந்தோம்தின்னவென்று
எடுத்துவிழுங்கிவிட்டா லின்னேரம்செரித்திவிடும்
நரிஎதிர்த்தால்சிங்கமென்று நாட்டில்கதைகேட்டோமே
இவனேசிலபார மென்றெழுந்தான்ராட்சதனும்
மூன்றுமலைபிடுங்கி முகத்தின்மேல்விட்டெறிந்தான்
மூன்றுமலை தூளாக முறியடித்தான்வாளபிமன்
நாலுமலைபிடுங்கி ராட்சதனும்விட்டெறிந்தான்
ஐந்துமலைதான்பிடுங்கி அபிமன்மேல்விட்டெறிந்தான்
ஐந்துமலைதூளாக்கி அபிமன்னனெழுந்திருந்து
ஏழுகணைதொட்டு இராட்சதன்மேல்விட்டானே

மார்பிலேபட்டு வருகுது உதிரமங்கே
வல்லரக்கன்கோபித்து மலைபிடுங்கிகைப்பிடித்து
பூமியதிர்ந்துவிழப் பூலோகம்நெக்குவிட
அண்டமதிர்ந்துவிழ ஆகாயம்நெக்குவிட
கதிரோனும்சந்திரனும் கதிதப்பிப்போய்மறைய
வனத்தில்மிருகமெல்லாம் மறுவனமோடிவிட
சிங்கங்களெல்லாம் சீறியெழுந்ததுபோல்
கீழேழுலோகமெல்லாம் கிடுகிடென்றுதானதிர
எதிர்த்தாரிருவருமே இருண்டவனந்தனிலே
ஒருவர்க்கொருவர் உரைத்ததுதெப்பையங்கே
ஆறுமலைபிடுங்கி அபிமன்மேல்விட்டெறிந்தான்
ஆறுமலை தூளாக்கி அபிமனப்போயேதுசொல்வான்
வாடா நீவல்லரக்கா உன்வாணுளழிக்கவந்தேன்
கேளடாவல்லரக்கா உன்கெர்வமடக்கவந்தேன்
நில்லடாவல்லரக்கா நீயோடிப்போகாதே
என்றுசொல்லவல்லரக்கனிது புதுமையெனச்சொல்லி
ஏழுமலைபிடுங்கி எதிர்த்தானேவல்லரக்கன்
ஏழும்பதினுலா யிறக்கடித்தான்வாளபிமன்
எட்டுமலைபிடுங்கி விட்டெறிந்தானிராட்சதனும்
எட்டுமலைபட்டுவிழ இணைவாள்மல்வீசிவிட்டான்
பத்துமலைபிடுங்கி பையன்மேல்விட்டெறிந்தான்
பத்துமலைசிதற பறக்கடித்தான்வாளபிமன்
கோபம்வந்துவல்லரக்கன் கோடையிடிபோலே
வேதாளமாகவந்து விழுந்தானேவல்லரக்கன்
பார்த்தானேபாலன் பாவியிடசத்துவத்தை
அறுத்தானேவாளாலே அவனங்கம்பொடியாக
விழுந்தானேவல்லரக்கன் மேனியெல்லாந்தானடுங்க
கண்டானேபாலன் கபடானராட்சதனை
துண்டுதுண்டாகவெட்டி துணிக்கவேவேணுமென்று
வாளுருவியோடிவந்தான் மாயோன்மருகோனும்
காளையானவல்லரக்கன் கடுகெனவேதானெழும்பி
மலைகளெல்லாம்மாண்டதோ மரமபிடுங்கிஓடிவந்தான்
வாடா நீவல்லரக்கா கேளாயொருவார்த்தை
மலைபட்டபாடுகாண் மரங்களென்னசெய்யுமடா
கிட்டவாடாராட்சதனே வெட்டிபலியிடுவேன்
கார்கொண்டவல்லரக்கன் கையிரண்டுந்தானீட்டி

ஈரவிலேகுத்தி எடுத்துவிழுங்கவென்று
நீட்டினன்கையை நெடியமரம்போலே
வல்லரக்கன் தான்வரவே வாளபிமன் தான்சிரித்து
எத்தனைநேரம் இவனுடனேபோராட்டம்
மந்திரவாளெடுத்து வாளபிமன்கைபிடித்து
அரக்கனிடகையிரண்டும் அறுத்தானேவாளாலே
கூவினன்வல்லரக்கன் கொடிமுடிதான்திர
ஆவென்றசத்தம் அண்டப்கிடுகிடென்ன
ஆகாயம்பூமி அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
சத்தசமுத்திரம் ஜலம்வற்றியுள்ளடங்க
சந்திரசூரியர் தானடுங்கியோடிவிட
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்முனிவர்களும்
தேவேந்திரன்கூட திகைத்துமுகம்பார்க்க
வல்லரக்கன்சண்டை பலவந்தமாச்சுதென்று
சொல்லிநகைக்கிறதும் சூட்சங்கள்பேசுகிறதும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யிருக்கிறவேளையிலே
பையலபிமன்னன் பாணசரத்தாலே

வல்லரக்கன் இறந்துவிட்டது

விழுந்தானரக்கன் மேருமலைதுண்டதுபோல்
அசைந்துகிடக்கச்சே அபிமன்னராசாவும்
அரக்கன்முழங்காலை அறுத்தானேயந்நேரம்
தலையறுந்துதரையில்விழ தனிவாளால்வீசினன்
அறுத்துவிழுந்தபோது ஆவெனவாய்குளறி
தங்காய்கமலக்கன்னி தாயேயெனக்கூச்சலிட்டான்
கெட்டேன்கமலக்கன்னி கடோற்கஜாயென்மருகா
பட்டேன்வனந்தனிலே பையன்கைவாளாலே
அறிந்தாள்கமலக்கன்னி அண்ணனிடகூச்சல்தன்னை
மயங்கிவிழுந்தவளு மகனுரைத்தேடலுற்றுள்
வல்லரக்கன்முண்டமது மலைமரங்களுள்ளதெல்லாம்
புரண்டுஉருண்டு பொடிப்பொடியாயாகுதுகாண்
காட்டிலேயுள்ள கனமிருகஜாதியெல்லாம்
திட்டமுடன்கொன்று திரண்டதுகாண்முண்டமது
பூமியோரம்மியுமாய் அவனொருகுழவியுமாய் [போல்
அவ்வனத்துமிருகமெல்லாம் அம்மியின்மேல்மிளகது
அரைத்ததுவைக்குதுகாண் அரக்கனிடமுண்டமது

அப்போதுவாளபிமன் அரக்கனண்டைவந்துநின்று
ஏதடாயிவனுக்கு இந்தபலம்வந்ததென்று
அமிர்தகலசம் அடிவயிற்றிலுண்டோதான்
என்றுசொல்லிப்பாலனுமே எதிராகவந்துநின்று
வாளாலேகுத்தி வயிற்றைக்கிழித்தானே
அறுத்தானேகவசத்தை ஆற்றிலேபோட்டுவிட்டான்
போனுன்னவல்லரக்கன் புலம்பியே ஆகாயம்
அவனுயிரைத்தானு மழுத்திவிட்டார்பெருநரகில்
இந்திரரும்தேவர்களு மெல்லாமனமகிழ்ந்து
பூமாரிதான்பொழிந்தார் போரபிமன்தன்மேலே
அப்போவபிமர்வந்து ஆறறிலேதான்முழுகி
கைகால்முகம்கழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
மேடேறிவந்து முழுகியபசியதனுல்
காட்டகத்திலுள்ள கனிபழங்கள்வேணதெல்லாம்
பண்டுபலாதிகள் பலாப்பழங்கள்மாம்பழங்கள்
திட்டமுடன்புசித்துத் தீர்ந்தான்பசிதனையே
வாள்வில்லைக்கைபிடித்து வாளபிமன்ஏதுசெய்வான்
அரக்கன்விழும்போது ஆவென்றுதான்கூவி
மருமகனைத்தானினைந்தான் வரட்டும்சலுவையென்று
சலுவைவருமளவும் செடியிலேவாள்சொருவி
வழிபார்த்துவாளபிமன் மலைபோலேவீற்றிருந்தான்
ஆலமரத்திலே அதின்விழுதைஊஞ்சலிட்டு
ஏறிவிளையாடி யிருந்தானேவாளபிமன்
அப்போ-கமலக்கன்னிதன்மகனை கடுகெனவேதானழைத்து
வாடாகடோற்கஜமே மதவீமன்தன்மகனே
உன்-அம்மானரக்கனுக்கு ஆபத்துவந்ததென்று
என்னைநினைத்து இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
போயறியவேணுமடா போர்புரியும்வீரியனே
ஏதடிதாயே எங்களம்மான்றனக்கு
ஆபத்துதான்வருமோ அம்மாளேநீர்கேளும்
ஆகாயம்பூமி அதிர்ந்துவிழுந்தாலும்
தேவர்களாலுலுஞ் ஜெயிக்கவேபோகாது
எங்களம்மான்வலலரக்க னிடிக்குச்சமானமுள்ளான்
என்றுகடோற்கஜனு மெடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அப்படியல்லவடா அறியநீதம்பியரே
போயறிந்துவாருமென்று போகவிடைகொடுத்தான்

அப்படியேநல்லதென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
தெண்டும்கடகமும் திடமானவில்கணையும்
எடுத்தேறக்கட்டி யிடிபோலேகொக்கரித்து
மறித்துமவனுரைப்பான் மாதாமுகம்நோக்கி
அம்மானுக்காபத்து வந்ததென்றுசொன்னீரே
அவனை செயிக்கிற பேருமில்லைவையகத்தில்
சிவன்பிர்மாவிஷ்ணுவும் தேவேந்திரன்முதலாய்
எமதர்மனானாலு மெதிர்விழிக்கபோகாது
அப்படிக்கொத்தவனமேலார்சண்டைசெய்வார்கள்
கூப்பிட்டானென்று கோதையமே சொன்னீரே
அப்படியேமெய்யாய்தானாபத்தேயானாலும்
கஞ்சிகொண்டுபோனால் களைக்குதவுமாதாவே
காவடியில்கட்டி கனமாகயிப்பொழுது
கொண்டுபோகவேணுமென்று சொன்னான்கடோற்கஜ
அவ்வசனங்கேட்டு அம்மாள்கமலக்கன்னி [னும்
கடுகவேதாதியரைக் காதலுடன்தானழைத்து
பதினாயிரக்கலம் பச்சரிசிதானெடுத்து
கொள்ளுயிருகலம் கூடவேதான்கலந்து
கஞ்சியாய்க்காய்ச்சி காவடியில்வையுமென்றாள்
பண்ணைபறட்டை பருந்தும்மைமின்னையுடன்
ஏனவகையுடைய யிலைக்கறிகளுள்ளதெல்லாம்
குன்றுபோல்தான்பிடுங்கி கொப்பறையில்தான்சமைத்
புரட்டியுருட்டி பெருமலைபோல்தான்திரட்டி [தாள்
கஞ்சியொருபக்கம் காவலொருபக்கமுமாய்
வைத்தார்கள்காவடிகள் மலைபோலேராட்சதிகள்
எடுத்தான்கடோற்கஜனும் இருதோளும்தான்குலுங்க
கொப்பறையில்கஞ்சி குதித்துத்தளும்பவேதான்
சீக்கிரமாய்த்தானடந்தான் சிறுவன்கடோற்கஜனும்
கால்நடையாய்தானடந்து கடுகவருவானே
பச்சைமலைதேடி பவளமலைதான்தேடி
கொல்லிமலை ஆராய்ந்து குடகுமலைதான்தேடி.
அம்மான்சலங்குடிக்கு மரியபடுதனிலே
காட்டானை நீர்குடிக்கக் கண்டான்கடோற்கஜனும்
தெண்டையுங்காவடியும் சீராய்த்தரையில்வைத்து
அம்மானைததேடி அருஞ்சுனை நீர்குடித்து
கரையேறிவந்து காவடியும்தெண்டெடுத்து

மாமனிருக்கும் வனந்தேடி தான்வரச்சே
மேல்கடல்பொங்கி வெள்ளமிட்டுவாராற்போல்
செவ்வானம்போலிரத்தம் சிவந்துவரக்கண்டானே
கண்டான்கடோற்கஜனும் கைகாலசைந்து நின்ருன்
என்னபுதுமையென்று யெண்ணமிட்டுகடோற்கஜனும்
உதிரவாறுதாண்டி ஓடிவாரான்கடோற்கஜனும்
அம்மானிருக்குமந்த அக்காட்டினுட்புகுந்தான்
பார்த்தானே நாலுதிக்கும் பட்டபசுமரத்தை
தோப்புகளெல்லாம் தூளாய்கிடக்கிறதும்
மாமரங்களெல்லாம் மடிந்துகிடக்கிறதும்
கரடிகள்சிங்கங்கள் காட்டானையுள்ளதெல்லாம்
பொடிப்பொடியாய்த்தானுமங்கே பூமிநிறைந்ததுவும்
கண்டான்கடோற்கஜனும் காவிரண்டுப்பாவாதே
காடுகடந்துமவன் கண்டானே அம்மானை
மலைபோல்விழுந்திருக்கும் வல்லாக்கன் தலையை
பார்த்தான்கடோற்கஜனும் பார்த்துமேதலையசைத்தான்
ஆராடாகொன்றவர்க ளம்மானையென்றுசொல்லி
அகோரமாய்த்தானழுதான் அம்மானைத்தானினைந்து
உன்-கட்டையரிந்தவனுர் காட்டைக்குலைத்தவனுர்
ஈயெறும்புதீண்டாத இருண்டவனந்தனிலே
மானிடர்வந்து வதைக்கவழியாச்சோ
கோபித்துக்கண்சிவந்தான் கோவைப்பழம்போலே
ஆவித்தெழுந்திருந்து அம்மானைக்கொன்றவனை
இப்பவேகொன்று எமலோகம்போக்கிடுவேன்
என்றுசபதமிட்டு இறக்கிவைத்தான்காவடியை
அம்மானைக்கொன்றவனை அறிந்துபழிவாங்கவென்று
மாமனைக்கொன்றவனு மறித்துபழிவாங்கவென்று
தண்டெடுத்தோளில்வைத்து சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
காடெல்லாம்தேடுகிருன் கடோற்கஜனப்பொழுது
ஓடியெங்குந்தான்பார்த்தான் உயர்ந்த அடி தான்காணுன்
பாலனடியல்லாமல் பாந்த அடிகாணுனே
அழித்துக்களைதெளிந்து ஆலமரத்தடியில்
விழுதின்மேலேறி விளையாடும்பாலனைத்தான்
கண்டான்கடோற்கஜனும் காளையபிமன்னனை
தம்பிசிறுபிள்ளாய் தாஷ்டீகராட்சதனை [ருன்
கொன்றவனைக்காணுயோ கொற்றவனேசொல்லுமென்

அம்மானைக்கொன்றவனை அறியாயோபாலகனே
அவ்விசேஷங்கேட்டு அபிமன்னராஜாவும்
சொன்னனேவாய்திறந்து சூதானவார்த்தைதன்னை
ராட்சதனைக்கொன்ற நற்பாலனிப்பொழுது
வடக்குமுகமாகவே போனான்மலைபோலே
திடுக்கென்றுதானோடி தீவிரமாய்ப்பாருமென்றான்
அப்படியேபோனனே அவன்சொன்னசாடையெல்லாம்
தேடியேகாணாமல் திரும்பிவந்தான்பாலனண்டை
காணோமென்றுசொல்லி கவலையுடன்தான்கேட்டான்
தெற்குவடக்குத் தென்மேற்குதென்கிழக்கு
நாலுதிக்குமோடி நலமாகப்பாருமென்றான்
அரக்கனைக்கொன்றவன் அகப்படுவானென்றுசொல்லி
ஓடியேபாருமென்று உத்தாரம்பண்ணனே [து
பூனையையானையைப்போல் பெரும்புலிபோல்தான் திரிந்
தேடிப்பிடித்தவனைச் சீக்கிரமாய்க்கொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியேதானோடி
நாலுதிக்குமோடி நாட்டமுடன்பார்த்தானே
காடுமலையும் கடியவனாந்திரமும்
வடகடலும்தென்கடலும் மற்றுமுள்ள தீவுகளும்
திட்டமுடன்பார்த்து திரிந்தெங்குங்காணாமல்
எங்கேயுங்காணாமலேங்கிவிசாரமிட்டு
மறுபடியும்தான்வந்து வருத்தமுடன்கேட்டானே
கேட்டவுடனே கிருபையுள்ளபாலனுமே
உன்-அம்மானைக்கொன்றவனை அவனை நீகண்டாக்கால்
என்னதான்செய்வாய் எனக்கறியக்கூறுமென்றான்
சொல்லுமென்றுகேட்கலுமேசுருக்காகதானுரைப்பான்
என்-அம்மானைக்கொன்றவனை அறிந்தேனேயாமாகில்
வெட்டிபலியிடுவேன் வீரமாங்காளியற்கு
குத்திவலித்து குடலீரல்தான்பிடுங்கி
வெட்டித்தலைபிளந்து விட்டெறிவேன் நாலுதிக்கும்
நன்றாயுடல்பிளந்து நாலுதிக்கும்போட்டிடுவேன்
என்னகடோற்கஜனும் பேசுதுரைப்பான்பாலனுமே
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொக்கரித்து அப்பொழுது
அடங்கியிருந்தாக்கால் அரக்கனும்சட்டைசெய்யான்
ஆவித்தடிபாய்ந்து அபிமனுங்கொக்கரித்து
வெட்டினவன்நானிருக்கப் பட்டிமகன்தேடுவதேன்

ஆரடாராட்சதனே அரக்கனுக்குநீயுறவோ
பாராயரக்கனிட பாடுபடப்போருயோ
வாடா நீஉதிரத்தில் மஞ்சனமாட்டுகிறேன்
போராடவேபயந்து புத்திகெட்டுஓடாதே
கொன்றவனும்நான்தாண்டா கோலமுள்ளராட்சதனே
உன்னம்மானைகொன்றதோ ராண்பிள்ளைநான்தாண்டா

கடோற்கஜனுக்கும் அபிமன்னனுக்கும் யுத்தம்

என்னேடுசண்டைக் கெதிர்த்துவாவென்றுசொன்னன்
பாவித்துவில்லெடுத்து சரபாணம்தான்தொடுத்து
காளையபிமருடன் கடோற்கஜனே துரைப்பான்
வாராய்சிறுபயலே யென்மாமனைக்கொன்றவனர் [ருன்
உனக்குதுரைதானே ஒளித்துவைத்தால்சொல்லுமென்
உன் துரையுநான் தாண்டா உன்னம்மானை கொன்றவனு
நீயெதிர்த்தாலும்மையும் இருபிளவுசெய்வேனன் [ன்
என்றுசொல்லிவாளபிமன் ஏங்கிகடோற்கஜனும்
பக்கத்திலானைவைத்து பட்சமாய்சொல்லுகிறேன்
உள்ளேயழைத்துக்கொண்டு துள்ளித்திரிகிருன்காண்
மடிந்தவனைப்பார்த்தால் துரும்பில்பெரியவன்காண்
துணிந்தவனைப்பார்த்தால் துரும்பில்சிறியவன்காண்
முன்னேபெரியோர்களுரைத்தமொழிப்படியே
சிறியதெல்லாம்பெரியதுக் கிறையென்றுசொல்வார்கள்
பெரியதெல்லாம்சிறியதுக்கு இறையாச்சிதுபுதுமை
இந்தப்புதுமையை யினியறியவேணுமென்று
முன்னூறுமழக்கச்சை மூணுசுத்தாய்தானிறுக்கி
எழுநூறுயானை இழுக்க ‹வாண்ணுதெண்டுகளை
சுத்தியெடுத்து தோளின்மேல்வைத்துக்கொண்டு
பொருதுவம்வாவென்றுமே போர்க்களம்வந்துநின்ருர்
இருபபுலக்கைகைபிடித்து எறிந்தானவன்தலைமேல்
வருகிறதண்டையவன் வாளாலேதட்டிவிட்டான்
காதவழியெழும்பிக் கால்மேலேவந்துவிழும்
கடோற்கஜன்தானெழும்பிக் கடுங்கோபந்தானுகி
பாரமலைபிடுங்கி பாலன்மேல்விட்டெறிந்தான்
அந்தமலையை அபிமன்னராஜாவும்
பந்தடித்ததன்மைபோல் பறக்கடித்தான்வாளபிமன்
கடோற்கஜனப்போது கனகோபங்கொண்டானே

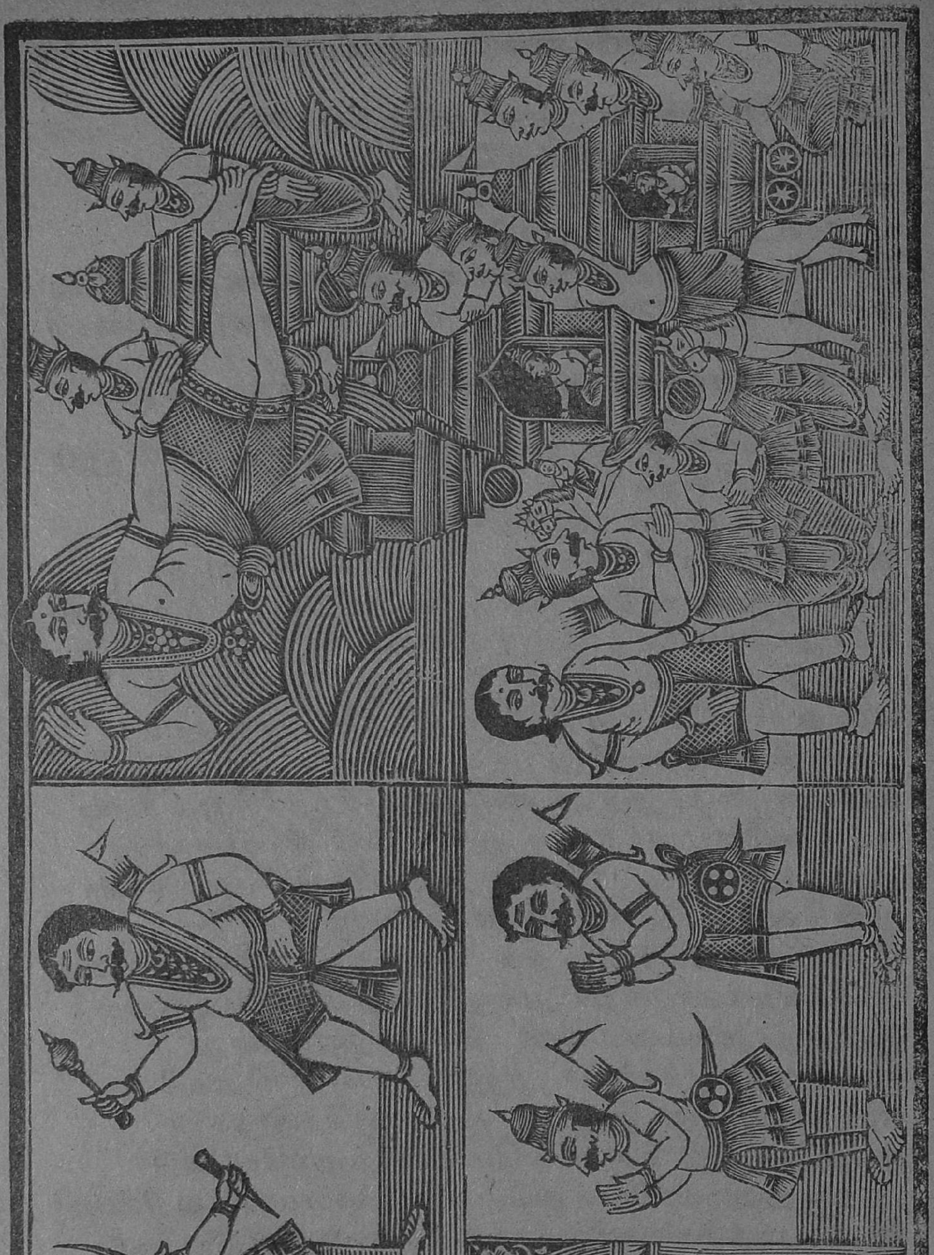

வில்லையெடுத்துயெடுத்து வீறிட்டான்கடோற்கஜனும்
ஆயிரம்பாணம் அபிமன்மேல்போய்விழவே
உபதேசம்பண்ணி உக்கிரமாய்விட்டானே
பாலனதுகண்டு பாரியவில்லெடுத்து
தூளாகிப்போகத் தொடுத்தானெதிர்பாணம்
பாணமும்பாணமும் பரவியெதிர்கொண்டு
பாளையாகப்பறந்து துணிந்துவிழுந்ததுகாண்
ஐந்நூறுபாணம் அபிமன்னராஜாவும்
அரக்கன்தலைவிழவே அன்னேரம்விட்டானும்
கடோற்கஜன்கண்டுமே லகையாலேதட்டிவிட்டான்
வடக்கேயெறிந்துவிட்டான் வாளபிமன்பாணத்தை
கோபித்துபாலனுமே கோடையிடிபோலே
வாய்விட்டுக்கூறி மறுபாணந்தான்தொடுத்தான்
ஆயிரத்திமூன்று அதிர்பாணந்தான்தொடுத்தான்
மாயக்கடோற்கஜனும் வந்ததொருபாணமெல்லாம்
ஓயாமல்தட்டி உதிரடித்தான்பூமியிலே
கடோற்கஜன்தெண்டாலே கனமார்பில்தானறைந்தான்
வாளாலபிமன் வருந்தெண்டைத்தட்டிவிட்டான்
தெண்டையிடையவைத்து திகைத்துமனம்வேறாகி
மூத்துமுடியசைத்து மூக்குமேல்கையைவைத்து
இந்தவுலகிலெவருமெதிரில்லை
கச்சுகட்டிமுள்மடியும் கடகுமந்திரவாளழகும்
ஒட்டிப்பொருந்துவதும் உடையுநடையழகும்
நம்முடையவங்கிஷவான் போலேயிருக்குதென்று
ஈச்சுரனோவிஷ்ணுவோ எழுதும்பிரமாவோ
சூரபத்மனைச்செயித்த சுப்பிரமணியரோ
கஜமுகனைக்கொல்லவந்த சண்முகவிக்கினரோ
தக்கன்தலையறுத்த தனிவீரபத்திரரோ
ஐவர்க்குரியவரோ ஆதிநாராயணரோ
ஆரடாபயலேஎன்று அதட்டியேகேட்கலுற்றான்
எனக்கேட்ககடோற்கஜனு மேதுரைப்பான்பாலனுமே
வாராய்நீராட்சதனே கேளாயொருவார்த்தை
காவலழிக்கவந்தேன் கட்டுரைக்கபேசவந்தேன்
உன்பலத்தைகருவறுப்பேன் வல்லுயிரைகொள்ளைகொள்வேன்
உன்னம்மான்தன்னுடனே யனுப்பவந்தேனுன்னையுந்
பொருவையேயாமாகில் போகாதேநில்லென்றான் [தான்

கனவீமன்பெற்றெடுத்த கடோற்கஜன்தான்கேட்டு
வாடாசிறுபயலே கேளாயொருவார்த்தை
என்னம்மான்பழிதீர மண்டைசிதாடிப்பேன்
போனீரேயாமாகுல் போகவொட்டேன்நானும்மை
என்றுசொல்லியப்பொழுது யிருவருமேதானெதிர்த்தார்
தெண்டால்கடோற்கஜனும் தீவிரமாய்த்தானடித்தான்
பந்துவிழுந்தாற்போல் வந்துவிழும்பாலனுக்கு
அப்போதுபாலனுமே அனலாயெரிபறந்து
வாளாலேவெட்டினுன் மன்னன்கடோற்கஜனை
பூமாலையாகவே போந்தது அவன்கழுத்தில்
கண்டான்கடோற்கஜனும் கபடுவந்ததென்றுசொல்லி
ஏறநினைத்து எண்ணமிட்டுகடோற்கஜனும் [ருன்
இதை-யறியவேணுமென்று அபிமரண்டைவந்துநின்
தம்பிசிறுபிள்ளாய் சமர்த்தனய்சண்டைபண்ணுய்
விந்தையாயுன்மீதில் சந்தோஷம்தானுச்சு
உன்-பேருரைச்சொல்லி பொருதடாதம்பியென்ருன்
வாடா நீராட்சதனே மாமன்பழிவாங்கவந்தாய்
ரணக்களத்தில்பேருரைதான் ராச்சியத்தில்கேட்பாரோ
படுகளத்தில்ஒப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தா
ஊர்பேர்தான்கேட்பார்கள் உற்றகவிவாணர்
என்பேரை நீகேட்க என்மேல்கவிபாடுவாயோ [ன்
பேருமில்லேயூருமில்லே பொருதுவோம்வாடாயென்ரு
அப்போகடோற்கஜனு மபிமனுடனே துசொல்வான்
உன்னுடையஊர்பெயரை எடுத்துமுன்னே சொல்வாயே
பிற்பாடுசொல்கிறையோ பெருமையுள்ளசிறுபிள்ளாய்
ஊர்பேர்தான்கேட்கவென்ருல் உம்முடைய ஆயுதத்தை
கடக்கவெறிந்துவிட்டுக் கைகட்டிவாய்புதைத்து
வித்துவர்கள்போலத்தாம் விநயத்துடன்கேட்டால்
சொல்லுவனேசொல்லேனு துமைமன்னுயெப்படியோ
என்றுசொல்லவாளபிமன் எழுந்திருந்து அப்போது
உயர்ந்தமரந்தனிலே உற்றவாள் தான்சாத்தி
கால்மேலேகால்போட்டு காளையுட்கார்ந்தானே
அப்போகடோற்கஜனும் அபிமனைத்தான்பார்த்து
ஆகாவழிப்பயலேஉன் வங்கிஷத்தைச்சொல்லுகைக்கு
வெட்குவையேயாகில் விளம்புகிறேன்கேளாய்நீ [ருன்
என்னேடேசொல்லாதே எதிர்மரத்தில்சொல்லுமென்

சட்டையற்றுவாளபிமர் சதிராகவீற்றிருந்தார்
காளைமுகம்பார்த்துக் கடோற்கஜனே துரைப்பான்

கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் சமாதானமாவது

தர்மர்பெரியப்பன் தனைக்கிளையான் என்தகப்பன் [ன்
அருச்சுனன்சிற்றப்பன் அவர்க்குமூத்தோன்என்தகப்ப
நகுலசகாதேவர் நல்லகொருசிற்றப்பர்
ஐவருக்குந்தேவி அழகானதுரோபதையாள் [னும்
எந்தனுக்கு ஆச்சியென்று எடுத்துரைத்தான்கடோற்கஜ
உறங்குவான் ஓராண்டு உருட்டுவான் தென்மலையை
இணங்காமலைகளெல்லாம் எள்ளுப்பொடியாகும்
விடங்குமான் நஞ்சையுண்ட வீமனேயென்தகப்பன்
என்மாதாகமலக்கன்னி யென்பேர்கடோற்கஜன்காண்
என்றுசொல்லகடோற்கஜனும் ஏங்கியேவாளபிமன்
கேட்டிருந்தபாலன் கிடுகிடென்றுதானடுங்கி
கடகுவாள்விட்டெறிந்து கடோற்கஜன்மீதுவந்து
முகத்திலறைந்துகொண்டுமூர்ச்சையாய்தான்விழுந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தபிமன் முகம்பார்த்துயே துரைப்பான்
அண்ணேகடோற்கஜனே அறியாக்கொடுமைசெய்தேன்
அண்ணரோடமர்பொருதி சாபத்துரோகியானேன்
என்று-பச்சைத்தழையொடித்துபாதத்தின்மேல்போட்டு
ஐவர்குலத்தில்வந்த அழகான அண்ணாவே
அருச்சுனனார்பிள்ளை அபிமன்னன் நான்தானே
என்தாயார்சுபத்திரையாள் என் தகப்பன் அருச்சுனனார்
இருவரும்ஒருகுலத்தி லிழக்கவிருந்தோமே
என்றுசொல்லியப்போ இருவருந்தானெழுந்து
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அப்பா நீஎங்கேவந்தாய் அபிமன்னராஜாவே
வல்லரக்கன்கையிலே மாளவிருந்தாயே
மெத்தவிசாரமிட்டு வெகுவாய்மனமுருகி
வந்தவகையெந்தனுக்கு வகையாய்ச்சொல்லுமென்றான்
சிந்தையுடன் கலியாணச் சேதியெல்லாஞ்சொன்னானே
அப்படியே ஆகுதுகாண் அபிமன்னராஜாவே
ஒப்பமுடன் சொல்லி உரைத்தான்கடோற்கஜனும்
அம்மானைத்தானெடுத்து அடக்கம்பண்ணவேணுமெ
பட்டமரங்கள் பருங்கட்டையுள்ளதெல்லாம் [ன்று

எடுத்துவைத்துமூட்டி எரிதணலுமிட்டார்கள்
கொள்ளியும்வைத்து குடமும்உடைத்தார்கள்
செய்யுப்வரிசையெல்லாம் செய்துமுடித்தார்கள்
ஆற்றிலேவந்தவர்கள் அலறத்தலைமுழுகி
சத்திசிவபூசையெல்லாம் தப்பாமல்தான்முடித்து
வந்தார்கள்கஞ்சியண்டை பாலனும்கடோற்கஜனும்
கஞ்சியும்லக்கிரியும் கண்டான்அபிமராஜன்
ஏதடா அண்ணாவே இலைக்கறியும்கஞ்சிகளும்
என்று அபிமன்கேட்க எடுத்துரைத்தானப்போது [கு
அம்மாள்கமலக்கன்னியனுப்பிவைத்தாள் அண்ணனுக்
கொண்டுவந்துவைத்தேன் குடிப்போம்வா தம்பியென்றா
அப்படியேயண்ணாவே அமர்ந்துகுடியுமென்றான் [ன்
இன்பமுடன்கொப்பறை எடுத்துவந்துவைத்தானே
பின்னையொருமூச்சாய்க் குடியுமென்று தான்வார்த்தான்
அஞ்சிசிரங்காகஞ்சி அபிமன்னன்குடித்தபின்பு
கஞ்சிகுடித்தவனும் களையாறித்தான்தெளிந்து
கொப்பறையின்கஞ்சியெல்லாம் குடியுங்காணண்ணாவே
இலைக்கறியுங்கஞ்சி எல்லாம்குடித்துவிட்டான்
வந்தார்கள் ஆற்றிலே வாய்களைத்தான்கழுவி
கொப்பெணவேதானுங் கூடியிருவருமாய்
அம்மாள்கமலக்கன்னி அரண்மனைக்குத்தான்வரவே
வந்தார்இருவருமாய் மலைமறைவில்வந்துநின்றார்
பாலன் அபிமன்னன் பதில்வார்த்தைகூறலுற்றான்
அண்ணாவேநானும் அரண்மனைக்குவாரதில்லை
என்னைக்கொல்லுமென்று சொல்லுவாளே தாயாரும்
அம்மாள்மனதை அறியவேபோகாது
அண்ணாவேமுந்திப்போய் அறிந்துநீவாருமென்றான்
நல்லது தம்பியென்று நடந்தான்கடோற்கஜனும்
அம்மாள்கமலக்கன்னி ஆசாரச்சாவடியில்
கண்டானே தாயாரைக் கைகுவித்துத்தெண்டனிட்டான்
அப்பாமகனே உந்தன் அம்மாலைக்கண்டாயோ
நன்றாயிருக்கிறானோ நாயகமேஎன்பிறப்பு
உன்னப் மான்முகத்தே உறுதியாய்க்கண்டாயோ
காரியமாய்ச்சொல்லுமென்று கமலக்கன்னிதான்கேட்டா
மாதாவும்சொல்ல மறுவார்த்தைகூறலுற்றான் [ள்
அபிமனைக்கொன்றானடி வல்லரக்கன்உங்களண்ணன்

இருவரும்பட்டு எமலோகம்போனார்கள்
என்றுசொல்லித்தானுரைத்தானிவள்மனதைத்தானறிய
அவ்விசேடம்கேட்டபின்பு அம்மாள்கமலக்கன்னி
அடித்துப்புரண்டு அறைந்துகொண்டாள்மார்மேலே
அபிமன்னராசாவை யவன்கொல்லக்காரியமேன்
அறியாதபாலகனை அடித்திழுத்துப்போட்டானோ
பாவிபழிகாரன் பாலகனைக்கொன்றானோ
ஆகாதவல்லரக்கன் அவன்செத்தாலாகாதோ
பாலனபிமன்னன் மாண்டால்மனம்பொறுக்கேன்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்தான்விழுவேன்
அபிமன்னன்தன்னுடனே ஆவிதனைப்போக்கிடுவேன்
மகனையிழந்துநான் மண்ணிலிருப்பதில்லை
ஐவர்வெளியாகி அருச்சுனரும்கேட்டாக்கால்
வல்லரக்கன்கையில் மகன்மாண்டானென்றாக்கால்
எந்தனுக்குப்பேச்சி யிடையூறும்வந்துவிடும்
அபிமன்னன்தன்னுடனே என்னுயிரைபோக்கிடுவேன்
அப்போமடியாதே ஐவர்முகம்பார்த்து
இப்போமடிந்திடுவேன் என்மகனார்தன்மகனே
வாடாமகனே நீ வளர்த்திவிடுஅக்கினியை
என்றுகமலக்கன்னி எழுந்தாள்துயரமுடன்
அம்மான்மனதை யறிந்துகடோற்கஜனும்
தபபிசெத்ததில்லையம்மா தாயாரேயென்றுசொன்னான்
உன்குணத்தைதானறிய உரைத்தேன்காண்தாயாரே
தப்பிசுகமாகத் தாயாரேவந்தான்காண்
என்றுசொல்லிமன்ன னிருபாதம்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்ட தன்மகனை தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
பாலனெங்கேயென்று பரிவுடனேதான்கேட்டாள்
இட்டுவருகிறேன் என்தாயேமாதாவே
வந்தான்கடோற்கஜனும் வாளபிமன்தன்னுடனே
அம்மாளழைத்து ஆதரவாய்ச்சொன்னதுவும்
அண்ணனைவிட்டு அபிமன்னனைக்காட்டென்றாள்
இட்டுவாவென்றுசொல்லி யென்னையனுப்பினதும்
பாலனுக்குசொல்லியல்லோ பட்சமுடன்தானுரைக்க
நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தாரிருவருமாய்
தமையனுந்தம்பியும் சந்தோஷமாகவேதான்
அம்மாளைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்

தெண்டனிட்டபிள்ளையைத்தான் தீவிரமாய்தானெடுத்து
பாலனபிமன்னனைத்தான் பட்சமுடன்தானெடுத்து
மகனே மகனேயென்று வாய்திறந்துமுத்தமிட்டு
உச்சிமுகந்து உடம்பெல்லாந்தான்தடவி
வல்லரக்கன்காட்டு வழியாகயேன்வந்தாய்
வல்லரக்கன்கையிலே மாள்வாயேயென்மகனே
அந்தவரக்கன்மெத்த ஆகாதபாவியடா
பொல்லாதராட்சதனை போராடிக்கொன்றாயே [வோம்
ஐயோமகனேயுன்னை அவன்கொன்றாலென்னசெய்
தாரார்புகழ்வேந்தன் தருமருக்கேதுசொல்வேன்
வீராதிவீரனுங்கள் வீமருக்கென்னசொல்வேன்
ஆணலழகுமன்னன் அருச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
நாமக்கொடிவேந்தன் நகுலருக்கென்னசொல்வேன்
சாத்திரத்தில்மிகுந்த சகாதேவர்க்கென்னசொல்வேன்
தோராவடிவழகி துரோபதைக்கென்னசொல்வேன்
தோடிவளையல்முன்கை சுபத்திரைக்கென்சொல்வேன்
என்றுகமலக்கன்னி இருந்தாளாமப்பொழுது
கண்டானபிமன்னன் கமலக்கன்னிமாதாவை [ந்தான்
கொண்டாடிகொண்டாடி குறைகளெல்லாந்தான்தெளி
அபிமனைத்தான்பார்த்து ஆயிகமலக்கன்னி
எங்குவந்தாயென்மகனே இந்தயடவியிலே
வந்தவகையென்னுடனே வகையாயுரையுமென்றாள்
சொல்லுகிறேன்தாயாரே துரிதமாய்வந்ததெல்லாம்
மாயன்பெருமாள் மகளானசுந்தரிக்கு
பங்கமற்றசண்டாளன் பாவிதுரியோதிரன்
எனக்கென்றிருந்தபெண்ணை எட்டுதலைலக்குணற்கு
கொடுக்கவிசைந்தானும் குருடனுடபோனுக்கு
நாளைக்குகலியாணம் நல்லமுகூர்த்தமிட்டு
பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்கும்பகுந்தார்கள்
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
அத்தைமகன்வராவிட்டால் அலைந்துவிழுவேனுன்
வாளாலபிமன்னன் மணவாளனென்றுசொல்லி
வளர்ந்தசரீரத்தை மண்ணுக்கிரைசெய்வேன்
வந்தாலபிமரும் மத்தியானத்துக்குள்ளாக
அன்றுபிழைப்பேநான் அபிமன்னுவென்றுசொல்லி

வக்கணையுமொப்பனையும் வைத்துயெழுதினுள்
எந்தனுக்கோலை யெழுதிவரவிட்டாள்காண்
அந்தநல்லவோலைதனை அம்மாளிடங்கொடுத்தேன்
சிந்தையுடன்பார்த்து சிவசிவாவென்றுசொல்லி
எந்தனைத்தானனுப்ப யிணங்காமல்தானிருந்தாள்
அந்தமனதை அறிந்தேனடியேனும்
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணுமல்
மனதிருக்கமாட்டாதே வந்தேனடவியிலே
வழியும்தெரியாதே வல்லரக்கன் தன்வனத்தே
வந்துதிகைத்து வழியறியமாட்டாதே
பயந்துநடுங்கியந்தப் பாறையின்மேல்தான்படுத்தேன்
அப்போதுவல்லரக்கனடித்துவிழுங்கவந்தான்
இந்திரனைத்தோத்தரித்து எங்களப்பாவாயுதத்தை
தாவென்றுவாங்கியம்மா சண்டைபண்ணிநான்செலித் [தேன்
பின்னையுமுண்டானபேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உரைத்தானபிமராஜன்
தாயார்கமலகன்னி சந்தோஷம்தானுகி
அபிமனைக்கட்டி அணைத்துமுத்தந்தானுமிட்டாள்
ஆணுலழகுமன்னன் அருச்சுனனுர்தன்தேவி
நாககன்னிபுத்திரன் நல்லரவானென்ருெருவன்
உந்தனுக்குத்தம்பி உடற்பிறப்புநல்லரவான்
பாலனுக்குநேர்மூத்தோன் பட்சமுள்ள அண்ணனவன்
அவனுடனேமூவரும்போய் ஆயன்மனைபுகுந்து
தம்பியபிமன்னனைத் தலைமறைவாயங்கேவைத்து
நீங்களிருவருமே நீறுபொடிதூளாக்கி
சுந்தரியைத்தாலிகட்டி சுகமாகவாங்களென்று
நாககன்னிசொற்படியே நடவுங்கள்பிள்ளைகளே
என்றுகமலக்கன்னி யெடுத்துரைத்தாள்வாசகங்கள்
நல்லதென்றுசொல்லி தாயாருக்குத்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளை சீராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாதாவுமனுப்பினுள்

கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் கமலக்கன்னியிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது

கடோற்கஜனும்பாலனுமே கடுகிநடக்கலுற்ருர்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து

ஆறுகடந்து அரியசுனை தான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லமலைதான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து எலுமிச்சையுட்புகுந்தார்
அருச்சுனபுரத்துக்கு அவர்வழியேயுட்புகுந்தார்
வாரவரும்போரவரும் மட்டிடப்போகாது
கலியாணம்போவாரைக் கணக்கிடபோகாது
கடுகிநடந்தார்கள் கனமானராஜாக்கள்
அங்கேயிரண்டுமகாமலைகள் ஆகாயமளாவிநிற்கும்
வல்லரக்கன்போலே மதவீமன்தெண்டதுபோல்
வானத்தைமூடி வளர்ந்திருப்பான் நல்லரவான்
ஒருமலைமேல்சார்ந்துகொண்டு ஒருமலைமேல்கால்நீட்டி
இப்படியேதானிருந்தான் இடும்பனரவானும்
வந்தாரிருவருமே மலைமறைவில்நின்றார்கள்
தேசத்திலுள்ளவர்கள் திரியோதனன் கூட்டமெல்லாம்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்தியுள்ளவீஷ்டுமரும்
தோராத அசுவத்தாமன் துரைமன்னரெல்லோரும்
பதினெண்படைத்தலைவர் படைமன்னரெல்லோரும்
எத்திசையுந்தானும் இயலானராஜாக்கள்
சட்டைகழட்டாத தார்வேந்தரெல்லோரும்
தொட்டசட்டைவாங்காத துடுக்கரொருகோடி
நாமமுடிமன்னரெல்லாம் நடந்தார்கள்காலின்கீழ்
கர்னன்விகர்னனும் காங்கேயன்தேத்தரசன்
மன்னர்குருக்களும் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
நல்லரவான்கால்கீழே நடந்தாரனைவோரும்
மலையடியண்டையிலே மன்னரிருவோரும்
நின்றுமேதான்பார்த்தார் நீட்டினகால்வாங்கான்
நல்லரவானண்டையிலே ஞாயமாய்நின்றுகொண்டு

அரவானோடு கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் யுத்தம் செய்தல்

ஆடாராட்சதனே அப்பாலேகால்வாங்கும்
பாரடாஎங்களுக்குப் பயணம்துரிதமென்றார்
பார்த்தானே நல்லரவான் பசங்களிடவார்த்தைதன்னை
இப்பெரியசேனையிலும் இவர்கள்மெத்தசேவகரோ
ஆனைகுதிரையில்லை அரசமன்னர்தானுமில்லை
காலாளாய்வந்திருவர் கால்வாங்குமென்றார்கள்

102170

இவர்கள்சவுரியத்தை இப்போதறிவோமென்று
போங்கடாகால்கீழே போகவழியில்லையடா
நோக்கமுடன்வந்தீரோ நுழையவழியில்லையடா
போக்கற்றுவந்தீர்களோ போகத்தெரியாதோ
கால்வாங்கச்சொன்னதென்ன கண்மணிஐவரே
அப்பாலேபோங்களடா அடிபடப்போறீர்கள்
துரைமன்னராஜாக்கள் சும்மாநுழைந்தார்கள்
மானிடத்தோலோடே மனிதர்நுழைந்தார்கள் [ள்
நீங்கள்-வீணுக்குவந்தீர்கள் வெட்கங்கெட்டுபோவீர்க
சும்மாநுழையுங்கள் சுருக்காகமன்னவரே
என்றுசொல்லிநல்லரவான் எடுத்துரைத்தானப்பொழு
அவ்விசேடங்கேட்டு அபிமன்னராசாவும் [து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோவைப்பழம்போலே
தெண்டைசுழற்றி திருப்பிவிட்டான்கால்மூறிய
ஏதடாஇங்கே எறும்புகடித்ததென்றான்
குதித்துததும்பிஅவன் கோடையிடிபோல்நகைத்து
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபமாகியவன்
வில்லைவளைத்து அம்பு தொடுத்துவிட்டானரவானும்
கடோற்கஜனுங்கண்டு அதைக் கையாலேதட்டிவிட்டான்
ஐந்நூறுபாணம் அனல்பாணம்விட்டானே
பாலனதுகண்டு வாளாலேதட்டிவிட்டான்
ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை உக்கிரமாய்க்கோபமுடன்
அட்டதிக்குப்பாலர்களும் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
சந்திருஞ்சூரியரும் தானோடிப்போனார்கள்
தேவேந்திரனும் திகைத்துமுகப்பார்க்க
இப்படியாக இணைபிரியாச்சண்டைபண்ணி
கண்கள்சிவக்கிறதும் கடுங்கோபமாகிறதும்
மீசைதுடிக்கிறதும் வெண்கோபமாகிறதும்
பிடிஅம்புதானெடுத்து விட்டானரவானும்
கடோற்கஜனுந்தெண்டாலே கடுகிதடுத்துவிட்டான்
சரமாரிதான்பொழிந்தான் சமர்த்தன் அபிமராஜன்
பாணமும்பாணமும் பரவிப்போர்செய்யுதங்கே
ஒருவர்க்குந்தங்காமல் ஓடியேபோகுதுகாண்
பாணப்புகையிலே மடியுதேபட்சிகளும்
பார்த்தானேநல்லரவான் பசங்களிடசமத்துவத்தை
ஆரோதெரியாது அறிந்திடுவோமென்றுசொல்லி

O-,194 GPU A
N51

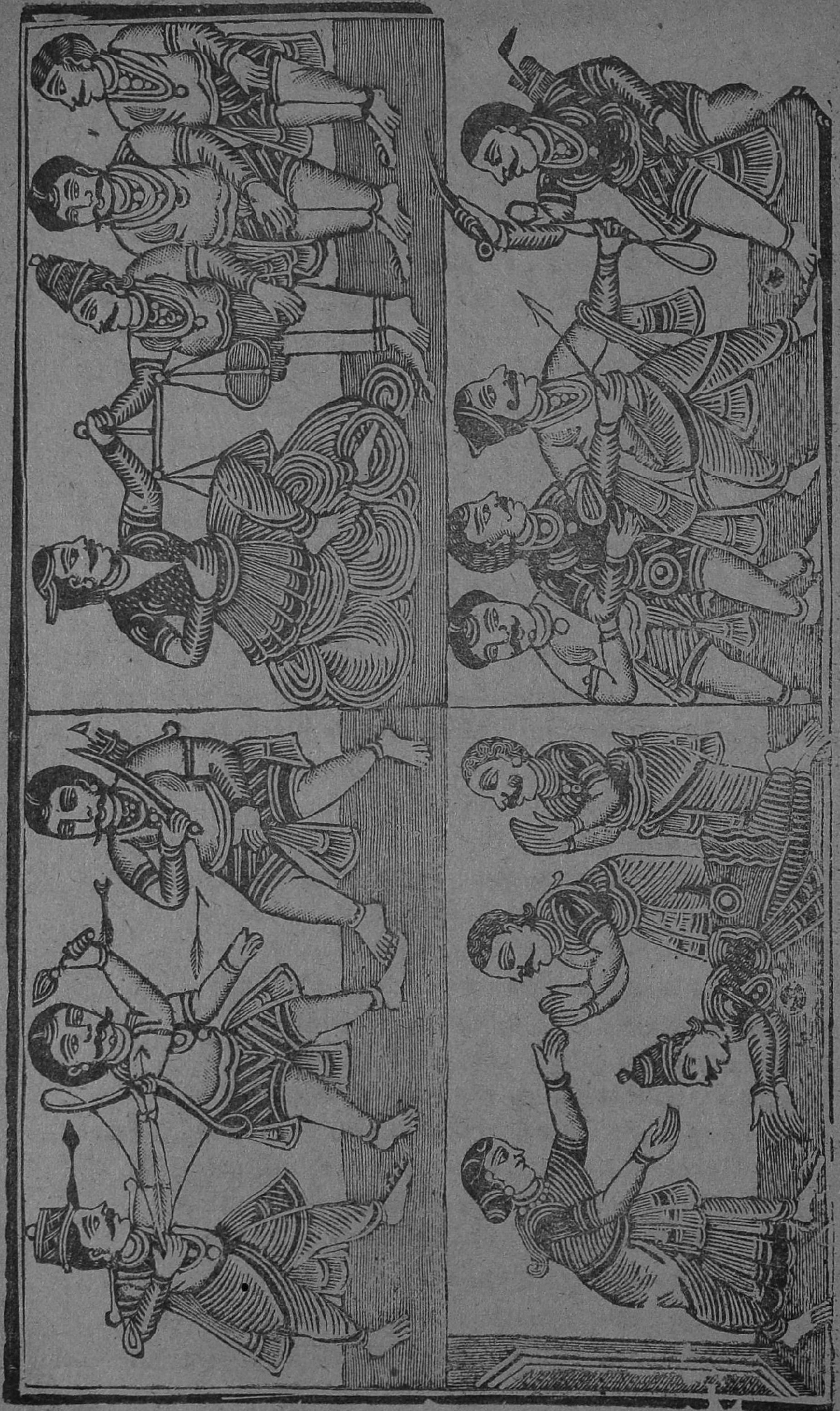

கேட்டானே நல்லரவான் கிளிபவளவாயாலே
தம்பிசிறுவரே சவுரியத்தில்வல்லவரே
உங்களிடவங்கிஷத்தை உரைப்பீர்எனக்கென்றான்
படுகளத்தில்ஒப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தா
உன்னாலே ஆன உயுத்தியமேசெய்யுமென்றான்
ஆனால்கேள்தம்பியரே நானதைச்சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள்தம்பியரே கெலிப்பாகச்சொல்லுகிறேன்
என்தகப்பன் அருச்சுனனார் எனபேரோநல்லரவான்
என்-தாயார்பேர்நாககன்னி தர்மரிடவங்கிஷங்காண்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தான் நல்லரவான்
அந்தவிசேடம் அடைவாகக்கேட்டிடுவோம்
எங்களிடவங்கிஷத்தை கேளாய் நீ அண்ணாவே
என்தகப்பன்வீமனுமாம் என்பேர்கடோற்கஜனும்
தாயார்கமலக்கன்னி தர்மரிடவங்கிஷங்காண்
தம்பிஅபிமன்னன் தனஞ்செயனார்பிள்ளையடா
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த தூயநற்பாலனிவன்
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அபிமன்னனிவன்தாண்டா
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த தூயநற்பாலனிவன்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இருவர்உரைக்கலுற்றார்

நல்லரவானும் கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் சமாதானமாய்ப் போகுதல்

உண்மைகளைச்சொல்லி உறவுகொண்டாடினபின்
எடுத்தவில்போட்டரவான் இன்பமுடனோடிவந்து
கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அண்ணனையுந்தம்பியையும் அரவானெடுத்தணைத்து
தாழஉட்கார்ந்து தம்பியைமடிமேல்வைத்து
கேட்டானே நல்லரவான் கிளிபவளவாயாலே
அப்பா அபிமன்னா அருச்சுனனார்புத்திரனே
எங்குவந்தாய்தம்பியரேஎனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அண்ணேகடோற்கஜனார் அறியவேசொல்லுமென்றார்
அவ்விசேடம்கேட்டு அபிமன்னராசாவும்
சுந்தரியையெந்தனுக்கு சொல்லியிருந்தாரே
பெண்சாதியென்று சொல்லி பெரியோர்முன்னாளிலே
அந்தநாள்முதலாய் அமர்ந்திருந்தகாரியத்தை
தள்ளிதுரியோதனன் தன்மகன்லக்குணர்க்கு

செல்வக்கலியாணம் செய்யவேபோருனும்
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
எந்தனுக்குஓலை எழுதிவாவிட்டாள்காண்
பின்னையும்உண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
நன்ருயெழுதி அனுப்பினுள் நாயகியும்
அதுகண்டுஅண்ணுவே அடியேன்புறப்பட்டேன்
மனம்பொறுக்கமாட்டாமல் வந்தேன்காணண்ணுவே
வல்லரக்கன்தன்வனத்தில் வழிதப்பிவந்துவிட்டேன்
கொல்லத்துணிந்தானே கொடும்பாவிவல்லரக்கன்
வல்லரக்கன்தன்னுடனே வருத்தமாய்சண்டைபண்ணி
கொன்றேனவனை கொடுமையுள்ளராட்சதனை
அவ்விசேடம்தான்கேட்டு அண்ணன்கடோற்கஜனும்
என்னையறியாமல் என்மேலேசண்டைசெய்தார்
அண்ணனும்நானும் ஐந்நூறுநாழிமட்டாய்
சண்டைகள்பண்ணிமெத்த தான்தோர்வையில்லாமல்
வங்கிஷங்கள்பேசி அறிந்தோங்காணண்ணுவே
பின்னையுமெத்த பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உரைத்தானேபாலனுமே
அம்மாள்கமலக்கன்னி அனுப்பிவைத்தபூஷணமும்
அண்ணனையும்கூட்டி அனுப்பிவைத்தஆண்மைகளும்
உன்னுடனேபேசி உங்களம்மாநாககன்னி
தன்னுடையவித்தையெல்லாம் தப்பாமல்தானுரைத்து
உன்னுடனேமூவரும்போயுறுதியுடன்சண்டைபண்ணி
சுந்தரியைத்தாலிகட்டி சுகமாகவாங்களென்று
அனுப்பினுள்கமலகன்னி அண்ணுவேயிங்குவந்தோம்
என்றுசொல்லிபாலனும் எடுத்துரைத்தான்உள்ளதெல்
நல்லதென்றுதான்கேட்டு நல்லரவானப்பொழுது[லாம்
சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்துக்கொண்டானும்
நல்லதென்றுமூவருமாய் நடந்தார்களப்பொழுது
தாயிருக்கும்பாதாள லோகத்தினிடமறிந்து
நாககன்னிபக்கலுக்கு நடந்தார்கள்மூவருமாய்
அம்மாளிருக்குமந்த ஆசாரசாவடியில்
கண்டார்கள்தாயாரைக் கைகுவித்துதெண்டனிட்டார்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
மக்களைவாழ்த்தி மாதாவும்தானெடுத்து
பிள்ளைகளைவாழ்த்தி பெருமையுடன்தானெடுத்து

ஏதடா நல்லரவான் இவர்கள் யாருடையவங்கிஷங்காண்
சொல்லடாவென்று செவிகொடுத்துதான் கேட்டாள்

நல்லரவான் அபிமன்னன் சேதியைத் தாயாருக்குக் கூறுவது

வெற்றிமதயானை வீமன்குமாரனம்மா
தாயார்கமலக்கன்னி தன்மகன் கடோற்கஜன்தான்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனனார் பெறறபிள்ளை
உந்தன் புருஷனுக்கு உத்தமகுமாரனம்மா
சுபத்திரைக்குபிள்ளையம்மா சுந்தரிக்குமாப்பிள்ளைகாண்
சுந்தரியைத்தாலிகட்ட வந்தானபிமனுமே [து
என்றுசொல்லி நல்லரவான் எடுத்துரைத்தானப்பொழு
காரியமாய்வந்த கலியாணப்பேச்சையெல்லாம்
பூரணமாய்ச்சொல்லியப்போ போதித்தான் நல்லரவான்

நாககன்னி கூறுவது

அந்தவசனங்கேட்டு அம்மாள் எரிபறந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூரியவாளெடுத்து
துரியோதனன் சேனை தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
அதிரவேவெட்டி ஆகாயம்போக்கிடுவேன்
என்றுசொல்லிச்சபதமிட்டு எழுந்தாளே நாககன்னி
கண்டானே நல்லரவான் காலிலேபோய்விழுந்து

நல்லரவான் கூறுவது

நானிருக்க நீபோக ஞாயமோ தாயாரே
சிமிட்டி விழிப்பளவில் துரியோதனன் சேனையெல்லாம்
அதட்டி அரைக்ஷணத்தில் ஆவிபலிகொண்டிடுவேன்
எட்டி அடித்து எமலோகம் போக்கிடுவேன்
தூக்கியடித்தவரைச் சுந்தரிக்குமாலையிட்டு
தம்பியை யில்மங்கிலியம் தரிப்பித்து நான்வாரேன்
எனக்குவிடைகொடம்மா என்தம்பிதன்னுடனே
என்றுசொல்லி நல்லரவான் எடுத்துரைத்தான் தாயார்க்கு
தாயார் மனங்குளிர்ந்து சம்மதித்தாளப்பொழுது
கோபந்தணிந்தபின்பு கொம்பனையாளே துரைப்பாள்
அரவான் கடோற்கஜனும் அவர்முகத்தைதான் பார்த்து
துவாரகாபுரியைமிகச் சுட்டுக்கரியாக்கி
சுந்தரியைப்பல்லக்கில் சுகமாயெடுத்துவந்து

என்முன்னே தான்விடுங்கள் எதிரில்லாமக்களே நீர்
என்றுசொல்லியப்பொழுது எடுத்துரைத்தாள் நாககன்
தம்பியிருவரும் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு [னி
உத்தமியேயன்தாயே ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறோம்
தம்பியையிங்கேவைத்து தாரமேகொண்டாடுவோம்
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்தால் சூதாயிருக்குமம்மா
களவிலேகொண்டுவந்தால் கள்ளனென்றுசொல்வார்கள்
பந்தலிலேதானிருந்து பார்த்திருக்கத்தாலிகட்டி
விந்தையுடன்மன்னவர்கள் வெட்கித்தலைசாய்ந்திருக்க
மங்கிலியம்தரித்து வரவேணும்தாயாரே
என்றுசொல்லிநல்லரவோன் இதமாய்எடுத்துரைத்தான்
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுநாககன்னி
நல்லதப்பாயென்மகனே நாயகமே நீர்கேளும்
தம்பி அபிமன்னனைச் சண்டையில்காட்டாதே
இராஜமுடிமன்னனை ரணமுகத்தில்காட்டாதே
மறைவாகத்தான்வைத்து மகாசண்டை நீங்கள்பண்ணி
தண்டுமுறித்து தளங்கள்கழிந்தபின்பு
சுந்தரிக்குமங்கிலியம் சுகமாய்த்தரியுங்கள் [து
என்று-பெட்டியைத்தான் திறந்து புலிவர்ணபட்டெடுத்
திட்டமுடன்மங்கிலியம் திரள்பூஷணமுள்ளதெல்லாம்
பட்டுரவிக்கைகளும் பருமுத்துத்தாவடமும்
சுட்டுதலைக்குப்பி சுந்தரிக்கு ஆனதெல்லாம்
திட்டமுடன்பெட்டிகட்டி சீராகத்தான்கொடுத்தாள் [ள்
சொன்னபடிசெய்யுமென்று சொல்லிவிடைகொடுத்தா
அப்படியேநல்லதென் றதையெடுத்துகொண்டார்கள்
அம்மானைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமக்கள் தன்னைச் சீராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மாதாவுமப்பொழுது
வேலவரைத்தோத்தரித்துப் போய்வாருமக்களென்றாள்
போய்வாரோமென்று போனார்கள்மூவருமாய்
வாசற்கடந்து மண்டபங்கள்தான்கடந்து
நாடுகடந்து நகரெல்லாந்தான்கடந்து
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவன் தன்மகனார்
அந்தவனத்தில் அழகானதொந்திசெட்டி
உயர்ந்தமலைமீதிருந்து ஒருகையில்தராசுகொண்டு
மற்றொருகையிலே மலைபிடுங்கிக்குண்டாக்கி

வருவாரைபோவாரை மறித்துதராசில்வைத்து
நிறுத்திநிறைக்கொரு நின்றனையப்பொன்வாங்கி
வாங்கியபொன்னையெல்லாம் மலைபோலேதான்குவித்து
இன்னம்வருவார்க்கு எதிர்பார்த்து அங்கிருந்தான்
அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமன்னனுமங்குவந்து
சகாதேவன் தன்மகனுர் சாத்திரவான்தொந்திசெட்டி
வாரபேர்தங்களைத்தான் வங்கிஷரென்றறியாமல்

தொந்திசெட்டி யுத்தம்

கண்டந்தமூவரையும் கானகத்துதொந்திசெட்டி
கைவீசிக்காசு கடுகனவேதாருமென்ருன்
காளையரவானும் கடோற்கஜனுமேதுசொல்வான்
ஆரடாபையலே ஆகடியம்பேசுகிருய்
வழியில்-தாராசுதனைவாங்கடா சல்தியிலேபோகவேணும்
கேட்டந்ததொந்திசெட்டி கிளிபவளவாயாலே
ஆரடாமாணிடரே அடிபடப்போறீர்கள்
துரியோதனனுடைய சேனைபரிகலமும்
பதினெண்படைத்தலைவர் பாங்காய்நிறுத்தேனே
அவர்களிலும்பெரியவரோ ஆண்மையுள்ளவீரியரோ
அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமன்னராஜாவும்
சீரியெறிபறந்து சிங்கக்குட்டிபாய்ந்ததுபோல்
அதுகண்டுதொந்திசெட்டி அவனும்எழுந்திருந்து
மூவருடன்போர்பொருத முடுகிஞன்தொந்திசெட்டி
அபிமன்னராஜாவை அமர்த்தியிருவருந்தான்
தெண்டுடனேவில்லுகளும் தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
தொந்திசெட்டிமேலே தொடுததார்கள்பாணசரம்
அவனும்எதிர்த்துஅப்போ ஆயுதத்தைத்தானெடுத்து
மூவருடனேயவன் முடுகியப்போசண்டைபண்ணி
பாணங்கள்அப்பொழுது மழைமாரிபோல்பொழிய
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகம்தானதிர
ம்லைகள்பருவதங்கள் மாமரங்கள்அற்றுவிழ
எதிரானதன்மலையை யிருபிளவாய்த்தான்பிளக்க
இப்படியாக யிவர்சண்டைபண்ணுகையில்
பாணங்கள்வாரதெல்லாம் வலமாகச்சுற்றிவந்து
பாதத்தில்தான்பணிந்து பக்கத்தில்நின்றிடுமாம்
இப்படியாக யிருசாமம்சண்டைபண்ணி

ஒருவர்க்கும்காயம் உறுதியுடன்பட்டதில்லை
இந்தப்புதுமை யேதென்றுதொந்திசெட்டி
நயமிட வங்கிஷத்து ராஜமன்னர்தானிவரோ [செட்டி
அறிந்திடுவோமென்றுசொல்லி ஆணழகன்தொந்தி
மன்னவரோராஜரோ நீர் வழிபட்டமூவருந்தான்
ஆருடையவங்கிஷங்காண் அறியவுரையுமென்றான்
படுகளத்தில்ஒப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தா
சண்டைமுனையிலே தாவுதரிகேட்பாரோ
கத்திமுனையிலே கனவுறவுகேட்பாரோ
என்று அரவான் இடும்பாவை வார்த்தைசொன்னான்
சொன்னவிசேடமது தொந்திசெட்டி தான்கேட்டு
மூவரையும்பார்த்து மூடமன்னன் தானுரைப்பான்
நீங்களுரையாமல் நிண்ணயமாய்தானிருந்தீர் [ட்டி
நானுரைப்பேன்கேளுமென நவின்றனே தொந்திசெ
பாண்டுமகாராஜன் குலம் பாண்டவர்ஐவர்களில்
என்பிறப்பைச்சொல்லி எடுத்துரைப்பேனீர்கேளீர்
தருமருக்குநேரிளையான் சகாதேவனென் தகப்பன்
நகுலரும் அருச்சுனரும் நல்லபெரியவீமருந்தான்
தாரார்தனஞ்செயனார் தருமர்பெருமாளும்
நால்வருமெந்தனுக்கு நல்லபெரியப்பன்மார்
ஐவரிடவங்கிஷங்காண் என்தாயும்வீரகங்காள்
என்றுசொல்லிதொந்திசெட்டி எதிரானமூவருந்தான்
கையாயுதத்தைக் கடுகெனவேதாழவைத்து
மோசம்வரப்போச்சென்று மூத்தோன்கடோற்கஜனும்
அரவான்கடோற்கஜனும் அண்டையிலேதான்வந்து
கட்டியணைத்தவனை கண்மணியேநாங்களுந்தான்
பஞ்சவர்கள் தங்களிட பாலனென்றுதான்கூறி
கடோற்கஜனும்தானும் கனிவாயெடுத்துரைப்பான்
தர்மர்பெரியப்பன் தமக்கிளையர்என் தகப்பன்
தெண்டாயுதப்படைத்த திரள்வீரன்என் தகப்பன்
என் தாயார்கமலகன்னி என்பேர்கடோற்கஜன்
அருச்சுனருஞ்சிற்றப்பன் அவர்குமாரர்தானிருவர்
நாககன்னிதன்மகனும் நல்லரவான்தானுமிவன்
சுபத்திரையாள்தன்னுடைய துய்ய அபிமன்னனிவன்
என்றுகடோற்கஜனும் எடுத்துரைத்தான் அப்பொழுது
அதுகேட்டுதொந்திசெட்டி அண்ணன் தம்பிஎன்றறிந்து

மூவரும்நீங்களிங்கே முடுகிவந்தீரிப்போ [கேட்க
சொல்லுமண்ணாவென்று சொல்லி தொந்திசெட்டிதான்
அப்போகடோற்கஜனும் அரவானும்தானுரைப்பார்
தம்பியபிமருக்கே தாரமென்றேசுந்தரியும்
மாயன்பெருமாள் மகளார்இருந்தாளே
அவளைத்- துரியோதனனும் தன்மகன்லக்குணற்கு
கொள்ளவேவந்து குலப்பெருமாள்தன்னுடனே
நாளுமுகூர்த்தமிட்டு நலமாயிருக்கையிலே
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுதம்பியுமே
அவன்வந்தான்பயணம் வல்லரக்கன்தன்வனத்தை
அவனை-சண்டைகொடுத்து சங்கரித்தான் அம்மானை
அந்தசமயத்தில் அடவியிலேநான்போனேன்
கண்டேன் அபிமரையும் கலந்துஉறவாடியங்கே
என்தாயார்கமலகன்னி தன்மனைக்குயிட்டுவந்தேன்
அவளும்இதுகேட்டு அநேகமாய்கொண்டாடி
தாலியுங்கூறையும் தங்கப்பொன்பூஷணமும்
எடுத்துகொடுத்தவளும் என்னையும்போவென்றுசொன்
இருவருங்கூடி யிப்பால்வருகையிலே [னாள்
அரவானும்கண்டு அரியஉறவாடி
மூவருங்கூடியப்போ மூர்க்கமுள்ள நாககன்னி
அம்மாளைக்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
கலியாணக்காரியத்தை காதலுடன்நாங்கள்சொன்னோம்
அப்போதவளறிந்து ஆணிப்பொன்பூஷணமும்
செம்பணிதிபட்டு திரளாயவள்கொடுத்தாள்
அண்ணனவர்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்தாள்
மூவருமாய்க்கூடி முனைந்துவந்தோமிப்பொழுது
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துதொந்திசெட்டி
வாருங்கோளென்றுசொல்லி மாதாவாண்மனைக்கு
அழைத்துவந்துவிட்டு அம்மாளைத்தெண்டனிட்டு
மூவர்வந்தசேதியெல்லாம் முடியஅவனுரைத்தான்
கைகட்டிவீற்றிருந்தான் காலர்கள்தங்களுடன்
மக்களைப்பார்த்துமப்போ மனமகிழ்ந்துவீரகெங்காள்
வாழ்த்தியெடுத்து மடிமேலேதானிருத்தி
உச்சியைமுகந்து உகமைசொல்லிமுத்தமிட்டு
தாதிகளைத்தானழைத்து சமயலதுபண்ணிவைத்து
மயிர்கோதியெண்ணெயிட்டு வரிசையுள்ளமக்களுக்கு

தலைமுழுக்குபண்ணுவித்துச் சாப்பாடுதானுமிட்டு
அடக்காய்சுருள்கொடுத்து ஆபரணம்தானெடுத்து
பிள்ளைகள் தங்களுக்கும் பெரும்பணிதிதான்பூட்டி
மக்களுக்குஏத்ததொரு வரிசைபணிபூட்டி
ஆபரணமும்பூட்டி அழகாய் அலங்கரித்து
பட்டுபலகனியும் பாலனுக்குத்தான்கொடுத்து
அரவான்கடோற்கஜனை அவள்மகனைத்தானழைத்து
சுந்தரிக்குமாலையிட்டு சுகமாய் நீங்கள்போய்
அறியாதபாலகனை அபிமன்னராஜாவை
துரியோதனனுடைய திரள்தனையேகாட்டாதே
ஆனைபடைசேனைகளை அவன்கண்ணில்காட்டாதே
பாலனபிமனும் படைமுகங்கள்பார்த்தறியான்
தாகந்தடித்தறியான் சண்டைசெய்துதானறியான்
அபிமன்னராஜாவை அப்பால்நிறுத்திவைத்து
துரியோதனன்சேனையெல்லாம் செண்டாடித்தான்கெலி
மாற்றான்பகையாளி மகாபாவிசத்துருக்கள் [த்து
அவன்ஆனைகுதிரைகள் அவனியிலேமடியவடித்து
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துவாருமென்று
பூமியைக்கிள்ளி பொருதவேகாப்புமிட்டு
வாளபிமர்தன்னையே மகன்கையிலொப்புவித்து
போய்வாருமென்று பிள்ளைகட்குவிடைகொடுத்தாள்
அங்கேவிடைபெற்று அலகெங்கைதன்னோடே

நால்வரும் துவாரகாபுரிக்கு வருவது

அப்போதுநால்வருமாய் ஆயன்பதிநோக்கி
இரவுபகலாக இராஜாக்கள் தானடந்தார்கள்
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
கானாறுதோப்புகளும் கடந்துவழிநடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து இருவாட்சியுட்புகுந்து
கொஞ்சிவனங்கடந்து குழவிவனம்புகுந்து

நால்வரும் ஔவையார் வீட்டில்வந்து
இறங்கினது

ஔவையார்தன்வனத்தில் அரசமக்கள்போய்புகுந்தார்
தாரார்தனஞ்செயனார் தருமருடசத்திரமாம்
ஏராளமாக எத்தனைபேர்வந்தாலும்

நாழியரிசி சமைத்திடுவாள் நாயகியும்
அப்படிக்கொத்த ஒளவையார் தன்மாளிகையில்
போனார்கள் நால்வருந்தான் புதுமையுள்ளராஜாக்கள்
கண்டாளே ஒளவையரும் காரணமாய்வந்தவரை
வந்தவரைக்கண்ட ஒளவையார்வாங்களிருங்களென்றாள்
எந்தவூரெந்ததேசம் எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
அப்பொழுது நால்வரும் அறியஉரைப்பார்கள்
காசிவளநாடு கலியாணம்பார்க்கவந்தோம்
இந்தவனத்திலே இருப்பானேன்பாட்டியரே
மெத்தபசிக்குதம்மா வெம்பிவிடாய்த்துவந்தோம்
பாட்டிக்கிழவி பழஞ்சோறுமுண்டோதான்
நல்லகிழவியாரே நாணயக்காரியரே
பசிக்குதுஒளவையாரே பாலமிர்தம்வேணுமென்றார்
பழஞ்சோறேன்பிள்ளைகளே பரமர்கிருபையினால்
நாலாயிரம்பொன்னீந்தால் நற்போசனமிடுவேன்
இன்றொருவரில்லாமற் எதிர்பார்த்து நிற்கிறேன்
நீங்களும்வந்தீரோ நீலவர்ணர்புண்ணியத்தால்
சமைக்கஒருநாழிசெல்லும் தம்பியரேயென்றுரைத்தாள்
சுந்தரிக்குப்பூமாலை தொடுத்துவைத்தபிற்பாடு
அப்போசமைத்திடுவேனென்றாளே ஒளவையாரும்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுபாலனுமே
சுந்தரிக்குப்பூமாலை தொடுத்துத்தருகிறேனான்
எங்களுக்குநீசமைத்து இடுங்காணும்பாட்டியரே

ஒளவையார் அபிமன்னனுக்குப் புட்பம் கொடுப்பது

அப்படியேநல்லதென்று ஒளவையாருஞ்சம்மதித்து
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்துசெண்பகமும்
சொற்பெரியகுங்குமப்பூ சூரியகாந்திப்பூவும்
நன்றாய்பரிமளிக்கும் நந்தியாவட்டையுந்தான்
பாதிரிப்பூசெவ்வலரி பாரிசாதபுட்பங்களும் [ள்
எந்தெந்தபுட்பமெல்லாம் எடுத்துவந்துதான்கொடுத்தா

அபிமன்னன் சுந்தரிக்குப் பூமாலை
தொடுப்பது

பார்த்தானபிமன்னன் பாட்டிதந்தபூவையெல்லாம்
வகையால்ஒருசெண்டுகளும மாலைகளுங்கட்டலுற்றான்

பொன்னிழைத்தநாராலே பூச்செண்டுகட்டலுற்றான்
ஐந்நூறுநாலுவகை ஆண்செண்டுமாலைகளும்
நிகநிகென்றுதான்மின்ன நிதானமிட்டுக்கட்டினன்
மல்லிகைப்பூசெண்டிலே தாங்கள்வந்தவயணமெல்லாம்
சொல்லியொருசீட்டிலே சுருக்காகத்தானெழுதி
கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டி அதற்குள்ளேவைத்து
பூமாலைதான்கழட்டி பூப்பெட்டியுள்ளேவைத்து
ஔவையாரைத்தானழைத்து ஆச்சு துபூமாலையென்றான்
பசிக்குதுபாட்டியரே பசியாறவேணுமென்றான்
அப்படியேயாகுதென்று ஔவையாருஞ்சம்மதித்து
முழுகிக்குளித்து முகம்கழுவிபூசைபண்ணி
எழுந்திருங்களென்று மனங்குளிரச்சொன்னாளே
ஆசனமபொருந்துமென்று ஔவையாரழைக்கலுற்றாள்
சாணுக்குமூன்றடிதான் தள்ளாடித்தானடந்தாள்
அசட்டுக்கிழவியவள் ஆசனமெங்கேபோடுவாள்
மாற்றான் துரியோதனனைதான் வைத்தானேநாமறியோம்
எண்ணியிருந்தநால்வருமாய் ஏகாந்தம்பேசியிருந்தார்
மாற்றான்பகையாளி மாபாவிமைந்தனவன்
தேசத்தழகன் துரியோதனன்பாவி
அண்ணேயிவன்செய்தவினை அறியீரோஅண்ணாவே
நச்சுமுள்ளை தான்பரப்பி நடக்கும்வழிதனிலே
கொல்லத்துணிந்தானே குருடன்மகனும்
ஆயனருளாலே அன்றுபிழைத்துவந்தார்
பஞ்சவரைவரையும் பரக்கமுள்நாட்டிவைத்து
அரக்குமாளிகையில் அனலடைத்துநீர்கொளுத்தி
மடிக்கத்துணிந்தானே மாபாவிசத்துருக்கன்
அன்றுபிழைத்தார்க ளாயன் திருவுளத்தால்
காளையபிமருடன் கடோற்கஜனே துரைப்பான்
நல்லதுதயபியரே நம்பவேஔவையரை
ஆக்கினசாதம் அடைவாழைகாய்கறிகள்
கொண்டுவந்துவட்டியுங் கிழவியெனவுரைப்போம்
கூட்டி ஒருஉண்டை தின்னுமென்றுகைகொடுப்போம்
மருந்தானால்தின்னுள் மயங்குவாள்கூன்கிழவி
மற்றச்சோறுனுக்கால் வாரிவிழுங்கிடுவாள்
தின்னுதேபோனல் தெண்டால்நுறுங்கடிப்போம்
எண்ணியிருந்தநால்வருமாய் ஏகாந்தம்பேசியபின்

ஔவையாருடவாசலிலே அரசமக்கள்வந்துநின்று
பாட்டியாரைத்தான்பார்த்து பசிக்குதெனவுரைத்தார்

ஔவையார் நால்வரை இலைபறிக்கச் சொன்னது

அப்போதுஔவையார் அரசமக்கள்தன்னைப்பார்த்து
வாழையிலைபோட்டால் மறித்தெடுப்பாராருமில்லை
இருநூற்றுக்காதவழி யெல்லையுள்ள தூரமெல்லாம்
ஒருசுரைமுத்தியெங்கும் ஓங்கிவளர்ந்ததுகாண்
அரவானைப்பார்த்திந்த ஔவையார்கிழவிசொல்வாள்
நாலுயிலைகிள்ளி நால்வரும்வாங்களென்றாள்
சுருக்கானபையலே சுரைகிள்ளிவாருமென்றாள்

அரவான் சுரையிலையை வேரோடு பிடுங்கினது

என்னக்கிழவியரும் எழுந்திருந்துநல்லரவான்
இருநூற்றுக்காதவழி யெல்லையுள்ள தூரமெல்லாம்
அப்போஅரவானும் அடியோடேதான்பிடுங்கி
வேரோடேதான்பிடுங்கி வேந்தன்மலைபோல்சுருட்டி
வைத்துத்தலைமேலெடுத்து வாரானேநல்லரவான்
சுருட்டிவருந்தம்பிதன்னை துரைமன்னர்தான்பார்த்து
சீதைசிறையிருக்க ஸ்ரீராமர்படைகூட்டி
இலங்கைபுகுந்து இராமர்படைவெல்லும்போது
மாற்றான் அம்பாலே மடிந்தார்கள்வானரர்கள்
அப்போதனுமார் அவிழ்தத்தைக்கொண்டுவர
சஞ்சீவிகொண்டுவர தாண்டியேபோய்போது
மருந்துடையபேர்மறந்து மலையோடேபிடுங்கிவந்தார்
இமயமலையிலே யிருக்குதென்றுசஞ்சீவி
அனுமார்மலைபிடுங்கி அன்றெடுத்துவந்தாற்போல்
அரவான்சுரைபிடுங்கி அண்ணயிதோவாரான்காண்
என்றுயிவர்பேசி இருந்தாரேமூவருமாய்
அரவானும்சுரைபிடுங்கி ஔவையார்முன்போட்டான்

கிழவி விசனப்படுவது

கண்டாளேஔவையாரும் கைநெறித்துக்காலசைத்து
அண்டாதராட்சதனே அடியோடேஇச்சுரையை
மொண்டாய்ப்பிடுங்கிவந்து மோடியாய்ப்போடுவையே
ஆகாசம்பூமியுள்ள அன்றுமுதலின்றளவும்
எப்போதுமிச்சுரைதான் என்றுமிருந்ததுகாண்

தர்மர்கையால்வைத்தசுரை சத்திரத்துக்கேற்றதுகாண்
அந்தச்சுரையை அடியோடேபிடுங்கினையோ
கையைநெறித்தவ்வையார் கற்சுவரில்சார்ந்துகொண்டு

அபிமன்னன் சுரையிலையை நடுவது

அவ்வையாழுகிறதை ஆன்சிறுபாலன்கண்டு
நல்லரவான்பிடுங்கினதை நட்டிடுவோமென்றுசொல்லி
பாதாளந்தான்பேர்த்து பருவேரைஉள்ளேவிட்டு
தருமரைத்தானினைந்து தள்ளிமண்ணை நிறைத்தான்
எப்போதும்போலே இலையுங்கொடியாகி
எங்கும்படர்ந்து இருந்ததுகாணச்சுரையும்
கண்டாளவ்வையாரும் கைகொட்டித்தானகைத்தாள்
நகைத்துமேஔவையாரும்நால்வருக்கும்பந்திவைத்து

ஔவையார் நால்வருக்கும் அன்னமிடுதல்

சுரையிலையைப்பூமியிலே துலக்கமுடன்படுத்தி
இலையிலேநீர்தெளித்து ஏதுசெய்தாளவ்வையரும்
ஆயிரம்பொரிக்கறிகள் அமுதுகறியுள்ளதெல்லாம்
கொண்டுவந்துபோட்டாள் கூட்டித்திரட்டினார்
பதருதேகடோற்கஜனே பாய்புகுடந்தானிதுகாண்
ஔவையாருக்கொருவுருண்டை அள்ளியிட்டுபார்ப்போ
என்னவிதமாறலும்எனக்குச்செறித்துவிடும்[மென்றார்
எங்களையாமதவீமர் இளையாமல்நஞ்சையுண்டார்
ஏழுஜாடிநஞ்சையுண்டார் எங்களையாமதவீமர்
அன்றுவிடஞ்செறிக்கிலேயோ ஆயனருளாலே
மேகத்துமின்னலது வித்தையதுபாரீரோ
அம்மிக்குழவிபோ லாடுகிறதுபாருமென்று
கையாலேகாட்டின கனவீமனைன்தகப்பன்
என்று-சுரையிலையும்சோறும் சுருட்டிவிழுங்கலுற்றான்
பார்த்திருந்தமூவருந்தான் பசித்திருந்தாரண்ணேயென்
மூவரும்பேசி முகம்பார்த்திருக்கலுற்றார் [றார்
பார்த்தானே நல்லரவான் பறக்கடித்துகண்சிவந்து
கோடையிடிபோலே கொக்கரித்துகண்சிவந்து
ஔவையாரேஎங்களுக் கமுதெங்கேயென்றுரைத்தான்
ஔவையாருமங்கே அவன்கோபந்தான்கண்டு
குறுணிபிடிக்குமந்த கூடையிலேகொண்டுவந்தாள்

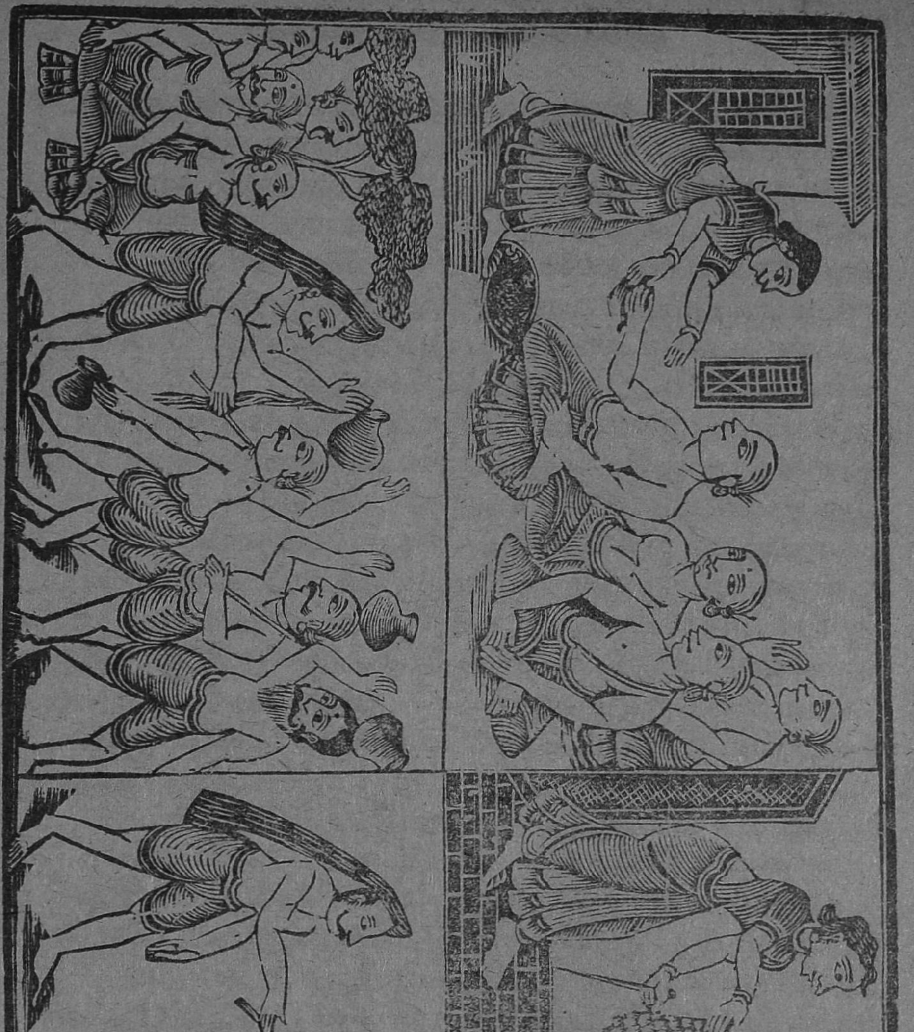

வயிறு நிறையஉங்களுக்கு வடித்திடுவேனுண்ணுமென
அப்படியேபோடுமென்றான் அபிமன்னராஜாவும்
போட்டாளேஔவையாரும் பொறிக்கறிபோஜனமும்
உண்ணுங்களென்று உபசரித்தாள்பாட்டியரும்
அத்தனையுமுண்டு ஔவையாரை தான்பார்த்து
பாட்டிக்கிழவியரே பழஞ்சோறுமீந்திருந்தால்
கொண்டுவாபாட்டியரே குறையறைகளுள்ளதெல்லாம்
என்னகிழவியுமே ஏங்கிநடுக்கெடுத்து
ஆயிரம்பொறிக்கறிகள் அமுதுகளைத்தான்முழுங்கி
இன்னம்பழஞ்சோறு இவர்கேட்டாலென்னசெய்வேன்
இருநூறுகாதவழி படர்ந்தசுரையிலையும்
ஒக்கமுழுங்கி ஒருவருக்கும்போதாதென்றால்
இன்னம்பசியா யிருக்குதென்றாலென்னசெய்வேன்
ஆரோயெவரோ அறியாமல்சோறுசொன்னேம் [மடா
வில்லில்முடுக்குடையா உனக்கெத்தனைசோறுவேணு
எங்களண்ணருட சோற்றிலே அத்திகட்டிவேணுமடி
தொந்திபெரியதம்பி உனக்கெத்தனைசோறுவேணுமடா
எங்களண்ணரிருவரிலும் அதிகமாகவேணுமென்றான்
சுருக்காய்சுரைபிடுங்கி எத்தனைசோறுவேணுமடா
எங்களண்ணருடசோற்றிலேயும் அதிகமாய்வேணுமென்றார்
பார்த்தாள்கிழவி பசங்கள் நம்மைக்கொல்வாரென்று
இவர்களுக்குசோறிட்டு நான்பிழைக்கமாட்டேனென்று
நம்மையுங்கொன்று முழுங்குவாரொன்றுசொல்லி
நெருப்பெடுக்கபோரவள்போல் நீண்டாள்பதிநோக்கி
குந்திவழிநடந்து கொப்பனவோடலுற்றாள்
போகாதேபாட்டியென்று பின்பிடித்தார்நல்லரவான்
எடுத்துமுழுங்கவந்தார் என்றேமிகப்பயந்து
ஆற்றருகேயோடிவந்து ஔவையுமேதுரைப்பாள்
பரபர்திருமுடியி லிருந்தபார்வதியே
எங்கும்நிறைந்தவளே என்பங்கில்மாதாவே
மயேஸ்வரியேதாயே நீ மாயன்திருத்தங்கையரே
மகாதேவர்திருச்சடையில் மங்கையரேகெங்கையரே
ஆரோதெரியாது அறியேனேராட்சதரை
என்னைமுழுங்கவந்தார் என்செய்வேன்மாதாவே
ஆபத்தைகாருமம்மா ஆகாயகெங்கையரே
பாலர்பசிதீராய் பார்வதியேநான்பிழைக்க

அதிகெங்கைபாதம் ஔவையாருந்தெண்டனிட்டு
சோறுங்கறியுந் துலங்கியவெண்தயிரும்
ஆற்றிலுள்ள நீரையெல்லாம் அடிசில்கறியாக்குமம்மா
பார்வதியேயென்று பணிந்தாளே கூன்கிழவி
ஔவையார் நினைத்தபடி அப்படிபோவுண்டாச்சு
பார்த்தாளே ஔவையாரும் பசங்களண்டை ஓடிவந்து
அசனஞ்சமைத்தேனடா அப்பாவேவாருங்கோள்
இட்டுவந்து நால்வரையு மிறங்குமென்றாளாற்றிலே
ஆற்றிலிறங்கி நீங்கள் அசனம்பொசியுமென்றாள்
வயிர் நிறையஉண்ணுங்கள் மக்களேஎன்றுரைத்தாள்
அரசமக்கள் நால்வருமாய் ஆற்றிலேபோயிறங்கி
கச்சைகளைந்துவைத்து கனக்கவே நீராடி
அசனம்பொசித்தபின்பு அரசமக்கள்கைகழுவி
வெற்றிலைக்கற்பூரம் வேண்டினது தானருந்தி
சந்தனம்கஸ்தூரி சாந்துமிகவணிந்து
ஔவையார்வாசலிலே அரசமக்கள்வந்துநின்றார்
அப்போதுஔவையாரும் அசனம்புசித்தபின்பு
தாகமது தீர்ந்து தனித்திருந்தாளவ்வையாரும்
அப்போது அங்கே ஆயனுடையவீட்டில்
மேளவகைசத்தமது வெகுவாய்முழங்குதங்கே
தாரைவிருதுகளும் தப்புமுழங்கிறதும்
மத்தளங்கொட்ட வலம்புரி நின்றூத
பேரிகைசத்தம் பெருக்கமுழங்கிறதும்
வேந்தரிந்தநால்வரும் வினவாகக்கேட்டிருந்து
விந்தைமுழங்குகிறதை விசாரிப்போமென்றுசொல்லி
ஆச்சிகிழவியரே ஔவையாரே நீர்கேளீர்
இசைவானமேளசத்தம் எங்கே நீர்சொல்லுமென்றார்
அரசமக்களைப்பார்த்து ஔவையாருமேதுரைப்பாள்
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாளபிமர்க்கென்றபெண்ணை
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனப்பெருமான்
தன்-மைந்தனிலக்குணற்கு மாலையிடவாரானும் [ம்
ஆகையினால்முழங்குவது அனந்தவகைமேளமெல்லா
என்னகடோற்கஜனும் எடுத்துரைப்பானவ்வையுடன்
அபிமரை நீரும் அறிவீரோ ஆச்சியரே
சொன்னாலறிவேன்காண் சொற்பெரியவீரியனே [ளை
சுந்தரிக்குமாப்பிள்ளை தான் சுபத்திரையாள்பெற்றபிள்

அறிவேன்காண்பிள்ளைகளேயடையாளம்சொல்கிறேன்
கேளுங்கள்பிள்ளைகளே கிளைசூழ்ந்திருப்பீர்கள்
தாரார்புகழ்வேந்தன் தர்மரண்டைநானிருப்பேன்
அப்போதறிவேன்காண் அபிமன்னப்பெருமாளை
தர்மரைநீயறிந்தால் சற்றுகுறிசொல்லுமென்றார்
தர்மர்க்கடையாளந் தார்துடையில்மச்சமென்றார்
ஒக்குமடியாச்சியென்று ஓடிவந்துதெண்டனிட்டார் [து
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளை சென்றவ்வையார்தானெடுத்
நீங்களாரடாதம்பியரே அறியவேசொல்லுமென்றார்
வீமருடபிள்ளை பலவான்கடோற்கஜனும்
ஔவையாருடனே அடையாளமேதுரைப்பான்
தர்மர்க்கிளைய தாக்குடையவீமசேனன்
என்பேர்கடோற்கஜன்தான் என்னாச்சிகமலக்கன்னி
அருச்சுனனார்புத்திரனார் அரவானிவன்காணீர்
சகாதேவன்புத்திரனார் தாக்குடையதொந்திசெட்டி
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துவந்துஔவையாரும்
கட்டிஎடுத்தணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
எங்குவந்தீர்மக்களே இத்தனை தூரமென்றாள்
அருச்சுனனார்புத்திரனா மரவானுங்கூறுவான்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்யவந்தவொரு
மாப்பிள்ளையாகவந்த வாளபிமன்தானேயிவன்
வாளபிமனென் றலுமே வாரியெடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்து மடிமீதில்கொண்டுசென்று
ஐவரையுங்கண்டதுபோல் ஆச்சுதுகாணிப்பொழுது
மாயனருளாலே மக்களைக்கண்டோமே
தன்னுடையசிங்காதனத்தருகேகொண்டுசென்று
உட்காருமென்று உபசாரணைசொல்லியபின்
மணஞ்செய்யவேணுமென்று வந்தீரோமக்களே
ஆனையணியும் அரசமக்கள்வந்ததுண்டோ
குதிரையுடனே குலமன்னர்வந்ததுண்டோ
வீமன்மகனார் பலவான்கடோற்கஜனும்
வாராய்நீமாதாவே மாயன்துணையாகவந்தோம்
இதுபுதுமையிதுபுதுமை யென்றாளேஔவையாரும்
மாயன்தயவாலே வார்த்தைநடந்ததுண்டோ
துரியோதனன்சேனை திரள்வருகுதென்றாக்கால்
பருந்துதன்கூண்டதனில் பருங்கோழிக்குஞ்சிருந்து

அதிகாரம்பண்ணுற்போல் அல்லவரும்வாராரும்
முப்பதடிவாயில் முதிர்ந்தவெள்ளாட்டுமயிர்
அமர்த்திநிறுத்தி லதுவுமது அக்ரோணி
அப்படிபதினெரு அக்ரோணிசேனேயுடன்
ஆனேகுதிரையது எழுநூறுவக்ரோணி
இத்தனேசேனேயுடன் எழுநூறுவக்ரோணி
வாரான் துரியோதனனும் மகுடவர்த்தனர்கூட
என்றுசொல்லக்கேட்டேன் என்னுடையபிள்ளேகளே
ஆனுற்கேளென்னுச்சி அடியேங்கள்சேவகத்தை
யானேத்திரளெல்லாம் அண்ணர்கடோற்கஜர்க்கும்
குதிரைத்திரள்களெல்லாம் செல்வன்தொந்திசெட்டிக்கு
மாப்பிள்ளேராயனுமே வாளபிமன்கைவசங்காண்
இதுவோசிலபாரம் என்றீரோஎன்பாட்டி
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் வார்த்தைதெரியவில்லே
வாளபிமைந்தனுக்கு வாழாளோயில்லேயோ
ஆமல்லோவென்றுசொல்லி அறிந்துவாயாச்சியரே
தர்மரைப்பற்றியொரு தனித்துதுபோய்வருவீர்
என்னக்கிழவியரும் ஏங்கிமிகச்சிரித்து
ஏவலில்காரியப்பேர் என்னேயேபோகவொட்டார்
எப்படியாகிலும் இப்போஒருதூது
போய்வாருமாச்சியென போற்றியேதெண்டனிட்டார்
அப்படியேயாகுதென்று ஆச்சியந்தவவ்வையாரும்
கந்தையுடுத்தி கையிலேகோலூன்றி
கக்கத்தில்பூப்பெட்டிக் கழலாமல்தான்தூக்கி
போய்வாரேன்மக்களென்று புறப்பட்டாளவ்வையாரும்
அப்போகடோற்கஜனு மவ்வைமுகப்பார்த்து
நாயகமாம்சுந்தரிக்கு நாலுபேர்மாமியர்கள் [தார்
பொன்னுலேபூஷணங்கள் பொற்கொடிகள்தான்கொடுத்
நாங்களுங்கொண்டுவந்தோம் நாயகிக்குபூஷணங்கள்
கொண்டுபோய்பூட்டுமென கொற்றவர்தான்கொடுத்தார்
அப்போதவ்வையாரு மரவானேப்பார்த்துரைப்பாள்
மாற்ருனுடைமையென்று வாங்காளேசுந்தரியும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலபிமன்கூறுவான்
பள்ளிக்கிருக்குமப்போ பாடங்கொடுப்பாள்காண்
அப்போகழட்டியிட்ட அம்பொன்திருவாழி
பூச்செண்டுதன்னிலே போதவேகட்டிவைத்தேன்

அந்தவடையாளம் ஆரணங்கேகட்டிவைத்தேன்
பூச்செண்டுக்குள்ளிருக்கும் பொன்திருவாழிதன்னை
ஔவையார்க்குகாட்டினான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தாள்கிழவியரும்
அப்பாநீங்களிங்கே அடவிவிட்டுப்போகாதே
நாராயணர்பதிக்கு நான்போய்வருமளவும்
இங்கேயிருமென்று எழுந்திருந்தாளவ்வையாரும்
சாணுக்குமூன்றடியாய் தள்ளாடிப்போய்நடந்தாள்
ஔவையுடதன்னடியை அபிமன்னன்தான்பார்த்து
ஔவையார்நடக்கவே ஆறுமாதஞ்செல்லுமென்று
நால்வருஞ்சொல்லி நகைத்துமிருக்கையிலே

ஔவையார் சுந்தரிக்கு ஓலைகொண்டுபோவது

வாயிலடித்தாற்போல் மாயன்பதிநோக்கி
ஓடினாள்காணவ்வையார் ஒரு நொடியில்மாயர்பதி
அப்போதுமாயவனார் அலங்கரிப்பார்தன்பதியை
பவழத்தால்கால்நிறுத்தி பந்தலதுபோடுவிப்பார் [பார்
கொச்சியின்சந்தனத்தால் கொடுங்கையதுபோட்டுவிப்
சப்பிரங்கண்ணாடிவைப்பார் தலைவாழைசட்டிவைப்பார்
எட்டுத்திசையிலேயும் இயல்பெண்கள்நின்றாட
கண்ணாடிகட்டி கவுரியலங்கரித்து
மண்டபங்கள்தோறும் மகாதோரணங்கள்தூக்கி
எலுமிச்சைவெட்டிவேர் எத்திசையும்வீசிவிட
முத்தால்மணல்பரப்பி முழுவயிரக்கால்நாட்டி
தண்ணீர்தெளித்து சாம்பிராணிதுபமுடன்
ஐந்துதலைநாகத்தின்மேல் அமர்ந்திருந்தார்மாயவரும்
அப்போதுஔவையாரும் அங்கேவருவாளே
குத்திரும்பலாயிரும்பி கூன்கிழவிவந்தாளே
தடியைத்தரையில்வைந்து சற்றேஉட்காருவாள்
முந்தாணிபோட்டு முடங்கிப்படுத்தெழுந்து
மெள்ளவருகிறதை மேகவர்னன்தான்பார்த்து
அபிமருடதூதர் ஔவையருப்வாராளே
குலுங்கநகைத்து கோவிந்தரென்னசொல்வார்
வாசலதுகாப்பாரை மாயவருந்தாமழைத்து
காசானவனத்திலே கடுங்கானகத்திலே
தர்மரிடசத்திரத்தில் தான்வாழும்ஔவையரும்

கோலமொழிசுந்தரிக்கு கொண்டைமுடிக்குகைக்கு
இப்போவருவா ளினிசற்றுநேரத்திலே
அவளைத்தடுத்தவரை ஆக்கினைகள்பண்ணிவைப்பேன்
அப்படியேயாகுதென்று அருந்தூதர்தெண்டனிட்டார்
அப்போதுஔவையரும் அசைந்துதடியூன்றி
சாணுக்குமூன்றடியாய்த் தள்ளாடித்தானடந்தாள்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் ஔவையாரைத்தான்பார்த்து
எங்குநீவந்தாய்காண் இனியகிழவியரே
காசான்வனத்திருந்து கரியமால்புத்திரிக்கு
கொண்டைமுடிக்கவே கொப்பனவேவந்தேனென்றாள்
ஆகையினால்வந்தேன்காண் ஆரியரேயென்றுரைத்தாள்
இடுப்பில்தடியேது என்னுயிதுமூட்டை
அவலோபலாவிரையோ அள்ளியிடுமெங்களுக்கு
வடதோசைசர்க்கரையோ மற்றுமதிரசமோ
என்னஇதுதானே எங்களுக்குகொடுத்துவிட்டு
பின்னேநடவுமென்றார் பேரறியஎல்லோரும்
என்னக்கிழவி இவர்களைத்தான்பார்த்து
அல்லகாண் ஆரியரே ஆயன்மகள்சுந்தரிக்கு
பின்னுமென்ன கொண்டுவந்தேன் பெருமாளுடமகட்கு
வாணுங்காண்மாதாவே வழிவிட்டோமபோமென்றார்
அப்போதுஔவையாரு மாண்மனையில்போய்புகுந்தா[ள்]
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினக்கால்மண்டபமாம்
மூன்றும்படித்தளமாம் முத்துக்கால்மண்டபமாம்
நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்தினச்சாவடியாம்
ஐந்தாம்படித்தளமாம் பஞ்சரத்தினமண்டபமாம்
ஆறும்படித்தளமாம் யானைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எண்ணைக்கால்மண்டபமாம்
எட்டாம்படித்தளமாம் குதிரைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஒன்பதாம்படித்தளத்தில் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
பத்தாமபடித்தளத்தில் வந்தாளேஔவையரும்
அப்போதுதாதியர்கள் அங்கேயிருந்தார்கள்
வாங்களடிதாதியரே மாயனமகளெங்கேயென்றாள்
ஏழாந்தளத்திலே யியலானபெண்களுடன்
அம்மானார்புந்துகழல் அபிமருடபோலே
அத்தைமகன்பேரால ஆடுகிறாள்பாருமென்றார்

தாதியர்கள் சொல்லலுமே தரியாளே ஔவையாரும்
ஆயன்மகளாரும் அம்மானார்தானிருத்தி
பல்கனிதாள் திறந்து பார்த்தாள் திசைதோறும்
மைத்துனனார்வாளபிமன் வாராரோயென்றுசொல்லி
பார்த்தாள் திசைதோறும் பங்கயஞ்சீர்கண்ணாளும்
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேற்றுவழியாச்சுதல்லோ
பார்த்தன்மகனேயின்னம் பார்க்கவிதியில்லையோ
முத்துமுலைத்தனங்கள் சொருகுதடாமைத்துனரே
மோகனசிங்காரம் அழியுதடாவாளபிமா
சொல்லுமொழிந்தேன் சிலவழிந்தேன்மைத்துனரே
வில்விஜயன்தன்மகனே வேந்தர்பெருமாளே
சிங்கவெள்ளானையுள்ள தேவேந்திரன்பேரா
உன்-மாதுபடுந்துயரம் மாற்றாயோமைத்துனரே
ஆலைக்கிடுகரும்பாய் அங்கங்குலைந்தேனே
வேழமுண்டவிளாவின் கனியானேன்மைத்துனரே
மத்துக்குளகப்பட்ட தயிரானேன்மைத்துனரே
ஆயன்மகளாரும் அழுதுநெடுநேரம்
தன்னைவளர்த்தெடுத்த தாதிமடிமேலே
பொய்யுறக்கமாயிருந்து பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டு
சொற்பனங்கள்கண்டுமே சுந்தரியுமப்பொழுது
தோகைநல்லசுந்தரியும் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
கனவுகண்டெழுந்திருந்து தாதியர்க்குச்சொல்லிடவே
அப்போதுதாதியர்கள் அரிவையைத்தானோக்கி
என்னகினவுகண்டாய் எனதாயேசொல்லுமென
என் கொழுநர்மூவருமாய் ஏலாலபிமருடன்
மாற்றான்தண்டுதனிலே மகாராஜாபோய்புகுந்து
மகுடமுடிவேந்தர்களை மண்மேலெறித்தாப்போல்
உயர்ந்தனைமேற்காகம் உட்கார்ந்திருந்துகொண்டு
கழுத்தைதவளையாபல் காகமுதிரமுண்ண
காகமுதிரமுண்ண கண்டேன்காண்சொற்பனங்கள்
தேர்புரவிகாலாளும் தெர்ப்பையாய்தான்மிதக்க
மாண்டுபேவப்பொழுது மன்னவர்தான்மிதக்க
கொள்ளவந்தலக்குணனை குடுமிவைத்துதலைசிறைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அவனையும்கட்டிவைத்து
சாணிதிரட்டிவைத்து தலைமேல்விளக்கேற்றி
இரட்டைமனைமேலே யேலாலபிமருடன்

ஒக்கயிருந்துகொண்டு ஓமங்கள் தான்வளர்த்தி
மங்கிலியம்கட்டி மகிழ்ந்திருக்கக்கண்டேனே
அபிமரைக்கைபிடித்து அரசாணிசுற்றிவந்தேன்
ஐயனுர் நீர்வார்க்க அபிமனுர்கைபிடிக்க
இப்படிக்கண்டேன்காண் என்தாயேயென்றுரைத்தாள்
இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே
அப்போதுஔவையரும் ஆயன்மகள் முன்னேவந்தாள்
ஆயிரம்பெண்களிலே எங்களபிமருடதேவியெங்கே
என றவ்வையார்கேட்கலுமே எழுந்துவந்துசுந்தரியும்
பூவாழையெண்ணெனைப் பொற்கொடிகொண்டுவந்து
அபிமருக்கேயொக்குமென்று ஆழிக்குயெண்ணெயிட்டு
எலுமிச்சங்காய்பிழிந்து இணையாழிதான் துலக்கி
சீக்காயுப்நெல்லி சிறுபருப்புங்கஸ்தூரி
பச்சிலைமஞ்சள் பனிநீரால்தான திமிரி
சாந்துகஸ்தூரி தடவிசிணுக்கறுத்து
மல்லிகைமுல்லை யிருவாட்சிதான்சூழ்ந்து
சப்பிரத்தின்மீதில் தடமொக்கைதான்பரப்பி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேஅணைகோலி
பட்டைமத்தேறிட்டு பலபுஷ்பம்தான்பரப்பி
வெள்ளிலைகற்பூரம் வேணபெண்கள் நின்றெடுக்க
வாழியபிமரென்று அணைத்துடனேபள்ளிகொண்டாள்
உண்மையடையாளம உண்டோதான்கிழவியரே
மற்றுமடையாளம் வாங்கிவந்ததுண்டோதான்
மாயன்மகளுடைய மனதறியவேண்டுமென்று
அடையாளம்நானறியேன் ஆரையும்நான்காணேன்
பெருமாள்மகளாரே பூஷணங்கள்பூட்டுமென்முள்
சுந்தரியும்கோபமதாய்த் தோழியரைத்தான்பார்த்து
இந்தக்கிழவியரை இழுத்துத்தூரத்துமென்முள்
தாதிகளோடிவந்து தாறுமாராயிழுப்பாராம்
அனியாயக்கொள்ளையிது யாருமில்லையோவெனக்கு
வாராய்நீசுந்தரியே உன்மனதறியச்சொன்னேனுன்
பாலாலபிமருடன் பள்ளிக்கிருக்கும்போது
பார்த்தன்மகன்கைதனிலே பாடங்கொடுப்பீராம்
அப்போதுனக்குத்தந்த ஆழியடையாளம்
இப்போதந்தமாலையிலே யிருக்குதடிசுந்தரியே
ஆழியென்றபோதேநீ எங்களத்தையாமென்றுசொல்லி

சுந்தரியுமோடிவந்து தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டாள்
மாமிக்குஒக்குமென மறித்தொருகால்தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டசுந்தரியை தீவிரமாயெடுத்தணைத்து

ஔவையார் சொல்வது

மாலையில்தானிருக்கும் மணிவயிர ஆழிதன்னை
ஆழியைத்தானவிழ்த்து ஆயன்மகள்கைகொடுத்தாள்
இருகையாலுமேந்தி யெடுத்தணைத்துகண்ணிலொத்தி

சுந்தரி சொல்வது

வாடி நீதோழியரே என்மைத்துனரும்வந்தார்காண்
ஆழிவந்தபோதேயிப்போ அபிமரிங்கேவந்தார்காண்
ஆழியைக்கையிலிட் டரண்மனையினுட்புகுந்து
மஞ்சநீர்சாலையிலே மாயன்மகள்போய்ப்புகுந்து
நான்தான்ஔவையாரே நல்லபிமன்தேவியென்றாள்
நான்தான்காணென்றலுமே நகைசெய்தௌவையாரும்
மாலைகொண்டுவந்தேனம்மா வாளபிமன்தேவியரே

சுந்தரிக்கு ஔவையார் பூமாலையைக் கொடுப்பது

மாலையேன்செண்டுகளேன் என்மைத்துனரில்லாமல்
உன்கணவன்வாளபிமன் என்மனையில்வந்தான்காண்
தாலிகூறைவந்ததுகாண் தர்மர்மகன்வந்தார்காண்
கட்டுவடம்முத்துவடம் கனபதக்கம்வந்ததம்மா
முன்கைமுகதாரி மோகனமாலைகளும்
கந்தைவிரித்தவ்வையார் கரியமால்புத்திரிக்கு
இந்தாருமென்று எடுத்துமுன்னேவைத்தாளே [ள்
பூஷணத்தைத்தீண்டாதே பொற்கொடியுமேதுரைப்பா
கட்டிப்பிடித்து கனமார்புடன்சேர்த்து
தூங்கியெழுந்திருந்து சுந்தரியுமேதுரைப்பாள் [து
ஔவையார்காலதனிலே ஏரிவையரும்போய்ப்பணிந்
தெண்டனிட்டசுந்தரியை சென்றவ்வையார்தானெடுத்து
வாராய்மருமகளே வாளபிமன்தேவியரே
தூதுவந்தயென்னை தொந்தரவுபண்ணாதே
அத்தையுன்மைந்தன் அபிமரிங்கேவந்ததே
அவரிடவாழிதனை லாறிநேனென்குறையை
அத்தையுன்மைந்தனிப்போ ஆனைகுந்திக்குள்ளிருந்து
உநதன்மடத்திலிருந்து உம்மைவரவிட்டாரோ

எங்கிருந்து தூதுவிட்டா ரெனக்கறியச்சொல்லுமென்
என் மண்டபத்திருந்து எம்மைவரவிட்டான்காண் [றாள்
ஆனாலுமத்தையரே அபிமற்குப்படை துணையாய்
யார் துணையாகவந்தார் அத்தையெனக்குரையாய்
உங்களத்தைகமலகன்னி அவள்மகன்கடோற்கஜனும்
நாககன்னி பெற்றெடுத்த நல்லரவான்வந்தான்காண்
வீரசெங்காள்பெற்றெடுத்த மிடுக்குடையதொந்திசெட்டி
மூத்தார்கள்மூவருடன் உன்முதல்வனபிமருடன்
வந்திருந்துஎன்வீட்டில் வரவிட்டாரென்னையிப்போ
என்-மூத்தார்மார்வந்தாலே முகூர்த்தமுடியுமென்றாள்
கொழுநன்மார்வந்தாலே கூடுமுகூர்த்தமென்றாள்
ஆயன்மகளுடனே அவ்வையுமேதுரைப்பாள்
உன்-மூத்தாருடனுரைக்க வார்த்தைவிசேடமென்ன
சொல்லுமென்றுகேட்கலுமே சுந்தரியுமேதுரைப்பாள்
கொழுநன்மார் தன்பாதம் கோடித்துதெண்டனிட்டேன்
மூத்தார்கள்மூவருக்கும் முக்கால்வலம்வந்தேன் (லாமோ
கொண்டபெண்ணைவிட்டாலும் குறித்தபெண்ணைவிட
காணியாளன்கைதனிலே காட்டிக்கொடுப்பாரோ
மாற்றானேகொள்ளவந்தால் மானங்கொடுப்பாரோ
எந்தன்கொழுனர்களை இப்போவரச்சொல்லும்
என்கொழுநன்மாருடனே என்விரதம்சொல்லாயோ
இலக்குணற்குமாலையிட என்றதொருநாள்முதலாய்
பச்சிலைமஞ்சள் பழுக்கக்குளித்தறியேன்
பாரக்குழல்கோதி பாங்குமுடித்தறியேன்
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் என்றறியேன் அத்தையரே
வண்ணானுக்கிட்ட துயில் வாங்கிஉடுத்தறியேன்
அத்தைமகன் தன்னினைவாயனந்தலிலும்கண்வளரேன்
எழுபனையோலையெல்லாம் எழுதிவரவிட்டாலும்
என்விரகந்தீராது என்னுடைய அத்தையரே
நாளைவரச்சொல்லும் ராமர்மருமகனை
அகல அழைத்துப்போ யபிமர்க்குரையுமென்றாள்
அக்கினியில்வேகாம லனுப் மம்மாமைத்துனரை
அன்றுகழட்டியிட்ட அபிமரிட ஆழியதோ
ஆழியடையாளம் அபிமன்னர்க்கைக்கொடுங்காண்
ஆயன்மகளாரும் அத்தைபோய்வாருமென்றாள்
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படியேசம்மதித்தாள்

சுந்தரி ஔவையாரைப் பயணப்படுத்தி அனுப்பினது

ஔவைபயணமிட்டு அசைந்துவழி நடந்தாள்
கிழவிமடந்தேடி குந்திநடையாய்நடந்து
வாடிமனந்தளர்ந்து வருவாளைப்போல்வருவாள்
ஔவைவருகிறதை அரசமக்கள்பார்த்திருந்து
அரசர்கள்நால்வருமாய் நடந்துஎதிர்வருவார்
ஔவைக்கெதிராக அரசமக்கள்தெண்டனிட்டு
மாயன்மகள்சேதிதனை மாதாவேசெப்புமென்றார்
என்னவென்றுசொல்வேனான் என்னுடையபிள்ளைகளே
மாற்றானிலக்குணனும் மாயன்மகள்சுந்தரியை
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துபோனானும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏங்கிநின்றான்வாளபிமன்
அண்ணன்கடோற்கஜன் அபிமனைத்தான்பார்த்து
வாராய்நீதம்பியரே மாயன்மகள்சுந்தரிக்காய்
பெண்ணுக்குயேங்கினல் பெருமாளும்யேசுவார்காண்
கலங்காதேதம்பியென்று கடோற்கஜன்தானெழுந்து
மூன்னூறுமுழங்கச்சை மூன்றுசுற்றாய்தானிறுக்கி
தெண்டெடுத்துதோளில்வைத்து தென்னன்கடோற்கஜனும்
பாவிதுரியோதனனார் பட்டணமேபோய்ப்புகுந்து
யானைகுதிரைகளை அத்தனையும்தான்மடித்து
சுந்தரியாள்மாடிசென்று தூக்கிமுதுகில்கட்டி
கொண்டுவந்துகூட்டினல் குலமேசுமென்றுசொல்லி
மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மனைகளிலேபெண்தேடி
வாளபிமாதம்பியரே மணஞ்செய்துவைக்கிறண்டா
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துநல்லரவான்
அப்படியேசெய்யவல்லா யண்ணேகடோற்கஜனே
ஔவைக்கிழவிமனம் அறிந்தபின்பாகுதென்று
மாதாவேயாச்சியரே மாயன்மகள்சுந்தரியாள்
மாற்றானிலக்குணற்கு மாலையிட்டாளென்றீரே
மெய்யானவுரைதானே மேன்மையுள்ளமாதாவே
மாயன்மகளாரும் மணஞ்செய்ததுண்டானல்
நாங்கள்கொடுத்ததொரு நற்பூஷணங்களெங்கே
தாருமம்மாவென்றுசொல்வி தர்மர்மகன்கேட்கலுமே
ஆச்சிகிழவியிவள் ஔவையுமேதுரைப்பாள்

மாலைக்குழலாளை மணஞ்செய்துபோகிறவர்
வழியில் மறித்தென்னை மகாபூஷணம்பறித்தார்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துவந்துநல்லரவான்
வாடா நீவாளபிமா மசக்கிருளவ்வையரும்
தெத்தியவள்நம்முடனே திரியாவராமுரைத்தாள்
அவள்கந்தையுரிந்தாக்கால் கலைகந்தெளியுமென்று
கந்தையைப்பற்றி உரியவந்தானல்லரவான்
ஔவையுமப்பொழுது அவ்வான்முகம்பார்த்து
பசங்களிவர்பொல்லாதார் பறிப்பார்கள்கந்தைதனை
ஆழியெடுத்தவ்வையார் அபிமனூர்கைகொடுத்தாள்
வாங்கினானவாளபிமன் வயிரமணியாழிதனை
அண்ணரிந்தமூவரையும் அடிபணிந்துவாளபிமன்
திருவாழிதந்தாளே சுந்தரியுமென்றுசொன்னான்
ஆழிவந்தபோதுனக்கு ஆச்சிமுகூர்த்தமென்றான்
ஆச்சிநீரெங்களுடன் ஆகடியஞ்சொன்னதென்ன
மாதாவேயென்னுடனே மர்மமாய்ச்சொன்னதென்ன
வாருங்கள்மக்களே மாற்றான் துரியோதனனன்றான்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்தானென்றக்கால்
மடக்கியேபோவீரோ வழிபறித்துநிற்பீரோ
உங்கள்நினைவறிய உரைத்தேன்காண்பிள்ளைகளே
மைத்துனர்வந்தாரென்று மாயன்மகளுக்குரைத்தேன்
கொழுநன்மார்வந்தீரென்று கொம்பனையுமகிழ்ந்தாள்
தென்னவர்கள்வந்ததே திருவாழிகண்டதே
எனக்குமனமுருகி என்னெண்ணமசுத்தியாச்சு

ஔவையார் நால்வருக்குச் சொல்வது

எந்தன்கொழுநர்கட்கு இரட்டைசரணமென்றாள்
கொண்டபெண்விட்டாலும் குறித்தபெண்விடலாமோ
ஏலாலபிமரையும் என்கொழுநன்மார்களையும்
கடுகவரச்சொல்லுமென்றாள கரியமால்புத்திரியும்
என்றந்தவபிமன்னன் இசையவேதானழைத்து
என்தேவிசுந்தரியாள் எனக்கென்னசொன்னாள்காண்
மாற்றான்மணஞ்செய்ய வந்ததொருநாள்முதலாய்
பச்சிலைமஞ்சள பழுக்கக்குளித்தறியேன்
பாரக்குழல்கோதி பந்தாய்முடித்தறியேன்
வண்ணானுக்கிட்டதுயில் வாங்கிவுடுத்தறியேன்

வெள்ளிலைக்கற்பூரம் மெல்லவில்லைமெல்லியரும்
அபிமருன் னிணைவாலே அன்னம்பொசிக்கவில்லை
எழுபனேயோலை எழுதினுலென துயரம்
ஆருதுகாணுமிப்போ ஔவையாரேயெ றுரைத்தாள்
நமபினேனுன்மகளை நாளையனுப்புமென்ருள் [ல்லி
மைத்துனர்க்குச்சொன்னதொரு வாசகங்களென்றுசொ
நாளைமணம்போகவேணு மென்றுளே அவ்வையரும்
அகமெழுகிக்கோலமிட்டு ஆவின்பால்கொண்டுவந்து
செந்நெலரிசிகொட்டி தெங்கதிரோன்பொங்கலிட்டு
வாளபிமன்றனையழைத்து மணைமேலுட்காரவைத்து
மன்னவர்கள்மூவரையும் வரிசையுடனிருத்தி
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேணதெல்லாம்தான்கொடுத்து
மக்களிந்தநால்வருக்கும் வரிசை அசனமிட்டு [ம்
மணம்போவோம்வாருமென்று வாழ்த்தியேஔவையரு
ஆயுதங்கள்கைபிடித்து அரசமக்கள் நீங்கள்வந்தால்
துரியோதனனுடைய சேனைகளெத்திசையும்
எச்சரிக்கையாயிருப்பார் எல்லோருமென்றுசொல்லி
ஆயுதங்கள் தங்களையே ஔவையாரும்தாருமென்ருள்
எடுப்பாயோபாட்டியரே எங்களுடைய ஆயுதத்தை
இந்தாருமென்று எடுத்துவைத்தாராயுதத்தை
திருநீறுதான்சபித்து தெரிந்தந்த ஆயுதத்தில்
கந்தையிலதான்சுருட்டி கக்கத்திலேயிடுக்கி
கடோற்கஜன் தெண்டடவ்வையார் கையில்தடியாயூன்றிப்
வீசிநடந்தாளே வேந்தர்மக்கள்பார்த்திருக்க
வழியிலிது என்னவென்ருல் மாதாவேஎன்ன சொல்வாய்
கடோற்கஜன் தண்டம் கையில்தடியென்பேன்
ஆரவான்கைவில்லெனக் கவ்வைகோல்தானென்பேன்
காளையபிமர்கைவாள் கண்ணுக்குப்புல்லறுகு
புல்லறுக்கும்வாளென்று பெருமையுடனுரைப்பேன்
வாருங்கள் தம்பியென்று மாதாவுமுன்னடந்தாள்
கூன்கிழவி நம்மை கொஞ்சமேபண்ணுளே
கூன்கிழவிவாருமென்று குலுங்கவேதானகைத்தாள்
ஔவையாருமுன்னடக்க அரசமக்கள்பின்னடக்க
ஔவையார் நால்வருக்கு துவாரகைசிறப்பைக் கூறுதல்
மாயனுடபூங்காவில் மன்னவரைக்கொண்டுசென்று
மாயன்படைவீட்டை மன்னவர்க்குக்காட்டலுற்ருள்

செப்புமதில்களும் சிங்காரத்தோப்புகளும்
கன்னல்கதலிகளும் கரும்புவிளாஞ்சிகளும்
உப்பரிகைமெத்தைகளும் உயர்ந்ததொருமண்டபமும்
வாழைக்கமுகுகளும் மாமரத்தோப்புகளும்
தென்னமரச்சாலைகளும் தேக்குமரச்சோலைகளும்
புன்னைமரச்சாலைகளும் புளியமரச்சோலைகளும்
பாளைமணம்வீசப் பச்சைக்குயில்கூவ
பச்சைத்துளசி பரிமளிக்கும்எத்திசையும்
பாருங்கள்மக்களே பாலகந்தான் றன்பதியை
துரியோதனனுடைய தண்டிறங்குமிவ்வனத்தில்
ஊருக்குத்தெற்கே ஒருமாமரங்குளமும்
உயர்ந்ததொருமாமரமும் ஒருநாழிவழி நிழலும்
அந்தமரத்தருகேஔவையாரும்வந்து நின்றாள் [ட்டார்
அரசமக்கள்நால்வருந்தான் ஔவையர்க்குதெண்டனி
ஔவையாரெடுத்தணைத்து அள்ளியேமுத்தமிட்டாள்
வாழ்த்தியந்தவாயுதத்தை மக்கள்கையில்தான்கொடுத்தா
மக்களே நீங்கள்மனம் பூரித்துவாங்களென்றாள் [ன்
வாழ்த்தியேஔவையரும் மனைநோக்கிபோகலுற்றாள்
மாமரத்தடியின்கீழே மன்னவர்கள்வீற்றிருந்தார்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே
கலியாணம்போகிறவர் கணக்கிடவேகூடாது
அண்டத்தின்நட்சத்திரம் அளவிட்டுக்கூறலாம்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்சேனை
பதினெண்படைத்தலைவர் படை மன்னரெல்லோரும்
கர்னன்விதுரன் காங்கேயனதேத்தரசன்
மன்னர்குருக்கள்மார் மகாசேனைவாராரோ
அந்தவழியிடையர் அடுக்கிவந்தார்பாற்குடங்கள்
ஆயிரங்காவடியி லடிககிவந்தபாற்குடத்தை

அரவான் யாதவர்களை மிரட்டுகிறது

அரவானெழுந்திருந்து அதட்டியிடையர்களை
இறக்கடாபாற்குடத்தை யென்றுகொடிபிடுங்கி
மாறியடித்தரவான் வழிமறித்துநிற்கலுற்றான்
அடிக்குப்பொறுக்காமல் அதிர்ந்துகுடமிறக்கிநின்றார்
பாற்குடத்தினுள்ளே பாய்ந்திருந்தநால்வருமாய்
வாய்சோறுகையேந்தி மன்னர்குடித்தபின்பு

பால்குடித்ததுபோதாமல் பறித்தார்களுள்ளதெல்லாம்
குட்டிதெப்பைகோடாலி கோலோடணைகயிறு
உப்புகட்டிவாய்க்கரிசி உடுத்தகம்பிளியுடனே
பிச்சைசெருப்பும் பிதிர்ந்ததொருநாற்சிலையும்
கட்டும் அருணைவும் கையில்முழக்களியும்
மாயரிடையர்கையில் வகைவகையாய்த்தான்பரித்து
அடித்துத்துரத்தியுங்க ளாண்டவர்க்குச்சொல்லுமென
ஓடியுறையுமென்று ஓட்டித்துரத்திவிட்டார்
பாலைபபறகொடுத்து பதைத்தந்தயிடையரெல்லாம்
தலைமேலேகையைவைத்து தாணியளந்தோன்பதிக்கு
அபயமபயமென்று அலரியேஓடலுற்றார்
கெருடனும்வந்துநின்று கிருஷ்ணரைத்தெண்டனிட
பஞ்சவர்கள்பிள்ளைகள் பசங்களிங்கேவந்தார்கள்
எங்கேயிருக்கிறார்க ளிப்போயறிவோமென்று
கெருடனுமப்பொழுது கேசரத்தில்தானெழும்பி
கோவில்குளங்கள் குன்றுகள்தான்தேடி
பூங்காவனந்தேடி பொன்மதில்கள்தான்தேடி
எங்கெங்குந்தேடி இனியதொருமாப்பிள்ளையை
ஒருமாமரத்தருகே ஓடிவந்தார்கெருடனுமே
மன்னவர்கள்நால்வருமே மாயவரைப்பாடலுற்றார்
கெருடனுமப்போது கிளைமேலேயுட்கார்ந்தார்
தர்மரிடபிள்ளைகளே தப்பாதென்றுசொன்னான்
மாயவர்க்குப்போயுரைத்து வருவோமென்றுசொல்லி
கெருடனுமோடிவந்து கிருஷ்ணருக்குப்போயுரைத்தா
ஆயனெழுந்திருந்து அரண்மனையுட்புகுந்து [ன்
பசங்களிந்தநால்வருக்கும் பாங்காயமுதனுப்பி
வாழைப்பழமும் வகையாய்ப்பலாசுளையும்
மாம்பழமும்பாலும் வடிதயிர்சர்க்கரையும்
கொம்பில்சிறுதேனும் கோதுபடாசர்க்கரையும்
வெற்றிலைப்பாக்கும் மிகுந்தபூச்சந்தனமும்
ஆயிரங்காவடியி லடுக்கியனுப்பலுற்றார்
வந்ததொருகாவடியை மாமரத்தின்கீழிறங்கி

நால்வருக்கும் அன்னமிடுவது

மாயன்மருகருக்கும் மற்றபேர்மூவருக்கும்
மாம்பழமுந்தேனும் வடிதயிரும்சர்க்கரையும்

தேனுடனே பாலன்னமுந் தெவிட்டாதமுப்பழமும்
வாரியமுது படைத்தார்கள் மன்னவர்கள்
அமுதுண்டு நால்வருமாய் ஆபாசந்தீர்ந்தபின்பு
பூமுடித்து சந்தனங்கள் பூசினார் மார்பு நிறப
வெள்ளிலை கற்பூரம் வேண்டும்படி திமிர்ந்து
மன்னர் மனமறிந்து மரத்தின் கீழ்வீற்றிருந்தார்

அஸ்தினாபுரத்து வேடிக்கைகள்

இனி-அஸ்தினாபுரத்து அடைவுகளை நீர்கேளும்
அப்போ திரியோதனன் அஸ்தினாபுரிதனிலே
கலியாணப்பந்தலுட காட்சி பெருமைகளும்
பவழக்கால் நிறுத்தி பச்சைவடிவம்பு செயது
இட்டதொருபந்தல் எலுமிச்சம்வேர் பரப்பி
வாழைக்கமுகு நாட்டி மகரதோரணங்கள் சூட்டி
கண்ணாடி கட்டி கவரியலங்கரித்து
எட்டுத்திசையு மியலானசப்பிரத்தேர்
சப்பிரத்தேர்களெங்குந் தனித்தனியே தானிறுத்தி
தானுக்குத்தானொருபெண் சோபனங்கள் பாடி நிற்க
வீதியிருபக்கலிலும் வேதியர்களாடி நிற்க
பூவாலே தோரணங்கள் போடுவித்து எத்திசையும்
பந்தலுக்குப்பந்தல் பரிவட்டம் கட்டி வைத்து
பந்தல் திசைதோறும் பட்டாலலங்கரித்து

பந்தல் வேடிக்கைகளை துரியோதனன் பார்க்கிறது

பந்தல் பெருக்கத்தைப் பார்த்தான் திரியோதனனும்
பவுஞ்சி திரள்காலாளும் பார்க்கவே தானெழுந்தான்
அருச்சுனாபுரியேறி ஆற்றில்வடக்காக
கூடாரம் போடுமென்று கொற்றவனும்வந்து நின்று
கர்னனைத் தானழைத்துக் கணக்கிடுவானானைகளை
நம்யானைக்கூட்டத்தில் ரணம்செய்யும்யானைகளில்
எத்தனையானைக் கடகமிருக்குதென்றான்
கணக்கரைத்தானழைத்து கானருங்கூறலுற்றார்
ஆனைக்கணக்கெழுது மையாயிரங்கணக்கர்
ஓடிவந்துயக்கணக்கர் ஒப்பமிட்டாரானைகளை
பதினாயிரம்கோடி பந்திகடகத்தேர்காண்
யானையணியுள்ளதெல்லாம் அழைத்துபவுஞ்சுந்தீர்ந்து

குதிரையணியுள்ளதெல்லாம் கொண்டுவந்துவிட்டார்க
ள், ஆசாரியர்கள் தம்மை யழைத்துவாச்சொல்லுமென்
றான், தேரை நடத்துமென்றான் தென்னன் துரியோதன
சிங்கம்புலியாளி தேரிலலங்கரித்து [னும்
அழகுசுருணிவைத்து அரக்குமேலேயெழுதி
தேருக்கலங்காரி தேத்தரசனையனுப்பி

துரியோதனன் ராஜாக்களெல்லோரையும் அழைக்கச் சொல்லுகிறது

பரிசையணிக்காரருக்கு பார்த்துவிடைகொடுத்து
வில்வாளிக்காரரெல்லாம் விதவிதமாய்த்தானழைத்து
வில்லணிக்குகர்த்தனும் விதுரனைத்தானழைத்து
ஈட்டிமன்னர்காலாளும் இருநூறுகோடிலட்சம்
பாணவகைக்காலாளும் பந்திபந்தியாயனுப்பி
சேரனுஞ்சோழனும் தேசமன்னர்பாண்டியரும்
சோழியர்சோனகருந் துலுக்கர்மலையாளர்
தினமன்னர்காலாளர் சேர்ந்தபரிசனங்கள்
லாடர்கவுண்டர் ராகுத்தர்கிங்கிலியர்
கொங்கணர்கன்னடியர் குங்கிலியர்மராட்டியர்கள்
குறவர்மலைநாடர் குருநாடர்வேடர்களும்
அன்பத்தாறுதேசம அரசமன்னன்தானனுப்பி
சேனையணியுள்ளதெல்லாம் தேர்மன்னன்தானனுப்பி
கணக்கரைத்தானழைத்து கடுகச்சீட்டெழுதுமென்றான்
தேசத்தழகன் திரியோதனப்பெருமான்

திரியோதனன் சொற்படி கணக்கர்கள் ஓலை எழுதுதல்

தன்மைந்தனிலக்குணன் மணம்போறுனென்றுசொல்லி
மலைநாட்டிலெல்லோரும் வரிசையனுப்பினதும்
மலையென்றுரைத்தேன் மாம்பழங்களுள்ளதெல்லாம்
வாழைப்பழம்தேங்காயு மாங்காய்பலாக்கனியும்
கத்தரிக்காயும் காயவெள்ளரிக்காயும்
பாலுந்தயிர்க்குடமும் பந்திபலாப்பழமும்
பதினாயிரக்கலம் பாளைசம்பாயரிசியுந்தான்
மூவாயிரக்கலம் முளைப்பயறுந்தேங்காயும்
பந்தலுக்கெண்ணெய் பதினாயிரக்கலமும்
நெய்சித்தையாயிரம் நிண்ணயமாய்த்தான்பிடித்து

இந்தப்படியா யிராச்சியத்திலுள்ளவர்கள்
பட்டணங்களுள்ளவர்கள் பலவரிசைகொண்டுவர
அன்பத்தாறுதேசத்து அரசமக்களுள்ளவர்கள்

திரியோதனன் மல்லர்கள் கையில் ஓலைகொடுப்பது

தேசங்களுள்ளதெல்லாம் சீட்டெழுதிப்போகவிட்டு
மற்றுமுள்ளசீமையிலே மனிதாகளைப்போகவிட்டு
கலியாணம்நாளையென்று கடுகவனுப்புவதும்
அனுப்பாமலேயிருந்தால் அந்தந்தராச்சியத்தில்
வைத்தவதிகார மாற்றிவைப்போமென்றுசொல்லி
வைக்கஒருலட்சம்பொன் வாங்கிடுவேன் தப்பாது
என்றுசொல்லிசீட்டெழுதி ஏழாயிரந்தூதர்களை
அப்போதோடவிட்டு ஆனதுரியோதனனும்
மாளிகையில்போய்புகுந்து மைந்தனிலக்குணற்கு
அப்போதிலக்குணற்கு ஆனபணப்பொங்கவிட்டு
திருஷ்டிசுத்திபண்ணுமென்று சிரித்துமனமகிழ்ந்தான்
அப்போதுதாதியர்கள் ஆசனமருந்துமென்றார்
சொன்னதுகேட்டு துரியோதனன்சொல்லுவானே
பாரமுடிமன்னவர்கள் பந்திக்கெழுந்திரென்றான்
படைமன்னர்களெல்லாம் பந்திக்கமர்த்திவைத்து
ஆனகறிசோறும் அன்பானபாயசமும்
பொறித்தபொறிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
புத்துருக்குநெய்வார்த்து போதவேஉண்ணுமென்றான்
உண்டெழுந்துபிற்பாடு உலுப்பைகள்கொண்டுவந்தார்
கர்னன்முகம்நோக்கி ட்டுலப்பைஎன்வசங்காண்
உலப்பைகொண்டுவந்தவரை ஒருபந்திவையுமென்றான்
ஆசனங்கள்நீர்படைத்து அனுப்பிவையும்ஊரையென்
பாரமுடிவேந்தன் பந்தலிலேவந்திருந்து [றான்
தேசத்துமன்னவரைச் சேரவரவழைத்து
பாரமுடிமன்னரெல்லாம் பந்தலிலேதானிருத்தி [த்தார்
முடிமன்னரெல்லோரையும மொய்யெழுதுமென்றுரை

அரசர்கள் மொய்யெழுதுவது

பாரமுடிமன்னர்கள் பதக்கங்கள்மொய்யிடுவார்
கோலமன்னரெல்லோரும் கொலுசுகள்மொய்யிடுவார்
யானைகள்மொய்யிடுவார் ஆனந்தவாழ்மார்பர்

குதிரைகள்மொய்யிடுவார் கோடிபேர்முடிமன்னர்
பட்டுபட்டாவளியும் பாங்கானசேலைகளும்
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணச்சேலைகளும்
முத்துப்பதக்கங்களும் மோகனமாலைகளும்
வச்சிரப்பதக்கங்களும் வைடூரிமாலையுந்தான்
பட்டுசுருட்டியுந்தான் பருமுத்துகாவடமும்
கோடிமுடிமன்னர் கொண்டுவந்துமொய்யிடுவார்
மூவாயிரக்கலம் மொய்யிட்டபொன்னளந்தார் [தார்கள்
மொய்யிட்டபொன்னையெல்லாம் மொண்டளந்துபார்த்
பூஷணங்கள்மொய்யாவும் பொன்னாயிரக்கலமாம்
சேனைகள்மொய்யாவுஞ் சேனை நூறாயிரமாம்
ஆனைகள்மொய்யாவும் ஆயிரம்கோடிலட்சம்
குதிரைகள்மொய்யாவும் கோடிலட்சப்பேரணியாம்
உக்கிராணகணக்கர்கையில்ஒப்பிவையுமென்றுரைத்தாள்
எழுநூறுஒட்டகம்பொன் னெடுமென்றாராயர்பதி
ஆயிரம்பெட்டிகளி லானபட்டாடையுந்தான்
ஐயாயிரம்பெட்டிகளி லானபட்டாடையுந்தான்
மாவுங்கழுநூலும் மஞ்சளுடன்நெல்விரையும்
மூளைப்பார்க்கும்வெற்றிலையும் மொந்தம்பழத்துடனே
ஆயிரம்கோணியிலே அமர்ந்தபொதிபாக்கு
மாலையும்சந்தனமும் மங்கிலியநெய்க்குடமும்
வெற்றிலைக்கட்டுகளும் மிகுந்தகாசுண்டையுடன்
மங்கிலியமாலைகளும மங்கையர்கள்கொண்டுவர
மேளவகையும் விதவிதமாய்த்தான்முழங்க
எட்டுதிசையிலேயும் ராஜகொடிமுழங்க
வெற்றியிலக்குணனாம் வேந்தருடதேரேறி
மாயன்பதிநோக்கி மணம்போகத்தானெழுந்தார்

கர்ணரை துரியோதனன் அத்திப்புரத்திலே நிறுத்துவது

கர்ணமகாராஜன் கடுகியேயோடிவந்து
துரியோதனனுடைய செவியிலேதுரைப்பான்
மணக்கோலம்போனால் மாயன்கபடுசெய்வான்
இந்தப்பெண்போனால் இனிப்பெண்கிடையாதோ
ஆளப்பிறந்த அபிமர்பெருமானுக்கு
அருச்சுனாபுரியை அமர்ந்துபட்டம்கட்டுமென்பார்

மெய்தான்கர்ண விளப்பினுயிப்போது
யாரைநிறுத்திவைப்போம் அர்ச்சுனபுரிதனிலே
கர்ணரேநீரிருந்தால் காரியமாகுமென்றார்
இதுவோநமக்குறையும் இனித்திருந்தோம் நிஷ்டூரம்
பட்டணத்தில்வந்திருந்தான் பாரமுடிகர்ணனைப்போ

துரியோதனன் துவாரகைக்கு வருவது

கர்ணனைத்தானனுப்பி காவலனும்போய்நடந்தான்
தென்னன் துரியோதனனும் துரோணர்முகம்பார்த்து
வழிநிமித்தம்பாருமையா வள்ளல்மனம்போக
தொலைச்சபையிலே துரோணருந்தான்கேட்டு
வழிநிமித்தம்பார்த்து மன்னன் துரோணசாரியாரும்
சாரைகுறுக்கிடுமாம் சந்திரன்மேல்பல்லிசொல்லும்
கூனிகுறுக்கிடுவாள் குகைஓறிஊளையிடும்
குத்திப்பிடித்தாப்போல் கோட்டானும்ஓலமிடும்
பச்சைமரத்தேறி பசித்திருந்தகாகமது
பட்டமரத்தேறி பலபலென்று கூறிடுமாம்
வடக்கேயிருந்தொன்று வடகாகமோடிவந்து
கிழக்காகநின்றுகொண்டு கூறிடுமாயப்பொழுது
இந்தநிமித்தமெல்லாம் இனியகுருக்கள்கண்டு
சொல்லாதிருந்தால்நமக்கு தோஷங்கள்வந்துவிடும்
துரியோதனன்செவியில் துரோணருங்கூறுவார்
கண்டநிமித்தமெல்லாம் காவலர்க்குஆகாது
பார்த்தநிமித்தமெல்லாம் படைமன்னர்க்காகாது
என்றுசொல்லக்கேட்டு இனியதொருராஜாக்கள்
துரோணர்முகம்நோக்கி துரியோதனனுரைப்பான்
எள்ளுபோட்டாலெள்ளுவிழா என்சேனைபோகையிலே
நிமித்தங்கள்குற்றமென்று நீருரைத்தீரையாவே
ஆகாச்சகுனமதை அறிந்துவருவேனென்று
தமபிமார்தன்னுடனே தார்வேந்தன்போய்நடந்தார்
மைத்துனன்மார்தன்னுடனே மாயன்பதிபோக
செந்தூள்பறந்திடவே துரியோதனனுமப்போ
பாரமுடிமன்னனையும் பவுஞ்சுடனே நடவுமென்றார்

ஆறடைத்துக்கொள்வது

துரியோதனன்வரவே திருமால்மிகவறிந்து
சும்மாநீவாருமென்று சொன்னேனும்ஒருவார்த்தை

சேனைப்பெருக்கமுடன் திரளோடேவாரான்காண்
மன்னர்க்கெதிராக வழிமறிக்கவேண்டுமென்று
வற்றிக்கிடந்த வருபுனல் ஆறுதன்னை
மெத்தப்பெருக்கவெண்ணினார் வேதநாராயணரும்
பெருமாளுரைத்திடவே பொங்குப்புனலாறு
கரையைவிட்டுநாற்காதம் கடுகப்பெருகிடுமாம்
நிறைந்துவருமாறுதான் துரியோதனன்பார்த்து
துரோணனிட நிபித்த மிதித்தோமே ஆறுதனில்
கூடாரம்போட்டு குதிரையை நிறுத்துமென்றான்
ஆறுவடியவே ஐந்தாறுநாட்செல்லும்
மாயவரும்கோபிப்பார் மணமுகூர்த்தபபோச்சுதென்று

துரியோதனன் ஆற்றில்கடந்து கரையேறுவது

இங்கிருக்கவொண்ணாது என்றேஎழுந்திருந்து
ஆறுகடக்கவென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்
யானையணியுள்ளதெல்லாம் ஆற்றில்நிறையுமென்றான்
தேரணியுள்ளதெல்லாம் திரளாற்றில்நிறுத்தென்றான்
குதிரையணியெல்லாம் குறையாற்றில்நிறுத்தென்றான்
ஆற்றிலேதானிறுத்தி அக்கரையேறுமென்றான்
யானைக்குடிததது்வும் அக்கரைபட்டதுவும்
தேர்க்காலில்பட்டு சுவறினநீரதுவும்
குதிரைகுடித்ததுவும் குலமன்னர் நீந்ததுவும்
காலாள்குடித்ததுவும் காலியெருதேறினதும்
வந்தநீரெல்லாம் மண்ணில்சுவரினதும்
தூளாய்ப்பறந்துமணல் சூரியனைப்போய்மறைக்க

துரியோதனன் துவாரகைக்கு வந்துவிட்டது

ஆறுவடிந்து அரசர்கள்கரையேறி
சேனைத்திரள்ராஜாக்கள் தெருவீதிதான்பிரிந்து
கடையும்கடைத்தெருவும் கன்னாருக்கடமும்
அரிசிகடலைபய றானகச்சார்யமுடன்
கஞ்சாவுமென்பொடியும் கலந்தபொரியவலும்
தேங்காய்பலாக்கனியும் சீனிவிளாங்காயும்
வெற்றிலைப்பாக்குகளும் விற்பார்கடைபோட்டு
மட்டுபடாசேனையெல்லாம் வந்துகரையேறி
தென்னன்திரியோதனனும் சேர்ந்தயிலக்குணனும்

தமையன்மார் நூற்றுவரும் தக்கதுரைகளுடன்
ஆற்றில்மணல்கூடவே அரசர்கள்தேரேறி
மாயர்பதிநோக்கி மன்னர்முகம்நோக்கி
செந்தூள்பறக்கத் தீவிரமாய்த்தானடந்தார்
செந்தூள்கருந்தூளும் சூரியனைபோய்மறைக்க

சுந்தரி தோழிகளுக்குச் சொல்வது

அப்போதுவாரகையி லாயனரண்மனையில்
மாயன்மகளார் மருதவல்லிசுந்தரியாள்
ஏழாந்தளமேறி இயலானசுந்தரியும்
பலகணித்தாள் திறந்து பார்த்தாள் திசைதோறும்
திரியோதன னுடைய சேனைவரவுதனை
பார்த்திருகண்ணாலும் பாங்கியுட னுரைப்பாள்
வாராய்நீசெங்கமலாய் மாற்றான்பெருக்கமிதோ
இத்தனைசேனையுட னென் னுயிரைமாய்க்கவந்தான்
குதிரையில்லாசேனையுடன் என்கொழுநர்வெல்வாரோ
சாவுமுடிந்ததடி தகப்பனிட்ட தீங்கலவோ
பெண்ணாய்பிறந்தகளே போதுமடி தாதியரே
இருக்கமுடியாதடி இராயரிட்ட தீயெனக்கு
தாங்கமுடியாதடி தகப்பனிட்ட தீயெனக்கு
என்றுசொல்லிதோழியரை இளம்கொடி தானழைத்து
யாருமறியாமல் அக்கினியைவளர்த்துமென்றாள்
சட்டையரைசட்டை தையுமென்றாள் தார்குழலும்
புற்றும்பு கமுறமும் பொற்கொடியாள் தாருமென்றாள்
சற்றேதடிகயிறு சாற்றுமென்றாள் தார்குழலும்
சேஷையரிசி திருமுடியின்மீதில்வைத்து
மாயன்மகளாரும் மனது துணிந்திருந்தாள்

அரவான்முதல் நால்வரும் துரியோதனன் படையையும் பார்த்து அசட்டை செய்தது

அப்போதரவானு மபிமன்கடோற்கஜனும்
சொந்திசெட்டிதன் னுடனே துரைமன்னர்நால்வர்தான்
மாமரத்தின்மீதேறி மாற்றான்படைபார்த்து
திரியோதன னுடனே சேனைபெருக்கமெல்லாம்
பார்த்தார்திசைதோறும் படைமன்னர்தண்டெல்லாம்
மாமரத்திலேறினதை மாயவரும்பார்த்தக்கால்

பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பயந்துமேறினார்கள்
என்றுசொல்லியேசுவார்களிழிவோநாமென்றுசொல்லி
அப்போதபிமனும் அண்ணர்முகம்பார்த்து
தருமரப்பாதன்றனக்கு தாயாதிநூற்றுவர்க்கும்
பாதியரசு பகுந்தரசுஆளாமல்
வனவாசம்போனதென்ன மாற்றானரசாள்வதென்ன
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துகடோற்கஜனும்
அப்படியேவந்ததுவும் ஆயர்செய்ததீங்கல்லவோ
திரியோதனனுடைய சீமைகளத்தனையும்
நம்முதேயாக்கிடுவோம் ராஜர்களைஜெயித்து
அரவான்கடோற்கஜனு மபிமருக்குத்தானுரைத்தான்
அண்ணன்முகம்நோக்கி அபிமனுந்தானுரைப்பான்
திரியோதனன்கூட்டந் திரளானசேனைகளை
வாவென்றுசொல்வார்கள் மகுடமுடிமன்னவர்கள்
என்றிவர்பேசி யிருந்தார்கள்நால்வருமாய்
அங்கேதிரியோதனனும் அரசரைத்தானழைத்து

திரியோதனன் கூடாரம்போடச் சொன்னது

கூடாரம்போடுமென்றான் குலமன்னராஜர்களை
துவாரகாபதியே தூரவெளிதனிலே
கூடாரம்போடலுற்றார் கொற்றவர்களப்போது
வேந்தருக்குப வேடருக்கும் வேறேயொருபுறமும்
வேசியர்கள்வீதியங்கே வேறேயொருபுறமும்
யானைகள்கூடாரம் அதுவுமொருபுறமும்
கடையுங்கடைத்தெருவும் காவலர்கள்வீதிகளும்
நட்டுவர்வட்டுவனார் நாடகரொருபுறமும்
வீதிக்குவீதி பிரிந்தந்தவேந்தருடன்
மன்னவர்கள்தன்னுடனே மகுடமுடியோனும்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தான் கிளிபவளவாயானும்

அரவான் ஆலமரமிறங்கினது

அப்போதரவானும் ஆலமரமிறங்கி
அரவானுமப்போது ஆற்றிலேபோய் முழுகி
பாற்குடங்களத்தனையும் பாரித்துநீர்நிரப்பி
குடமேற்குடம்நிறுத்தி கோபுரம்போலடுக்கி
ஆற்றிலேமுழுகியந்த ஆதித்தனைதோத்தரித்து

கொங்காணிமேல்போட்டு கோமணச்சீலைகட்டி
கழிகோலணைக்கயிறும் கையில்குடுவையுடன்
பட்டைப்பட்டையாக பன்னிரண்டுநாமமும்
இட்ட திருநாம மெத்திசையுஞ்சோதிவிட
ஏற்றியந்தபாற்குடத்தை ஏற்றித்தலையில்வைத்து

ஆரவான் அண்ணாண்டை வருவது

அண்ணரிருக்குமந்த ஆலமரத்தருகே
வீசிநடந்தாவான் முடுக்காகஓடிவந்து
அண்ணருக்குத்தெண்டனிட்டு அல்லவேபோயிருந்தான்
ஏண்டாயிடையா எனக்குவந்துதெண்டனிட்டாய்
என்றுகடோற்கஜனும் இடையனைக்கேட்கலுமே
அல்லகாணண்ணாவே ஆரவானென்றுரைத்தான்
ஏன்காணும்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்ன
உன்னையடையாளம் ஒருவரும்பிடித்தறியார்
ஏதுக்காய்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்ன
அண்ணர்முகம்நோக்கி ஆரவானுமேதுரைப்பான்

ஆரவான் அண்ணாண்டை விடைபெற்றுக்கொண்டு
துவாரகாபுரிக்கு வருவது

திரியோதனனுடைய சேனைதிரளுள்ளதெல்லாம்
குத்தும்படையிதுவோ கூலிபடைதானோ
பார்த்துவருகிறேன் பவுஞ்சிட்டமன்னவரை
கண்டுகடோற்கஜனும் கண்ணாறுசுற்றிவிட்டு
குங்குமத்திண்டோளான் குலுங்கமிகநகைத்து
போய்வாருந்தம்பியென்று போற்றிவிடைகொடுத்தான்
அப்போதாவானும் ஆயன்வடிவுகொண்டு
தண்டுநடுவேபோய் தார்வேந்தரைப்பார்த்து
தென்னன்திரியோதனனும் தேத்தரசன்மைத்துனரும்
தம்பிமார்நூற்றுவரும் தனையனிலக்குணனும்
கூத்துகள்பார்த்திருந்தார் குலமன்னரெல்லோரும்

அரவான் கூடாரத்தருகில்வந்து அரசர்களை
மிரட்டுவது

அந்தப்பெருக்கத்தி லாவானுய்வந்துநின்று
பார்த்தானேபாலகனும் பங்கயஞ்சீர்கண்ணாலே

உற்றுற்றுப்பார்த்தானே ஒளிபிறந்தகண்ணாலே
யானைகுதிரைகளும் அரசமக்கள்வீற்றிருப்பும்
ஆடுமாடாக அரவான்மனதிலெண்ணி
கண்டானரவான் கனக்கவேகோபமெய்தி
கூலிபடையிதுவோ சூத்தும்படைதானோ
பார்ப்போநாமென்றுசொல்லி பார்த்தன்மகனாரும்
கையில்தடியிடுப்பில் கட்டழகன்தானூன்றி
ஒருகால்முடக்கி உயர்ந்தமுழங்காலில்வைத்து
கோடையிடிதான் குமுறினதுபோலாக
டேயோடேயோவென்று தீவிரமாய்க்கூச்சலிட்டான்

அரசர்களெல்லோரும் அரவானிட்ட கூச்சலைக்
கண்டு ஓடுவது

அரவானுடசத்தம் அரியபரிவாரமெல்லாம்
யானைகள்தும்பறுந்து அரசர்கள்மேலோடுவதும்
குதிரையின்தும்பறுந்து குலமன்னர்மேலோடுவதும்
வில்பிடித்தமன்னரெல்லாம் வீதிவிட்டோடலுற்றார்
ஈட்டிபிடித்தமன்னர் எறிந்துவிட்டோடலுற்றார்
கத்திபிடித்தமன்னர் கைசோர்ந்துவிட்டுவிட்டார்
ஓடிஒளிப்பாரும் உடனேவிழுவாரும்
வந்தானோவாளபிமன் வாளலழிக்குகைக்கு
என்றேஅரசர் இடிந்துவிழுவாரும்
இதோவந்தான்வாளபிமன் என்றேபயந்தோட
அதோவந்தானென்று அலறிவிழுவாரும்
கண்டான்துரியோதனனும காதிரண்டுஞ்செவிடுபட்டு
கோடையிடியோ குமுறினதுஎன்றுரைத்தான்
கோடையிடியல்ல கோனரிடகூந்தல்

துரியோதனன் அரவானை யழைத்துவரச்
சொன்னது

அழைத்திங்கேவாருமென்று அரசன்துரியோதனனும்
யானைத்திரளுள்ளவர்கள் அரவானருகில்வந்து
வாடாயிடையா வரிசைகொண்டுவந்தாயோ
மன்னன்துரியோதனனார் வாவழைத்தார்வாருமென்று
தலைமேலேபாற்குடங்காண் தரிக்கமுடியாது
இறக்குவாரில்லையோஉங்களிழவுக்கேகொண்டுவந்தேன்
தலையெரியபார்த்தீர்கள் தாழவிறக்குமென்றான்

துரோணர் தூதர்களை யழைப்பது

தொல்லைசபையில் துரோணரதுவறிந்து
தூதரைத்தானழைத்து சொல்லுவார்தானுமப்போ
உலுப்பைகள்வந்திருக்கும் உக்கிராணந்தன்னருகே
பாற்குடத்தைதானிறக்கப் பதியவேதானிறுத்தி
இடையனைத்தானழைத்து இங்கேவாஎன் றுரைத்தான்
ஆயனிடையன் ஆள்பேருடன்நடந்து
பாற்குடத்தைத்தாங்கி யிறக்கவந்தார்பார்மன்னர்

அரவான் பாற்குடங்களை உடைத்துவிடுவது

அரவானும்பாறகுடத்தை அசட்டாகவிட்டுவிட்டான்
பாலாறுபோலே பரவுதேகுடமுடைந்து
உக்கிராணத்திலுள்ள உலுப்பைகளத்தனையும்
மாங்காயும்தேங்காயும் வாழைக்காயும்பழமும்
பாற்குடந்தானுடைந்து பாலாறுபோலோட
அதிலிருந்தகாய்கறிகள் அலைந்தோடிபோய்விடுமாம்
ஆயிரமல்லர்களை ஆற்றிலடித்தோடி
கொடுத்தானிடையனென்று கொடிமன்னரோடலுற்றார்
மாயனிடையனிவன் வழிநெறியேவராமல்
கையில்தடிபிடித்து காவலர்கள்மேல்விழுந்தான்
மாறியடித்து வழியாக்கியேநடந்தான்
துரியோதனனிருக்குஞ் சேனைநடுவாக
கூத்துநடுவே குலமன்னன்போய்புகுந்து
துரோணர்முகம்நோக்கி துரைமன்னனைதெண்டனிட்டு
அரவானேஎன்றறிந்து ஆசீர்வாதமென்றான்
இடுப்பில்தடிபிடித்து ஏகாந்தமாயிருந்து
அரவான் துரியோதனனை யாரென்றுகேட்கலுற்றான்
அரவான்வினவிலுமே அரசன் துரியோதனனும்
ஏண்டாயிடையா உனக்கித்தனைகோபமடா
ஆயனிடையனென்ற காகையினாற்பொறுத்தேன்
மற்றொருவரானாலே மாறியடித்திடுவேன்
என்னத்துரோணர் இராஜர்முகம்நோக்கி
பெருமாள்இடையனுக்கு வெகுமானம்கொடுத்தனுப்பு
அப்போதுவெகுமானம் அன்புடன்தான்வாங்கி [ம்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இராஜன் துரியோதனனும்
சாமந்தரையழைத்து தார்வேந்தன்கூறுவான்

மாயனிடையனுக்கு மரியாதைபண்ணுவிப்போம்
கொண்டுவாபச்சைவடம் கொடுபாக்குவெற்றிலையும்

அரவானுக்கு துரியோதனன் வெகுமதிசெய்வது

இழையாயிரம்பொன்பெற்றயிந்திரவர்ணப்பட்டெடுத்து
கொண்டுவந்தாரப்பொழுது கொற்றவனார்தன்னருகே
துரியோதனனெடுத்து திருமாலிடையனுக்காய்
இந்தாடாவென்று எடுத்துக்கொடுக்கவந்தான்
பார்த்தன்மகனாரும் பச்சைவடம்வாங்காமல்
குடுவையைக்கைபிடித்து கோலையவன்நீட்டினான்
துரோணர்முகம்நோக்கி துரியோதனனுரைப்பான்
இந்தயிடையன்நம்மை எண்ணாமல்செய்ததுபார்
என்னத்துரோணர்கிட்ட அடுத்ததுகோல்குடுவை
அல்லவென்னலாமோ அரசர்துரியோதனனே
என்னத்துரியோதனனும் இசைந்துமனமகிழ்ந்து
குடுவையில்பாக்கிலையை குலவேந்தன்போடலுற்றான்
தடிமேலேபச்சைவடம் தார்வேந்தன்போடலுற்றான்
வாங்கிஅரவானும் வட்டமணல்மேல்விரித்து
ஆட்டுக்குசீலையிட அடுக்கடுக்காய்கிழிக்கலுற்றான்
முகத்துமேல்சீலையொன்று முடிமன்னன்கிழிக்கலுற்றான்
பாக்கிலையைவாங்கி பாரையின்மேல்வைத்து
வாய்த்தம்பலமென்று மன்னனுரைக்கலுற்றான்
குலமன்னர்நூற்றுவர்க்கும் குடிபிறந்தபிள்ளைநான்
குடமுடைக்கவேணுமென்று குடுவையைபோட்டுடைத்தான்

துரியோதனன் சொல்லுவது

துரியோதனனார்க்கு திக்கென்றுகோபம்வந்து
குருக்கள்முகம்பார்த்து கொற்றவனும்கூறலுற்றான்
இந்தஇடையனம்மை எண்ணாமல்செய்ததுபார்
என்றுஅரவான் இராஜன்முகம்நோக்கி
சித்திரைவெய்யிலிலே சினைப்பசுக்களத்தனையும்
தண்ணீர்கிடையாமல் தவித்துவிடும்பொழுது
அள்ளியிந்ததம்பலத்தை ஆவினிடவாயிலிட்டாள்
தண்ணீர்சுரங்குங்காண் தார்வேந்தா அவைகளுக்கு
பட்டைகிழித்துப் பரிகாசஞ்செய்ததெல்லாம்
வெள்ளாடுஈன்று மிகுந்துமேபால்சுரந்தால்
ஆட்டுக்குசீலையிட வாகுமென்றுநான்கிழித்தேன்

அரவான் சேனைகளை அடிப்பது

அரவானுந்தன்னுடைய ஆடுமாடுதேடுவார்போல்
கோடையிடியிடித்து குலவேந்தர்மேல்விழுந்து
கால்வாரிகைபிடித்து கணக்கவேதானறைந்தான்
மண்டைசிதறவே மண்ணில்விழவடித்தான்
தலையுடைந்துமன்னவர்கள் தரணிமேல்தான்விழவே
கைதப்பிப்போனவரைக் கைகோலால்வீசலுற்றான்
மாறியடித்தானே மன்னவர்களுள்ளவரை
மாட்டைமடக்குமூர்போல் மன்னவரைமாட்டிவிட்டான்
ஆடுமடக்குதல்போல் அரசர்கள்மேலடித்தான்
அண்டம்பிளந்ததுபோல் அரவானும்கூச்சலிட்டான்
டேயோடேயோவென்று திரளாகக்கூச்சலிட்டான்
அப்போதுசேனைகள் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
கூவினசத்தம் குலமன்னர்காதடைந்து

துரியோதனன் சேனைகள் ஓடுவது

ஊரைவிட்டுஓடுவாரும் உறவைவிட்டுஓடுவாரும்
தேரைவிட்டுஓடுவாரும் தெருவைவிட்டுஓடுவாரும்
கூலியாள்நாங்களென்று கும்பிட்டுநிற்பாரும்
ஈட்டிசெடியில்வைத்து கைகட்டிநிற்பாரும்
கத்திசெடியில்வைத்து இடையவந்துநிற்பாரும்
நாங்குசெடியில்வைத்து பயந்துவந்துநிற்பாரும்
நாமத்தைகாண்பிப்பாரும் நான்தாசனென்பாரும்
பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும
வடுகரெல்லாம்நீளென்பர் வண்டமிழர்தண்ணீரென்பர்
துலுக்கரெல்லாம்பாணிஎன்று சொல்லுகிறதேபாளைய
இரத்தாருஓடவே இரணமுண்டங்கொக்கரிக்க [ங்கள்
அமிஞ்சாகளங்களை அழைத்துவந்தானென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்

அரவான் நகைப்பது

ஆனைகுதிரை அலைந்தோடிபோகிறதும்
கண்டானரவானும் கலீரென்றுதானகைத்தான்
கூட்டும்படையழைத்துக் கொடிசேரநின்றானே
ஏரடிக்குங்காவலரை யிட்டுவந்தான் துரியோதனன்
கைகொட்டிநல்லரவான் காவலரைத்தான்பார்த்து

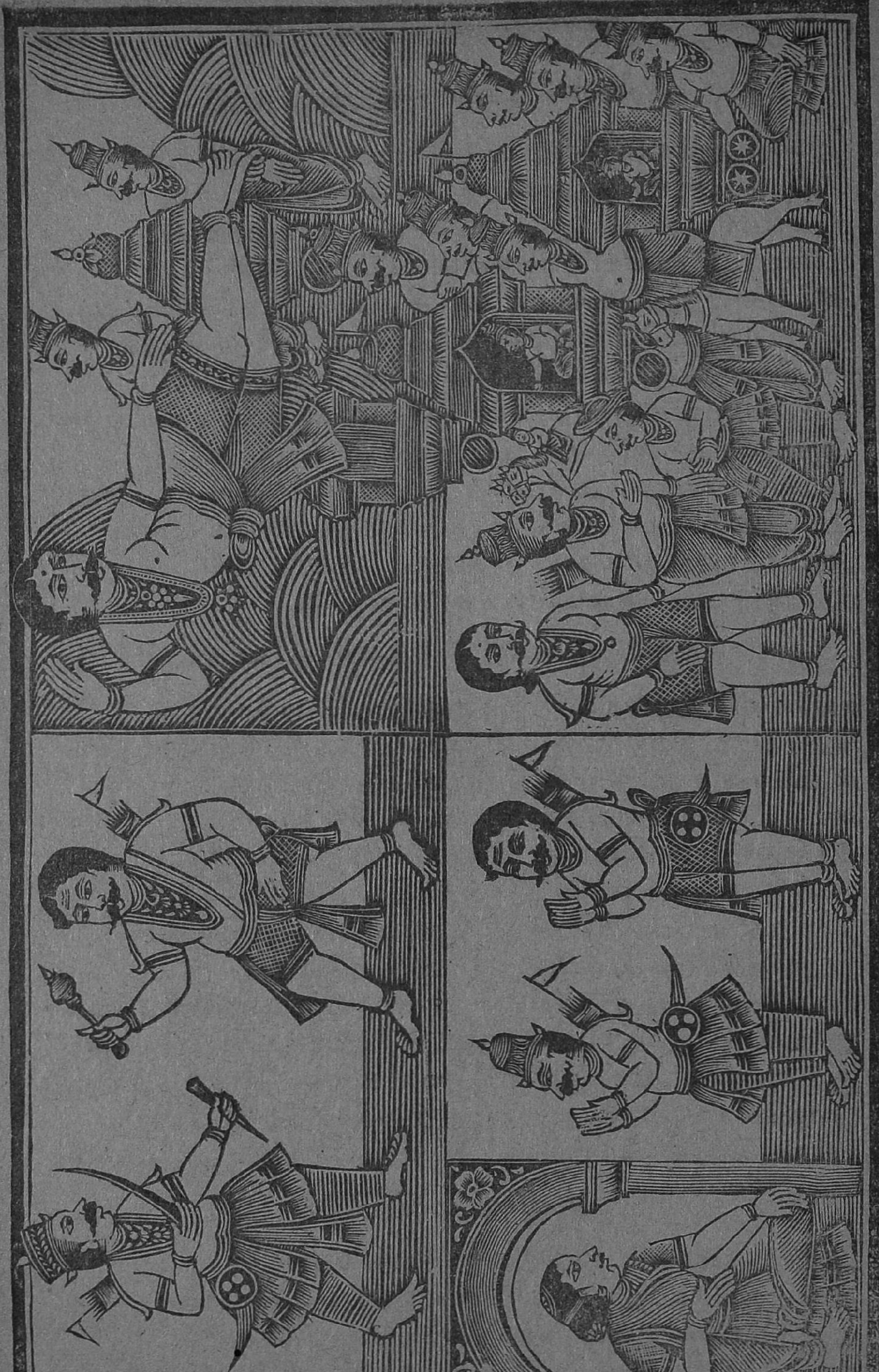

முத்துவிரல்சுழட்டி மூக்குமேல்கையைவைத்து
அதிர்ந்துநகைத்தானே அரசர்கள் தாணடுங்க
காவலர்களெல்லோரும் களைத்துசெவிடுபட்டு
மூர்ச்சைதெளிந்து முடிமன்னர் தானெழுந்து
மாயன்கிலாரியென்று மரியாதைசெய்தாக்கால்
கொற்றவர்கள்முன்பாக கூவலாமோயிடையா நீ

அரவான் சொல்வது

அரசர்முகம்நோக்கி அரவானுங்கூறுவான்
அறுபதினாயிரங்கோடி ஆனதொருபாற்பசுக்கள்
எழுபதினாயிரங்கோடி இளங்குட்டிவெள்ளாடாம்
என்மனிதர் நாலாயிரம் இடையரிங்கேமேய்க்கிறார்
திருமால்மகளார்க்கு சீதனந்தான்கொடுக்க
ஓட்டிவாவென்றுசொன்னார் ஓட்டிவந்தேனிப்பொழுது
கறுத்துவெளுத்திருக்கும் காவலரை நான்பார்த்தேன்
மாலைக்கண்ணாகையால் மாடென்றுதானிருந்தேன்
தேடிவந்துகூவினேன் துரியோதனனென்றோன்
மாயன்கிலாரிநான் மந்தையில்பால்சுமப்பேன்
ஆயன்மனையில் அனேகநாள்வளர்ந்தேன்
இடையரிலேநான்பெரியோன் என்பெருக்கம் நீர்கேளீர்
வேணலட்சமாடு மேய்ப்பேன்மலைதனிலே
கொல்லிமலைநடுவே கோவுக்குநீர்காட்டி
காட்டில்கிடைக்கட்டிக் காத்திருப்பேன் நானிடையன்
நடுக்காட்டுதியாகியென்று நான்பேர்படைத்தேன்காண்
வந்தார்க்குஅசனமிட்டு வருவார்க்கிலையமைத்து
அன்புமிகஉண்டாக்கும் ஆயன்கிலாரிகண்டாய்
பெருமாள்தான்சோறிடுவார் நீங்கள்பிண்டுவிழுந்தீர்கள்
தோகையிளமயிலாள் சொகுசானசுந்தரியை
மாலையிட்டுக்கொள்ளவந்த மாப்பிள்ளையை நான்பார்க்க
கன்னிமணவாளனை காட்டுங்கள் நான்பார்க்க

அரசர்கள் சொல்வது

மகாராஜன்மைந்தனுங்கள் மாப்பிள்ளைலக்குணனை
காணவந்தபேருக்கு கண்ணாயிரம்வேணும்
என்னவரவானு மிகட்சிபண்ணியேநகைத்து
ஆயிரங்கண்ணாலே அதுவேசிலபாரம்

நான்மேய்க்கும்பால்பசுவில் நாலாயிரங்கன்றிருக்கும்
பார்க்கவென்றால்நாளை பகலைக்குவாருமென்று
சாணத்திம்மாவென்று சந்தோஷத்துடனெழுந்து
மாப்பிள்ளைலக்குணனை மாட்டிடையாபாருமென்றார்
பார்த்துசிரித்து பார்த்தன்மகன்கூறுவான்
பொட்டிட்டுபட்டுடுத்தி பொன்சிலதுபூண்டாலும்
கட்டழகிசுந்தரியாள் கால்தூசுக்கொவ்வாது
மாதுக்குஒப்பான மாப்பிள்ளையைகட்டிவைப்போம்
என்று நகைத்து இடையனுமேபோகலுற்றான்
யானைதேர்குதிரையும அண்ணருடதெண்டுக்காம்
காலாள்களெல்லாம்நமது கைவில்லுக்கிரையாகும்
தோற்றோடிபோனதெல்லாம் தொந்திசெட்டிகைவசம்
விளையாடப்போறவன்போல் மேடுபள்ளமாராய்ந்து

அரவான் அண்ணரண்டை வருவது

ஆராய்ந்துநல்லரவான் அண்ணரைத்தேடிவந்து
அண்ணன்கடோற்கஜற்கு அரவானுந்தெண்டனிட்
வாழ்த்தியந்ததம்பியரை மாற்றான்படைநடுவே
போனீரோதம்பியரே புதுமையுண்டோதம்பியென்றான்
என்னபுதுமையண்ணே நான்போனதண்டிலே
கூவினேனொருசத்தம் கூவினபோதவர்கள்
யானைமுறிந்தோடி அரசமக்கள்பட்டார்கள்
குதிரைமிரண்டோடி குலமன்னர்பட்டார்கள்
ஈட்டிபிடித்தமன்னர் எறிந்துவிட்டுஓடலுற்றார்
யானைகுதிரையெல்லா மண்ணேவுஞ்சேனைக்கு
காலாள்பரிஜனங்கள் என்கைவில்லுக்கொப்புமிட்டேன்
தோற்றோடிபோனது தொந்திசெட்டிகைவசமாம்

அபிமன்னன் அரவானுக்குச் சொல்வது

என்னவபிமன்னன் எழுந்தரவானைப்பார்த்து
அண்ணேஎன்மந்திரவாளுக் காருமிரையில்லையே
வாளுமப்பாதம்பியரே மாப்பிள்ளையாகையினால்
ரணமுகம்பாராதே ரத்தந்தெரியாதே
இங்கேயிருந்துகொண்டு யாரிங்கேவந்தாலும்
கட்டிப்பிடித்துயிங்கே காவலில்வையுமென்றான்
அப்போதுதனது மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு

மல்லரைத்தானழைத்து மகாபூஷணந்தானெடுத்து
மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு மகாராஜன்போகவிட்டான்
ஆபனரண்மனைக்கு அத்தூதர்கொண்டுவந்தார்
திருமால்மகளாருஞ் சேதியதுதான்கேட்டு
மாற்ருன்பணிதி வரவிட்டாக தோழியரே
என்னங்கமிருக்க அடவல்லவேதோழியரே
மாற்ருனிலக்குணர்க்கு வாழ்க்கைப்படுவதிலும்

சுந்தரி அக்கினியில் விழப்போகிறது

அக்கினியைமூட்டி அனுக்கிரையாவேன்
மஞ்சனச்சாலையிலே மகாதீர்த்தமாடிவந்து
மஞ்சள் துவைத்தபட்டை மாயன்மகளுடுத்தி
பூச்செண்டுஎலுமிச்சை பெருமாள்மகள்கைபிடித்து
கண்ணடிகைபிடித்து கட்டழகிசுந்தரியும்
அக்கினிமுன்பாக ஆனைமுகசாலையின்மேல்
சேஷையரிசி திருமுடியின்மீதில்வைத்து
சாகத்துணிந்து தார்குழலும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியவள்செங்கமலம் சற்றுமனங்கொள்ளாமல்
பதருதேசுந்தரியே பார்த்தன்மகன்தான்வாரான்
என்றுசொல்லியப்போது ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
அப்போதுதாதியவள் அரிவையருந்தானெழுந்து
இங்கேயிருமென்று ஏந்திழைக்குகாவல்வைத்து

பெருமாளண்டை தாதி வருகிறது

மாயனருகாக மங்கையருமோடிவந்து
மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும் மாளவேதீவளர்த்தி
சாகத்துணிந்தாள் தரணியளந்தவரே
என்னப்பெருமாளும் எழுந்துமிகநகைத்து
இனியொருநாழிகைதான் என்மகளார்சுந்தரியை
பத்திரமாய்வைத்திருங்கள் பாங்கியேயென்றுரைத்தார்
முகூர்த்தங்கள்தப்பாமல் முடிமன்னர்பால்சென்று
மாப்பிள்ளையைக்கொண்டு வரவழைத்துவாருமென்ருர்
பூஷணபெட்டிஎல்லாம் புழக்கடையிற்போட்டுவைத்து
மாயவர்வரச்சொன்னர் வாருமென்றுபோயழைத்தாள்
துரியோதனன்மகிழ்ந்து சேனைகளைவாருமென்று
அப்போதுரியோதனனு மவன்மகனிலக்குணனை
யானையலங்கரித்து யானைசிம்மாதனத்தில்

யானைமேல்சிம்மாதனந் தனியேயலங்கரித்து
வெற்றியிலக்குணரை வெள்ளானைமேலேற்றி
சேனைபரிவாரமெல்லாம் நேராகக்கொண்டுவந்து
குதிரைமேல்ராஜாக்கள் குலுங்கியேதான்வருக
யானைமேல்ராஜாக்கள் அலறியேதான்வருக
ஒட்டகத்தின்மேலாக உயர்ந்துமேதான்வருக
காலாள்பரிவாரமெல்லாம் கடுகியேதான்வருக
நட்டுவர்கைகொட்டிவர நாடகங்களாடிவர
வெண்கலக்கொம்பூத வெற்றிமுரசறைய
வேசியர்கள்கோடி தெருவீதியாடிவர
நாகசுரமூதிவர நாட்டியங்களாடிவர
எகமேளமுழங்கிவர எக்காளமூதிவர
பேரிகைகொட்டிவர பெரியதப்புமுழங்கிவர
பூரிகைகொட்டிவர பெரியடமாவோலமிட
தப்புமுழங்கிவர தவில்முரசுகொட்டிவர
செப்புமுரசுகள் சேரமுழங்கிவர
மேளமுழங்கிவர விண்மண்டலமசைய
தாளமுழங்கிவர தரணிமன்னர்தாம்நடுங்க
சல்லரிகொட்டிவர சற்சரிகைகொட்டிவர
மல்லரிகொட்டவே மத்தளங்கள்கொட்டிவர
வீணைமுழங்கிவர வேந்தர்நடந்துவர
தண்டுமுழங்கிவர தார்வேந்தரோடிவர
மாப்பிள்ளைலக்குணரும் மணக்கோலம்வாராளும்
அப்போநடக்கிற அதிசயத்தைத்தான்கேளும்

பஞ்சவர் புத்திரர் துரியோதனன்
சேனைகளிடத்தில் வருவது

பஞ்சவர்கள்புத்திரர் பராக்கிரமந்தான்கேளும்
அப்போகடோற்கஜனும் அரவானுந்தொந்திசெட்டி
மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைந்து
ஆயன்பெருமாளே அடியார்கள்பங்காளா
வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வேந்தர்கெதையெடுத்து
வாரார்களப்பொழுது மாயனைமனதிலெண்ணி
வடக்கேகடோற்கஜனும் தெற்கேயரவானும்
கிழக்கேயபிமன்னனும் மேற்கேதொந்திசெட்டியுந்தான்
இப்படியாக யிருந்தார்களப்பொழுது

கடோற்கஜன் சண்டை

வடக்கேகடோற்கஜனும் கனகதெண்டுகைபிடித்து
யானையணியிலே யதிவீரன்போய்புகுந்து
ஒட்டகசேனையிலும் உற்றகுதிரையிலும்
கட்டழகன்போய்புகுந்து கதித்துகொதித்தெழும்பி
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயம்தத்தளிக்க
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகந்தானதிர
வாரானேயப்போது மகாகெதையைதானேந்தி
தெண்டைசுழட்டி தீவிரமாய்விட்டானே
சத்தசமூத்திரம் சலம்வற்றியுள்ளடங்க
தேவாதிதேவரெல்லாம் திகைத்துபயந்தோட
கெற்பங்கலங்கவே கிரிகள்மிகக்குலுங்க
மந்திரதூபமிட்டு வாங்கிச்சுழற்றிவிட்டான்
வருகிறதேகெதாதண்டம் மதயானைக்கூட்டத்தில்
யானைத்தலையை அடைவாய்பிளக்கிறதே
குதிரைத்தலையை குறிப்பாய்பிளக்கிறதே
யானையதுவீறிட அரசர்பயந்தோட
துரியோதனனுடைய சேனைபரிகலமும்
கர்னன்விதுரனுங் கனத்தசபைமன்னர்களும்
மன்னர்குருக்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
கண்டுபயநதார்கள் கடோற்கஜனென்றறிந்தார்
யானைமேலிருந்ததுரை அபயமிட்டுமண்ணில்விழ
குதிரைமேலிருந்ததுரை கொக்கரித்துமண்ணில்விழ
ஒட்டைமேலிருந்ததுரை ஓலமிட்டுகீழ்புரள
காளைகடோற்கஜனும் கனசண்டைசெய்யலுற்றான்
நான்குநாள்மட்டும் நல்லசண்டைசெய்தானே

கடோற்கஜன் சண்டையை தேவர்கள் கொண்டாடல்

தேவாதிதேவரெல்லாம் சொல்வாரொருவார்த்தை
இராமாதிசண்டைஎன்பர் இராவணன்சண்டைஎன்பர்
இந்திரசித்துசண்டைஎன்பர் லக்ஷ்மணர்சண்டைஎன்பர்
சூரபத்மன்சண்டைஎன்பர் சுப்ரமண்யர்சண்டைஎன்பர்
வீரபத்திரன்சண்டைஎன்பர் தக்கனதுசண்டைஎன்பர்
கடோற்கஜன்போல்சண்டைசெய்வார் யாருமில்லைஎன்
இப்படியாக இவர்கள்சொல்லும்வேளையிலே [பார்கள்
காளைகடோற்கஜனும் கனத்தபடைமுகத்தில்

முன்னும்பின்னும்பாராமல் மூனைவீரன்சாடுகையில்
மாளும்ஜெனங்களெல்லாம் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜனங்களென்றால் சொல்லிமுடிபோகாது
யானைமேலிருந்தவர்கள் அறுந்துவிழுவாரும்
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துவிழுவாரும்
ஒட்டகத்தின்மேலிருந்தோர் ஓலமிட்டுவிழுவாரும்
ஈரல்குடல்சரிந்து இருநிலத்தில்விழுவாரும்
மணிக்குடல்கள்தான்சரிந்து மண்ணில்புரளுவாரும்
சண்டைசெய்யமாட்டாமல் சலாஞ்செய்துஓடுவாரும்

துரியோதனன் சேனைகள் ஓடுவது

ஊரைவிட்டுஓடுவாரும் உறவைவிட்டுஓடுவாரும்
தேரைவிட்டுஓடுவாரும் தெருவைவிட்டுஓடுவாரும்
கூலியாள்நாங்களென்று கும்பிட்டுநிற்பாரும்
கத்திசெடியில்வைத்து கைகட்டிநிற்பாரும்
ஈட்டிசெடியில்வைத்து இடையவந்துநிற்பாரும்
பாங்குசெடியில்வைத்து பயந்துவந்துநிற்பாரும்
நாமத்தைக்காண்பிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும் [ர்
வடுகரெல்லாம்நீளென்பார் வண்டமிழர்தண்ணீரென்பா
துலுக்கரெல்லாம்பாணியென்று சொல்கிறதேபாளையங்
ரத்தாறுவோடவே ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க [கள்
அமிஞ்சாகயெங்களை அழைத்துவந்தாரென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்
இப்படியாக இவன்சண்டைசெய்கையிலே

அரவான் சண்டை

அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அரவானும்தானெழுந்து
தெற்குமுகமாக தேர்விஜயன்தன்மகனும்
வில்லைவளைத்து விஜயன்மகன்நாணேற்றி
அம்புதொடுத்தானே அரசமன்னர்மேலாக
அண்டப்கிடுகிடென்ன ஆகாயம்தானதிர
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகம்தானதிர
அக்கினிபாணங்கள் அநேகம்தொடுத்தானே
வாய்வுபாணங்கள் வருணனதுபாணங்கள்
இராமரிடபாணங்கள் இலட்சுமணர்பாணங்கள்

சாங்கோபாங்கமாய் சரமாரிதான்பொழிந்தான்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டான்
பாணசரத்தாலே பந்தலிட்டானப்பொழுது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிபோகாது
அம்புவரும்விதங்கள் ஆக்கமுடியாது
ஐப்பிசிமாதத்திலே அடர்ந்தமழைவந்ததுபோல்
புரட்டாசிமாதத்திலே பெருமழைவந்ததுபோல்
கார்த்திகைமாதத்திலே கனத்தமழைவந்ததுபோல்
சோனைமழைபோலே சொரிகிருன்பாணங்களை
இப்படியாக இவன்சொரியும்வேளையிலே
மாண்டஜெனங்களென்ருல் மட்டுமுடியாது
செத்தஜெனங்களென்ருல் செப்பமுடிபோகாது
தேர்மேலிருந்தவர்கள் சிதறிவிழுவாரும்
பார்மேலிருந்தவர்கள் பதறிவிழுவாரும்
சாகிரஉணிபோலே தரையில்நசுங்குவாரும்
நிலப்பூச்சிபோலே நிலத்தில்நசுங்குவாரும்
கால்போனமன்னர்சிலர் கைபோனமன்னர்சிலர்
தாள்போனமன்னர்சிலர் தலைபோனமன்னர்சிலர்
தோள்போனமன்னர்சிலர் துடைபோனமன்னர்சிலர்
மூக்கறுந்துபோவாரும் முனைமுகத்திற்சாவாரும்
ஓடிஒளிப்பாரும் உதைபட்டுநிற்பாரும்
ஆனைமேலிருந்தவர்கள் அபயமிட்டுமண்ணைக்கவ்வ
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துமண்ணைக்கவ்வ
ஒட்டைமேலிருந்தவர்கள் ஓலமிட்டுமண்ணைக்கவ்வ
ரத்தாறுஓடினதே ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க
கலியாணம்பார்க்கவந்தோர் கைலாயஞ்சேர்ந்தார்கள்
மணஞ்செய்யவந்தவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிநகராடிபடுது
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைநகராடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனனுடைய
பதினெட்டுஅக்ரோணி படைமன்னரெல்லோரும்
மாண்டஜனங்கள்போக மற்றவர்களெல்லோரும்
சண்டைபண்ணமாட்டாமல் சலாம்பண்ணியோடலுற்
நாமத்தைக்காண்பிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும் ⌊ருர்
பண்டாரமென்பாரும் பரதேசியென்பாரும்

பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணரென்பாரும்
திருநீற்றைக்காண்பிப்பாரும் சிவனடியாரென்பாரும்

தொந்திசெட்டி, சண்டை

மேற்குமுகம்நோக்கி வேந்தர்களோடிவந்தார்
ஓடவுந்தேடி ஒருவழியுங்காணுமல்
தொந்திசெட்டிவீற்றிருக்கும் தெருவீதியோடிவந்தார்
வாரமணிதருக்கும் மகாபயன் தீர்த்தவன்போல்
வோடிப்பிழைப்போரைக் கோணிக்குள்பூருமென்ருன்
அப்போதுமன்னவர்கள் அடைவாகவந்தார்கள்
கோணிக்குள்பூருமென்று கொற்றவனும்சொன்னுனே
கோணிநிறைய குலமன்னர்சேர்ந்தார்கள்
அப்போதுமன்னவனும் அடைவாகத்தான்பார்த்து
வாரிப்பிடித்துமன்னன் மண்ணேடேஜாடலுற்ருன்
மாளப்பொருதலுற்ருர் மகாசேனையத்தனையும்
நெஞ்சறுந்துவிழுவாரும் நிலத்தோடேசாய்வாரும்
மண்டைபிளந்து மண்மேலேசாய்வாரும்
வயிறுகிழிவாரும் மணிக்குடல்சரிவாரும்
காலொடிந்துகைமடங்கி கண்பிதுங்கிசரிவாரும்
ஐயோவிதியென்று அலறிவிழுவாரும்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுசாய்வாரும் [ன்
வைக்கற்போற்செய்தாற்போல மனிதரைபோர்குவித்தா
கூடிவந்தமன்னவரை கொன்றுபோர்செய்யலுற்ருன்
தலையற்றமன்னவற்கு தரிக்கவிடமில்லாமல்
துரியோதன னுடனே திரைமன்னர் நூற்றுவரும்
வீஷ்மர்துரோணரும் விதுரன்ஜகுனியரும்
மாப்பிள்ளைலக்குணரும் மன்னர்துரைகளெல்லாம்
நட்டுமுட்டுகாரர்களும் நாடகசாலைகளும்
தம்பட்டம்கொட்டாமல் தப்பிமுழங்காமல்

துவாரகாபுரிக்கு அரசர்கள் ஓடிவருவது

மாயன்பதிநோக்கி மன்னவர்களோடலுற்ருர்
ஆயனதுவறிந்து ஆனமணிதருடன்
பசங்கள்மெத்தப்பொல்லாதார் பறித்தார்கள்நம்பதியை
உங்களைமாயவனு ரிங்கேவரவேண்டாமென்று
சாற்றிக்கதவடைத்து தாள்போட்டுதூதுவரும்
துரியோதனனுக்கெதிரே தூதுவரும்ஓடிவந்து

மாயன்பதிநோக்கி வந்தீரேயாமாகில்
பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பதைபதைக்கக்கொல்லார்கள்
வரவேண்டாமென்று வழிமறித்துப்போகுமென்றார்
மற்றவழிதேடி மாவின்கீழ்போய்பிழைப்பேன்
தேசத்தரசன் துரியோதனப்பெருமான்
இனிஎன்செய்வேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மாமரத்தைநோக்கி வருவார்திரளுடனே

அபிமன்னன் அரசர்களைப் பிடித்துக்கட்டுவது

அங்கேயபிமன்னன் அதட்டியேவந்துநின்று
வாளுருவிகைபிடித்து வாளபிமனே துரைப்பான்
பெரியப்பாசிற்றப்பா பேர்பெரியபாட்டனுமே
செல்வயிலக்குணனும் தெருவீதிகோலம்வந்து
மாயன்மகளாரை மணஞ்செய்யவந்தீரோ
வாருமிங்கேயென்றுசொல்லி மாறிக்கொடிபிடுங்கி
நாமணியாய்ச்சேர்த்து தார்வேந்தன் நூற்றுவரை
இருபக்கம்பார்க்க இராஜர்களை நிறுத்தி
குருக்கள் துரோணரும் கொற்றப்பிராமணரை
அழகியசிர்சுந்தரியை அபிமருக்குமாலையிட்டு
மாயவனைக்கட்டி வருவோம்வாதம்பியரே
என்றுஇவர்பேசி எண்ணமிட்டுயிருக்கையிலே

சுந்தரிக்குத்தோழிகள் சொல்வது

கண்டார்கள்தாதியர்கள் கடுகவேயோடிவந்து
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லலுற்றார்தாதியர்கள்
ஓடிப்போம்குருக்கள்தம்மை உன்புருஷன்வாளபிமன்
துரியோதனனுடனே திரளான நூற்றுவரை
மாயவனைத்தான்பிடிக்க மன்னவர்கள்வாரார்கள்
என்றுசொல்லித்தாதியர்கள் எடுத்துரைத்தார்சுந்தரிக்கு
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்துசுந்தரியும்
குஞ்சிரிப்புகொண்டு குலுங்கநகைநகைத்து
ஊழியப்பேரையெல்லாம் ஓடியழையுமென்றாள்

தோழிகள் பந்தலலங்கரிப்பது

அப்படியேதாதியர்கள் அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
வந்துநின்றஊழியப்பேர்வஞ்சியர்க்குதெண்டனிட்டார்

என்தகப்பன்வாசல் என்வாசலுள்ளதெல்லாம்
பந்தல்போட்டு பட்டாலலங்கரித்து
அந்தமுள்ளசுந்தரியாள் அலங்கரிக்கச்சொன்னாளே
நல்லதம்மாஎன்று சொல்லி நடந்தார்களோடியப்போ
பார்க்கமுடியாது பந்தலிட்ட சிங்காரம்

சுந்தரி ஓலையெழுதுகிறது

இப்படியாயிங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே
சுந்தரியாள் நால்வருக்கும் சுருளோலைதானெழுதி
நால்வருக்குந்தெண்டனிட்டேன் நானடியாள்சுந்தரியும்
நானினைத்தகாரியத்தை நன்றாய்முடித்தீரோ
என்சபதந்தப்பாமல் இப்போமுடித்தீரோ
மன்னவரேஉங்களிட வல்லமைகண்டேனே
என்றெழுதிஓலைதன்னை எழுதிவரவிட்டாளே
அபிமன்னராஜாவே அவ்வோலைவாசியென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அபிமன்னன்தானெடுத்து
ஒப்பமுடன்ஓலைதன்னை உள்ளபடிவாசித்தான்
நல்லதென்றுதூதுவரை நலமுடனனுப்பிவிட்டார்
தூதுவரும் ஓடிவந்து சுந்தரிக்குதெண்டனிட்டு
ஓலைகொடுத்து உரைத்ததொருவாசகத்தை
சொல்லியேசுந்தரிக்கு தூதுவருந்தாமுரைத்தார்
சந்தோஷமாகவே தானிருந்தாள்சுந்தரியும்
இப்படியாகவே இருக்குமந்தவேளையிலே

பெருமாள் வருவது

மாயன்மனமகிழ்ந்து மண்டபத்தைவிட்டிறங்கி
பசங்கள்மெத்தபொல்லாதார் பரிகாசம்பண்ணுவார்
பரிகாசம்செய்வாரோ பார்வேந்தாப்பொழுது
நாமும்எதிரே நடந்துபோய்காண்போமென்று
கோபாலர்கோடி குதிரைமேலேறிவர
ஆனந்தமார்பன் ஆனையின்மேல்ஏறிவர
மாயாரதமேறி மன்னவர்கள்தம்முடனே
வேசியர்களாடிவர வேந்தர்புடைசூழ
தப்புமுழங்கிவர தாதர்களாடிவர
மல்லரிகொட்ட மணித்தாளமுன்முழங்க
மேளவகையானதெல்லாம் விதவிதமாய்த்தான்முழங்க

மாமரத்தின்கீழாக மாயவரும்வந்தமர்ந்தார்
பாரளந்தாரிங்குவரப் பஞ்சவர்கள்புத்திரரும்
நால்வரும்வந்துநின்று நமஸ்காரம்பண்ணினரே

பெருமாள் நால்வரையும் வினவுதல்

வந்துபணிந்தவரை வகைவகையாய்ச்சென்றெடுத்து
ஏன்காணும்தம்பியரே இப்பொழுதேவந்தீரோ
துரியோதனனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
வேதங்களோதுமென்று வேந்தனுங்கூறினான்
சகுனியுந்தேத்தரசன் சல்லியனும்மற்றவரும்
மாறுபாடாக மரத்தோடேதான்சேர்த்து
அவரவர்கச்சைகளை அவிழ்த்துயபிமனுமே
தூக்கிட்டுவாளபிமன் தூண்டுபோல்போட்டுவைத்தான்
மாப்பிள்ளைலக்குணரை மடல்விரியக்கட்டினான்
பூண்டபணிதியெல்லாம் பூரிப்பாய்தான்கழட்டி
வாளபிமன்பூண்டுகொண்டு மாற்றானிலக்குணனை
மாயன்மகளாரை மணஞ்செய்யவந்தவனை
சிற்றெறும்புகட்டெறும்பு சேர்ந்தவிடந்தனிலே
குண்டுகட்டாய்கட்டி கொற்றவனைப்போட்டுவைத்து
அரசர்கள்முன்பாக அருச்சுனனார்புத்திரனும்
அரசர்நடுவே அபிமன்னராசாவும்
கொலுவாகவீற்றிருந்தான் குலமன்னன்தன்னுடனே
வட்டுவர்பாடவே வளர்கடாய்போராட
செட்டிகள்மற்பொருதுஞ் செடில்கட்டியாடிவர
வேந்தர்சமூகத்தில் வேதியர்களாடிநிற்க
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே
அங்கோரணகளத்தில் அரசர்கள்மூவருந்தான்
வெட்டிப்பொருதினதும் வேந்தர்மடிந்ததுவும்
ஆனைகுதிரை அரசமக்கள்பட்டதுவும்
ரத்தாறுஓடிவர ரணத்தில்முண்டங்கொக்கரிக்க
கூளிகுடல்பிடுங்க குடல்யானைமிதக்க
குத்துயிரோடே குலமன்னரோலமிட
பருந்துகழுகுகள் பசிதீர்ந்துஏப்பமிட
பூதப்பிரேதங்கள் போதநின்றாடுமாம்
தேர்புரவியானையுடன் தெர்ப்பைபோல்தான்மிதக்க
உயர்ந்தபனைமேற்காகம் உதிரமதுதானுண்ண

ஓடும்உதிரத்தில் உத்தமர்கள் தான்முழுகி
அரவானும்தொந்திசெட்டி அண்ணன்கடோற்கஜனும்
தாமரைப்பொய்கையிலே தார்வேந்தர்போய்முழுகி
ஆயுதங்கள் தான்கழுவி அரசர்திருப்பிவந்து
மாமரத்தின்கீழாக வாளபிமனைத்தேடி
வார்த்தைகள்பேசியே வாரார்கள் ராஜாக்கள்
அபிமனுர்வீற்றிருக்கும் அம்மரத்தினருகில்வந்தார்
கண்டானபிமன் காவலர்கள்வருகிறதை
அபிமர்எழுந்திருந்து அண்ணர்க்கெதிராக
அண்ணன்மார்மூவருக்கும் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
பணிந்தபொருதம்பியரை பரிவாயெடுத்தணைத்து
இவர்களெங்கேசிக்கினுர்கள் எழில்விஜயன்புத்திரனே
மன்னவரைத்தேடிப் பிடித்தீரோவாளபிமா
எங்கேயகப்பட்டார்களிராசமுடிமன்னவனே
அண்ணர்முகம்நோக்கி அபிமனுங்கூறுவான்
எங்கேயுந்தான் திரிந்து இருக்கயிடமில்லாமல்
மன்னன் துரியோதனனும் மாப்பிள்ளைலக்குணரும்
தாயாதிநூற்றுவரும் சகுனியுடன்தேத்தரசன்
வீஷ்மர்துரோணர் விளங்கும்துரைமன்னவரும்
வாடிமனந்தளர்ந்து வந்தார்மரத்தருகே
வழிதப்பியிங்கே வந்தார்மரத்தருகே
ஏதென்றுசொல்லிவிட்டு இராசமுடிவேந்தன்
இடும்பரைக்கூட்டி எடுத்தணைத்துத்தார்வேந்தர்
நாங்கள்படைபொருந்தி ராமர்மருமகனே
மூட்டைசுமப்பாரும முடிபொறுக்குங்கொல்லர்களும்
அமிஞ்சிக்குவந்தவரை அவர்கள்நிபந்தர்களை
கூலிப்பரதேசிகளை கொன்ருன்காண்வாளபிமா
உம்மைப்போலிந்தவிதம் ஒருவருந்தானறியார்

நால்வரும் ஆலோசனை செய்வது

முடிமன்னர் நூற்றுவரை மூதலானவன்னியரை
உயிரோடேகட்டிப் பிடித்தீரோமன்னவனே
என்றுமனமகிழ்ந்து இராசாக்களே துரைப்பார்
நாமிங்கேவந்து நெடுநேரமாச்சுதல்லோ,
மாயவரும்நம்மை மதியாமலேயிருந்தார்
அமராபதிபுகுந்து ஆனையைக்கட்டிவைத்து

மாளப்பொருந்தினீரோ மகாபாவம்செய்தீரோ
சேனைகளைக்கொன்றீரோ திரள்பாவஞ்செய்தீரோ
என்ன அரவான் இராபர்முகம்நோக்கி

அரவான் சொல்வது

எங்கட்குத்தோஷமில்லை ஏழுலகையாண்டவரே
மாண்டவர்கள்பாவமெல்லா மாயவரேயும்முதுகாண்
என்னவேமாயவரும் இருதோளும்பூரித்து
ஒன்றுக்குநூறு உரைப்பார்கள்மக்களென்று
ஆயன்பெருமாளும் ஆலோசனையாகி
பாவங்கழிக்குகைக்கு பசுக்கள்கொண்டுவாருமென்றார்
மந்தையில்பசுக்கள் மடக்கிவந்தார்மெய்யிடையர்
ஆயிரம்பாற்பசுவை அந்தணர்க்குத்தானமிட்டார்

பெருமாள் துரியோதனனை வினவல்

கட்டுண்ட துரியன்பக்கல் கபடமானமாயவரும்
முன்னாகவந்துநின்று முகம்பார்த்தேதுரைப்பார்
வாருங்கள்ராஜாக்கள் மாப்பிள்ளையார்சொல்லுமென்றார்
திரியோதனனாரே சீக்கிரமாய்சொல்லுமென்றார்
பரிகாசபண்ணவந்தீர் பைங்கொடியேகொள்ளவென
எழுத்தாளிபண்ணவந்தீர் என்பகனைக்கொள்ளவென்று
முகூர்த்தமிருக்குதுகாண் முடிமன்னாயிப்பொழுது
வணங்காமுடியோனே மாப்பிள்ளையார்சொல்லுமென
இப்போதுசொல்லுமென்றார் இராசாக்கள்முன்பாக

திரியோதனன் நாணிச்சொல்லுதல்

என்ன துரியோதனனும் ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மற்றொருவார்த்தைசொன்னால் மதியார்பசங்களென்று
மாயன்பெருமாளே மருமகனைக்காணீரோ
என்-தம்பிமகனார்க்குத தரியுமுகூர்த்தமென்றான்
என்-மைந்தரபிமருக்கு மணஞ்செய்யுமென்றானே
ஆயன்பெருமாளே அபிமர்க்குச்செய்யுமென்றான்
மாயனதுகேட்டு வன்னியரைசாட்சிவைத்து

பெருமாள் அபிமன்னனுக்குக் கூறல்

தக்கிற்றுடமையென்று சபதமுடிந்ததென்று
மன்னாநீவாளபிமா மணமுடிந்துபோகுதுகாண்

சீக்கிரமாய்வாருமையா சுந்தரியைமாலையிட
முந்திவாவாளபிமா முகூர்த்தமிருக்குதுகாண்
வாளபிமாவாருமென்று வாகனமேறுமென்றார்

அபிமன்னன் ஊர்வலம் வருவது

இலக்குணனேறிவந்த யானையைக்கொண்டுவந்தார்கள்
யானையின்மீதேறி அபிமனும்வீற்றிருந்தான்
மாயன்ரதமீதில் வாளபிமன்யானையின்மேல்
எக்காளமூதிவர ராசாக்கள்தன்னுடனே
யானையுந்தேர்புரவி அதின்பின்னடந்துவர
மல்லரிகொட்ட மணிதாளமுன்முழங்க
விருதுமுழங்கிவர வெண்சாமரப்வீச
வேசியர்களெல்லாம் வீதிவிளையாடிவர
கடோற்கஜன்தொந்திசெட்டி கருத்துள்ள நல்லரவான்
திரியோதனனுடனே திரள்மன்னர் நூற்றுவரை
தேததாசன்மைத்துனனை திரளானவன்னியரை
வீஷ்ட்டுமருந்துரோணரும் மிகுந்ததொருராஜாக்கள்
துரோணாசுவத்தாமர் சொல்பெரியமன்னருடன்
வெற்றியிலக்குணனை வேந்தர்நடுவாக
தாமணியாய்க்கட்டி தறிமாடுபோல்மடக்கி
பின்கட்டுடனே பிணைமாடுபோல்மடக்கி

அபிமன்னன் மாமியாரை வணங்குவது

சேர்ந்துதுவாரகையில் திருமாலரண்மனையில்
வந்திறங்கிவாளபிமன் மாயனதுமாளிகையில்
அந்தப்புரம்புகுந்தார் அபிமனுடன்நால்வருமே
மாமியார்லட்சுமிக்கு வாளபிமன்தெண்டனிட்டான்
அத்தையார்பாத மடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்த மருமகனைச்சென்றெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டு
முறையில்லாதந்தை முதல்வாரகுநாதா
என்-முந்தாணிக்குள்ளே முடிகிவளர்ந்தமன்னா
அணைத்துமருமகனை அரண்மனையில்கொண்டுசென்று
வயிரமணிமண்டபத்தில் வாளபிமன்வந்திருந்தான்
அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமன்னன்பக்கம்நின்றார்
ஆயன்மகளாரும் அபிமன்வரவுகண்டு

வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
மெத்தப்பெருகி கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்

சுந்தரிக்குத் தாதிகள் அலங்கரிப்பது

திரேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுதிரப்பூஷணங்கள்
ஆலித்துசுந்தரியும் அபிமனைப்பார்க்கவென்று
மஞ்சனைச்சாலையிலே மங்கையரும்போய்ப்புகுந்து
சலக்கமதுவாடி தார்குழலும்பட்டுடுத்தி
மஞ்சள்குளித்து வரிவிழிக்குமையெழுதி
இட்ட திருநாமம் எழூலகந்தான்பெறவே
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டுக் கார்குழலுங்கொண்டைகட்டி
கொண்டைக்குப்பூமுடித்து கொம்பனையும்பொன்பூண்டு
மூத்தாபரணமும் மோகனமாலைகளும்
கொலுசுபதக்கங்களும் கோவைமுத்துமாலைகளும்
அஸ்தகடகம் அரிப்புசரிவளையல்
மூக்குத்திசிந்தாக்கு முன்கையில்பொன்வளையல்
பட்டுடுத்திநல் மருங்கும் பாடகக்கால்சிலம்பும்
பொன்பூண்டுபூமுடித்து பொற்கொடியாள்சுந்தரியும்

சுந்தரியை தாதியர்கள் கலியாணவாசலிலே யிட்டுவருவது

தாதிமாரிட்டுவர தங்கப்பொன்பந்தலிலே
கொழுநன்மார்மூவருக்குங் கொம்பனையும்தெண்டனிட் [டாள்
அபிமனைப்பார்த்து அழகுநல்லசுந்தரியும்
இருந்தாளிடப்புறத்தே இருடாலும்ஒருடாலாய்
ஆயிரங்கன்னியர்கள் ஆலாத்தியேந்திநிற்க
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
மல்லரிகொட்ட மணிக்காளமும்முழங்க
தோழியரையழைத்து சுந்தரியுங்கூறுவாள்
செங்கழுனிதன்னுடனே தோகைசிலதுரைப்பாள்
அப்பொழுதுசெங்கழனி அடைவுடனேதான்கேட்டு

செங்கழனிதாதி அரவானண்டை வருவது

அரவானருகர்க அரிவையரும்ஓடிவந்து
வணங்கிஎழூந்திருந்து வார்த்தைசொல்வாள்செங்கழனி

சுந்தரியாள்சொன்ன வார்த்தையது கேளுமென்ருள்
என்னென்னகாரியங்க ளெனக்கறியச்சொல்லுமென
மாப்பிள்ளையிலக்குணனை மடல்விரியக்கொண்டுவந்து
அரசாணிக்காலுடனே அவனையேகட்டிவைத்து
அஞ்சுக்குடுமைவைத்து அழகாய்தலைசிரைத்து
நல்லாவின்சாணி நடுத்தலையிலப்பிவைத்து
ஆயிரம்பெருவிளக்கை அவன்தலையிலேற்றிவைத்து
காடைவிளக்கெரிய கன்னிநல்லாள்பார்த்திருக்க
சபதநிறைவேற்றுமென்று தார்குழலும்தெண்டனிட
என்றுமரவான் எழுந்துமிகநகைதது
அப்படியேயாகுதென்று அரவானெழுந்திருந்து

அரவான் லக்குணனைப் பிடித்துக் கட்டுவது

என்றேயரவான் இலக்குணனைக்கொண்டுவந்து
செஞ்சொல்மொழிநாவிதனை தேடியழைத்துவந்து
அஞ்சுக்குடுமைவைத்து அழகாய்தலைசிரைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அசையாமல்கட்டினன்
ஆவினுடசாணம் அவன்முடியின்மீதில்வைத்தான்
ஐங்கலநெய்பிடிக்கும் அகலமுள்ளகொப்பரையை
லக்குணன்முடிமீதி லிருத்தியரவானும்
ஆயிரம்திரிபோட்டு அழகாகயேற்றிவிட்டான்
நட்டுவர்வட்டுவர்கள் நாடகங்கள்செய்துவர
தாசியர்களாடிவர தார்வேந்தர்பாடிவர
தாளங்கள்மேளங்கள் தம்பட்டம்நாகசுரம்
புள்ளாங்குழலூத பெரியடமாதான்முழங்க
துரோணர்கிருபர் சொல்பெரியவீஷ்டுமரை
மூவரையுந்தானழைத்து முதலோமம்செய்யுமென்ருர்
ஆயிரம்வேதியர்கள் அடவாகவேள்விசெய்ய
மற்றப்பிராமணர்கள் வரிசைசடங்குசெய்ய

பெருமாள் ஓடிவந்து விடுவது

அந்தச்சமயம் அதுபார்த்துமாயவரும்
காவலர்கள்நூற்றுவரை கட்டவிழ்க்கவேணுமென்று
துரியோதனன்மனதை சிக்கறுக்கவேணுமென்று
நல்லரவான்சேவகத்தை நாமறியவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாளு மறைந்தோடிபோகலுற்ருர்

அப்போதுமாயவரும் ஆலோசனைசெய்வார்
ஐவரையுமிட்டுவர ஆலோசனையாகி

பெருமாள் பிராமணவேடந் தரிப்பது

வேதநாராயணரும் வேதியரைப்போல்வடிவாய்
பஞ்சாங்கங்கைபிடித்துப் பார்ப்பாரவேடமுடன்
பீறற்குடைபிடித்து பிதிந்ததுயிலுடுத்தி
வனத்தைமிகநோக்கி மாயவரும்தானடந்தார்
காடுகடந்து கரியவனங்கடந்து
பஞ்சவர்கள்தானிருக்கும் பாரவனந்தனிலே
மாயன்பெருமாளும் மறையவனைப்போல்வருவார்
கண்டார்திருமாலும் காவலர்களைவரையும்
ஆர்காணுந்தம்பியர்கள் அடவியில்வீற்றிருந்தீர்
வழியுந்தெரியாதேயுங்கள் வனமருகேவந்துவிட்டேன்
கொற்றவர்கோமானே கூவுறதுகேட்கிலையோ
ஆனந்தவாழ்மார்பா அழைக்கிறதுகேட்கிலையோ
வழிதப்பிவந்தவர்போல் மன்னரண்டைவந்துநின்றார்
தாரார்புகழ்வேந்தர் தர்மரெழுந்திருந்து

தர்மர் பிராமணரைக் கேட்பது

ஆர்காணுமையரே அடவியிலேவந்துவிட்டீர்
மாயன்பெருமாளோ மறையவர்போலேவந்தீர்
ஐவருந்துரோபதையும் ஐங்கால்வலம்வந்து
பதிங்கால்வலம்வந்து பன்னிருகால்தெண்டனிட்டு
ஆயன்பெருமாளே அறிந்ததுகூறுமென்றான்
மாயன்பெருமாளே மர்மமாயிருப்பானேன்
அல்லகாண்தம்பியரே ஆயன்மகள்சுந்தரியை
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாளபிமர்க்கென்றபெண்ணை
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனப்பெருமாள்
தன்மைந்தனிலக்குணற்கு மாலையிடப்போனாராம்
துவாரகைக்குப்போனக்கால் துரைமன்னரங்கிருப்பார்
எனக்கு-அமுதுபடிகொடுப்பார் ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஆகையினால்போகவுந்தன் அடவியில்வந்துவிட்டேன்
வழியுந்தெரியவில்லை மன்னவரேஎன்னசெய்வேன்
துவாரகைக்குப்போகவழி சொல்லியனுப்புமென்றார்
ஐவருமப்போது ஆலோசனையாகி

மாயவரேயிப்போது மறையவர்போலவந்தீர்
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்தேதுரைப்பார்
காரியங்கள்சொல்லி அறிக்கையிடவந்தீரோ
ஏதுகருமம் எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
ஐவருந்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றார்
ஆச்சிதுரோபதையும் அடிபணிந்துகேட்கலுற்றாள்
மாயன்பெருமாளும் மர்மமாயேதுரைப்பார்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமாள்
மைந்தனிலக்குணற்கு மணஞ்செய்யவேண்டுமென்று
பெண்தேடவேண்டுமென்று பிரியத்துடனப்பொழுது
மாமன்சகுனியனை வரவிட்டானென்னருகே
மாமன்சகுனியரும் வந்துவணங்கிநின்று
திரியோதனன்மகனார் செல்வனிலக்குணற்கு
பெண்தரவேணும் பெருமாளெனமொழிந்தான்
நாக்கறுப்பேன்மூக்கறுப்பேன் நாணங்குலைத்திடுவேன்
வார்த்தைகள்சொன்னதொரு வாயைக்கிழித்திடுவேன்
என்னசகுனியரு மெழுந்துமிகவணங்கி
நான்-வந்ததொருகாரியத்தைமாயவரேகேளுமென்றான்
ஏதுகருமம் எனக்கறியக்கூறுமென்றான்
பணத்தின்பெருமையினால் பாவிதிரியோதிரனும்
பெண்கேட்டுவாருமென்றான் பெருமாளேயிங்குவந்தே
மன்னன்திரியோதனனார் மதத்தையடக்குகைக்கு [ன்
பாவிதிரியோதனனார் பணமெல்லாம்வாங்குகைக்கு
பெண்கொடுக்கசம்மதியும் பெருமாளெனமொழிந்தான்
நல்லதுபெண்தருவோம் நம்மனதில்சந்தோஷந்தான்
திரியோதனனை சீக்கிரமாய்வாருமென்றேன்
மாமன்சகுனியரு மறித்தப்போயேதுரைப்பான்
பெண்கொடுக்கசம்மதியும் பெருமாளெனமொழிந்தார்
பரியம்பொருந்துகைக்கு பாரளந்தான்தன்பதிக்கு
திரியோதனனுரைக்கச் சீக்கிரமாயேதுரைப்பான்
தேசத்தழகன் திரியோதனனாரும்
யானைத்திரளுடனே அப்பொழுதேவந்துவிட்டான்
பரியம்பிடியுமென்று பதறியவனுரைத்தான்
திரியோதனனுடைய திரவியங்களத்தனையும்
பரியம்பிடித்தேன்காண் பாலாலபிமர்க்கென்று
அரையன்திரியோதனன் அப்போமனமகிழ்ந்து

ஏழாநாள்வாருமென்று இன்பமுடனுரைத்தான்
ஆளப்பிறந்தோன் அபிமர்பெருமாளுக்கு
தோகைநல்லாள்சுந்தரியுந் தூதோலைதானனுப்பி
ஆளப்பிறந்தவர்க்கு அறிக்கையிடுவித்து
ஆனைகுந்திதன்னைவிட்டு அபிமப்பெருமாளும்
தாயுடனேசொல்லாமல் தனிவழியேவந்துவிட்டான்
ஆற்றில்விழுந்து முழுகிக்கரையேறி
வல்லரக்கன் தன்வனத்தில் வாளபிமன் தூங்கையிலே
வல்லரக்கன்முழுங்கவந்தான்வாளால்தறித்துவிட்டான்
கடோற்கஜன் தன்னுடனே காளையுறவாடி
கமலவல்லியார்வீட்டில் கலந்தேயமுதுகொண்டு
அங்கேவிடைகள்பெற்று அபிமற்கடோற்கஜனும்
அரவான்வனத்திலே அங்கேஉறவாடி
நாககன்னியார்வீட்டில் நல்லவிருந்துமுண்டு
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலர்கங்கைநன்னுடர்
வீசிநடந்துவந்தார் வீரகெங்காள்தன்வனத்தில்
தொந்திசெட்டிதன்னுடனே துரைகளுறவாடி
வீரகெங்காள்தன்புறத்தில் விருந்தமிர்தந்தானுமுண்டு
அங்கேவிடையருள ஔவைவனத்தில்வந்து
ஔவைவனத்தில்வந்து அரசர்விருந்துமுண்டு
அழகியசீர்சுந்தரிக்கு ஔவையைத்தூதனுப்பி
ஒருமாமரத்தருகே உத்தமர்கள்வந்துநின்று
துரியோதனனுடனே சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
அரவான்போய்சோதித்து அவன்வந்தபிற்பாடு
துரியோதனனும் சேனைப்பெருக்கமுடன்
மணக்கோலந்தான்வர மன்னனபயமிட்டான்
அந்தச்சமயத்தி லரவான்கடோற்கஜனும் [அ
தொந்திசெட்டிதன்னுடனே துரைமன்னர்போய்புகுந்
மன்னன் துரியோதனன் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
மானப்பொருதி மறித்தார்கள்சேனையெல்லாம்
ஆயிரங்கோடி அரசமக்கள்பட்டார்கள்
ஏழாயிரங்கோடி படைமன்னர்பட்டார்கள்
அப்போதரசரெல்லா மலைந்துவலைதேடி
ஒற்றைப்பாரத்தருகே ஓடிவருமப்போது
அங்கேஅபிமர் அதட்டிக்கொடிபிடுங்கி
தாமணியாய்ச்சேர்த்து தறிமாடுபோல்மடக்கி

துரியோதனனுரை திரள்மன்னர் நூற்றுவரை
மற்றுமுள்ளமன்னவரை வாளபிமன்கட்டிவைத்து
என்னையும்கட்டத் துணிந்தார்களிப்போது
சீக்கிரமாயோடிவந்து சேனையுடனாக
வந்துவினவினேன்காண் வாளபிமன்தன்னுடனே
மன்னர்சபைநடுவே வாளபிமன்முன்பாக
பெண்ணெவர்க்குயென்று பிறிவித்துகூறினேன்
துரியோதனனுரை சீக்கிரமாய்சொல்லுமென்றேன்
வாளபிமர்க்கென்று வசனமவனுரைத்தான்
அப்படியேஆகுதென்று அரண்மனையில்போய்புகுந்து
ஆளப்பிறந்த அரவானெழுந்திருந்து
காவணக்காலுடனே கட்டினான்மன்னவரை
இலக்குணனைக்கொண்டுவந்து இராஜாக்கள்முன்பாக
ஐந்துகுடுமிவைத்து அம்பலத்தில்தலைசிரைத்து
சாணியைவைத்து தலையில்விளக்கேற்றினான்
வாளபிமன்தன்னுடனே மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும்
மனையிலுட்கார்ந்து மணஞ்செய்யும்வேளையிது
தாமதங்கள்பண்ணாதே தருமப்பெருமாளே
ஐவருடனாக அலங்காரத்துரோபதையும்
என்தங்கைதுரோபதையும் தார்வேந்தரைவருமாய்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று ஸ்ரீராமர்தானழைத்தார்
அப்போதுதருமரும் அடைவுடனேதான்கேட்டு
மாயன்பெருமாளே வார்த்தையொன்றுகேளுமையா
பாவிதுரியோதனனூர் பார்த்தானேயாமாகில்
மறித்துவனம்போமென்று வழக்குரைப்பான்தப்பாது
எப்படிநாம்வருவோம் எங்கள்பெருமாளே
தருமமுடியானே தருமரேநீர்கேளும்
வேதியரைப்போலாக வேடங்கள்மாற்றுகிறேன்
காசிப்பிராமணர்போல் கனவேடப்போட்டாரே
ஐவருக்குவேடம் மாற்றினார்மாயவரும்
மாதுதுரோபதையும் வடிவெடுத்தாளப்படியே
அங்கிருந்துமாயவரும் அழைத்துவருகலுற்றார்
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
நாடுகடந்து நகரும்பலகடந்து
துவாரகாபதியருகே சென்றாரேமன்னவர்கள்
அங்கொருசாவடியில் ஐவரையுந்தானிருத்தி

அரவானையுமிங்கே அனுப்புகிறேனென்றுசொல்லி
சீக்கிரமாய்வந்துதிரு மாளிகையினுட்புகுந்தார்
அரசாணிமுன்பாக வந்தாரே ஆயனுமே
கட்டுண்டமன்னவரைக் காவலரைத்தான்பார்த்து
கண்டாரேலக்குணனை கைகால்வாய்மூடினார்
ஐயோமகனே ஆபத்துவந்ததென்ன
காரணமோஉங்களுக்கு கட்டுண்டிருப்பானேன்
தலைமேலேசாணிவைத்து சாஞ்சியிருப்பானேன்
பணமும்பறிகொடுத்து பரதேசியானீர்களோ
என்றுசொல்லிஎம்பெருமாள் இல்லாவிசாரமிட்டார்
குருக்கள்மார்தங்களண்டை கோபாலர்வந்துநின்று
இந்தஅவதிகளேனையாவந்ததென்றார்
தலையிலெழுத்துப்படி தப்புமோமாயவரே
கலியாணமென்றுசொல்லி கண்குளிரப்பார்க்கவந்தோம்
அனியாயமாக அகப்பட்டுக்கொண்டோமே
இனியென்னசெய்வது எங்கள்பெருமாளே
ஆனபடிசெய்யுமென்றார் அந்தக்குருக்களுமே
என்றுசொல்லிமாயவரும் இருக்கட்டுமென்று சொன்னா
மாயன்பெருமாளு மகாதேவனோதுசெய்தார் [ர்
கட்டுண்டமன்னவரை கட்டவிழ்க்கவேண்டுமென்று
நல்லரவான்சேவகத்தை நாமறியவேண்டுமென்று
அசைந்தார்போலாக ஆயருந்தான்மறைந்தார்
மாயனரண்மனையில் வாளபிமன்சுந்தரியும்
இருவருமோருடலா யிருந்தார்களப்பொழுது
உத்தமர்கள்வேதியர்கள் ஓமவிதிகள்செய்ய
வெற்றிப்பிராமணர்கள் வேதங்களோதிநிற்க
ஆளப்பிறந்த அரவான்முகம்நோக்கி
மாயன்பெருமாளை வரவழைத்துவாருமென்றார்
அரவானும்மாயவரை அதட்டியாய்தானழைத்தான்
சுத்தித்திருப்பி திசைதோறும்பார்க்கலுற்றான்
பாரளந்தமாயவரைப் பந்தலிற்காணமல்
எங்கெங்குந்தேடி இராஜர்முடிவேந்தன்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளியேபுறப்பட்டார்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அரவானும்பார்க்கலுற்றான்
மண்டபத்தைவிட்டு வருகிறார்மாயவரும்
கண்டானரவான் கடுகப்பிடிக்கவென்று

மாயன்பெருமாளும் மச்சவடிவுகொண்டு
மச்சவடிவுகொண்டு மடுவிலேபோய்மறைந்தார்
அரவானும்விச்சுளியாய் ஆயனைப்பாயலுற்றான்
மாயன்பெருமாளும் மறைவாகஓடிவந்து
பார்த்தானே நல்லரவான் பதுங்கியெழுந்திருந்து
சிவிங்கிவடிவாய்த் துரத்திபிடிக்கலுற்றான்
அப்போதுதப்பிவந்து ஆயருமேதுசெய்தார்
ஆயன்பெருமாளும் ஆமைவடிவெடுத்து
புதருஞ்செடியருகே போய்புகுந்தார்மாயவரும்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அறிந்தானேமாயவரை
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவான்குறவனைப்போல்
சில்லாக்கோல்கைபிடித்து சிக்கெனவேகுத்தலுற்றான்
அப்போதுமாயவரும் அரவானைதிரில்வந்து
காட்டிலொருபன்றியைப்போல் கடுகியேயோடலுற்றார்
பார்த்தானரவான் பன்றியாயோடுவதை
வேட்டைநாய்போலரவான் பீஜத்தைபோய்பிடித்தான்
ஆயனும்முன்னிழுக்க அரவானும்பின்னிழுக்க
ஆயன்பெருமாளுக்கு ஆபத்தேயாச்சுதப்போ
தவித்துத்தடுமாறி தப்பித்துமாயவரும்
கொக்காய்வடிவுகொண்டு கோபாலரோடலுற்றார்
அஞ்சனத்திருஷ்டியிலே அறிந்தானேமாயவரை [டு
சீக்கிரமாய்நல்லரவான் டேகையைப்போல்வடிவுகொண்
துரத்தியேமாயவரை சீக்கிரமாய்ப்போயறைந்தான்
கீழேவிழவறைந்து கெட்டியாய்ப்போய்பிடித்தான்
வேதநாராயணரும் மெத்தெனவேதப்பிவந்து
எலிபோலவடிவுகொண்டே இயல்வளையில்தானுழைந்
அரவானதுகண்டு அப்புரமேபோய்ப்பதுங்கி [தார்
பூனைவடிவாகி பதுங்கியிருக்கலுற்றான்
பெருமாளும்அங்கிருந்து போனானேபையலென்று
எட்டியேபார்க்கலுற்றார் எலிபோலேமாயவரும்
ஒளித்திருந்துநல்லரவான் மென்னியைபோய்பிடித்தான்
உறுதியாய்ப்பிடித்திடவே உள்ளநடுங்கிடவே

பெருமாள் சொல்வது

மண்டைபிதுங்கிடவே மேகவர்ணன்தான்பார்த்து
மெச்சினேன்மருமகனே விடுவிடுமெனவுரைத்தார்

விட்டால்வருவீரோ விண்ணளந்தமாயவரே
வருகிறேனென்றுசொல்லி மாயவரும்போய்மறைந்தார்
பார்த்தானே நல்லரவான் பார்வேந்தரெங்கேயென்று
திகைத்தானே நல்லரவான் திருமாலைக்காணுமல்
அப்போது மாயவரும் ஆயனிடையனைப்போல்
எம்பெருமாளப்பொழுது இடையனைப்போலவந்தார்
கண்டானே நல்லாவான் கடுகெனவேஓடிவந்து
பாளையக்காரனைப்போல் படபடென்றோடிவந்து

அரவான் சொல்வது

இடையனைக்கட்டிப் பிடித்தந்தநல்லரவான்
அரண்மனைவாசலுக்கு ஆட்டுக்கிடாவேண்டுமென்று
பாலுந்தயிரும் பதிங்கலம்வேண்டுமென்று
கொண்டுவாயிடையா நீ கொப்பெனவேயென்றுசொல்லி
அண்ணுந்தாள்போட்டு அடித்தானே நல்லரவான்
பாராங்கல்தானெடுத்து பாரளந்தார்மீதில்வைத்து
தலையெடுக்கவொட்டாமல் தார்வேந்தனடிக்கலுற்றான்
அறிந்தாரேமாயவரும் அரவான்சவுரியத்தை
மெச்சினேன் நல்லரவான் விடுவிடுமென்றுரைத்தார்
இனிவிடும்நல்லரவா னிப்பொழுதேநான்வாரேன்
என்றலுமேநல்லரவான் இராமரைக்கைபிடித்து
மாயவரைப்பற்றி யிழுக்கலுற்றானப்பொழுது

பெருமாள் சொல்வது

அப்போதுமாயவரும் அரவானுக்கேதுரைப்பார்
மனிதரைக்கொன்று மகாபாதகஞ்செய்தீரே
மனிதரைக்கொன்றரவான் மணஞ்செய்யக்கூடாது
பாதகமிகுந்ததுகாண் பந்தலிலேயிப்பொழுது
காசியிலேபோய்மிகுதி கலியாணஞ்செய்யவேணும்
அப்பாதகந்திரு மதுவுமேதண்ணீரிலே
காசிபிராமணரைக் கலியாணப்பந்தலிலே
இட்டுவந்துவிட்டாக்கால் என்மகளைத்தருவேனப்பா
அல்லாதுபெண்கொடுக்கேன் அரசர்கள்தானறிய

அரவான் சொல்வது

என்னவரவானும் இராமர்முகம்நோக்கி
காசிப்பிராமணர்கள் வேண்டுமென்றீர்காவலரே

இப்போதுவேதியர்கள் எங்கிருப்பார்சொல்லுமென்று
மாயன்பெருமாளுந் மறைவாகயேதுரைப்பார் [ன்
காசிக்குபோய்வருவார் காவலனேவேண்டியபேர்
வழியிலொருமடத்தில் வந்திருப்பார்வேண்டியபேர்

அரவான் காசிப்பிராமணரைக் கண்டுபிடிப்பது

அப்போதுநல்லரவான் ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து
பந்தலைவிட்டு பார்மன்னன் வெளியேவந்து
எங்கெங்குந்தேடி இராசமுடிவேந்தன்
அலைந்தெங்குந்தேடிவந்தான் ஆணழகன்புத்திரனும்
ஊருக்குமேற்கே ஒருமண்டபம்தானிருக்கும்
மண்டபமொன்றிருக்கும் மாயனருளாலே
பஞ்சவர்களைவரும் பார்ப்பாரைப்போலாக
காசிப்பிராமணர்போல் காவலர்களங்கிருப்பார்
கண்டானரவானும் கடுகெனவேஓடிவந்து
மண்டபத்தைநோக்கி வரலுற்றான்மன்னவனும்

காசிப்பிராமணரை அரவான் கேட்பது

காசிப்பிராமணரை கண்டானரவானும்
மண்டபத்தைச்சேரவந்து வணங்கியெழுந்திருந்து
ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு அரவானுங்கூறலுற்றான்
ஆர்காணுமையரே அரியபிராமணரே
எங்கிருந்தெங்குவந்தீரெனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்

காசிப்பிராமணர் சொல்வது

மாயப்பிராமணரும் வார்த்தையங்கேதுரைப்பார்
காசிக்குப்போய்நாங்கள் வந்தோங்காண்காவலனே
எங்கிருந்திங்கேவந்தாய் என்னகாரியம்சொல்லுமென
ஆர்காணுந்தம்பி அறியவுரையுமென்றார்
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்

அரவான் சொல்வது

ஐவருடபுத்திரன்காண் அருச்சுனனென்தகப்பன்
என்பேரரவான்காண் என்னுச்சிதுரோபதைகாண்
மாற்றான்பொருட்டால் வனம்போனார்பாண்டவர்கள்
ஆயன்மகள்சுந்தரியை அபிமருடதேவியரை

மாற்றான் தன்மைந்தருக்கு மணஞ்செய்யவந்தார்கள்
அந்தவிசேஷம் அடியேங்கள் தாமறிந்தோம்
மாயன்மகள் சுந்தரியை வாளர்லபிமருக்கு
கலியாணம்செய்யவந்தோம் கரியமால்புத்திரியை
காசிப்பிராமணர்கள் கரியமால்வேண்டுமென்றான்
ஆகையினால்வந்தேன் ஐயரேவாருமென்றான்
ஐவரையுங்கண்டாற்போ லாச்சுதுகாணிப்பொழுது
வாருமையாவென்று வணங்கியெழுந்திருந்தான்
ஆனாற்கேள் தப்பியரே அப்படியேநாம்வருவோம்
பாவமுங்கண்டதே பந்தலிலேநாங்களிரோம்
பாவங்களுண்டானால் பரிகரித்தால்நாம்வருவோம்
இப்படிக்குசம்மதித்தா லிப்போதேநாம்வருவோம
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்
அப்படியேயாகுதென்று அரவானழைத்துவந்து

காசிப்பிராமணர் வருவது

மாயனரண்மனையில் மாணிக்கப்பந்தலிலே
ஐவருமாச்சியரும் அரியபிராமணர்போல்
கண்டாரேமாயவரும் கடுகியெழுந்திருந்து
பந்தலிலேவந்திருந்து பார்த்தார்திசைதோறும்
காசிப்பிராமணர்க்கு கைதொழுதார்மாயவரும்
தரணியளந்தவர்க்கு தருமருந்தெண்டனிட்டார்
பார்த்தாரேதருமரிந்த பந்தல்திசைதோறும்

காசிப்பிராமணராகி பாண்டவர்வந்து
பெருமாளைக் கேட்பது

இதுபுதுமையிதுபுதுமை இவ்வுலகில்கண்டதில்லை
சொல்லுமையாமாயவரே துவாரகையிலிப்படியோ
மன்னவரேவுங்களிலே மணஞ்செய்வதிப்படியோ
அரசாணிதன்னுடனும் ஆனபந்தக்காலுடனும்
கட்டிவைத்துயிவ்வுலகில் கலியாணஞ்செய்வதுண்டோ
மனிதரைக்கட்டி மணம்செய்யக்காரணமோ
அரசாணிக்காலண்டை ஆர்காண்சிறுவனிவன்
தலையைமழுக்கடித்தீர் சாணிதலைமீதில்வைத்தீர்
அவன்-ஆருடையபிள்ளை அறியவுரையுமென்றார்

பெருமாள் சொல்வது

மாயன்பெருமாளு மறையவர்க்கே துரைப்பார்
காவணக்காலண்டை கட்டுண்டோனென்றீர்
திரியோதனன்மகன்காண் செல்வனிலக்குணனும்
திரியோதனனார்காணுந் தெரியவுரையுமென்றார்
இதோ-பந்தலிலேகட்டுண்ட பாரமுடிமன்னவனும்
திரியோதனப்பெருமான் சீமைக்கதிகாரன்
இந்த-மன்னவர்களெல்லாம் மகாராஜன் தம்பிமார்
இவருடையமைந்த னிலக்குணர்காணுமிவன்

காசிப்பிராமணர் சொல்வது

என்னபிராமணரும் இராமர்முகம்நோக்கி
மணையிலுட்கார்ந்த மாப்பிள்ளையார்காணும்
விண்ணளந்தமாயவரும் வேதியர்க்கே துரைப்பார்

பெருமாள் சொல்வது

பாண்டவரைவருண்டு பாருலகோர்தாமறிய
தருமரென்றும்வீமரென்றும் தாஷ்டீகவிஜயனென்றும்
நகுலர்சகாதேவர் ராஜாக்களைவருண்டு
ஐவர் நடுவி லருச்சுனனார்புத்திரன்காண்
அருச்சுனனார்புத்திரன அபிமனிவர்காணும்
மணைமேலுட்கார்ந்த வாலிபன்தான்காணும்
மாயப்பிராமணரும் மாயவர்க்கேதுரைப்பார்
திரியோதனனார்க்கு திரள்குமாராபஞ்சவர்க்கும்
உறவுமுறைதத்துவங்க ளுண்டோநீகூறுமென்றார்

பெருமாள் சொல்வது

மறையவர்கேட்கவே மாயவருமேதுரைப்பார்
திரியோதனனார்க்கும் திரள்வீரர்பஞ்சவர்க்கும்
பங்காளித்தத்துவத்தால் பகையுண்டுகாவலர்க்கு
தம்பிமகன்தேவியரை தமையனமகன்கொள்ளவந்தான்
ஆகையினால்கட்டிவைத்தார் அரியபிராமணரே

காசிப்பிராமணர் சொல்வது

மாயப்பிராமணரும் மறுவார்த்தைதனை துரைப்பார்
அறியாப்பசங்களுக்கு அறிந்துரைத்துபுத்திசொல்ல

பஞ்சவர்களிங்கில்லையோ பாரளந்தமாயவரே
பஞ்சவர்களிங்கிலைகாண் பாரவனம்போனார்கள்
இட்டுநீர்வார்க்கவும் இங்கிலையோபஞ்சவர்கள்
பெரியப்பாலல்லவோ பெருக்கமுடன்செய்யவேண்டும்
தகப்பன்மாரில்லாமல் தரிப்பாரோமங்கிலியம்
தம்பிமணமெரிய தான்மணஞ்செய்வாரோ
பாவமிதுபாவம் பந்தலிலேநாங்களிரோம்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அதிகாரபந்தலிலே
ஆரடாபையல் அழைத்துவந்தாயெங்களை நீ
தோஷமிதுதோஷம் சொல்லாமலிட்டுவந்தாய்
இங்கிருக்கப்போகாதென்று எழுந்திருந்தார்வேதியர்கள்

பெருமாள் சொல்லுவது

அப்போதுமாயவரும் அரவானுடன்வுரைப்பார்
வேதியர்கள்போனுக்கால் விஜயன்மகனார்க்கு
மறையோர்கள்போனுக்கால் மைத்துனர்மகனார்க்கு
பெண்கொடுப்பதில்லையென்று பெருமாளுங்கூறலுற்றார்

கடோற்கஜன் சொல்லுவது

அப்போகடோற்கஜனும் அரவான்முகம்நோக்கி
தம்பியரேகேளாய்நீ சமயத்துக்கேற்றபடி
ஆயனார்சொற்படிக்கு அரவானேசெய்யுமென்றான்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானெழுந்திருந்து
மாயப்பிராமணரை வணங்கியெழுந்திருந்து
வேதியரேஉங்கள்மணம் வேணபடிசெய்யுமென்றான் [ன்
மறையவரேநீங்களிப்போ மணமுடிக்கவேணுமென்று

பெருமாள் சொல்லுவது

வேதப்பிராமணரும் வேதியருங்கூறுவார்
பந்தலிலேகட்டிவைத்த பாரமுடிமன்னவரை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுக் கலியாணஞ்செய்யுமென்றார்
காலோடேகட்டிவைத்த காளையிலக்குணனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டுக் கந்கமுழுகாட்டி
ஆனபொன்பணிதியிட்டு அழைத்துவந்துவையுமென்
அப்படியேயாகுமென்று அரவானுமோடிவந்து [றார்
திரியோதனனுடைய திரள்மன்னர்நூற்றுவரை

அரவான் துரியோதனன் முதலானவரைக் கட்டவிழ்த்து விடுவது

கட்டையவிழ்த்துக் கருத்துள்ள நல்லரவான்
மாற்றானிலக்குணனை வரிந்தகட்டைத்தானவிழ்த்து
விளக்கையெடுத்து வேந்தனைத்தானெழுப்பி
தாதியரைத்தானழைத்து சலக்கங்கள்வாருமென்றான்
பொன்பூட்டிபட்டுடுத்தி பூவையிலக்குணற்கு
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவனிலக்குணனை
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானதுபார்த்து
தம்பியிலக்குணனே சதிராகயிருமென்றான்
காசிபிராமணரும் கலியாணப்பந்தலிலே
மாயனருகாக மறையவருந்தானிருந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்மனதில்
காசிப்பிராமணர்கள் கட்டவிழ்த்தபுண்ணியத்தால்

ஊர்வலம் வருவது

துரியோதனனும் திரள்தம்பிநூற்றுவரும்
மாமன்சகுனியும் மைத்துனன்தேத்தாசன்
காசிப்பிராமணர்க்கு கைகுவித்துதெண்டனிட்டார்
மற்றுமுள்ளமன்னவரும் வணங்கியெழுந்திருந்து
துரோணர்கிருபர் சொல்பெரியவீஷ்டுமரும்
ஐவரேயென்றறிந்து ஆசீர்வாதமென்றார்
மாயன்மகளை மணஞ்செய்யுமென்றுரைத்தார்
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
மல்லரிகொட்ட மணித்தாளந்தான்முழங்க
ஒற்றைச்சங்கூத வொளிகள்பணிமாற
வேதங்களோதிவர வேதியர்கள்பாடிவர
தாரைகளூதிவர தார்வேந்தன்பாடிவர
வெற்றிமுரசறைய வேந்தர்களோடிவர
தப்பட்டைகொட்ட தாரைகளூதிவர
நட்டுவர்வட்டுவர்கள் தாளங்கள்கொட்டிவர
வேசியர்களாடிவர வேந்தர்கள்கொட்டிவர
தத்தோடிங்காவென்று தாளங்கள்போட்டுவர
மத்தளங்கள்கொட்டி மணிமுரசுஊதிவர
அமமிக்குழவி அரசாணிமுன்பாக

சாலுங்காரமும் சந்திரன்முன்பாக
மங்கிலியப்பெண்டுகள் வந்துமுளை தெளிக்க
மேளவகையானதெல்லாம் தனித்தனியேதான்முழங்க
தாளவகையானதெல்லாம் தனித்தனியேதான்முழங்க
மங்கிலியந்தேங்காயும் மணப்பாக்குவெற்றிலையும்
மறையோர்கள்வேதியர்கள் மங்கிலியப்பெண்டுகளும்
மங்கிலியந்தொட்டு மனமகிழ்ந்துவாழ்த்தினர்
துரியோதனனுடனே திரள்தம்பி நூற்றுவரும்

மாயப்பிராமணர்க ளனைவருந் துரியோதனாதி களும் மங்கிலியம் தொடுவது

மாயப்பிராமணர்கள் மன்னவர்களைவரும்
மாதுதுரோபதையும் மங்கிலியம்தொட்டபின்பு
மாயன்பெருமாளும் மங்கிலியம்தொட்டபின்பு
மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மன்னரெல்லாம்தொட்டபின்பு
வேதப்பிராமணரும் விண்ணவரும்சாட்சியென்று
மங்கிலியம்தானெடுத்து வாளபிமன்கைகொடுத்து

அபிமன்னன் சுந்தரிக்கு மாலையிடுவது

மாயவரைத்தெண்டனிட்டு மங்கையற்குதான் தரித்தான்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு சுந்தரிக்குதான் தரித்தான்
அரகராவென்று அழுத்தினான் மங்கிலியம்
மும்மூர்த்திகளை தானினைத்து மூன்றுமுடிபோட்டானே
சுந்தரிக்குவிபூதி தரித்தான் அபிமன்னனும்
மாயன்பெருமாளும் மனமகிழ்ந்துயேதுரைப்பார்
சுருப்புகுழலாளை சோலைமயில்சுந்தரியை
தோகையிளமயிலாளை சுந்தரியைஉந்தனுக்கு
தந்தோமுனக்குமப்பா தனஞ்செயனார்புத்திரனே
இந்தாருந்தம்பியென்று இராமருப நீர்வார்த்தார்

பெருமாள் கடோற்கஜனுக்குச் சொல்லுவது

கரியபெருமாளும் கடோற்கஜனைத்தானழைத்து
தகப்பன்மாரிங்கிலேயோ தார்வேந்தாஉங்களுக்கு
பெரியப்பாவல்லவோ பெரியதுரியோதனனும்
எழுப்பியழைத்துவந்து ஏலாலபிமருக்கு
இட்டுநீர்வார்ப்பீரென்று இராமருங்கூறுவார்

கடோற்கஜன் வருவது

காளைகடோற்கஜனும் கடுகியெழுந்திருந்து
திரியோதனனருகே சேரவந்துயே துரைப்பான்
பெரியகுடியில் பெரியப்பா நீரல்லவோ
ஆளப்பிறந்த அபிமர்பெருமாளுக்கு
இட்டுநீர்வாருமையா எங்கள்பெருமானே
எழுந்திருந்துவாருமையா எங்கள்பெருமானே
தேசத்தழகன் திரியோதனனும்
மெள்ளவெழுந்திருந்து மேகமலைபோலே
மாற்றானபிமனுக்கு மணமிடவோவென்றுசொல்லி
நின்றுநடுங்கி நெடுமூச்செறியலுற்றான்

திரியோதனனை கடோற்கஜன் குத்துவது

கண்டான்கடோற்கஜனும் கண்கள்மிகச்சிவக்க
ஏண்டாபெரியப்பா யெறிந்தாய்பெருமூச்சி
முறுக்கிவிட்ட ஆட்டதுபோல் முரடாகநிற்கின்றாய்
முழங்கையைநோக்கி இடித்தானநடுமுதுகில்
கடுக்கென்றுகூன்வளைத்து காளையபிமர்கையில்
இறங்கியேநீர்வார்த்தான் ஏலாலபிமருக்கு
மறையோரெழுந்திருந்து வாழ்த்தியேசேஷையிட்டார்
ஆயன்பெருமாளும் அள்ளியேசேஷையிட்டார்
ஐவரையரும் அள்ளியேசேஷையிட்டார்
வீஷ்மர்துரோணர் வில்விதுரர்தன்னுடனே
இருந்தசபையோரும் எல்லோரும்சேஷையிட்டார்
திரியோதனனும் திகைத்தாப்போல்தானிருந்தார்
காளைகடோற்கஜனும் கனகோபந்தானாகி
பின்கையைநோக்கி பிடரியிலேமோதலுற்றான்
சேஷையிட்டுமீண்டுவந்தான் திரியோதனனும்
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிமுன்பாக
சுந்தரியைவாளபிமன் சுண்டுவிரல்தான்பிடித்து
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிசுற்றிவந்தார்
அருந்துதிபார்த்து அனைவோருமனமகிழ்ந்து
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரண்மனையேபோயபுகுந்து
மன்மதனும்ரதியும்போல் வாழ்மனையில்வீற்றிருந்தார்
இராமர்காணென்பாரும் இந்திரன்காணென்பாரும்

சந்திரசூரியர்கள் தம்பிமகனென்பாரும்
மங்கைநல்லாள்சுந்தரிக்கு மைத்துனன் காணென்பாரும்
மாயன் மருமகன் காண் வாள்விஜயன் தன்மகன் காண்
அபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும் அழகியசீர்பந்தலிலே
கலியாணம்வாழ்த்தியே காவலர்கொண்டாட
பெண்ணுய்பிறந்தவர்கள் பெருமைசொல்லக்கேட்டிருந் [து
அரவானெழுந்திருந்து அழகுமணப்பந்தலிலே
மணப்பாக்குவெற்றிலையும் மறையோர்க்குத்தான்வழங்கி
மன்னவர்கட்கெல்லாம் வரிசைப்படிவழங்கி
சந்தனங்கள்பூசியே தார்வேந்தரெல்லோரும்
பாக்குகள்வெற்றிலையும் பலபேர்க்குத்தான்வழங்கி

பெருமாள் காமதேனுவை யழைப்பது

கலியாணம்பார்க்கவந்த கனமானமன்னவர்க்கு
போசனங்களிட்டுப் பூரிக்கவேணுமென்று
மாயன் பெருமாளு மனதிலே தானினைந்து
காமதேனுவென்னுங் கனமான பசுக்கள் தம்மை
வருகவருகவென்று வரவழைத்தார்மாயவரும்

காமதேனு வருவது

வந்துதேகாமதேனு மாயவனைத்தெண்டனிட்டு
என்னையழைத்தபணி யேதுகருமமென்று
கேட்டதேகாமதேனு கிருபையுள்ளபெருமானே

பெருமாள் கூறுவது

மாயன்பெருமாளு மறுவார்த்தைசொல்லலுற்றார்
திக்குத்திசையார்க்கும் துரியோதனன்சேனைக்கும்
மற்றுமுள்ளராஜாக்கள் மன்னவர்கள் தங்களுக்கும்
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பெருகுஞ்சேவகமும்
போசனமும்நல்ல பொரிக்கறியும்பச்சடியும்
பருப்பும்புளிக்கறியும் பாயசமும்பசுவினெய்யும்
அறுபத்துநான்குவகை யதிரசமும்முப்பழமும்
கற்கண்டுசர்க்கரையும் காட்டுப்பலாப்பழமும்
வாழைப்பழமுடனே மாங்கனியுந்தேங்காயும்
பாலுந்தயிருடனே பலவிதங்களுள்ள தெல்லாம்
பந்திவைத்தித்தனையும் பகுத்துவிடச்சொன்னாரே

காமதேனு விருந்திடுவது

அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேகாமதேனு
வந்தமன்னரத்தனைக்கும் வாசலிலேபந்திவைத்து
சொன்னபடிவிருந்து தொடுத்துவரவிட்டதுகாண்
பாலாலும்நெய்யாலும் பந்தலிலேதாம்வழங்கி
போசனங்களருந்திப் புலப்பட்டார்தார்வேந்தர்
யானைகுதிரையுடன் ஆள்பெருங்கூட்டமுடன்
நாரையெருதுகள் நாலுலட்சம்அஞ்சுலட்சம் [ம்
மிகுத்திருந்தகால்நடைக்கு வேணுமென்றதீனியெல்லா
காமதேனுந்தான்கொடுத்து கடக்கப்போய்நின்றதுகா
மாயன்பெருமாளும் வரிசையெல்லாந்தான்பார்த்து [ண்
சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்தார்மாயவரும்
காமதேனுவைப்பார்த்து கரியமாலேதுரைப்பார்
நாளையொருபொழுது நானழைத்தால்வாருமென்றார்
நமஸ்காரம்பண்ணி நடந்துதேகாமதேனு

துரியோதனன் அரசர்கள் மகிழ்வதும் புகழ்வதும்

அந்தயிரவில் அரசமன்னராஜாக்கள்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்குருக்கள் [டு
மற்றுமுள்ளமன்னவரும் வகைவகையாயிருந்துகொண்
குருக்களுடனுரைப்பான் கோமான்துரியோதனன்
கண்டீரோஇப்பொழுது காமதேனுவந்ததுவும்
வேணுமென்றபாக்கியத்தை விருந்திடச்சொன்னதுவு
பெருமாள்பிரதாபம் கண்டீரோபெரியவரே [ம்
மாயன்தபசுநிலை மனமறியப்போகாது
பத்துலட்சம்தாதியர்கள் சமைத்தால்விருந்தாமோ
நம்முடைசேனைக்கு நல்விருந்துசெய்தாரே
அவருடன்சரியானபேர் யாருமில்லைவையகத்தில்
நாம்நினைத்தால்வருமோ நலமானகாமதேனு
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தான்குருக்களுடன்

குருக்கள் சொல்வது

அந்தவிசேஷமதுகேட்டுஅக்குருக்கள்
சொன்னாரேமாயருட சூத்திரங்களுள்ளதெல்லாம்
வைகுண்டவாசன்காண் மாயமாய்வந்தவதரித்தார்
பூமிபாரந்தீர்க்கப் பிறந்துவந்தார்மாயவரும்

மானிடசென்மமென்று மனதில் நினைக்கவேண்டாம்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாரளந்தாருண்டுபண்ணூர்
மாயனருளாலே வந்துபிறந்தார்கள்
பஞ்சவர்கள் தங்களுடன் பகைபண்ணிக்கொள்ளாதே
வனவாசம்போனவரை மன்னுவரவழைத்து
பாதியரசு பாண்டவர்க்குநீகொடுத்து
கூடியேவாழ்ந்தாக்கால் குலமன்னர்மெச்சுவார்காண்

துரியோதனன் சொல்வது

குருக்களுரைக்கலுமே கோமான் துரியோதனன்
மறுவார்த்தைசொல்லி யுரைக்கலுற்றான் மன்னவனும்
பாண்டவரை நாமழைத்துப் பாதியரசாளுமென்று
நாமமுடையார்க்கு நல்லவன்போல்நாமானேம்
மாமன்சகுனியுட வார்த்தையைநாம்கேட்டு
நியாயங்கள்கேட்க நிலந்தப்பிநின்றேனே
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மகனைத்தலைசிறைத்து வாசலிலேகட்டிவைத்து
காலோடேகட்டி கலியாணஞ்செய்ததுவும்
வெட்கமுங்கெட்டு விருதாவாய்ப்போனதுவும்
எப்போதெளியுமையா ஈஸ்வரனேஎந்தனுக்கு
என்றுவிசாரமிட்டு எழில்வீரன் தான்படுத்தான்
எல்லாருமப்படியே எண்ணிவிசாரமிட்டார்

அரவான்முதல் நால்வருஞ் சொல்வது

படுத்தார்களெல்லோரும் படைமன்னர்தான்கூட
நல்லரவான்தொந்திசெட்டி நற்பாலன்கடோற்கஜனும்
பேசினார்நால்வருமே பெருமாள்சௌரியத்தை
அம்மான்சவுரியத்தை அனைவரும்பார்த்தோமே
நம்மால்தான்வருமோ நல்லவிருந்திடவே
என்றவர்கள்பேசி யிருந்தார்கள் நால்வருந்தான்
பொழுதுவிடிந்ததுகாண் புறப்பட்டான்சூரியனும்
ஆயன்பெருமாளு மப்போதெழுந்திருந்து
ஸ்நானங்கள்பண்ணி சதிரானமாயவரும்
காலைக்கடன்கழித்து கனமான மாயவரும்
அரவானைத்தானழைத்து ஆயன்பெருமாளும்
திரியோதனனுர்க்கும் தேசத்திலுள்ளவர்க்கும்

பகல்விருந்துசொல்லுமென்றார் பரிவாகமாயவரும்
அப்படியேசொல்லிவந்தான் அரவானவர்களுக்கு

துரியோதனன் பயணப்படுவது

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதனன்பார்த்து
நல்லரவான் தன்னுடனே ஞாயமாய்ச்சொன்னானே
கலியாணகாரியமும் கனவிருந்துமாச்சுதே
நாலுநாளாச்சுதே நாங்களுமிங்குவந்து
ஊருக்குப்போய்வாரோ மென்றான் துரியனுமே
பூணிக்கையாகவே போய்வாரோமென்றானே

அரவான் தடுப்பது

அவ்விசேடங்கேட்டு அரவானுங்கோபமதாய்
போறவர்கள் தங்களையே பிளந்திடுவேன் தடியாலே
ஊர்கோலம்வந்து உறவாடி மொய்யெழுதி
தேறுதலைசெய்வித்து சீமைக்குப்போமென்றான்
அவ்விசேடங்கேட்டு அடங்கினான் துரியனுமே
வந்தானே நல்லரவான் மாயவர்க்குத்தெண்டனிட்டான்
அவ்விசேடமெல்லாம் அரவானுரைத்தானே

பெருமாள் மறுபடியும் விருந்திடுவது

சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்துமாயவனார்
கார்வண்ணரப்போது காமதேனையழைக்க
வந்துதேகாமதேனு மாயவரைத்தெண்டனிட்டு
என்னையழைத்தவகை ஏதென்றுகேட்டதுகாண்

பெருமாள் சொல்வது

மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைசொன்னாரே
அன்னமும்பாலும் அமுதுடனேநெய்மோரும்
வேணவகையுடனே இனியக்கறிகளெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உடனேபடையுமென்றார்
அப்படியேகாமதேனும் அங்கேநினைத்ததுகாண்

அரவான் சொல்வது

அரவானெழுந்திருந்து ஐவரைப்பந்திவைத்து
வேண்டுமென்றகாய்கறிகள் விருந்துகளிட்டாரே
நெய்யாலும்பாலாலும் நிகராம்பொறிக்கறியும்

கையாரவுண்டு களைத்தீர்ந்தார் மன்னவர்கள்
பொழுதும்விடிந்ததுகாண் புதுநிலவுதானெறிக்க

ஊர்கோலம் வருவது

ஊர்கோலம்வரவே உத்தாரமிட்டார்கள்
யானை குதிரைகளும் முழுவயிரக்கால்குடையும்
பத்தரைமாற்றுப்பொன் பவழநெடுங்குடையும்
பட்டுக்குடையும பசும்பொன் முழுக்குடையும்
வட்டக்குடையும் மாணிக்கக்காலகுடையும்
திட்டமுடனலவட்டம் திரள்சோடிதான்முழங்க
வெண்சாமரம்வீச வேணதெல்லாம்பிடிக்க
பட்டுக்கொடிச்சீலைப் பத்துலட்சம்தான்பிடிக்க
முத்துக்கொடிச்சீலை மூனறுலட்சம்தான்பிடிக்க
தீவட்டிக்காரர் திரளாய்கொளுத்துமென்றார்
முத்தாலேவாலாத்தி மூன்றுலட்சம்,தான்சுழற்ற
பொன்னாலேதீவட்டி பெரியவர்கள்தான்பிடிக்க
தேர்விளக்குப்பந்தங்கள் திரளாகத்தான்பிடிக்க
ஆனையின்மேலே அடித்தார்களேந்துலட்சம்
நற்பரிமேலாக நாகசுரமூதிவர
பொற்காளையூதிவர பூமிகிடுகிடென்ன
ஆகாயம்பாணம் அதிர்புருசுசக்கரமும்
பூச்சக்கிரபாணங்கள் பூமியெல்லாந்தானிறைய
இடியம்புபாணங்கள் எட்டுலட்சம்தான்கொளுத்த
பகல்வத்திபூவத்தி பகல்போலேதானெறிய
ஆகாயம்பூமியெல்லாம் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
அபிமன்னராஜாவும் யானையின்மேலேறிவர
ரத்தினத்தில்தானிழைத்த நலமான தண்டிகைமேல்
ஏறினள் தண்டிகைமேல் எல்லவரும்தான்வாழ்த்த
முத்துக்குதிரைக்காரர் மூன்றுலட்சம்தான்பிடிக்க
வெற்றியுடன்சுந்தரியும் ஏறிவெளியேவந்தாள்
ஆயிரப் தாதியர்கள் அருகேநடந்துவர
ஆடும்பெண்களாயிரம் அருகேநடந்துவர
பாடும்பெண்களாயிரம் பக்கத்தில்நடந்துவர
உள்ளங்குளிர்ந்திடவே ஊர்கோலம்வாரார்கள்
வாரதொருவைபோகம் மகாதேவர்கற்பனைபோல்
துவாரகாதன்பதியே சுற்றியேவந்தார்கள்

வீதிக்குவீதி விளக்குகள்வைப்பாரும்
ஆலாத்திகாட்டுவாரும் அமர்ந்துயிருப்பாரும்
தேங்காய்கொடுப்பாரும் திருச்சின்னமூதுவாரும்
இவரார்காணென்பாரும் இந்திரன்காணென்பாரும்
மாயன்பெருமாள் மருமகன்காணென்பாரும்
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அபிமன்காணென்பாரும்
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த துய்யபரிபாலனென்பார்
திருஷ்டிகழிப்பாரும் சேலைசுற்றிபோடுவாரும்
இந்திரன்போலேயெங்கும் ஊர்கோலம்வந்தார்கள்
வந்தார்களப்பொழுது மாயனரண்மனையில்
ஆனையிரங்கினான் அபிமன்னராஜாவும்
தண்டிகையிறங்கினாள் தையல்நல்லாள்சுந்தரியும்
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வரிசையுடனின்றார்கள்
ஆலாத்திகொண்டுவந்து ஆயிரம்பேர்தானெடுத்தார்
முத்தாலேஆலாத்தி மூப்பியர்கள்தானெடுத்தார்
கற்பூரஆலாத்தி கன்னியர்கள்தானெடுத்தார்

காப்பு களைவது

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மணவரையிலுட்கார்ந்தார்
காப்புகளைந்தார்கள் காளையபிமருக்கு
சுந்தரியாள்கைகாப்பு துரைமன்னன்தான்புனைந்தான்
படைமன்னராஜாக்கள் பந்திபந்தியாய்நின்றார்கள்
மொய்ப்பணமும்பாத்திரமும் மூன்றுலட்சமிட்டார்கள்
வந்திருக்கும்மன்னவர்க்கு வரிசையுடன்பாக்கும்
சந்தனமுமகுங்குமமுஞ் சாந்துகள்பன்னீரும்
அந்தமுடன்மன்னவர்க்கு ஐவருக்குந்தான்பூசி
மஞ்சாவசந்தங்கள் மன்னவர்கள்தானாடி
சந்தோஷவார்த்தைசொல்லி பெருமாள்தயவுடனே

பெருமாள் சொல்வது

வந்தவரைப்போங்களென்று மாயனனுப்பிவிட்டான்
திரியோதனனுடைய சேனைபரிகலமும்
பயணம்புறப்பட்டார் பாங்குடையமன்னவர்கள்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானும்தானினைந்து
கட்டைதுளுந்தாலும் காணியாளனாகாது
மன்னவாகளைவரையும் வனத்திலேதுரத்திவிட்டான்

ஐவர்தேவியைக்கொண்டுவந்து துகிலையுரிந்துவைத்தான்
மாதான துரோபதையை மயிரைவிரிக்கவைத்தான்
வாளபிமன்தேவியரை தன்மைந்தனுக்குநேமித்தான்
திரியோதனனுடனே திரள்மன்னர் நூற்றுவரை
மாளப்பொருதிட்டு மடிப்பேனுனென்றெழுந்தான்
ஆயன்பெருமாளும் அரவானினைவறிந்து

பெருமாள் அரவானண்டை வருவது

ஆயர் அரவானை அழைத்தேதுகூறலுற்றார்
நாளையினிபாரதத்தில் ராஜாக்கள்மாளுவது
கல்யாணப்பந்தலிலே கலகமிட்டாலாகாது
மன்னவரையெல்லாம் வழிவிட்டனுப்புமென்றார்
அரவான்கடோற்கஜனு மானதொந்திசெட்டியுடன்
துடைதட்டிகொக்கரித்து துரத்திமுடக்கலுற்றார்
அடித்துவிழுந்ததென்று அலறியேஓடுவாரும்
இடிவிழுந்ததென்று இளைத்தோடிப்போவாரும்
பின்திரும்பிமுன்னோடி பிழைத்தோமேயென்பாரும்
தலைதடவிக்கொண்டுமன்னர் தப்பினோமென்பாரும்
இன்றுபெற்றாளென்மாதா இனிபிழைத்தோமென்பாரு[ம்]
இப்படிசொல்லி ராஜாக்களோடலுற்றார்
தேசத்தழகன் திரியோதனராஜன்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
தங்குந்திருமுகத்தை ஏறெடுத்துப்பாராமல்
தகப்பனார்வார்த்தைகளை தள்ளிநடந்ததினால்
சகுனிநமக்கு சத்திராதியாயிருந்தான்
இனியென்செய்வோமென்று எண்ணிவழிநடந்தான்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுவழிநடந்தான்
மார்பளவுதண்ணீரை வழித்தெறிந்துதாநடந்தான்
கூட்டிவந்தசேனையெல்லாம் கொள்ளைகொடுத்துவிட்டு
எப்படிப்போயிருப்பேன் இனியதொருபட்டணத்தில்
என்றுபுலம்பியே நடந்தான் துரியோதனன்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாஞ்சாலிதுரோபதையும்
மைந்தர்மருமகளை வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
எங்களுக்குயிங்கே யிருக்கவேநீதியல்ல
வேதநாராயணரே விடைதாருமென்றுரைத்தார்

மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்க்குரைத்தார்
ஏழ்மைகள்வந்து இளைத்தோமென்றெண்ணாதீர்
மாளுவார் நூற்றுவர்கள் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
மாது துரோபதையும் மயிர்முடிப்பாள் தப்பாது
மன்னவரே நீங்கள் வனம்போய்வாருமென்றார்
மாயன் பெருமாளும் வழிவிட்டுத்தான்வருவார்
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அரவான்கடோற்கஜனும் ஆனதொந்திசெட்டியாரும்
ஆயன்பெருமாளை அரசமக்கள்தெண்டனிட்டு
மாயவரேஎங்களிட வங்கிஷத்துமகாதுரையே
ஆயரேஎங்களை நீர் அனுப்பிவிடைதாருமென்றார்
அப்படியேயாகுதென்று ஆயருஞ்சம்மதித்து
மாயன் மகிழ்ந்து மருமகன்மார் தனக்கு
பட்டுசால்வைபச்சைவடம் பாங்காய்கிரீடமும்
கடுக்கன்கொலுசுகளும் கனமானமோதிரமும்
வேண்டும்பணிதியெல்லாம்வெகுமானம்தான்கொடுத்து
தோகைநல்லாள்சுந்தரிக்கு சீதனமாகவென்று
நாற்பதினாயிரம்கோடி நடையான்பாற்பசுவும்
அடியார்கள்தோழியர்கள் ஆயிரந்தான்கொடுத்து
ஆனைகுதிரை ஐந்துலட்சம்தோணியும்
பல்லக்குதண்டிகை பசும்பொன்னாலிழைத்ததுகாண்
சீதனங்கள்தான்கொடுத்து திருமால்மகள்தனக்கு
மாப்பிள்ளைக்கும்பெண்ணுக்கும் வரிசையுடனேப்பாக

அபிமன்னன் சொல்வது

அப்போதுவாளபிமன் ஆயன்தெண்டனிட்டு
பெருமாளேயெங்களுட பெரியப்பன்தந்ததெல்லாம்
எழுநூறுஒட்டகம்பொன் யானைசுமந்ததனம்
பரியம்பொருந்தினீரோ பாரளந்தமாயவரும் [மென்றீர்
பேதையென்றுசொல்லியே பெண்கொடுக்கமாட்டோ
எங்கள்-பாட்டனார்தேடும் பழம்பொருளேயித்தனையும்
மூலைப்பாடுகூலியொரு முப்பதுபொன் னுண்டுனக்கு
முப்பதுபொன்னை முதலெடுத்துக்கொள்ளுமையா
மற்றப்பொன்பூஷணமும் மாறாமல்பொதிபிடித்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அனுப்புமெனவாளபிமன்
தப்பாதேயனுப்பிவிடுந் தரணியளந்தமாயவரே

உடமைகொடுத்து உறவாடுமென்றுரைத்தான்
என்றுஉரைத்தானே இயலானவாளபிமன்

பெருமாள் சொல்வது

என்னைப்பெருமா ளிருதோளும்பூரித்து
தங்கைமகனுரைக்க தரணியளந்தமாயவரும்
மருமக்கனுல்வரையு மகளானசுந்தரியும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாளிகையினுட்புகுந்து
மாமியார்லட்சுமியை மன்னவர்கள்தெண்டனிட்டார்
மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும் மாதாவைதெண்டனிட்டாள்
மருமக்கள்நால்வரையும் வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
மகளாரைசென்றெடுத்து வாயாரவாழ்த்தலுற்றான்
மங்கிலியமூண்டிடுவீர் மைந்தனைப்பெற்றிடுவீர்
பூமியையாண்டிடுவீர் புத்திரரையுற்றிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டு
போய்வாருமென்று விடைகொடுத்தாள்பொற்கொடியும்
அங்கேவிடைகள்பெற்று ஆயனைத்தெண்டனிட்டு
துவாரகாபதியைவிட்டு துரைமன்னர்தானடந்தார்

ஔவையார் வீட்டிற்கு வருவது

ஔவைவனந்தேடி அரசமக்கள்போய்நடந்தார்
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
மல்லரிகொட்ட மணிதாளமுன்முழங்க
ஒற்றைச்சங்கூத ஒளிகள்பணிமாற
தெய்வரம்பைபாடிவா தேவடிமாராடிவா
ஔவைமடத்தருகே அடுத்தார்கள்மன்னவர்கள்
அபிமர்வருகிறதை ஔவையறிந்துகொண்டு
மக்களெதிராக மாதாவருகலுற்றாள்
ஔவையார்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்

ஔவையார் பாதம் சுந்தரியாள் பணிவது

தோகைநல்லாள்சுந்தரியும் தோழிமார்தன்னுடனே
தண்டிகைதானிறங்கி தார்குழலுமோடிவந்து
மாமிசரணமென்று வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
ஔவைமனமகிழ்ந் தணைத்தெடுத்துமுகந்துகொண்டு
வாயாரவாழ்த்தி மடத்தருகேகொண்டுசென்று

அன்னங்கறியாய் அடைவாகவேசமைத்து
மக்களுக்கும்மங்கையற்கும் வரிசையசனமிட்டு
வெற்றிலைகற்பூரம் மிகுந்தக்கால்சுண்டையுடன்
அள்ளியவர்க்களித்து ஒளவையாருமப்பொழுது
வாழ்த்திவிடகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்

ஒளவையார் வழிவிட்டனுப்புவது

அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகங்கைநன்னுடர்
ஒளவைவணங்கட்ந்து அப்புறமேவருகலுற்ருர்
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
நாடுகடந்து நற்பொழிகள்தான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து இருவாட்சியுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மருக்கொழுந்துதோப்புவிட்டு

வீரகெங்காளண்டை தொந்திசெட்டி வருவது

வீரகெங்காள்பட்டணத்தே விருப்பமுடன்வந்தார்கள்
முந்திபோய்தொந்திசெட்டி முருகுழலைதெண்டனிட்டு
மணம்செய்துவாளபிமன் மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும்
அண்ணமாரிப்போ அழைத்துவந்தார்பாருமென்ருன்
மைந்தனுரைக்கலுமே மாதாவுமேதுரைப்பாள்
பாங்கியரைச்சேரழைத்து பைங்கொடியுங்கூறுவாள்

வீரகெங்காள் சொல்வது

வீட்டைமெழுகி விநாயகக்கோலமிட்டு
சாந்தால்தரைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
கஸ்தூரிதான்கரைத்து கடுகத்தெளியுமென்ருள்
ஆலாத்திபெண்களொரு ஆயிரம்பேர்வாங்களென்ருள்
மைந்தர்க்கெதிராக மங்கையரும்போகவென்று

வீரகெங்காள் மைந்தர்களண்டை வருவது

பல்லக்குமீதேறி பைங்கொடியுமெதிர்நடந்தாள்
மாதாவருகிறதை கண்டந்தமன்னவர்கள்
ஆனைவிட்டுத்தானிறங்கி அரசமக்கள்மூவரும்
சூழவலம்வந்து சுற்றிவந்துதாயாரை
மாதாவின்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
பைங்கொடியாள்சுந்தரியும் பல்லக்குவிட்டிறங்கி
அத்தையாள்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்

வந்துபணிந்த பருமகளைச்சென்றெடுத்து
வாரியெடுத்தணைத்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்தாள் மாதாவும்வீரகெங்காள்
ஊர்கோலம்செய்யவே உத்தமியாள்தானினைந்து
மைந்தன்கொந்திசெட்டியுடன் மாதாவுரைத்தாளே
அப்போதுதொந்திசெட்டி அரண்மனையினுட்புகுந்து
உக்ராணம்போய்புகுந்து ஒருபெட்டிதான்திறந்து
எண்ணெய்கொண்டுவாருமென ஏழாயிரம்பொன்கொடுத்தான்
பாணவகைகொண்டுவரப் பதிங்கலப்பொன்னளந்தான்
கேளிக்கைகொண்டுவர கொடுத்தான்திரவியத்தை

ஊர்வலம் வருவது

பல்லக்குமேல்சிலபேர் படைமன்னரேறிவர
வீதியலங்கரித்து விளக்கேற்றியெத்திசையும்
ஆயன்மகள்சுந்தரியும் ஆனபொன்தண்டிகைமேல்
வேந்தர்பெருமாளும் வீதிபவனிவந்தார்
வெண்சாமரம்வீச வெள்ளைக்குடைகவிய
செட்டித்தெருகடந்து சீர்கருணவீதிபுக்கி
ராஜநெடுந்தெருவே நடந்தார்கள்மன்னவர்கள்
பாணமுழங்கிவர பைங்கொடிமாராடிவர
யானைகுதிரையேறி ராஜாக்கள்வீதிவந்தார்
பார்த்தன்மகளாரும் பாரளந்தார்தன்மகளும்
காளையரவானும் கடோற்கஜன்தன்னுடனே
ஊரைவலமாக ஊர்கோலம்வந்தார்கள்
கண்டாளேவீரகெங்காள் கண்கள்களிகூற
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் அபிமருக்கும்சுந்தரிக்கும்
அப்படியேதாதியர்கள் அன்பாயெழுந்திருந்து
முத்தாலேஆலாத்தி மூப்பியர்கள்கொண்டுசென்று
திருஷ்டிகழித்தார்கள் சீராயிருவருக்கும்
அபிமனுஞ்சுந்தரியும் அம்பொன்மணிகைபிடித்து
மாளிகையினுட்புகுந்தான் வாளபிமன்தேவியுடன்

அபிமன்னன் மணக்கோலத்தோடு வீரகெங்காளிடம் வந்தது

பந்தலிலேவந்துநின்று பாரமுடிமன்னவனும்
அரசாணிமுன்பாக அபிமனுஞ்சுந்தரியும்

மணைமேலேயுட்கார்ந்தான் வாளபிமன்தேவியுடன்
ஆனதொருவேதியர்கள் அள்ளியேசேஷையிட்டார்
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிசுத்திவந்தார்
அரசாணிசுத்திவந்து அரண்மனையிலுட்புகுந்து
பாலிகைப்பாய்மீதில் டரிந்தேயுட்கார்ந்தார்கள்
பாலும்பழமும் பனிவெள்ளை சர்க்கரையும்
கூட்டிக்குழப்பி கொடுத்தார்கள் தாதியர்கள்
வாங்கியமுதுண்டார் வாளபிமன்சுந்தரியும்
ஊர்கோலம்வந்து உள்ளூரார்மொய்யெழுதி
பாக்கிலையும்வாங்கிப் பரிமளமுமேற்பூசி
அன்னங்கரிகாய் அடவாகவேயளித்து
உண்டெழுந்துபோனபின்பு உத்தமர்கள் வீரியர்கள்
வாளபிமன்தேவியுடன் மகிழ்ந்திருந்தானங்கொருநாள்
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமருந்தாணிணைத்து
ஆச்சிநல்லவீரகெங்காள் ஆதீனத்தின்சேரநின்று
மாதாவுக்கேற்ற மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்ததொரு மக்களைசென்றெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டாள்
ஆச்சிநீர்கேளீர் அடியேங்கள்விண்ணப்பம்
ஆச்சிசுபத்திரை அபிமரைத்தேடியேதான்
அநேகநாளாகுதுகாண் ஆயன்பதிக்குவந்து
விடைதாருமாச்சியென்று விடுதிக்குப்போகவென்றான்

வீரகெங்காள் சொல்வது

சிரித்தும்மனமகிழ்ந்து செட்டிமகள்வீரகெங்காள்
மக்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்துவீரகெங்காள்
போசனச்சாலையிலே பொற்கொடியும்போய்புகுந்தாள்
மக்கள்மருமகட்கும் வரிசைப்படியாக
பொறித்தபொறிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
புத்துருக்குநெய்தளிகைப் போதமிகப்படைத்து
அசனமுண்டபிற்பாடு அள்ளியிலைப்பாக்குமிட்டு
மருமகள்சுந்தரிக்கு வரிசைபணிதியுடன்
தோழிமாராயிரஞ் சுந்தரிக்குத்தான்கொடுத்து
மைந்தனபிமருக்கு வரிசைபணிதியுடன்
யானைகுதிரையுடன் அடியார்களாயிரமும்

வேண்டும்படி கொடுத்து வீரகெங்காளப்பொழுது
வாழ்த்திவிடை கொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்ருள்
அங்கேவிடைபெற்று அலைகெங்கைநன்னுடார்
இரவும்பகலும் இளைப்பாறிவழிநடந்தார்
இளைப்பாறிவழிநடந்தார் இரவும்பகலாக
நடந்தார்களப்பொழுது நாககன்னிபட்டணத்தில்
நாடுகடந்து நகரும்பலகடந்து
காடுகடந்து கடுகவழிகடந்து
கானகத்தைவிட்டு கடுகனவேவாருர்கள்
நாககன்னிவீற்றிருக்கும் நல்லதொருபட்டணத்தே
பாதாளலோகத் தடவரையில்வந்துநின்ருர்
காளையரவானும் கடுகியேமுன்னேடி
முன்னலேயோடி முகத்தெதிரில்வந்துநின்று
சுத்தியேவந்துநின்று சுறுக்காகத்தெண்டனிட்டு
அன்னையார்பாதத்தில் அரவானும்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபோது திடுக்கெட்டெழுந்திருந்து
அபிமன்கடோற்கஜனும் அன்பானதொந்திசெட்டி
சுந்தரியாள்தானுஞ் சுறுக்காகவந்தாள்காண்
வந்தாரிதோபாரும் மாதாவேயெனமொழிந்தான்
மக்கள்வருஞ்சேதி மாதாவுந்தான்கேட்டு
பாங்கியரைசேரழைத்து பைங்கொடியும்கூறுவாள்
வீடுமெழுகி விநாயகக்கோலமிட்டு
கஸ்தூரிகொண்டுவந்து கரைத்துத்தெளியுமென்ருள்
குத்துவிளக்கெங்கும் கொழுந்துபடவேற்றுமென்ருள்
மாணிக்கத்தீபங்கள் வையுமென்ருளெத்திசையும்
இரத்தினக்கம்பளியை எத்திசையும்போடுமென்ருள்
ஆலாத்தியேந்துமென்ருள் ஆயிரம்பெண்கள்தன்னை
மாதாவும்நாககன்னி மைந்தாக்கெதிராக
பாதாளலோகம்விட்டு பார்த்தனுடதேவியரும்
பல்லக்குமீதேறி பைங்கொடியுந்தான்வருவாள்
மாதாவாவுதன்னை மன்னவர்கண்டுகொண்டு
யானைகுதிரை அரசமக்கள்விட்டிழிந்து
மாதாவுக்கெதிராக மன்னவர்கள்வந்துநின்று
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாரியெடுத்தணைத்தாள்
ஆயன்மகளாரும் அன்பானசுந்தரியும்

பல்லக்கைவிட்டிழிந்து பார்த்தன் மருமகளும்
பாமிசரணமென்று வணங்கினாள்சுந்தரியும்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
வாழ்வீர்வளருவீர் மைந்தனைப்பெற்றிடுவீர்
சீமையையாளுகைக்கு செல்வனைப்பெற்றிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டு
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனந்தவாழ்மார்பி
மாணிக்கஆலாத்தி மங்கையர்கள்காட்டினார்
பாதாளலோகத் தடவரையிலுட்புகுந்து
மாளிகையில்கொண்டுசென்று மைந்தனையும்சுந்தரியும்
அரசாணிமுன்பாக அபிமருக்கும்சுந்தரிக்கும்
மைந்தருக்குஞ்சுந்தரிக்கும் வாரியேசேஷையிட்டாள்
அபிமனையும்சுந்தரியும் அரண்மனையில்கொண்டுசென்று
பாலும்பழமும் கொடுத்தாளே பைங்கொடியும்
அபிமருடசேனைக் கமுதுபடிகொடுத்து
நெய்பால்தயிருடனே நேரிழையாள்கொடுத்து
மைந்தனைச்சேரழைத்து மாயன்மகளுடனே [தாள்
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே ஆரிழையாள்போய்புகுந்
பொன்போல்சிறுபருப்புடன் புத்துருக்குநெய்பாலும்
பச்சடியுந்துவையலும் பழவரிசைபோஜனமும்
மக்களுடனாக மாதாவும் அசனமுண்டு
வெற்றிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியருந்தி
சந்தனங்கள்கஸ்தூரி சாந்துமிகவணிந்து
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அபிமனெழுந்திருந்து ஆச்சிக்குப்போய்பணிந்து
ஆச்சியரே நீர்கேளும் அடியேன் தன் விண்ணப்பம்
மாதர்சுபத்திரையும் வழிபார்த்திருப்பாள்காண்
தேடித்திகைப்பாள்காண் திருமாலுடன்பிறந்தாள்
சொல்லாமல்வந்துவிட்டேன் தோகையரேயிப்பொழுது
வாழ்த்திவிடை தாருமம்மா மாதாவேஎந்தனுக்கு
அப்படியேயாகுதென்று ஆனந்தவாழ்மார்பி
மைந்தரபிமருக்கும் மருமகள்சுந்தரிக்கும்

பாரப்பணிதிகளும் பாங்கிமார் ஆயிரம்பேர்
ஆனைகுதிரைகளும் ஆயிரம்பேர் தாதிகளும்
சீதனமாகக் கொடுத்தாள் திருவணையும்
மக்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்து மங்கைநல்லாள்
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே ஆரிழையும்போய்புகுந்து
முப்பழமும்பாலும் முடுகுபலாப்பழமும்
வாழைப்பழமும் மதுரமுள்ள மாம்பழமும்
வெற்றிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியளித்து
சந்தனமுங்குங்குமமும் சாந்துபரிமளமும்
மன்னர்பெருமானே வாழ்வீரெனவளித்து
மருமகள்சுந்தரியை வாழ்வாயெனவளித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்
மகனை அரவான் மங்கையருந்தானழைத்து
அபிமனைக்கொண்டுபோய் ஆச்சிகையிலொப்புவித்து
ஐந்தாறுநாளிருந்து அப்பா நீவாருமென்றாள்
மன்னவருஞ்சேனையுடன் வாகனங்கள்தானேறி
பாதாளலோகத் தடவரையைவிட்டகன்று
காடுகடந்து கடியவனங்கடந்து
கொல்லிமலைகடந்து குடமலைதான்கடந்து
காவுறுதோப்புகளும் கமுகுவனங்கடந்து
கமலவல்லியாளிருக்கும் கதலிவனம்புகுந்தார்
முந்திகடோற்கஜனும் முடுகியேயோடிவந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலகடந்து
கமலவல்லிதானிருக்கும் கனகமணிமண்டபத்தே
மாதாவுக்கேற்ற மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கடோற்கஜனேதுரைப்பான்
அபிமனும்சுந்தரியும் அரவானுந்தொந்திசெட்டி
சேனைத்திரளுடனே சென்றார்மணம்பொருந்தி
நம்முடையவனமருகே வந்தார்காணுச்சியரே
மைந்தர்வருஞ்சேதி மாதாவுந்தான்கேட்டு
ஆயிரம்பேர்ராட்சதரை அனுப்பினளெதிராக
அழைத்தோடிவாங்களென்று அனுப்பினளப்பொழுது

அப்படியேவந்தார்க ளாயிரம்பேர்ராட்சதரும்
எதிராகவந்து யெழுந்திருங்கோளென்ருளே
அப்படியேதானெழுந்து அனைவோரும்வந்தார்கள்
தாயார்கமலக்கன்னி சதிரிலேதானிருந்தாள்
ஆனைவிட்டுதானிறங்கி அபிமன்னராஜாவும்
நல்லரவான் தொந்திசெட்டி நாலுபேர் தங்களுடன்
அம்மாளைசுத்திவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளையை சீராயெடுத்தணைத்து
இருக்கச்சிங்காதனங்க ளிட்டாளெதிராக
ஆயன்மகளாரும் அழகுதண்டிதானிறங்கி
மாமிசரணமென்று மலர்தூவித்தெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்த மருமகளைத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
பாலும்பழமும் பசும்தேனும்சர்க்கரையும்
கூடக்கலந்து கொடுத்தார்கள்தாதியர்கள்
போஜனநற்கரியும் போட்டுண்டாளப்பொழுது
கலியாணகாரியங்கள் காட்சிகளுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உரைத்தானே நல்லரவான்
அவ்விசேஷங்கேட்டு அம்மாள்கமலகன்னி
நகைத்துதலையசைத்து நன்ருச்சுதென்ருளே

அரவான் சொல்வது

துரியோதனனுடனே சேரப்பிறந்தார்கள்
குருடனுடபுத்திரர்கள் கொற்றவர்களெல்லோரை
பாலனபிமனுமே பந்தியாய்கட்டிவைத்தான்
கொள்ளவந்தலக்குணனை குடுமிவைத்துதலைசிரைத்து
ஆயிரம்பெருவிளக்கை அவன்தலையிலேற்றிவைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அவனையேகட்டிவைத்து
பார்த்திருக்கமங்கிலியம் தரிப்பித்தோம்மாதாவே
பின்னையுமுண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாம லுரைத்தானரவானும்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே

கமலக்கன்னி சொல்வது

கேட்டாள்கமலக்கன்னி கிருபையுடன் தானகைத்து
சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்தாள் கமலக்கன்னி
அப்போ-பொழுதுவிடியவே பொற்கொடியுந்தாளெழு
பதிஞயிரங்கோடி பத்துலட்சம்ராட்சதரை [ந்து
உடனழைத்துதம்பியை ஊர்கோலம்காட்டுமென்ருள்
கடோற்கஜனைத்தானழைத்து காரியத்தைப்பாருமென்
அப்படியேநல்லதென் றரவான்கடோற்கஜனும் [ருள்
பந்தம்கொளுத்துமென்ருன் பட்டணங்கள்சுற்றிவர
தீவட்டிகொளுத்துமென்ருர் தெருவெங்குஞ்சுற்றிவர
கோட்டைத்திரள்மேளம் கோடையிடிபோலே
கொண்டுவந்தாராலவட்டங் கோடானகோடியுண்டு
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பேரும்ராணுவமும்
சேனைபரிகலமும் சோந்துவந்தராணுவமும்
எல்லோருங்கூடி இயல்கோலம்வந்தார்கள்

அபிமன்னனும் சுந்தரியும் அரண்மனைக்கு வருவது

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மகிழ்ச்சியுடன்வந்தார்கள்
ஆட்சியுடன்வந்து அரண்மனையினுட்புகுந்து
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வந்திருந்தார்மாளிகையில்
கமலகன்னிபட்டணத்தில் கனத்ததொருராட்சதரும்
சேஷைகளிட்டபின்பு திருவிளக்குமுன்னேவைத்து
மோகமுடன்ராட்சதர்கள் மொய்வரிசையிட்டார்கள்
பாக்குடனேவெற்றிலையும் பலபேர்க்குத்தான்வழங்கி
ஆர்க்கமுடன்தான்கொடுத்து அனுப்பினுள்கமலகன்னி
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மணவரையைவிட்டிறங்கி

அபிமன்னனுக்கும் சுந்தரிக்கும் பலதானமிடுவது

கோப்புடனேபால்பழமும் குடித்தாரிருவருமே
நேர்ப்புடன்இராத்திரிக்கு நித்திரைகள்செய்தார்கள்
அபிமனும்சுந்தரியும் அங்கொருநாள்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்நாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
ஆச்சிமுகம்நோக்கி அபிமன்னன்கூறுவான்
ஆச்சிநீர்கேளீர் அடியேன்தன்விண்ணப்பம்
மாயன்சகோதரியாள் மாதாசுபத்திரையும்
மாயன்பதிக்குஎன்னை வழிநோக்கிப்போகாமல்

மறையோன்வசமாக மாதாவும்ஒப்பிவைத்தாள்
அங்கிருந்தபடியே அடியேனும்வந்துவிட்டேன்
ஆச்சிசுபத்திரையும் அலைந்தெங்குந்தேடுவாள்காண்
என்னையனுப்புமம்மா எனக்குவிடைதாருமம்மா
நல்லதுயென்றேசொல்லி நகைத்தேகமலகன்னி

கமலகன்னி சுந்தரிக்குச் சீதனங்கொடுப்பது

தாதிகளாயிரமும் தங்கப்பொன்பெட்டிகளும்
மாணிக்கச்சேலை மங்கைநல்லாள்சுந்தரிக்கு
சீதனமாகத் திரளுடனேதான்கொடுத்து
அமுதுண்ணுமண்டபத்தே அன்பாகயிட்டுவந்து
பாலுடனேதேனும் பதினெட்டுப்பச்சடியும்
புத்துருக்குநெய்வார்த்து போசனமுந்தான்படைத்தாள்
அரவான்கடோற்கஜனை அண்டையிலேதானழைத்து
என்-தங்கைசுபத்திரையாள் தானிருக்கும்பட்டணத்தே
கொண்டுபோய்நீங்கள்விட்டு குறிப்பெல்லாந்தானுரை
சென்றுபுகுந்து சுபத்திரைக்குத்தெண்டனிட்டு [த்து
கல்யாணபேச்சுகளை காரியமாய்தானுரைத்து
ஊர்கோலம்வந்து உறன்முறைக்குப்பாக்குவைத்து
ஐந்தாறுநாளிருந்து அப்பாநீவாருமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்றார் அரவான்கடோற்கஜனும்
நல்லரவான்கடோத்கஜனும் நற்பாலன்தொந்திசெட்டி
நான்குபேர்சுந்தரியும் நாயகியைச்சுற்றிவந்து
ஏகமாய்சுற்றிவந்து இருபாதம்தெண்டனிட்டார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாதுகமலகன்னி
கோடையிடிபோலே குமுறுதேமேளசத்தம்
அட்டதிக்குந்தானதிர ஆகாயந்தானதிர
பட்டத்துயானையின்மே லேறினான்பாலனுமே
சுந்தரியும்தண்டிகைமே லேறிவெளியேவந்தாள்

நால்வருஞ் சுந்தரியும் நாட்டிற்கு வருவது

நடந்துதேபாளையங்கள் நாலுதிக்குந்தானதிர
ஆனைகுந்திநாடு அப்போபயணமிட்டார்
காடுகடந்து கடுகிவனங்கடந்து
மேடுகடந்து மெள்ளெனவேவாரார்கள்
மலை தோப்புதான்கடந்து மன்னவர்கள்வாரார்கள்

குன்றுபருவதங்கள் தான்கடந்தார்மன்னவர்கள்
கோயில்குளங்கடந்து கொற்றவர்கள்வாரார்கள்
வல்லரக்கன்வாழ்ந்த வனத்தருகேவந்துநின்றார்

அபிமன்னன் சொல்வது

அப்போதபிமனும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
கண்டாயோ அண்ணே கரியமலைபோலே
அம்மானைக்கொன்றவிடம் அனைவருக்குந்தான்காட்டி
அந்தவனத்தைவிட்டு அப்புறமேதானடந்தார்
காளிவனத்தருகே கனவீரர்வந்துநின்றார்
காளியைக்கண்டு கனமானதெண்டனிட்டார்
சுந்தரியாளப்போ சுருக்காகத்தெண்டனிட்டாள்
பூசைகள்பண்ணினார்கள் பொற்கொடிக்குமப்பொழுது
அருச்சுனனாயுதத்தை அம்மையிடமொப்பிவைத்து
காளிவனத்தைவிட்டு கனவீரர்வாரார்கள்
அம்மைக்கரைமேலே அல்லோரும்வந்துநின்றார்

ஆனைகுந்தியில் நடக்குஞ் சிறப்பு

இப்படியாயிங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே
இனி-ஆனைகுந்திபட்டணத்து அதிசயத்தைநீர்கேளீர்
மாயன்சகோதரியாள் வாழ்விஜயன்தேவியவள்
பெருமாளுடன்பிறந்த பெண்ணாள்சுபத்திரையும்
பலராமருடன்பிறந்த பத்தினியாள்சுபத்திரையும்
மகனைப்பிரிந்தமுதல் மங்கைநல்லாள்சுபத்திரையும்
பிள்ளைபோனநாள்முதலாய் போசனமும்வேண்டாமல்
அன்னநடையாள் அழுகைதொழிலாகி
எட்டுநாளாச்சுதே என்மகனைக்காணேமே
பகையாளிசேனையிலே பார்த்தன்மகன்போய்புகுந்தால்
எதிராளிசேனையிலே யென்மகனும்போய்புகுந்தால்
வாள்மாற்றிபோரெதிர்க்க மன்னவனுந்துணையுமில்லை
அஞ்சாதேயென்றுசொல்ல ஆருமில்லையண்டையிலே
பண்டுபகையாளிமகன் யென்பானேதாயாதி
அறியாதபாலனென்று அஞ்சாமல்கொள்வார்கள்
குழந்தையென்றுபாராமல் கொல்லத்துணிவார்கள்
அறியாதபாலகனை அவர்களென்னசெய்தாரோ
என்னசெய்வேன்வாளபிமா எழில்விஜயன்தன்மகனே

காணும்படியிலையோ காவலர்கள் வீரியனே
பார்க்கும்படியிலையோ பார்த்தன் மகனுரே
என்றைக்குகாண்பே னினிய அபிமர்தனை
மகனையிழந்து நான் மண்ணிலிருப்பதில்லை
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
உன்னையிழந்து உயிருடனே நிற்பேனே
அக்கினியைக்கண்ட அரக்கதுபோல்தானுருகி
வெயில்தனைக்கண்ட மெழுகதுபோல்தானுருகி
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேற்றுவழியாகி
கண்டவிடமெல்லாம் காளையபிமாவென்று
அபிமருடனிருக்கும் ஆயிரம்தோழர்களை
அந்தப்-பிள்ளைகளைக்கட்டி புலம்பி அழுதுகொண்டு
இப்படியாக இருக்குமந்தவேளையிலே

தூதன் வருவது

பம்பைநதிக்கரையில் பார்வேந்தர்தாமிருந்து
ஒரு-தூதனைத்தானும் துரிதமுடனழைத்து
ஆச்சிசுபத்திரைக்கு அபிமர்வந்தசேதியைத்தான்
சொல்லுமென்றுசொல்லி சுருக்காகத்தூதுவிட்டார்
அப்படியேநல்லதென்று ஆனதொருதூதனுமே
தூதுவனுமோடிச் சொன்னன்சுபத்திரைக்கு
கேட்டாள்சுபத்திரையும் கிரீடிமகன்வந்தசேதி
சந்தோஷமாகியே சதிராகவப்பொழுது
பந்தலலங்கரித்துப் பரிவாகயெத்திசையும்
மணக்கோலந்தான்வரவே மங்கைநல்லாள்செய்தாளே
ஆலாத்திதான்கரைத்து அடைவாகவைத்திடுவாள்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

அபிமன்னன் அரண்மனை சேர்ந்தது

அங்கேயபிமனு மன்பானசுந்தரியும்
அரவான்கடோற்கஜனும் ஆனதம்பிநால்வருமே
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அடைவாகவந்தமர்ந்தார்
சாம்புவனுமப்பொழுது சாட்டிப்பறையறைந்தான்
அபிமர்வந்தாரென்று அறைந்தான்பறையோசை
சுபத்திரையாள்கேட்டு சொகுசாய்மனமகிழ்ந்தாள்

பட்டணத்துள்ளோரெல்லாம் கேட்டுமனமகிழ்ந்தார்
ஆலாத்திகாட்டினாள் அபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
ஆலாத்திகாட்டியபின் அழகியசீர்பந்தலிலே
அரசாணிமுன்பாக அபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
சேஷையரிசியிட்டு திசைமன்னரெல்லோரும்
காப்புகளைந்து களித்துடனேசேஷையிட்டு
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து
ஆச்சிசுபத்திரைக்கு அபிமனுந்தெண்டனிட்டான்
கண்ணில்லாஎந்தனுக்கு கண்வந்ததென்றுசொல்லி
கட்டிஎடுத்தணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அத்தையாள்பாத மடிபணிந்தாள்சுந்தரியும்
மாயன்மகளாரும் மாமிசரணமென்றாள்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
சமர்த்தும்பெருமையுந் தாங்கிற்றேயுந்தனுக்கு
இட்டசபதம் ஈடேறவேமுடித்தாய்
என்று-வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து வரிசையுடனாதரித்தாள்
அப்போ-அரவான்கடோற்கஜனைதொந்திசெட்டியும்
மாதாசுபத்திரைக்கு வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்ததார்முடியறுப்பீர்
பிள்ளைபெறுவீர் போர்விஜயன்போரிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
வாருங்கோள்தம்பியென்று மாளிகைகொண்டுசென்று
பொறித்தபொறிக்கறியும் டத்துருக்குநெய்தளியும்
வந்தமனிதருக்கும மாதுநல்லாள்சுந்தரிக்கும்
மைந்தருக்குமிட்டு மாதாவமுதுமுண்டாள்

நால்வருஞ் சொல்வது

அன்னநடையாளே அன்னையரேநீர்கேளீர்
வன்னக்குயிலாளே மாதாவிடைதாரும்
ஆச்சிமார்தேடாமுன் அனுப்புமம்மாயெங்களையே
அப்படியேயாகுதென்று ஆச்சிசுபத்திரையும்
அடிசில்சமையுமென்றா ளானந்தவாழ்மார்பி
ஆக்கியடுக்கினா ராயிரமதோழிமார்
தோழிமாரோடிவந்து சுபத்திரைக்குதெண்டனிட்டு
அடிசில்சமைத்துவந்தோ மாச்சியெனப்பணிந்தார்

மக்களைச்சேரவழைத்து மாதாவமுதுமிட்டாள்
அமுதுண்டபிற்பாடு அரிஜமாரோடிவந்து
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் கலசத்திளமுலையாள்
வெற்றிலைகற்பூரம் வேண்டும்படியளித்து
மக்களே நீங்களிப்போ மாளிகைக்குப்போய்வாரும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்
அபிமன்னரோடிவந்து அண்ணர்களைத்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டதம்பியனை தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தினார் மன்னர்கள்மூவருமாய்
கொம்பனையாள்சுந்தரியுங் கொழுநற்குந்தெண்டனிட
புத்திமதியுரைத்து பொற்கொடியை நில்லுமென்றார்
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகங்கைநன்னாடார்.
காடுகடந்து கடுகனவேவாரார்கள்
தங்கள்தங்கள்வீட்டகத்தே தார்வேந்தர்போய்ச்சேர்ந் [தார்
ஆச்சிசுபத்திரையும் அபிமரும்சுந்தரியும்
ஆனைகுந்திபட்டணத்தி லாயனருளாலே
ஆயனருளாலே அழகாகவாழ்ந்திருந்தார்
அபிமன்னமாலைதனை அன்பாகவச்சிலிட்டு
புவிமன்னரெல்லோரும் போகமிகப்படிக்க
குற்றங்கள்வாராமல் குறைவென்றும்நேராமல்
இக்கதையைக்கற்றவர்க ளின்பமுடன்வாழி
ஆதிபரமசிவ னடியார்மிகவாழி
சோதிதிருமால் தொல்லுலகிலேவாழி
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

வாழி விருத்தம்

மன்னவர்வாழிவாழி மறையவர்தானும்வாழி
வென்னவர்வாழிவாழி சிவனடியார்கள்வாழி
மன்னவர்வாழிவாழி மாதுசுந்தரியும்வாழி
உன்னிதஞ்செய்யுமாயோ னிருபதம்வாழிவாழி.

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை

முற்றிற்று.

மலர்மகள் விலாசம் பிரஸ், சென்னை. (1951)

சிற்ப நூல் என்னும்

மனையடி சாஸ்திரம்

இந்நூல் பலவாருய்ச் சிதைந்திருந்தமையால் சகலருக்கும் உபயோகமாகும்பொருட்டு இராஜமயேந்திரம் ஜில்லா சாகாபக்தி அனுசிங்கராஜ - இராமகிருஷ்ண சித்தாந்தியார், சுகர்நாடி ஜோதிஷர் ஐயாசாமிப்பிள்ளையவர்கள் இவ்விருவரால் சனற்குமார வாஸ்து கடக வாஸ்து வீமேசுர உள்ளமுடையான் காலாமிர்த நூல்களைக்கொண்டு மேற்படி சாஸ்திரத்தைக் கோர்வையாக்கி முன்னர் அச்சிட்ட பிரதிக்கிணங்கியது.

இந்நூலில் மனைக்குப்போக சகுனம், லட்சணம், திசை, ஆரம்பவிதி, ராசிப்பொருத்தம், ஆகாதநாள், மாதம், முழக்கோலளவு, வாசக்கால் வைக்கும்விதி, குழியில் ஜலம்விட்டறியுமிலக்கணம், வீட்டிற்கு அறைகள் கூடங்கள் வாசல் முதலானவை வைத்துக் கட்டுவதற்கு அடியளவு அகலநீளம், கிணறுவெட்ட, வீடுகளுக்கு தெருவாசற்கால்வைக்குமிலக்கணம், க்ஷேத்திர ஆரூடம், கோளச்சக்கர நிலை, குழிகெல்லி மண்ணெடுத்துப் பார்த்தல், கயிறுபிடித் தளத்தல், மனையில் எலும்பிறுத்தல், சலதாரை, புட்பங்கள் விடுதல், அஷ்ட திக்கு, புற்று, சுவர்கனை முயர்வு முதலியவைகளின் லட்சணம் கன்னிகா சக்கரம், வீடுகட்டும் லட்சணம் இவைகள் தெளிவாய் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், ஒவ்வொருவரும் மலர்மகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பித்தது என்று பார்த்துவாங்க கோருகிறேன்.

இதன் விலை ரூபா 1 4 0

புலிப்பாணி வைத்தியம்-500

சிவகிரியில் ஜலந்திரட்டி கையிலெடுத்துக் கொண்டு புலியின்மீது ஏறிப்போய்த் தண்ட பாணியைப் பூசித்துவந்த போகர் பரம்பரை புலிப்பாணி முனிவர் இயற்றிய வைத்தியம்-500 என்னும் நூலை சுத்தப் பிரதியாய் மலர்மகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டிருக்கிறது. இது வைத்தியர்களுக்குப் பெரும்பாலும் வேண்டிய நூல். இதில் மாத்திரை, தைலம், உப்பு, எண்ணெய், நசியம், குளிகை, மை, பொடி, களிம்பு, கலிக்கம், கியாழம், சூரணம், லேகியம், ரசாயனம், செந்தூரம், மெழுகு, பிளாஸ்திரி முதலியவைகளைத் தெளிவாய் செய்யும் பாகத்தைக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபாய் 1 0 0

அ. இராஜரத்தின முதலியார்

மலர்மகள் விலாசம் பிரஸ்,

நெ. 23, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி சென்னை.

மலர்மகள் வெளியீடு

பட்டினத்தடிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு
பத்திரகிரியார் திருப்புலம்பல்
(விருத்தியுரையுடன்)

எல்லா நிலைகளிலும் உயர்ந்தநிலை துறவறநிலையென்று நம் முன்னோர் அறிவுறுத்தியிருப்பது எவரும் அறிந்ததொன்றே. அத்தகை நிலைக்குச் சிறந்த இலக்கியமாக விளங்குபவர் பட்டினத்தடிகள் என்பதை விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. பட்டினத்தடி[illegible] நிலையைத் தாயுமானருள்ளிட்ட பல சான்றோர் போற்றியிருக்கின்றனர். துறந்தவருள் தலைசிறந்து விளங்கும் பட்டினத்தடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாடல்களின் மாண்பை அறியாதாரில்லை. அப்பாடல்களை ஓதுவோர் உலகப்பற்றில் வெறுப்பும், கடவுள் பற்றில் விருப்பும்கொள்வர் என்பது உறுதி. அத்தகைச் சிறப்புவாய்ந்த அவர் திருப்பாடல்களை ஓதி உய்யவேண்டுவது ஒவ்வோர் அறிஞர் கடனும்.

பட்டினத்தார் திருப்பாடல்களைப் பொருளுணராது ஓதுவதனால் பெரும்பயன் விளைதல் அரிது. அக்காரணம்பற்றிக் கற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பயன்படவேண்டிப் பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டுக்கும், பத்திரகிரியார் திருப்புலம்பலுக்கும், ஸ்ரீமான் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களைக்கொண்டு எளியநடையில் பல மேற்கோள்களடங்கச் சிறந்த விருத்தியுரை எழுதுவித்து அவை பல்கிய நூலை நாம் வெளியிட்டுள்ளோம்.

அந்நூல் உயர்ந்த காகிதத்தில் பிழையறச் சுத்தமாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமான் முதலியார் தமிழ்நாட்டுக்கு நன்கு தெரிந்தவராதலால் அவர் எழுதிய உரையைப்பற்றி யாமொன்றும் இங்கே விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. புத்தகத்தை வாங்கி வாசித்தால் அதன் நிலையும் தன்மையும் செவ்வனே விளங்கும். பட்டினத்தடிகள் திருவுருவப்படத்துடன் ஆங்காங்கு ஐதீகப்படி அரும்படங்கள் சேர்த்து உயர்ந்த காலிகோ பயின்டு செய்தது.

இதன் விலை ரூபாய் 4 0 0

சரஸ்வதி புத்தகசாலை,
கெ. 175, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.